

Europeiska unionens officiella tidning

L 150

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioförsta årgången

14 juni 2018

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning ⁽¹⁾ 93
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/850 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall ⁽¹⁾ 100
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall ⁽¹⁾ 109
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/853 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) nr 1257/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG och 2009/31/EG och rådets direktiv 86/278/EEG och 87/217/EEG, vad gäller förfaranderegler i fråga om miljörapportering, och om upphävande av rådets direktiv 91/692/EEG 155

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/848

av den 30 maj 2018

om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ekologisk produktion är ett övergripande system för jordbruksverksamhet och livsmedelsproduktion, där man kombinerar bästa miljö- och klimatpraxis, hög grad av biologisk mångfald, bevarande av naturresurser och tillämpning av stränga djurvälståndskrav och produktionsnormer som motsvarar en växande skara konsumenters efterfrågan på produkter som har framställts med användning av naturliga ämnen och processer. Den ekologiska produktionen spelar därigenom en dubbel roll i samhället, där den å ena sidan försörjer en särskild marknad som svar på konsumenternas efterfrågan på ekologiska produkter och å andra sidan levererar offentligt tillgängliga varor som bidrar till miljö- och djurskyddet och landsbygdsutvecklingen.
- (2) Det är av avgörande betydelse för att produkterna ska hålla god kvalitet att man tillämpar strikta hälso-, miljö- och djurvälståndskrav inom den ekologiska produktionen. Som anges i kommissionens meddelande av den 28 maj 2009 om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter, ingår den ekologiska produktionen i unionens kvalitetsordningar för jordbruksprodukter på samma sätt som geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽⁴⁾ och produkter från unionens yttersta randområden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽⁵⁾. Den ekologiska produktionen strävar således mot samma mål inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken som unionens övriga kvalitetsordningar för jordbruksprodukter.
- (3) Särskilt målen för politiken för ekologisk produktion ingår i målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, genom att de säkerställer att jordbrukare ges en rimlig ersättning för att de efterlever reglerna för ekologisk produktion. Dessutom skapar konsumenternas ökande efterfrågan på ekologiska produkter förutsättningar för att ytterligare utveckla och utvidga marknaden för dessa produkter och därmed förutsättningar för ökade inkomster för jordbrukare som bedriver ekologisk produktion.

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 75.⁽²⁾ EUT C 19, 21.1.2015, s. 84.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (4) Dessutom bidrar det ekologiska produktionssystemet till att miljöskyddskraven integreras med den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket främjar hållbar jordbruksproduktion. Detta är skälet till att det har införts åtgärder för ekonomiskt stöd till ekologisk produktion inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, i synnerhet genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾, vilka har stärkts i synnerhet genom reformen av den rättsliga ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Ekologisk produktion bidrar också till uppnåendet av målen för unionens miljöpolitik, särskilt de som anges i kommissionens meddelanden av den 22 september 2006 med titeln *En temainriktad strategi för markskydd*, av den 3 maj 2011 med titeln *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020* och av den 6 maj 2013 med titeln *Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital* och i miljölagstiftningen, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽³⁾, 2001/81/EG ⁽⁴⁾, 2009/128/EG ⁽⁵⁾ och 2009/147/EG ⁽⁶⁾ samt rådets direktiv 91/676/EEG ⁽⁷⁾ och 92/43/EEG ⁽⁸⁾.
- (6) Mot bakgrund av målen för unionens politik för ekologisk produktion bör den rättsliga ramen för genomförandet av denna politik syfta till att skapa rättvis konkurrens och en välfungerande inre marknad för ekologiska produkter, att bevara och rättfärdiga konsumenternas förtroende för produkter som märkts som ekologiska och skapa förutsättningar för politiken att utvecklas i takt med produktions- och marknadsutvecklingen.
- (7) I de politiska prioriteringarna för Europa 2020-strategin enligt kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* ingår att uppnå en konkurrenskraftig ekonomi baserad på kunskap och innovation, att stimulera en ekonomi med hög sysselsättning och social och territoriell sammanhållning samt att främja övergången till en resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi. Politiken för ekologisk produktion bör därför förse aktörerna med de verktyg de behöver för att bättre identifiera och marknadsföra sina produkter och samtidigt skydda dem mot illojala metoder.
- (8) Det ekologiska jordbruket i unionen har utvecklats snabbt de senaste åren, inte bara när det gäller den areal som används för ekologiskt jordbruk, utan även när det gäller antalet företag och det totala antalet registrerade ekologiska aktörer i unionen.
- (9) Mot bakgrund av den dynamiska utvecklingen inom den ekologiska sektorn angavs i rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽⁹⁾ att det skulle komma att behöva göras en översyn av unionsreglerna för ekologisk produktion, där den erfarenhet som vunnits vid tillämpningen av reglerna beaktas. Resultaten av den översyn som kommissionen har genomfört visar att unionens rättsliga ram för ekologisk produktion bör förbättras, så att reglerna motsvarar konsumenternas högt ställda förväntningar och är tillräckligt tydliga för dem de riktar sig till. Förordning (EG) nr 834/2007 bör därför upphävas och ersättas av en ny förordning.
- (10) De erfarenheter som hittills har gjorts av tillämpningen av förordning (EG) nr 834/2007 visar att det finns ett behov av att förtydliga vilka produkter som den här förordningen omfattar. I första hand bör den omfatta de produkter från jordbruk, inklusive vattenbruk och biodling, som förtecknas i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Dessutom bör den omfatta bearbetade jordbruksprodukter som är avsedda att användas som livsmedel eller foder, eftersom utsläppandet på marknaden av sådana ekologiska produkter är ett viktigt avsättningsområde för jordbruksprodukter och gör konsumenterna medvetna om att de jordbruksprodukter

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (EGT L 309 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (91/676/EEG) (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

som ingår i de bearbetade produkterna har framställts ekologiskt. På samma sätt bör den här förordningen omfatta vissa andra produkter som är kopplade till jordbruksprodukter på ett lika nära sätt som bearbetade jordbruksprodukter och som är avsedda att användas som livsmedel eller foder, eftersom dessa andra produkter antingen utgör ett viktigt avsättningsområde för jordbruksprodukter eller utgör en integrerad del av produktionsprocessen. Slutligen bör havssalt och annat salt som används för livsmedel och foder omfattas av den här förordningens tillämpningsområde, eftersom det kan framställas med naturliga produktionsmetoder och den produktionen bidrar till utvecklingen av landsbygden och omfattas således av målen för denna förordning. Av tydlighetsskäl bör sådana andra produkter som inte ingår i bilaga I till EUF-fördraget förtecknas i en bilaga till den här förordningen.

- (11) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (12) I syfte att ta hänsyn till nya produktionsmetoder eller nya produktionsmaterial eller internationella åtaganden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på utökning av förteckningen över andra produkter som är nära kopplade till jordbruk som omfattas av denna förordning.
- (13) Produkter som omfattas av denna förordning men som härrör från jakt på vilda djur eller fiske efter viltlevande arter bör inte anses vara ekologiska, eftersom deras produktionsprocess inte kan kontrolleras fullt ut.
- (14) Eftersom storköksverksamhet till sin natur är lokal, anses de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna samt privata system på området vara tillräckliga för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl. Därför bör denna förordning inte omfatta livsmedel som bereds av storkök i egna lokaler och dessa livsmedel bör därför inte märkas eller marknadsföras med Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion.
- (15) Forskningsprojekt har visat att konsumenternas förtroende är av mycket stor betydelse för marknaden för ekologiska livsmedel. På lång sikt kan regler som inte är tillförlitliga äventyra allmänhetens förtroende och leda till marknadsmisslyckande. En hållbar utveckling för den ekologiska produktionen i unionen bör därför baseras på sunda produktionsregler som harmoniseras på unionsnivå och uppfyller aktörernas och konsumenternas förväntningar vad gäller kvaliteten på ekologiska produkter samt överensstämmelse med de principer och regler som fastställs i denna förordning.
- (16) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relaterad lagstiftning, särskilt inom områdena säkerhet i livsmedelskedjan, djurhälsa och djurskydd, växtskydd, växtförökningsmaterial, märkning och miljö.
- (17) Denna förordning bör utgöra grunden för en hållbar utveckling av ekologisk produktion och dess positiva miljöeffekter, samtidigt som den säkerställer en välfungerande inre marknad för ekologiska produkter och rättvis konkurrens, för att på så sätt bidra till att jordbrukarna får en skälig inkomst, säkerställa konsumenternas förtroende, skydda konsumenternas intressen och främja korta distributionskedjor och lokal produktion. Dessa mål bör uppnås genom förenlighet med de allmänna och särskilda principer och allmänna och detaljerade produktionsregler som gäller för ekologisk produktion.
- (18) Växtsorter bör väljas med hänsyn till de ekologiska produktionssystemens särdrag, med fokus på odlingsutfall, genetisk mångfald, sjukdomsresistens, livslängd och anpassning till olika lokala jordmåns- och klimatförhållanden samt med respekt för naturliga korsningsbarriärer.
- (19) Risken för bristande överensstämmelse med regler för ekologisk produktion anses vara högre i jordbruksföretag som omfattar enheter som inte drivs enligt dessa regler. Därför bör alla jordbruksföretag i unionen som önskar gå

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

över till ekologisk produktion, efter en lämplig omställningsperiod, undantagslöst förvaltas i enlighet med de krav som gäller för ekologisk produktion. Jordbruksföretag med enheter som drivs enligt både ekologiska produktionsregler och icke-ekologiska produktionsregler bör emellertid tillåtas på vissa villkor, däribland särskilt kravet på en tydlig och effektiv åtskillnad mellan ekologiska produktionsenheter, produktionsenheter under omställning och icke-ekologiska produktionsenheter och mellan de produkter som framställs av dessa enheter.

- (20) Eftersom externa insatsmedel endast bör användas i begränsad omfattning i ekologisk produktion, bör vissa ändamål identifieras för vilka produkter och ämnen ofta används vid produktionen av jordbruksprodukter eller bearbetade jordbruksprodukter. När produkter eller ämnen normalt sett används för dessa ändamål bör de tillåtas först efter att de har godkänts i enlighet med denna förordning. Ett sådant godkännande bör dock endast gälla så länge det inte är förbjudet att använda dessa externa insatsmedel i icke-ekologisk produktion enligt unionsrätten eller nationell rätt som är baserad på unionsrätten. Produkter eller ämnen som ingår i eller utgör växtskyddsmedel, förutom verksamma ämnen, bör få användas i ekologisk produktion så länge användningen av dem är godkänd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽¹⁾ och medlemsstaterna inte har förbjudit att växtskyddsmedlet släpps ut på marknaden eller används i enlighet med den förordningen.
- (21) När hela jordbruksföretaget eller delar av jordbruksföretaget är avsett för produktion av ekologiska produkter, bör de omfattas av en omställningsperiod då de drivs enligt ekologiska produktionsregler men inte får producera ekologiska produkter. Produkter bör endast få släppas ut på marknaden som ekologiska produkter när omställningsperioden har gått ut. Den perioden bör inte inledas förrän jordbrukare eller aktörer som producerar alger eller vattenbruksdjur har anmält omställningen till ekologisk produktion till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där jordbruksföretaget är beläget och därför omfattas av det kontrollsystem som medlemsstaterna ska inrätta i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 ⁽²⁾ och den här förordningen. Behöriga myndigheter bör endast få godkänna perioder som omställningsperioder retroaktivt före anmälningssdagen om jordbruksföretaget eller de berörda delarna av det har deltagit i miljöåtgärder på jordbruksområdet via unionens fonder eller är natur- eller jordbruksmark som under en period av minst tre år inte har behandlats med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion.
- (22) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning vad gäller ekologisk produktion och anpassning till den tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ytterligare regler om uppdelningen av jordbruksföretag i ekologiska produktionsenheter, produktionsenheter under omställning och icke-ekologiska produktionsenheter.
- (23) Användning av joniserande strålning, kloning av djur och djur med polyploidi som framkallats på konstgjord väg eller genetiskt modifierade organismer (GMO) och produkter som har framställts av eller med GMO är inte förenligt med begreppet ekologisk produktion och konsumenternas uppfattning om vad som utgör en ekologisk produkt. Sådan användning bör därför vara förbjuden i ekologisk produktion.
- (24) För att stödja och underlätta efterlevnaden av denna förordning bör aktörer i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled vid behov vidta förebyggande åtgärder för att säkerställa bevarandet av den biologiska mångfalden och skydda markkvaliteten samt motverka och bekämpa skadegörare och sjukdomar och för att undvika

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

negativa effekter på miljön och på djurens hälsa och växtskyddet. De bör även vid behov vidta proportionella försiktighetsåtgärder underställda deras kontroll för att undvika kontaminering med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion i enlighet med denna förordning och för att undvika sammanblandning av ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter.

- (25) De produkter som produceras under omställningsperioden bör inte släppas ut på marknaden som ekologiska produkter. För att inte riskera att förvirra och vilseleda konsumenterna bör dessa produkter inte heller saluföras som produkter under omställning, förutom när det rör sig om växtförökningsmaterial och om livsmedels- eller foderprodukter av vegetabiliskt ursprung som endast innehåller en ingrediens från jordbruksgrödor, i samtliga fall på villkor att en omställningsperiod på minst 12 månader före skörd har respekterats.
- (26) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på omställningsregler för ytterligare djurarter.
- (27) Det bör fastställas detaljerade produktionsregler för växt-, animalie- och vattenbruksproduktion, inklusive regler för insamling av vilda växter och alger, för produktion av bearbetade livsmedel och foder samt för vin och jäst som används som livsmedel eller foder för att säkerställa harmonisering och överensstämmelse med den ekologiska produktionens mål och principer.
- (28) Vid ekologisk växtproduktion ges växterna huvudsakligen näring genom mark ekosystemet, varför växter bör produceras på och i levande jord i anslutning till den undre delen av jordmånen och berggrunden. Följaktligen bör hydrokultur inte tillåtas och inte heller odling av växter i behållare, påsar eller bäddar där rötterna inte är i kontakt med levande jord.
- (29) Vissa odlingsmetoder som inte är jordrelaterade, till exempel produktionen av groddar eller endiver och produktionen av prydnadsväxter och örter som säljs i kruka till konsumenterna, för vilka principen om jordrelaterad odling av grödor inte är anpassad eller för vilka det inte finns någon risk att konsumenten blir vilseledd angående produktionsmetod, bör tillåtas. För att möjliggöra ekologisk produktion i ett tidigare skede av växtodlingen bör odling av grodd- eller utplanteringsplantor i behållare för vidare omplantering också tillåtas.
- (30) Principen om markrelaterad odling av grödor och om att växter huvudsakligen ska ges näring genom mark ekosystemet infördes genom förordning (EG) nr 834/2007. Vissa aktörer har dock utvecklat en ekonomisk verksamhet genom att odla växter i *avgränsade bäddar* och har av sina nationella myndigheter certifierats som ekologiska i enlighet med förordning (EG) nr 834/2007. Den 28 juni 2017 träffades en överenskommelse i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet om att ekologisk produktion bör baseras på att växterna huvudsakligen ges näring genom mark ekosystemet och bör vara jordrelaterad och att odling av växter i avgränsade bäddar inte längre bör vara tillåten från och med den dagen. För att de aktörer som fram till den dagen utvecklat en sådan ekonomisk verksamhet ska få möjlighet att anpassa sig bör de tillåtas att behålla sina produktionsytor, om de nationella myndigheterna före den dagen certifierat dem som ekologiska i enlighet med förordning (EG) nr 834/2007, under en period på ytterligare tio år från och med den dag då den här förordningen börjar tillämpas. Utifrån de uppgifter som medlemsstaterna lämnat till kommissionen var det endast i Finland, Sverige och Danmark som sådan verksamhet hade godkänts i unionen före den 28 juni 2017. Kommissionen bör upprätta en rapport om användningen av avgränsade bäddar i ekologiskt jordbruk vilken ska offentliggöras fem år efter den dag då den här förordningen börjar tillämpas.
- (31) Ekologisk växtproduktion bör innefatta användning av produktionstekniker som förebygger eller minimerar förorening av miljön.
- (32) I icke-ekologiskt jordbruk finns det mer externa medel för miljöanpassning så att en optimal tillväxt av grödan kan uppnås, medan ekologiska växtproduktionssystem behöver växtförökningsmaterial som kan anpassa sig till sjukdomsresistens, skilda lokala jordmåns- och klimatförhållanden och till de specifika odlingsmetoderna i ekologiskt jordbruk och som därmed bidrar till utvecklingen av den ekologiska sektorn. Det är därför viktigt att få fram ekologiskt växtförökningsmaterial som lämpar sig för ekologiskt jordbruk.
- (33) Vad gäller markvård och gödsling bör det fastställas vilka odlingsmetoder som får användas i ekologisk växtproduktion, och villkor bör fastställas för vilka gödselmedel och jordförbättringsmedel som får användas.

- (34) Användningen av växtskyddsmedel bör inskränkas avsevärt. Metoder som motverkar skador orsakade av skadegörare och ogräs men som inte inbegriper användning av växtskyddsmedel, som till exempel växelbruk, bör ges företräde. Förekomsten av skadegörare och ogräs bör övervakas, så att det är möjligt att avgöra om en eventuell åtgärd är ekonomiskt och ekologiskt försvarbar. Användning av vissa växtskyddsmedel bör dock tillåtas, om dessa metoder inte ger ett tillräckligt skydd, men endast om växtskyddsmedlen i fråga har godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009, om de har genomgått en bedömning som visar att de är förenliga med den ekologiska produktionens mål och principer, inbegripet när dessa produkter har godkänts enligt restriktiva användningsvillkor och om växtskyddsmedlen därför har godkänts i enlighet med den här förordningen.
- (35) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vissa undantag, användning av växtförökningsmaterial som är under omställning eller som är icke-ekologiskt, avtal mellan dem som driver jordbruksföretag, ytterligare åtgärder för hanteringen av skadegörare och ogräs samt ytterligare detaljerade regler och odlingsmetoder för vissa växter och viss växtproduktion.
- (36) Av forskning i unionen om växtförökningsmaterial som inte uppfyller sortdefinitionen när det gäller enhetlighet framgår att det kan finnas fördelar med detta skiftande material, särskilt inom ekologisk produktion, till exempel för att minska spridningen av sjukdomar, förbättra motståndskraften och öka den biologiska mångfalden.
- (37) Växtförökningsmaterial som inte tillhör en sort utan en växtgrupp inom ett och samma botaniska taxon med en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald bland de enskilda förökningsenheterna bör därför vara tillgängligt för ekologisk produktion.

Av det skälet bör aktörer tillåtas att saluföra växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material utan att behöva uppfylla kraven för registrering och certifieringskategorierna för prebas-, bas-, och certifikatmaterial eller kraven för andra kategorier i rådets direktiv 66/401/EEG⁽¹⁾, 66/402/EEG⁽²⁾, 68/193/EEG⁽³⁾, 98/56/EG⁽⁴⁾, 2002/53/EG⁽⁵⁾, 2002/54/EG⁽⁶⁾, 2002/55/EG⁽⁷⁾, 2002/56/EG⁽⁸⁾, 2002/57/EG⁽⁹⁾, 2008/72/EG⁽¹⁰⁾ och 2008/90/EG⁽¹¹⁾, eller i akter som antas enligt dessa direktiv.

Den saluföringen bör äga rum efter en anmälan till de ansvariga organ som anges i dessa direktiv och, efter att kommissionen har antagit harmoniserade krav, förutsatt att sådant material uppfyller dessa krav.

- (38) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material av särskilda släkten eller arter.
- (39) För att uppfylla de ekologiska producenternas behov, främja forskning och utveckla ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion med hänsyn till de specifika ändamålen och behoven inom ekologiskt jordbruk, såsom starkt genetisk mångfald, sjukdomsresistens eller sjukdomstolerans och anpassning till skilda lokala jordmåns- och klimatförhållanden, bör en tillfällig försöksverksamhet anordnas i enlighet med direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och

⁽¹⁾ Rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter (EGT L 125, 11.7.1966, s. 2298).

⁽²⁾ Rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd (EGT L 125, 11.7.1966, s. 2309).

⁽³⁾ Rådets direktiv 68/193/EEG av den 9 april 1968 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar (EGT L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter (EGT L 226, 13.8.1998, s. 16).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde (EGT L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2002/56/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsädespotatis (EGT L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 2008/72/EG av den 15 juli 2008 om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde (EUT L 205, 1.8.2008, s. 28).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 2008/90/EG av den 29 september 2008 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion (EUT L 267, 8.10.2008, s. 8).

2008/90/EG. Denna tillfälliga försöksverksamhet, som bör utföras under en period på sju år, bör omfatta tillräckliga mängder växtförökningsmaterial och årlig rapportering. Den bör underlätta fastställandet av kriterier för beskrivning av det materialets egenskaper samt fastställandet av produktions- och saluföringsvillkoren för det materialet.

- (40) Eftersom förvaltningen av jordbruksmark är en naturlig del av animalieproduktionen och stallgödsel från denna används som näring inom vegetabilieproduktionen, bör animalieproduktion utan jordbruksmark förbjudas, med undantag för biodling. Vid valet av djurras bör man uppmuntra val av egenskaper som är viktiga för ekologiskt jordbruk, däribland en hög grad av genetisk mångfald, förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden samt motståndskraft mot sjukdomar.
- (41) Ekologiska djur är inte alltid tillgängliga i tillräcklig kvantitet och kvalitet för att uppfylla behoven hos jordbrukare som önskar sätta samman en hjord eller besättning för första gången eller utöka eller förnya sin djurbesättning. Under vissa omständigheter bör det därför vara möjligt att tillföra djur som inte är ekologiskt uppfödda till en ekologisk produktionsenhet.
- (42) Djuren bör utfodras med foderråvaror som producerats i enlighet med reglerna för ekologisk produktion, företrädesvis från jordbrukarens eget jordbruksföretag, och med hänsyn till djurens fysiologiska behov. Jordbrukare bör dock under vissa omständigheter ges möjligheten att använda även omställningsfoder från det egna jordbruksföretaget. För att tillgodose djurens grundläggande näringsbehov bör jordbrukare dessutom tillåtas använda vissa foderråvaror av mikrobiellt eller mineraliskt ursprung samt vissa fodertillsatser och processhjälpmedel enligt noga fastställda villkor.
- (43) Djurhälsoarbetet bör huvudsakligen inriktas på förebyggande av sjukdomar. Dessutom bör särskilda åtgärder för rengöring och desinfektion tillämpas. Förebyggande användning av kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inklusive antibiotika, bör inte tillåtas i ekologisk produktion. I händelse av sjukdom eller skada hos ett djur som kräver omedelbar behandling bör användningen av sådana läkemedel vara begränsad till vad som är absolut nödvändigt för att återställa djurets välbefinnande. För att garantera den ekologiska produktionens integritet för konsumenterna bör karenstiden efter användningen av sådana läkemedel i enlighet med relevant unionslagstiftning uppgå till dubbla den normala karenstiden och vara minst 48 timmar.
- (44) Inhyningsförhållanden och djurhållningspraxis för ekologiska djur bör tillgodose djurens beteendemässiga behov och bör säkerställa en hög djurvälståndsnivå, som i vissa avseenden bör vara mer långtgående än de unionsstandarder för djurskydd som gäller för animalieproduktionen i allmänhet. I de flesta fall bör djuren ha permanent tillgång till utomhusområden så att de kan röra på sig. Allt lidande och all smärta eller plåga bör undvikas eller minimeras under alla skeden i djurens liv. Tjudring och stympningar, däribland svanskupering av får, näbbtrimning under djurets första tre dagar och avlägsnande av hornanlag bör endast vara möjligt om behöriga myndigheter ger sitt tillstånd och endast på vissa villkor.
- (45) Eftersom den ekologiska produktionen är som mest utvecklad vad gäller nötkreatur, får, getter, hästdjur, hjorddjur och svin samt även fjäderfä, kaniner och bin bör kompletterande detaljerade produktionsregler tillämpas för dessa arter. Vad gäller dessa arter är det nödvändigt att kommissionen fastställer vissa krav som är viktiga för produktionen av dessa djur, däribland krav på djurtäthet, minsta utrymme och egenskaper hos och tekniska krav för byggnader. För andra arter bör sådana krav fastställas när väl kompletterande detaljerade produktionsregler börjar tillämpas även på dessa arter.
- (46) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på minskningen av undantag avseende djurens ursprung, begränsningen av organiskt kväve kopplad till den totala djurtätheten, utfodring av bisamhällen, godtagbara behandlingar för desinfektion av bigårdar och metoder och behandlingar för bekämpning av *Varroa destructor* samt detaljerade regler för animalieproduktion för ytterligare arter.
- (47) Denna förordning avspeglar den nya gemensamma fiskeripolitikens mål vad gäller vattenbruk, som är av avgörande betydelse för att säkerställa långsiktig hållbar livsmedelstrygghet samt tillväxt och sysselsättning, samtidigt som trycket på de vilda fiskbestånden minskas, vilket bör ses mot bakgrund av en växande global efterfrågan på livsmedel från havet. I kommissionens meddelande av den 29 april 2013 om strategiska riktlinjer för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU poängteras vilka stora utmaningar som unionens vattenbrukssektor står inför och vilken tillväxtpotential som sektorn har. I meddelandet identifieras det ekologiska vattenbruket som en särskilt lovande sektor, och de konkurrensfördelar som kan vinnas genom ekologisk certifiering lyfts fram.

- (48) Ekologiskt vattenbruk är ett förhållandevis nytt område för ekologisk produktion jämfört med ekologiskt jordbruk, där jordbruksföretagen har stor erfarenhet. Med tanke på konsumenternas ökande intresse för produkter från ekologiskt vattenbruk är det troligt att det kommer att bli ännu vanligare att vattenbruksenheter ställer om till ekologisk produktion. Detta kommer att leda till mer erfarenhet, teknisk kunskap och utveckling och förbättringar inom det ekologiska vattenbruket, vilket bör återspeglas i produktionsreglerna.
- (49) Ekologiskt vattenbruk bör grunda sig på uppfödning av unga bestånd som härstammar från ekologiska produktionsenheter. Ekologiska vattenbruksdjur för avelsändamål eller uppfödningssändamål är inte alltid tillgängliga i tillräcklig kvantitet och kvalitet för att uppfylla behoven hos aktörer som producerar vattenbruksdjur. Under vissa omständigheter bör det vara möjligt att tillföra viltfångade vattenbruksdjur eller vattenbruksdjur som inte är ekologiskt uppfödda till en ekologisk produktionsenhet.
- (50) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på foder för och veterinärbehandling av vattenbruksdjur samt med avseende på detaljerade villkor för hanteringen av avelsbestånd, avel och yngelproduktion.
- (51) Aktörer som producerar ekologiska livsmedel eller ekologiskt foder bör tillämpa lämpliga förfaranden som grundas på en systematisk identifiering av kritiska bearbetningssteg i syfte att säkerställa att de bearbetade produkterna överensstämmer med reglerna för ekologisk produktion. Bearbetade ekologiska produkter bör framställas med bearbetningsmetoder som garanterar att produkternas ekologiska egenskaper och kvaliteter bibehålls genom alla led i den ekologiska produktionen.
- (52) Det bör fastställas bestämmelser om sammansättningen av bearbetade ekologiska livsmedel och foder. Sådana livsmedel bör huvudsakligen framställas av ekologiska ingredienser av jordbruksursprung eller av andra ekologiska ingredienser som omfattas av denna förordning, med begränsade möjligheter att använda vissa icke-ekologiska ingredienser som anges i denna förordning. Dessutom bör endast vissa specifika produkter och ämnen som godkänts i enlighet med denna förordning få användas vid produktion av bearbetade ekologiska livsmedel och foder.
- (53) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder som ska vidtas av aktörer som producerar bearbetat livsmedel eller foder, med avseende på typ och sammansättning av produkter och ämnen som är tillåtna för användning i bearbetade livsmedel, samt på vilka villkor de kan användas, samt vad gäller beräkningen av andelen ingredienser av jordbruksursprung, inbegripet specificeringen av tillsatser som är tillåtna att användas i ekologisk produktion och som räknas som ingredienser av jordbruksursprung vid beräkningen av den andel som måste uppnås för att få märka produkten som ekologisk i varubeteckningen.
- (54) Ekologiskt vin bör omfattas av relevanta regler för bearbetade ekologiska livsmedel. Eftersom vin utgör en specifik och viktig kategori av ekologiska produkter bör emellertid särskilda kompletterande detaljerade produktionsregler fastställas för ekologiskt vin. Ekologiskt vin bör helt och hållet framställas med ekologiska råvaror och endast vissa produkter och ämnen som är tillåtna enligt denna förordning bör få tillsättas. Vissa oenologiska metoder, processer och behandlingar inom produktionen av ekologiskt vin bör förbjudas. Vissa andra oenologiska metoder, processer och behandlingar bör tillåtas enligt väldefinierade villkor.
- (55) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på specificering av ytterligare förbjudna oenologiska metoder, processer och behandlingar samt ändring av förteckningen över tillåtna oenologiska metoder, processer och behandlingar.
- (56) Ursprungligen betraktades jäst inte som en ingrediens av jordbruksursprung enligt förordning (EG) nr 834/2007 och räknades därför inte med bland ingredienserna av jordbruksursprung i ekologiska produkter. Genom kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 ⁽¹⁾ infördes emellertid ett krav på att betrakta jäst och jästprodukter som

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, 18.9.2008, s. 1).

ingredienser av jordbruksursprung inom ekologisk produktion från och med den 31 december 2013. Således bör från och med den 1 januari 2021 endast ekologiskt producerade substrat användas inom produktionen av ekologisk jäst som ska användas som livsmedel eller foder. Dessutom bör endast vissa produkter och ämnen få tillåtas vid produktion, beredningar och sammansättningar därav.

- (57) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kompletterande detaljerade produktionsregler för jäst.
- (58) Denna förordning bör harmonisera de ekologiska produktionsreglerna i unionen för alla produkter som omfattas och bör fastställa detaljerade produktionsregler för olika kategorier av produkter, men vissa produktionsregler, däribland kompletterande detaljerade produktionsregler för ytterligare djurarter eller produkter som inte ingår i någon av de kategorier för vilka detaljerade produktionsregler fastställs i denna förordning, kommer endast att vara möjligt att anta i ett senare skede. I avsaknad av sådana produktionsregler på unionsnivå bör medlemsstaterna behålla möjligheten att fastställa nationella regler för sin egen nationella produktion, under förutsättning att dessa regler inte strider mot denna förordning. Medlemsstaterna bör dock inte tillämpa dessa nationella regler på produkter som framställs eller saluförs i andra medlemsstater om dessa produkter överensstämmer med denna förordning. I avsaknad av sådana nationella detaljerade produktionsregler bör aktörerna åtminstone följa de allmänna produktionsreglerna och principerna för ekologisk produktion när de släpper ut produkter på marknaden med en uppgift som hänvisar till ekologisk produktion, i den utsträckning dessa regler och principer är tillämpliga på de berörda produkterna.
- (59) I syfte att ta hänsyn till eventuella framtida behov av specifika produktionsregler för produkter som inte omfattas av någon av de kategorier som produktionsreglerna i denna förordning omfattar, och i syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet, efterlevnad av denna förordning och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa detaljerade produktionsregler samt regler om skyldigheten till omställning för sådana produkter.
- (60) Undantag från ekologiska produktionsregler bör endast beviljas i katastrofsituationer. För att göra det möjligt att fortsätta eller återuppta den ekologiska produktionen i sådana situationer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av kriterier för att fastställa om en situation ska betraktas som en katastrofsituation och särskilda regler, inbegripet eventuella undantag från denna förordning, för hur medlemsstaterna ska hantera sådana katastrofsituationer samt nödvändiga övervaknings- och rapporteringskrav i dessa fall.
- (61) Under vissa förhållanden får ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter samlas in och transporteras samtidigt. För att på vederbörligt sätt åtskilja ekologiska produkter från produkter under omställning och icke-ekologiska produkter under hantering och för att undvika all blandning bör särskilda bestämmelser fastställas.
- (62) I syfte att säkerställa den ekologiska produktionens integritet och anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för förpackning och transport av ekologiska produkter.
- (63) Användning inom ekologisk produktion av vissa produkter eller ämnen som verksamma ämnen för användning i växtskyddsmedel som omfattas av förordning (EG) nr 1107/2009, gödselmedel, jordförbättringsmedel, näringsämnen, icke-ekologiska foderråvaror av olika ursprung, fodertillsatser, processtekniska hjälpmedel och rengörings- och desinfektionsmedel bör begränsas till ett minimum och bör bara få förekomma på de specifika villkor som anges i den här förordningen. Samma princip bör tillämpas för användningen av produkter och ämnen som livsmedelstillsatser och processhjälpmedel samt för icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung inom produktionen av bearbetade ekologiska livsmedel. Det bör därför fastställas bestämmelser om varje möjlig användning av sådana produkter och ämnen i ekologisk produktion i allmänhet och i produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet, i enlighet med de principer som fastställs i den här förordningen och i enlighet med vissa kriterier.
- (64) I syfte att säkerställa kvalitet, spårbarhet och efterlevnad av denna förordning vad gäller ekologisk produktion i allmänhet och produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet samt att säkerställa anpassning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ytterligare kriterier för godkännande av produkter och ämnen för användning i ekologisk produktion i allmänhet och i produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet, samt kriterier för återkallande av sådana godkännanden.

- (65) I syfte att säkerställa tillgång till ingredienser av jordbruksursprung som inte är tillgängliga i tillräcklig mängd i ekologisk form för produktion av bearbetade ekologiska livsmedel bör medlemsstaterna även ha möjligheten att tillåta användning av icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung under vissa omständigheter och en begränsad period.
- (66) I syfte att främja ekologisk produktion och för att tillgodose behovet av tillförlitliga uppgifter behöver information och uppgifter om tillgången på marknaden till ekologiskt växtförökningsmaterial och växtförökningsmaterial under omställning, ekologiska djur och ekologiska vattenbruksyngel samlas in och spridas till jordbrukare och aktörer. I detta syfte bör medlemsstaterna säkerställa att regelbundet uppdaterade databaser och system med sådan information inrättas på deras territorier, och kommissionen bör offentliggöra denna information.
- (67) I syfte att säkerställa efterlevnaden av kraven för ekologisk produktion och konsumenternas förtroende för denna produktionsmetod är det nödvändigt att aktören underrättar behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan, om misstanke om bristande efterlevnad av denna förordning som kan styrkas eller inte kan undanröjas och som avser produkter som denne producerat, berett, importerat eller mottagit från andra aktörer. Sådan misstanke kan uppstå bland annat till följd av förekomsten av produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion i en produkt som är avsedd att användas eller saluföras som ekologisk produkt eller produkt under omställning. Aktörer bör underrätta behöriga myndigheter om de kan styrka en misstanke om bristande efterlevnad eller inte kan undanröja en sådan misstanke. I sådana fall bör de berörda produkterna inte släppas ut på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning så länge den misstanken inte kan undanröjas. Aktörer bör samarbeta med de behöriga myndigheterna och i lämpliga fall med kontrollmyndigheter eller kontrollorgan för att identifiera och verifiera skälen till sådan bristande efterlevnad.
- (68) I syfte att undvika att ekologisk produktion kontamineras med produkter och ämnen som inte har godkänts av kommissionen för användning i ekologisk produktion i vissa syften bör aktörer vidta proportionella och lämpliga åtgärder underställda deras kontroll för att identifiera och undvika risker för sådan kontaminering. Sådana åtgärder bör ses över regelbundet och om nödvändigt anpassas.
- (69) I syfte att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt inom unionen vad gäller åtgärder som ska vidtas i händelse av misstanke om bristande efterlevnad, särskilt om en sådan misstanke uppstår till följd av förekomsten av otillåtna produkter och ämnen i ekologiska produkter och produkter under omställning, och för att undvika osäkerhet för aktörer bör behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan genomföra en offentlig undersökning i enlighet med förordning (EU) 2017/625 för att verifiera efterlevnaden av kraven för ekologisk produktion. När det gäller det speciella fallet med misstanke om bristande efterlevnad till följd av förekomsten av otillåtna produkter eller ämnen bör undersökningen fastställa källan och orsaken till förekomsten av sådana produkter eller ämnen i syfte att säkerställa att aktörerna efterlever kraven för ekologisk produktion, och särskilt att de inte har använt produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion och att säkerställa att dessa aktörer har vidtagit proportionella och lämpliga försiktighetsåtgärder för att undvika kontaminering av ekologisk produktion med sådana produkter och ämnen. Sådana undersökningar bör stå i proportion till den misstänkta bristande efterlevnaden och bör därför slutföras så snart som möjligt inom en rimlig period, med beaktande av produktens hållbarhet och fallets komplexitet. Undersökningarna bör kunna inbegripa alla metoder och tekniker för offentlig kontroll som anses lämpliga i syfte att effektivt och utan onödiga dröjsmål undanröja eller bekräfta misstanke om bristande efterlevnad av kraven i den här förordningen, inbegripet användning av relevant information som gör det möjligt att undanröja eller bekräfta misstanke om bristande efterlevnad utan kontroll på plats.
- (70) Förekomsten av produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion i produkter som saluförs som ekologiska produkter eller produkter under omställning samt de åtgärder som vidtas i detta avseende bör vara föremål för ytterligare observation från medlemsstaternas och kommissionens sida. Kommissionen bör därför fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet som grundar sig på den information som medlemsstaterna har samlat in om fall där undersökning av otillåtna produkter och ämnen i ekologisk produktion har genomförts. Denna rapport kan vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag för ytterligare harmonisering.

- (71) I avsaknad av sådan ytterligare harmonisering bör de medlemsstater som har utarbetat strategier för att undvika att produkter som innehåller en viss nivå av produkter eller ämnen vilkas användning inte är tillåten i vissa syften i ekologisk produktion saluförs som ekologiska produkter eller produkter under omställning ha möjligheten att fortsätta att tillämpa dessa strategier. För att säkerställa den fria rörligheten för ekologiska produkter och produkter under omställning på unionens inre marknad bör sådana strategier inte innebära förbud mot eller begränsningar eller hinder för att produkter som producerats i andra medlemsstater i enlighet med denna förordning släpps ut på marknaden. Sådana strategier bör därför endast tillämpas på produkter som framställs på territoriet för den medlemsstat som har valt att fortsätta tillämpa en sådan strategi. De medlemsstater som beslutar att använda denna möjlighet bör utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.
- (72) Utöver skyldigheterna avseende åtgärder som fastställs i denna förordning och som ska vidtas av aktörer som framställer, bereder, importerar eller använder ekologiska produkter och produkter under omställning och av behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan, i syfte att undvika kontaminering av ekologiska produkter eller produkter under omställning med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion, bör medlemsstaterna även ha möjligheten att vidta andra lämpliga åtgärder på sitt territorium för att undvika oavsiktlig förekomst av otillåtna produkter och ämnen i ekologiskt jordbruk. De medlemsstater som beslutar att använda denna möjlighet bör utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.
- (73) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel bör omfattas av de allmänna regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁽¹⁾ och i synnerhet av de bestämmelser som syftar till att förhindra märkning som kan skapa osäkerhet för eller vilseleda konsumenterna. Därutöver bör särskilda bestämmelser om märkning av ekologiska produkter och produkter under omställning fastställas i den här förordningen. De bör skydda både aktörernas intresse av att få sina produkter korrekt identifierade på marknaden och att åtnjuta rättvisa konkurrensförhållanden, och konsumenternas intresse av att kunna träffa medvetna val.
- (74) I enlighet med detta bör de termer som används för att beteckna ekologiska produkter skyddas i hela unionen från användning i märkningen av icke-ekologiska produkter, oberoende av vilket språk som används. Skyddet bör också gälla alla vanliga härledningar eller diminutiver av dessa termer, oavsett om de används enskilt eller i kombination.
- (75) Bearbetade livsmedel bör endast märkas som ekologiska om samtliga eller nästan samtliga ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska. För att stimulera användning av ekologiska ingredienser bör det också ges möjlighet till att på vissa villkor hänvisa till ekologisk produktion endast i förteckningen över ingredienser för bearbetade livsmedel, särskilt att livsmedlet i fråga överensstämmer med vissa ekologiska produktionsregler. Särskilda märkningsbestämmelser bör också införas för att göra det möjligt för aktörerna att identifiera ekologiska ingredienser som används i produkter som huvudsakligen består av en ingrediens som härrör från jakt eller fiske.
- (76) Bearbetat foder bör endast märkas som ekologiskt om samtliga eller nästan samtliga ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska.
- (77) För att skapa klarhet för konsumenterna på hela unionsmarknaden bör användning av Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion göras obligatorisk på alla ekologiska färdigförpackade livsmedel som produceras i unionen. Det bör dessutom vara möjligt att frivilligt använda logotypen på icke färdigförpackade ekologiska produkter som framställs i unionen och på ekologiska produkter som importeras från tredjeländer och för informations- och utbildningsändamål. Förslaget till Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion bör fastställas.
- (78) I syfte att se till att konsumenterna inte vilseleds om huruvida produkten i sin helhet är av ekologiskt ursprung, är det emellertid lämpligt att begränsa användningen av logotypen till produkter som enbart eller nästan enbart innehåller ekologiska ingredienser. Det bör därför inte vara tillåtet att använda den för produkter under omställning eller bearbetade produkter där mindre än 95 viktprocent av ingredienserna av jordbruksursprung är ekologiska.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (79) För att undvika eventuell osäkerhet bland konsumenterna beträffande huruvida en produkt för vilken Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion används har ursprung i unionen eller inte, bör konsumenterna alltid informeras om var de jordbruksråvaror som produkten består av har framställts. I det sammanhanget bör det vara tillåtet att hänvisa till vattenbruk i märkningen av produkter från ekologiskt vattenbruk i stället för att hänvisa till jordbruk.
- (80) I syfte att skapa klarhet för konsumenterna och säkerställa att den information de får är relevant, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av tilläggsbestämmelser om märkning av ekologiska produkter och ändring av förteckningen över termer som hänvisar till ekologisk produktion i denna förordning, Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion och de regler som är knutna till denna.
- (81) Vissa produkter eller ämnen som används i växtskyddsmedel eller gödselmedel bör inte omfattas av denna förordning och bör därför i princip inte heller omfattas av reglerna i denna förordning, inbegripet reglerna om märkning. Eftersom dessa produkter och ämnen spelar en viktig roll i det ekologiska jordbruket och användningen av dem i ekologisk produktion förutsätter ett godkännande enligt denna förordning och eftersom viss osäkerhet uppstått med avseende på praxis för märkningen av dem, i synnerhet vad gäller användningen av termer som hänvisar till ekologisk produktion, bör det klargöras att om dessa produkter eller ämnen har godkänts för användning i ekologisk produktion i enlighet med denna förordning får de märkas i enlighet med det.
- (82) Ekologisk produktion är endast trovärdig om den åtföljs av effektiv verifiering och kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsled.
- (83) Det bör anges särskilda krav för aktörer i syfte att säkerställa efterlevnaden av denna förordning. Det bör i synnerhet fastställas bestämmelser om anmälan av aktörernas verksamhet till de behöriga myndigheterna och om ett certifieringssystem för identifiering av aktörer som efterlever reglerna för ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Dessa bestämmelser bör i princip även gälla för de berörda aktörernas underleverantörer, såvida inte underleverantörernas verksamhet dels är fullständigt införlivad med den huvudsakliga verksamhet som bedrivs av den aktör som lagt ut verksamheten på underleverantör, dels kontrolleras i detta sammanhang. Insynen i certifieringssystemet bör säkerställas genom att medlemsstaterna åläggs att offentliggöra förteckningarna över aktörer som har anmält sin verksamhet och över alla avgifter som får tas ut i samband med kontroller för verifiering av efterlevnaden av reglerna för ekologisk produktion.
- (84) Små detaljhandelsbutiker som inte säljer andra ekologiska produkter än färdigförpackade ekologiska produkter utgör en förhållandevis liten risk vad gäller bristande efterlevnad av reglerna för ekologisk produktion, och de bör inte ställas inför oproportionella bördor vid försäljning av ekologiska produkter. De bör därför inte omfattas av anmälnings- och certifieringsskyldigheterna men bör emellertid fortsätta att omfattas av den offentliga kontroll som utförs för att verifiera efterlevnaden av reglerna för ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Likaledes bör små detaljhandelsbutiker som säljer oförpackade ekologiska produkter omfattas av offentlig kontroll, men för att saluföringen av ekologiska produkter ska underlättas bör medlemsstaterna ha möjlighet att undanta sådana butiker från skyldigheten att låta certifiera sin verksamhet.
- (85) För unionens småbrukare och aktörer som producerar alger eller vattenbruksdjur innebär den ekologiska certifieringen relativt höga inspektionskostnader och en relativt stor administrativ börda på individuell nivå. Ett system för gruppcertifiering bör tillåtas i syfte att minska kostnaderna för inspektion och certifiering och den tillhörande administrativa bördan, stärka de lokala nätverken, bidra till bättre avsättningsmöjligheter och säkerställa lika villkor i förhållande till aktörer i tredjeländer. Av detta skäl bör begreppet *aktörsgrupp* införas och definieras och regler fastställas som motsvarar småbrukares och aktörers behov och resurskapacitet.
- (86) I syfte att säkerställa ändamålsenlighet, effektivitet och insyn vad gäller systemet för ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på aktörernas och aktörsgruppernas dokumentationskrav och förlagan till certifikatet om efterlevnad.
- (87) I syfte att säkerställa att certifieringen av en aktörsgrupp utförs effektivt och ändamålsenligt bör befogenhet att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på det ansvar som åligger de enskilda medlemmarna i en aktörsgrupp, kriterierna för hur geografisk närhet mellan medlemmarna i gruppen ska fastställas samt utformning och funktion vad avser gruppens system för internkontroller.

- (88) Ekologisk produktion omfattas av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som i enlighet med förordning (EU) 2017/625 utförs för att verifiera efterlevnaden av reglerna om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Emellertid, om inget annat föreskrivs i den här förordningen, bör bestämmelser vara tillämpliga på ekologisk produktion utöver de som fastställs i förordning (EU) 2017/625 vad gäller offentlig kontroll och åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter och i förekommande fall kontrollmyndigheter och kontrollorgan, åtgärder som ska vidtas av aktörerna och aktörsgrupperna, delegering av vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet samt vad gäller åtgärder i händelse av misstanke om bristande efterlevnad eller fastställande av bristande efterlevnad, däribland förbud mot saluföring av produkter som ekologiska produkter eller produkter under omställning om den konstaterade bristande efterlevnaden påverkar integriteten hos dessa produkter.
- (89) För att säkerställa ett enhetligt förfaringssätt inom de behöriga myndigheternas territorier bör det inte ankomma på någon annan än de myndigheterna att tillhandahålla en förteckning över åtgärder vid misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad.
- (90) Det bör i denna förordning fastställas bestämmelser utöver bestämmelserna i förordning (EU) 2017/625 om utbyte av viss relevant information mellan behöriga myndigheter, kontrollmyndigheter, kontrollorgan och vissa andra organ, och om åtgärder från sådana myndigheters och organs sida.
- (91) I syfte att stödja utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att verifiera efterlevnaden av denna förordning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda kriterier och villkor för utförandet av offentlig kontroll med syftet att säkerställa spårbarhet i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled samt efterlevnaden av de krav som fastställs i denna förordning och med avseende på ytterligare faktorer som ska beaktas vid fastställande, på grundval av praktiska erfarenheter, av sannolikheten för bristande efterlevnad.
- (92) I syfte att stödja utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att verifiera efterlevnaden av denna förordning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkor för delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet till kontrollorgan, utöver de villkor som fastställs i denna förordning.
- (93) Erfarenheterna från ordningen för import av ekologiska produkter till unionen inom ramen för förordning (EG) nr 834/2007 har visat att ordningen behöver ses över så att den uppfyller konsumenternas förväntningar om att importerade ekologiska produkter följer standarder som är lika stränga som unionens, samt för att på ett bättre sätt säkerställa att unionens ekologiska produkter får tillträde till den internationella marknaden. Det är dessutom nödvändigt att förtydliga reglerna för export av ekologiska produkter, i synnerhet genom att inrätta certifikat för ekologisk export.
- (94) De bestämmelser som styr importen av produkter som är förenliga med unionens produktions- och märkningsregler och med avseende på vilka aktörerna har kontrollerats av de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som av kommissionen godkänts att utföra kontroller och certifiering på området ekologisk produktion i tredjeländer bör skärpas ytterligare. I synnerhet bör det fastställas krav rörande de ackrediteringsorgan som ackrediterar kontrollorgan med avseende på import till unionen av överensstämmande ekologiska produkter, för att säkerställa lika villkor för kommissionens tillsyn av kontrollorganen. Vidare är det nödvändigt att föreskriva en möjlighet för kommissionen att direkt kontakta ackrediteringsorganen och de behöriga myndigheterna i tredjeländer, så att tillsynen av kontrollmyndigheterna respektive kontrollorganen blir effektivare. Det är lämpligt att föreskriva en möjlighet för kommissionen att bevilja särskilda tillstånd att använda produkter och ämnen för ekologisk produktion när det gäller produkter som importeras från tredjeländer eller de av unionens yttersta randområden där särskilda klimatförhållanden och lokala förhållanden råder.
- (95) Det bör fortsättningsvis vara möjligt för ekologiska produkter att få tillträde till unionsmarknaden om produkterna inte överensstämmer med unionens regler för ekologisk produktion men kommer från tredjeländer vilkas ekologiska produktion och kontrollsystem har erkänts som likvärdiga med unionens. Erkännande av likvärdighet för tredjeländer i enlighet med vad som fastställs i förordning (EG) nr 834/2007 bör dock endast beviljas genom ett internationellt avtal mellan unionen och dessa tredjeländer, där ett ömsesidigt erkännande av likvärdighet även eftersträvas för unionens del.
- (96) Tredjeländer som erkänts med avseende på likvärdighet enligt förordning (EG) nr 834/2007 bör förbli erkända inom ramen för den här förordningen under en begränsad period som är nödvändig för att säkerställa en smidig övergång till ordningen för erkännande genom ett internationellt avtal, förutsatt att de fortsätter att säkerställa

likvärdighet för sin ekologiska produktion och för sina kontrollregler i förhållande till de tillämpliga unionsregler som är i kraft och att de uppfyller alla krav som rör kommissionens tillsyn av deras erkännande. Tillsynen bör i synnerhet baseras på de årsrapporter som de erkända tredjeländerna skickar till kommissionen.

- (97) Erfarenheterna från ordningen med kontrollmyndigheter och kontrollorgan som av kommissionen godkänts att utföra kontroller och utfärda certifikat i tredjeländer med avseende på import av produkter, som ger likvärdiga garantier, visar att de regler som tillämpas av dessa myndigheter och organ skiljer sig åt och att det kan vara svårt att anse dessa regler vara likvärdiga med motsvarande unionsregler. Vidare försvårar den stora mängden standarder för kontrollmyndigheter och kontrollorgan tillräcklig tillsyn från kommissionens sida. Därför bör den ordningen för erkännande av likvärdighet avskaffas. Kontrollmyndigheterna och kontrollorganen bör dock ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för att kunna få erkännande för import av produkter som överensstämmer med unionens regler. Vidare bör de nya reglerna om erkännande av kontrollmyndigheter och kontrollorgan för import av överensstämmande produkter gälla redan från och med den dag då denna förordning träder i kraft så att kommissionen ges möjlighet att förbereda erkännandet av sådana kontrollmyndigheter och kontrollorgan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas.
- (98) En förutsättning för att en produkt ska kunna släppas ut på marknaden som en ekologisk produkt, om den produkten har importerats till unionen enligt någon av de ordningar för import som föreskrivs i denna förordning, bör vara att den information som krävs för att säkerställa produktens spårbarhet genom hela livsmedelskedjan är tillgänglig.
- (99) I syfte att säkerställa rättvis konkurrens mellan aktörerna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de handlingar som är avsedda för tullmyndigheterna i tredjeländer, särskilt certifikat för ekologisk export.
- (100) I syfte att säkerställa insyn i erkännande- och tillsynsförfarandet för kontrollmyndigheter och kontrollorgan vid import av överensstämmande ekologiska produkter samt ändamålsenlighet, effektivitet och insyn vad gäller kontroller av importerade produkter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ytterligare kriterier för erkännande av kontrollmyndigheter och kontrollorgan vid import av ekologiska produkter som överensstämmer med denna förordning, samt ytterligare kriterier för återkallande av erkännandet, med avseende på utövandet av tillsyn av de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts av kommissionen samt med avseende på de kontroller och andra åtgärder som kontrollmyndigheter och kontrollorgan ska utföra för det ändamålet.
- (101) När allvarliga eller upprepade överträdelser vad gäller certifieringen eller kontrollerna och åtgärderna enligt denna förordning har uppdragats och den berörda kontrollmyndigheten eller det berörda kontrollorganet underlåter att vidta lämpliga korrigerande åtgärder i tid, efter en begäran av kommissionen, bör erkännandet av dessa kontrollmyndigheter eller kontrollorgan återkallas utan dröjsmål.
- (102) I syfte att säkerställa förvaltningen av förteckningen över tredjeländer som är erkända med avseende på likvärdighet inom ramen för förordning (EG) nr 834/2007 bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på den information som ska skickas av dessa erkända tredjeländer och som är nödvändig för tillsynen av deras erkännande och kommissionens utövande av denna tillsyn.
- (103) Bestämmelser bör föreskrivas i syfte att säkerställa att rörligheten för ekologiska produkter som överensstämmer med denna förordning och som har kontrollerats i en medlemsstat inte kan inskränkas i en annan medlemsstat.
- (104) För tillgång till tillförlitlig information för genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna regelbundet lämna den information som krävs till kommissionen. För tydlighetens och öppenhetens skull bör medlemsstaterna föra uppdaterade förteckningar över behöriga myndigheter, kontrollmyndigheter och kontrollorgan. Förteckningarna över kontrollmyndigheter och kontrollorgan bör offentliggöras av medlemsstaterna och publiceras av kommissionen.
- (105) Med tanke på utfasningen av undantagen i fråga om användningen av icke-ekologiskt växtförökningsmaterial, icke-ekologiskt uppfödda fjäderfä och icke-ekologiskt uppfödda djur för avelsändamål bör kommissionen beakta tillgången på sådant material i ekologisk form på unionsmarknaden. För detta ändamål bör kommissionen, fem år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas och med utgångspunkt i de uppgifter om tillgången på ekologiskt material vilka inhämtats från databasen och system som medlemsstaterna inrättat, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillgången på, och anledningar till eventuell begränsad tillgänglighet till, sådant material för ekologiska aktörer.

- (106) Med tanke på utfasningen av undantagen i fråga om användningen av icke-ekologiskt proteinfoder för fjäderfän och svin bör kommissionen, fem år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas och med utgångspunkt i de uppgifter som medlemsstaterna årligen tillhandahåller om tillgången på unionsmarknaden på sådant foder i ekologisk form, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillgången på, och anledningar till eventuell begränsad tillgänglighet till, sådant ekologiskt proteinfoder för ekologiska aktörer.
- (107) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen av tillgången på marknaden på ekologiskt växtförökningsmaterial, ekologiskt uppfödda djur och ekologiskt proteinfoder för fjäderfän och svin bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på avskaffande eller förlängning av undantag och tillstånd avseende användning av icke-ekologiskt växtförökningsmaterial, icke-ekologiskt uppfödda djur och icke-ekologiskt proteinfoder för fjäderfän och svin.
- (108) Det är nödvändigt att fastställa åtgärder för att säkerställa en smidig övergång till den rättsliga ramen för import av ekologiska produkter och produkter under omställning till unionen, såsom den ändrats genom denna förordning.
- (109) Vidare bör det fastställas en tidsgräns då kontrollmyndigheternas och kontrollorganens erkännande med avseende på likvärdighet enligt förordning (EG) nr 834/2007 löper ut, och bestämmelser som täcker situationen fram till dess att erkännandet löper ut bör fastställas. Det bör också fastställas bestämmelser rörande ansökningar från tredjeländer om erkännande med avseende på likvärdighet som lämnats in inom ramen för förordning (EG) nr 834/2007 och som fortfarande är under handläggning den dag då den här förordningen träder i kraft.
- (110) I syfte att säkerställa förvaltningen av förteckningen över kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts med avseende på likvärdighet inom ramen för förordning (EG) nr 834/2007 bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på den information som de kontrollmyndigheterna och kontrollorganen bör skicka och som är nödvändig för tillsynen av deras erkännande och kommissionens utövande av denna tillsyn.
- (111) I syfte att underlätta slutförandet av granskningen av ansökningar från tredjeländer om erkännande med avseende på likvärdighet som är under handläggning den dag då denna förordning träder i kraft bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de förfaranderegler som är nödvändiga för granskningen av ansökningar från tredjeländer som är under handläggning.
- (112) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de handlingar som ska tillhandahållas för godkännande av en tidigare period som en del av omställningsperioden, med avseende på minimiperioden för utfodring av diande djur med modersmjölk och vissa tekniska regler om inhysningsförhållanden för djur och djurhållningsmetoder, med avseende på närmare regler, uppdelade efter art eller grupp av arter i fråga om alger och vattenbruksdjur, om djurtäthet och om särskilda egenskaper för produktionssystem och inneslutningssystem, med avseende på teknik som godkänts för bearbetning av livsmedels- och foderprodukter, med avseende på godkännande av de produkter och ämnen i som får användas i ekologisk produktion i allmänhet och i produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet, samt återkallande av godkännanden, och med avseende på förfarandena för godkännandet och förteckningarna över sådana produkter och ämnen samt i tillämpliga fall beskrivning, krav på sammansättning och villkor för användning av sådana produkter.
- (113) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de tekniska specifikationerna för inrättandet och underhållet av databaserna som förtecknar ekologiskt växtförökningsmaterial och växtförökningsmaterial under omställning som är tillgängligt och som framställts i enlighet med ekologiska produktionsmetoder, med avseende på de tekniska specifikationerna för inrättandet och underhållet av systemen för att tillgängliggöra uppgifter om ekologiskt växtförökningsmaterial eller växtförökningsmaterial under omställning eller ekologiska djur eller ekologiska vattenbruksdjur och specifikationerna för insamling av uppgifter i detta ändamål, med avseende på arrangemangen för operatörers deltagande i dessa system, och med avseende på specifikationerna för den information som medlemsstaterna ska tillhandahålla om undantag från användning av ekologiska växtförökningsmaterial, ekologiska djur och ekologiskt foder samt om tillgången på marknaden på vissa ekologiska produkter.
- (114) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de åtgärder som ska vidtas och ses över av aktörerna för att identifiera och undvika risker för kontaminering av ekologisk produktion och ekologiska produkter med otillåtna produkter och ämnen, med avseende på de förfarandesteg som ska vidtas i händelse av misstanke om bristande efterlevnad och relevanta handlingar, med avseende på metoderna för upptäckt och utvärdering av förekomsten av otillåtna produkter och ämnen, och med avseende på innehållet i och formatet för den information som ska översändas av medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av undersökningarna om förekomsten av otillåtna produkter eller ämnen.

- (115) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på detaljerade krav för märkning och marknadsföring av vissa produkter under omställning, med avseende på de praktiska arrangemangen för användning, presentation, sammansättning och storlek när det gäller de uppgifter som avser kontrollmyndigheternas eller kontrollorganens kodnummer och användning, presentation, sammansättning och storlek när det gäller uppgiften om var jordbruksråvarorna har framställts, med avseende på tilldelning av kodnummer till kontrollmyndigheter och kontrollorgan och med avseende på uppgiften om var jordbruksråvarorna har framställts.
- (116) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på närmare uppgifter och specifikationer för formatet på och de tekniska medlen med vilka aktörer och aktörsgrupper ska anmäla sin verksamhet till de behöriga myndigheterna, med avseende på arrangemangen för offentliggörandet av förteckningarna från sådana aktörer och aktörsgrupper, med avseende på förfarandena och arrangemangen för offentliggörandet av de avgifter som får tas ut för kontrollerna, med avseende på närmare uppgifter och specifikationer för formen för certifikatet för aktörer och aktörsgrupper och de tekniska medlen för dess utfärdande, med avseende på aktörsgruppers sammansättning och storlek, med avseende på de relevanta dokument- och dokumentationssystemen, med avseende på systemet för intern spårbarhet och förteckningen över aktörer samt med avseende på informationsutbytet mellan aktörsgrupper och de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen och informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (117) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på den minimiandel av all offentlig kontroll av aktörer eller aktörsgrupper som ska utföras utan förvarning och minimiandelen tilläggskontroller samt minimiantalet prov som ska tas och minimiantalet aktörer som ska kontrolleras inom en aktörsgrupp, med avseende på den dokumentation som visar att kraven efterlevs, med avseende på de förklaringar och andra underrättelser som krävs för offentlig kontroll, med avseende på relevanta praktiska åtgärder för att säkerställa efterlevnad, med avseende på enhetliga arrangemang för fall där de behöriga myndigheterna ska vidta åtgärder i samband med misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, med avseende på den information som ska lämnas i fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, med avseende på mottagarna av sådan information samt med avseende på förfarandena för tillhandahållande av sådan information, inbegripet funktionerna hos det datorsystem som används.
- (118) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på innehållet i de kontrollintyg som utfärdats av tredjeländer, med avseende på de förfaranden som ska följas för utfärdande och kontroll av dessa certifikat, med avseende på de tekniska medel med hjälp av vilka dessa certifikat utfärdas, med avseende på erkännandet av kontrollmyndigheter och kontrollorgan vilka har behörighet att utföra kontroller och att utfärda ett ekologiskt certifikat i tredjeländer, samt återkallande av ett sådant erkännande, med avseende på upprättandet av förteckningen över dessa kontrollmyndigheter och kontrollorgan, med avseende på regler för att säkerställa tillämpning av åtgärder i samband med fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, särskilt de fall som påverkar integriteten hos importerade ekologiska produkter eller produkter under omställning, med avseende på upprättandet av en förteckning över tredjeländer som har erkänts enligt artikel 33.2 i förordning (EG) nr 834/2007 och ändringen av den förteckningen, och med avseende på regler för att säkerställa tillämpning av åtgärder i samband med fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, särskilt de fall som påverkar integriteten hos ekologiska produkter eller ekologiska produkter under omställning som importerats från dessa länder.
- (119) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på systemet för översändande av den information som krävs för genomförandet och övervakningen av denna förordning, närmare uppgifter om vilken information som ska överföras och den dag då informationen senast ska ha överförts, och med avseende på upprättandet av förteckningen över de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som har erkänts enligt artikel 33.3 i förordning (EG) nr 834/2007 samt ändringen av den förteckningen.
- (120) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelats bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (121) Kommissionen bör ges befogenhet att anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på otillbörliga metoder eller metoder som är oförenliga med principerna eller reglerna för ekologisk produktion, skyddet av konsumenternas förtroende eller skyddet av rättvis konkurrens mellan aktörerna, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet i syfte att säkerställa tillämpningen av åtgärder i samband med fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad inom ramen för kontroll av erkända kontrollmyndigheter eller kontrollorgan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (122) Det bör föreskrivas bestämmelser som gör det möjligt att efter den dag då denna förordning börjar tillämpas tömma lager av produkter som producerats i enlighet med förordning (EG) nr 834/2007 före det datumet.
- (123) Eftersom målen för denna förordning, i synnerhet rättvis konkurrens och en välfungerande inre marknad för ekologiska produkter samt säkerställande av konsumenternas förtroende för dessa produkter och för Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den harmonisering av reglerna om ekologisk produktion som krävs, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (124) Det bör fastställas en dag då denna förordning börjar tillämpas som gör det möjligt för aktörerna att anpassa sig till de nya kraven.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSGOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs principer för ekologisk produktion samt regler för ekologisk produktion, tillhörande certifiering och användning av uppgifter om ekologisk produktion i märkning och marknadsföring samt regler för kontroller utöver dem som fastställs i förordning (EU) 2017/625.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning tillämpas på följande produkter från jordbruk, inklusive vattenbruk och biodling, enligt förteckningen i bilaga I till EUF-fördraget och produkter härrörande från dessa produkter, om sådana produkter produceras, bereds, märks, distribueras, släpps ut på marknaden, importeras till eller exporteras från unionen eller är avsedda att beredas, märkas, distribueras, släpps ut på marknaden, importeras till eller exporteras från unionen:

- a) Levande eller obearbetade jordbruksprodukter, inbegripet utsäde och annat växtförökningsmaterial.
- b) Bearbetade jordbruksprodukter för livsmedelsändamål.
- c) Foder.

Denna förordning tillämpas även på vissa andra produkter som är nära kopplade till jordbruk enligt förteckningen i bilaga I till denna förordning när de produceras, bereds, märks, distribueras, släpps ut på marknaden, importeras till eller exporteras från unionen.

2. Denna förordning tillämpas på alla aktörer som ägnar sig åt verksamhet inom något led av produktionen, beredningen och distributionen av de produkter som avses i punkt 1.

3. Storhushållsverksamhet som utförs av ett storhushåll enligt definitionen i artikel 2.2 d i förordning (EU) nr 1169/2011 omfattas inte av den här förordningen, förutom i enlighet med denna punkt.

Medlemsstaterna får tillämpa nationella regler eller, om sådana saknas, privata standarder för produktion, märkning och kontroll av produkter som härrör från storhushållsverksamhet. Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får inte användas i märkning, presentation eller marknadsföring av dessa produkter och får inte användas för att marknadsföra storhushållet.

4. Om inte annat anges ska denna förordning tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relaterad unionslagstiftning, särskilt lagstiftning på områdena säkerhet i livsmedelskedjan, djurhälsa och djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial.

5. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av annan unionsrätt beträffande utsläppande av produkter på marknaden, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ och förordning (EU) nr 1169/2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 om ändring av produktförteckningen i bilaga I genom att lägga till ytterligare produkter på förteckningen eller genom att ändra i dessa tillägg. Endast produkter som är nära kopplade till jordbruksprodukter ska kunna komma i fråga för införande i förteckningen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *ekologisk produktion*: användning av produktionsmetoder som överensstämmer med denna förordning i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled, inklusive under den omställningsperiod som avses i artikel 10.
2. *ekologisk produkt*: en produkt som är resultatet av ekologisk produktion, förutom en produkt som framställs under den omställningsperiod som avses i artikel 10. Produkter från jakt på vilda djur eller fiske efter viltlevande arter ska inte anses vara ekologiska produkter.
3. *jordbruksråvara*: en jordbruksprodukt som inte har genomgått någon konserverings- eller bearbetningsåtgärd.
4. *förebyggande åtgärder*: åtgärder som ska vidtas av aktörer i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled för att säkerställa bevarandet av den biologiska mångfalden och markkvaliteten, åtgärder för att motverka och bekämpa skadegörare och sjukdomar och åtgärder som ska vidtas för att undvika negativa effekter på miljö, djurhälsa och växtskydd.
5. *försiktighetsåtgärder*: åtgärder som ska vidtas av aktörer i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled för att undvika kontaminering med produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion i enlighet med denna förordning och för att undvika sammanblandning av ekologiska produkter och icke-ekologiska produkter.
6. *omställning*: övergång från icke-ekologisk till ekologisk produktion inom en viss period under vilken bestämmelserna i denna förordning om ekologisk produktion tillämpas.
7. *produkt under omställning*: en produkt som framställs under den omställningsperiod som avses i artikel 10.
8. *jordbruksföretag*: alla produktionsenheter som drivs inom ramen för en enda ledning i syfte att framställa levande eller obearbetade jordbruksprodukter, inklusive produkter från vattenbruk och biodling, i enlighet med artikel 2.1 a, eller produkter som förtecknas i bilaga I, med undantag för eteriska oljor och jäst.
9. *produktionsenhet*: ett jordbruksföretags alla tillgångar, t.ex. primärproduktionslokaler, skiften, beten, utomhusrastgårdar, byggnader avsedda för djur eller delar av dessa byggnader, bikupor, fiskdammar, inneslutningssystem eller anläggningar för alger eller vattenbruksdjur, uppfödningenheter, upplåtelser längs kuster eller på havsbotten samt lagerlokaler för grödor, växtprodukter, algprodukter, animalieprodukter, råvaror och alla andra relevanta insatsmedel, som drivs på det sätt som avses i led 10, 11 eller 12.
10. *ekologisk produktionsenhet*: en produktionsenhet som drivs i överensstämmelse med de krav som gäller för ekologisk produktion, förutom under den omställningsperiod som avses i artikel 10.
11. *produktionsenhet under omställning*: en produktionsenhet som drivs i överensstämmelse med kraven för ekologisk produktion under den omställningsperiod som avses i artikel 10. Enheten får utgöras av skiften eller andra tillgångar för vilka den omställningsperiod som avses i artikel 10 inleds vid olika tidpunkter.
12. *icke-ekologisk produktionsenhet*: en produktionsenhet som inte drivs i överensstämmelse med kraven för ekologisk produktion.
13. *aktör*: en fysisk eller juridisk person som ansvarar för att denna förordning efterlevs i alla produktions-, berednings- och distributionsled som står under den personens kontroll.
14. *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som, oavsett denna grupps och dess medlemmars rättsliga ställning enligt nationell rätt, bedriver jordbruksverksamhet.
15. *jordbruksareal*: jordbruksareal enligt definitionen i artikel 4.1 e i förordning (EU) nr 1307/2013.
16. *växter*: växter enligt definitionen i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1107/2009.

17. *växtförökningsmaterial*: växter och alla delar av växter i samtliga utvecklingsstadier, inklusive utsäde, som kan och är avsedda att producera hela växter.
18. *ekologiskt heterogent material*: en växtgrupp inom ett och samma botaniska taxon på lägsta kända nivå, som
 - a) har samma fenotypiska egenskaper,
 - b) kännetecknas av en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald bland de enskilda förökningsenheterna, så att denna växtgrupp utgörs av materialet som helhet och inte ett litet antal enheter,
 - c) inte är en sort i den mening som avses i artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 ⁽¹⁾,
 - d) inte är en blandning av sorter, och
 - e) har framställts i enlighet med denna förordning.
19. *ekologisk sort som är lämplig för ekologisk produktion*: sort i enlighet med definitionen i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2100/94 som
 - a) kännetecknas av en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald bland de enskilda förökningsenheterna, och
 - b) är resultatet av ekologisk förädlingsverksamhet som avses i del I punkt 1.8.4 i bilaga II till denna förordning.
20. *moderplanta*: en identifierad planta från vilken växtförökningsmaterial tas för reproduktion av nya plantor.
21. *generation*: en grupp växter som utgör ett enda steg i en härstamningslinje.
22. *växtproduktion*: produktion av jordbruksgrödor, inklusive skörd av vilda växtprodukter, i kommersiellt syfte.
23. *växtprodukter*: växtprodukter enligt definitionen i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 1107/2009.
24. *skadegörare*: en skadegörare enligt definitionen i artikel 1.1. i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 ⁽²⁾.
25. *biodynamiska preparat*: blandningar som traditionellt används inom biodynamiskt jordbruk.
26. *växtskyddsmedel*: de produkter som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1107/2009.
27. *animalieproduktion*: produktion av tama eller domesticerade landlevande djur, inklusive insekter.
28. *veranda*: en oisolerad utomhustillbyggnad med tak på en byggnad som är avsedd för fjäderfän, där långsidan vanligtvis är utrustad med ett metallstängsel eller ett nät, där det råder utomhusklimat och ljuset är naturligt och, vid behov, artificiellt och golvet täckt av strö.
29. *unghöns*: unga djur av arten *Gallus gallus* som är högst 18 veckor gamla.
30. *värphöns*: djur av arten *Gallus gallus* som är avsedda för produktion av konsumtionsägg och som är minst 18 veckor gamla.
31. *tillgänglig area*: tillgänglig area enligt definitionen i artikel 2.2 d i rådets direktiv 1999/74/EG ⁽³⁾.
32. *vattenbruk*: vattenbruk enligt definitionen i artikel 4.1.25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾.
33. *vattenbruksprodukter*: vattenbruksprodukter enligt definitionen i artikel 4.1.34 i förordning (EU) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns (EGT L 203, 3.8.1999, s. 53).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

34. *sluten recirkulerande vattenbruksanläggning*: en anläggning på land eller på ett fartyg där vattenbruk bedrivs i en innesluten miljö med recirkulering av vatten och med behov av ständig energitillförsel utifrån för att stabilisera miljön för vattenbruksdjuren.
35. *energi från förnybara källor*: energi från förnybara, icke-fossila källor, som vindkraft, solenergi, geotermisk energi, vågkraft, tidvattenenergi, vattenkraft, deponigas, gas från avloppsreningsverk och biogaser.
36. *kläckeri*: plats för avel, kläckning och uppfödning i de tidiga stadierna av vattenbruksdjurs liv, särskilt fiskar och skaldjur.
37. *ungelanläggning*: plats där ett mellanliggande vattenbruksproduktionssystem, mellan kläcknings- och tillväxtstadiet, tillämpas. Ungelstadiet avslutas inom produktionscykelns första tredjedel, med undantag för arter som genomgår smoltifiering.
38. *vattenförorening*: förorening enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv 2000/60/EG och i artikel 3.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽¹⁾, i de vatten där dessa direktiv är tillämpliga.
39. *blandodling*: uppfödning inom vattenbruk av två eller flera arter, vanligtvis från olika trofinivåer i samma odlingsenhet.
40. *produktionscykel*: ett vattenbruksdjurs eller en algs livscykel från det första livsstadiet (befruktade ägg i fråga om vattenbruksdjur) till skörden.
41. *lokalt odlade arter*: inom vattenbruk arter som varken är främmande eller lokalt frånvarande enligt artikel 3.6 respektive 3.7 i rådets förordning (EG) nr 708/2007 ⁽²⁾ samt de arter som förtecknas i bilaga IV till den förordningen.
42. *veterinärbehandling*: alla botande eller förebyggande behandlingar mot ett fall av en särskild sjukdom.
43. *veterinärmedicinskt läkemedel*: ett veterinärmedicinskt läkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG ⁽³⁾.
44. *beredning*: konservering eller bearbetning av ekologiska produkter eller produkter under omställning eller någon annan typ av hantering av obearbetade produkter som inte innebär att den ursprungliga produkten förändras, såsom slakt, styckning, rengöring eller malning samt förpackning, märkning och ändring av märkningen avseende ekologisk produktion.
45. *livsmedel*: livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽⁴⁾.
46. *foder*: foder enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002.
47. *foderråvaror*: foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 ⁽⁵⁾.
48. *utsläppande på marknaden*: utsläppande på marknaden enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EG) nr 178/2002.
49. *spårbarhet*: förmåga att spåra och följa ett livsmedel, foder eller annan produkt som avses i artikel 2.1 och alla ämnen som är avsedda att eller förväntas användas i ett livsmedel eller foder eller i annan produkt som avses i artikel 2.1 genom alla produktions-, berednings- och distributionsled.
50. *produktions-, berednings- och distributionsled*: alla led från primärproduktion av en ekologisk produkt till och med dess lagring, bearbetning, transport, försäljning eller tillhandahållande till slutkonsumenten och i förekommande fall märkning, marknadsföring, import, export och underleverantörsverksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 708/2007 av den 11 juni 2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (EUT L 168, 28.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EEG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

51. *ingrediens*: en ingrediens enligt definitionen i artikel 2.2 f i förordning (EU) nr 1169/2011 eller, för andra produkter än livsmedel, alla ämnen eller produkter som används vid tillverkningen eller beredningen av produkter och som finns kvar i den färdiga produkten, om än i annan form.
52. *märkning*: ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol som gäller en produkt och anbringas på förpackning, handling, meddelande, etikett, ring eller krage som medföljer eller avser en sådan produkt.
53. *marknadsföring*: all presentation av produkter riktad till allmänheten, på annat sätt än genom en etikett, med avsikten eller möjligheten att påverka och forma attityder, föreställningar och beteenden för att direkt eller indirekt främja försäljningen av produkter.
54. *behöriga myndigheter*: behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EU) 2017/625.
55. *kontrollmyndighet*: en myndighet för kontroll av ekologisk produktion enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2017/625 eller en myndighet som har erkänts av kommissionen, eller av ett tredjeland som erkänts av kommissionen, för att genomföra kontroller i tredjeländer avseende import av ekologiska produkter och produkter under omställning till unionen.
56. *kontrollorgan*: ett organ med delegerade uppgifter enligt definitionen i artikel 3.5 i förordning (EU) 2017/625 eller ett organ som erkänts av kommissionen, eller av ett tredjeland som erkänts av kommissionen, för att genomföra kontroller i tredjeländer avseende import av ekologiska produkter och produkter under omställning till unionen.
57. *bristande efterlevnad*: bristande efterlevnad av denna förordning eller bristande efterlevnad av de delegerade akter eller genomförandeakter som antas i enlighet med denna förordning.
58. *genetiskt modifierad organism (GMO)*: en genetiskt modifierad organism enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG ⁽¹⁾ som inte erhålls genom de metoder för genmodifiering som förtecknas i bilaga I B till direktivet.
59. *framställd av GMO*: helt eller delvis framställd av GMO, men innehåller eller består inte av GMO.
60. *framställd med GMO*: framställd genom användning av en GMO som sista levande organism i produktionsprocessen, men innehåller eller består inte av GMO och är inte framställd av GMO.
61. *livsmedelstillsats*: en livsmedelstillsats enligt definitionen i artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 ⁽²⁾.
62. *fodertillsatser*: fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 ⁽³⁾.
63. *konstruerat nanomaterial*: ett konstruerat nanomaterial enligt definitionen i artikel 3.2 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 ⁽⁴⁾.
64. *likvärdighet*: uppfyller samma mål och principer genom tillämpning av regler som säkerställer samma överensstämmelsenivå.
65. *processhjälpmedel*: ett processhjälpmedel enligt definitionen i artikel 3.2 b i förordning (EG) nr 1333/2008 för livsmedel och i artikel 2.2 h i förordning (EG) nr 1831/2003 för foder.
66. *livsmedelsenzym*: ett livsmedelsenzym enligt definitionen i artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 ⁽⁵⁾.
67. *joniserande strålning*: joniserande strålning enligt definitionen i artikel 4.46 i rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 av den 25 november 2015 om nya livsmedel och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 och kommissionens förordning (EG) nr 1852/2001 (EUT L 327, 11.12.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelsenzym och om ändring av rådets direktiv 83/417/EEG, rådets förordning (EG) nr 1493/1999, direktiv 2000/13/EG, rådets direktiv 2001/112/EG samt förordning (EG) nr 258/97 (EUT L 354, 31.12.2008, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s. 1).

68. *färdigförpackat livsmedel*: färdigförpackat livsmedel enligt definitionen i artikel 2.2 e i förordning (EU) nr 1169/2011.
69. *fjäderfåhus*: en fast eller flyttbar byggnad för inhysning av fjäderfäflokar, där samtliga utrymmen är täckta med tak, inbegripet en veranda; huset får delas upp i separata avdelningar som var och en hyser en enda flock.
70. *markrelaterad odling av grödor*: produktion i levande jord eller i jord som är blandad eller gödslad med material och produkter som är tillåtna inom ekologisk produktion i anslutning till den undre delen av jordmånen och berggrunden.
71. *obearbetade produkter*: obearbetade produkter enligt definitionen i artikel 2.1 n i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 ⁽¹⁾, utan hänsyn till förpackning eller märkning.
72. *bearbetade produkter*: bearbetade produkter enligt definitionen i artikel 2.1 o i förordning (EG) nr 852/2004, utan hänsyn till förpackning eller märkning.
73. *bearbetning*: bearbetning enligt definitionen i artikel 2.1 m i förordning (EG) nr 852/2004; detta inbegriper användning av substanser enligt artiklarna 24 och 25 i denna förordning men inbegriper inte förpackning eller märkning.
74. *integritet hos ekologiska produkter eller hos produkter under omställning*: produkterna uppvisar inte bristande efterlevnad som
- a) i något produktions-, berednings- eller distributionsled påverkar produktens ekologiska eller omställningsrelaterade egenskaper, eller
 - b) är återkommande eller avsiktlig.
75. *fälla*: en inhägnad som innefattar en del där djuren är skyddade mot väder och vind.

KAPITEL II

MÅL OCH PRINCIPER FÖR EKOLOGISK PRODUKTION

Artikel 4

Mål

Ekologisk produktion ska ha följande allmänna mål:

- a) Bidra till att skydda miljön och klimatet.
- b) Bevara markens bördighet på lång sikt.
- c) Bidra till en hög grad av biologisk mångfald.
- d) Bidra avsevärt till en giftfri miljö.
- e) Bidra till höga djurvälståndstandar och i synnerhet respektera djurens artspecifika beteendemässiga behov.
- f) Främja korta distributionskedjor och lokal produktion inom unionens olika områden.
- g) Främja bevarande av sällsynta raser och inhemska raser som är utrotningshotade.
- h) Bidra till utvecklingen av utbudet av genetiskt material av växtursprung som är anpassat till det ekologiska jordbrukets specifika behov och mål.
- i) Bidra till en hög grad av biologisk mångfald, särskilt genom att använda olika genetiska material av växtursprung, såsom ekologiskt heterogent material och ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion.
- j) Främja utvecklingen av ekologisk växtförädling i syfte att bidra till gynnsamma ekonomiska utsikter för den ekologiska sektorn.

Artikel 5

Allmänna principer

Ekologisk produktion är ett hållbart förvaltningssystem som bygger på följande allmänna principer:

- a) Respekt för naturens system och cykler och upprätthållande och förbättring av kvaliteten på jord, vatten och luft samt växtskydd och djurskydd och balansen dem emellan.
- b) Bevarande av naturliga inslag i landskapet, såsom naturarvsplatser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

- c) Ansvarsfull användning av energi och naturresurser som vatten, jord, organiskt material och luft.
- d) Produktion av många olika slags högkvalitativa livsmedel och andra jordbruksprodukter och vattenbruksprodukter som ett svar på konsumenternas efterfrågan på varor som framställs med hjälp av processer som inte skadar miljön, människors hälsa, växters hälsa eller djurs hälsa och välfärd.
- e) Säkerställande av den ekologiska produktionens integritet i samtliga led i produktionen, bearbetningen och distributionen av livsmedel och foder.
- f) Lämplig utformning och hantering av biologiska processer på grundval av ekologiska system med användning av systeminterna naturresurser, genom metoder som
 - i) använder levande organismer och mekaniska produktionsmetoder,
 - ii) bygger på markrelaterad odling av grödor och markrelaterad animalieproduktion, eller vattenbruk som överensstämmer med principen om hållbart utnyttjande av akvatiska resurser,
 - iii) inte använder GMO, produkter som framställts av GMO eller produkter som framställs med GMO, med undantag av veterinärmedicinska läkemedel,
 - iv) grundar sig på riskbedömning och i förekommande fall på användning av försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder.
- g) Begränsad användning av externa insatsmedel. Om externa insatsmedel är nödvändiga eller det inte finns några sådana lämpliga förvaltningsmetoder som avses i led f, ska de externa insatsmedlen begränsas till
 - i) insatsmedel från ekologisk produktion, varvid, vad gäller växtförökningsmaterial, sorter som valts ut för sin förmåga att tillgodose det ekologiska jordbrukets specifika behov och mål ska prioriteras,
 - ii) naturliga eller naturligt härledda ämnen,
 - iii) mineralgödsel med låg löslighet.
- h) Vid behov anpassning av produktionsprocessen inom ramen för denna förordning, för att ta hänsyn till sanitär status, regionala skillnader vad gäller ekologisk balans, klimat och lokala förhållanden, utvecklingsstadier och särskild djurhållningspraxis.
- i) Uteslutning av kloning av djur i hela den ekologiska livsmedelskedjan, inbegripet uppfödning av artificiellt framställda polyploida djur samt joniserande strålning.
- j) Iakttagande av en hög djurvälståndsnivå som tar hänsyn till artspecifika behov.

Artikel 6

Specifika principer för jordbruk och vattenbruk

Vad gäller jordbruk och vattenbruk ska den ekologiska produktionen särskilt grundas på följande specifika principer:

- a) Marklivet och jordens naturliga bördighet, stabilitet, vattenbindningsförmåga och biologiska mångfald ska bevaras och förstärkas, förlust av organiskt material i jorden, jordkompaktering och jorderosion ska förebyggas och bekämpas och växter ska huvudsakligen ges näring genom markecosystemet.
- b) Användningen av icke-förnybara resurser och externa insatsmedel ska begränsas till ett minimum.
- c) Avfall och biprodukter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung ska återanvändas som insatsmedel i växt- och animalieproduktion.
- d) Växtskydd ska säkerställas genom förebyggande åtgärder, särskilt val av lämpliga arter, sorter eller heterogent växtmaterial som är resistent mot skadegörare och sjukdomar, lämplig växtföljd, mekaniska och fysiska metoder samt skydd av skadegörarens naturliga fiender.
- e) Utsäde och djur med stor genetisk mångfald, sjukdomsresistens och lång livslängd ska användas.
- f) Växtsorter ska väljas med hänsyn till de specifika ekologiska produktionssystemens särdrag, med fokus på odlingsutfall, sjukdomsresistens och anpassning till olika lokala mark- och klimatförhållanden samt med respekt för naturliga korsningsbarriärer.

- g) Ekologiskt växtförökningsmaterial, såsom växtförökningsmaterial av ekologiskt heterogent material och ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion, ska användas.
- h) Ekologiska sorter ska produceras genom naturlig reproduktion, med fokus på att hålla dem inom de naturliga korsningsbarriärerna.
- i) Utan att det påverkar artikel 14 i förordning (EG) nr 2100/94 eller de rättigheter som den nationella växtförädlarrätten i medlemsstaternas nationella lagstiftning ger, ska jordbrukare ha möjlighet att använda växtförökningsmaterial från sina egna gårdar i syfte att främja genetiska resurser som är anpassade till de särskilda förhållandena inom ekologisk produktion.
- j) Djurraser ska väljas med hänsyn till huruvida en hög grad av genetisk mångfald föreligger samt till djurens förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden, deras avelsvärde, livslängd, livskraft och resistens mot sjukdomar och hälso-problem.
- k) Platsanpassad och markrelaterad animalieproduktion ska bedrivas.
- l) Djurhållningsmetoderna ska vara sådana att de stärker djurens immunförsvar och deras naturliga försvar mot sjukdomar, inbegripet regelbunden motion och tillgång till utomhusområden och bete.
- m) Djurbesättningar ska ges ekologiskt foder bestående av ingredienser av jordbruksursprung från ekologisk produktion och av naturliga ämnen med annat ursprung än jordbruk.
- n) Ekologiska animalieprodukter ska produceras från djur som sedan födseln eller kläckningen och under hela sitt liv har fötts upp på ekologiska jordbruksföretag.
- o) Sunda akvatiska miljöer samt omgivande akvatiska och landbaserade ekosystems kvalitet ska bevaras.
- p) Vattenlevande organismer ska utfodras med foder från hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 eller med ekologiskt foder bestående av ingredienser av jordbruksursprung från ekologisk produktion, inbegripet ekologiskt vattenbruk, och av naturliga ämnen med annat ursprung än jordbruk.
- q) Risker för arter av naturvårdsintresse som kan uppstå till följd av ekologisk produktion ska undvikas.

Artikel 7

Specifika principer för bearbetning av ekologiska livsmedel

Produktionen av bearbetade ekologiska livsmedel ska särskilt grundas på följande specifika principer:

- a) Ekologiska livsmedel ska framställas av ingredienser från ekologiskt jordbruk.
- b) Livsmedelstillsatser, icke-ekologiska ingredienser med huvudsakligen tekniska och sensoriska uppgifter samt mikronäringsämnen och processhjälpmedel ska användas i begränsad, minimal utsträckning och endast om det rör sig om ett grundläggande tekniskt behov eller för särskilda näringsändamål.
- c) Ämnen och bearbetningsmetoder som skulle kunna vara vilseledande beträffande produktens verkliga beskaffenhet får inte användas.
- d) Ekologiska livsmedel ska bearbetas med omsorg, företrädesvis genom användning av biologiska, mekaniska och fysikaliska metoder.
- e) Livsmedel som innehåller eller består av konstruerade nanomaterial får inte användas.

Artikel 8

Specifika principer för bearbetning av ekologiskt foder

Produktionen av bearbetat ekologiskt foder ska särskilt grundas på följande specifika principer:

- a) Ekologiskt foder ska framställas av ekologiska foderråvaror.
- b) Fodertillsatser och processhjälpmedel ska användas i begränsad, minimal utsträckning och endast om det rör sig om ett grundläggande tekniskt eller zootekniskt behov eller för särskilda näringsändamål.

- c) Ämnen och bearbetningsmetoder som skulle kunna vara vilseledande beträffande produktens verkliga beskaffenhet får inte användas.
- d) Ekologiskt foder ska bearbetas med omsorg, företrädesvis genom användning av biologiska, mekaniska och fysikaliska metoder.

KAPITEL III

PRODUKTIONSREGLER

Artikel 9

Allmänna produktionsregler

1. Aktörerna ska iaktta de allmänna produktionsregler som fastställs i denna artikel.
2. Hela jordbruksföretaget ska drivas i enlighet med de krav i denna förordning som är tillämpliga på ekologisk produktion.
3. För de syften och användningar som avses i artiklarna 24 och 25 och i bilaga II får endast produkter och ämnen som har godkänts enligt dessa bestämmelser användas i ekologisk produktion, förutsatt att användningen av dessa även har godkänts för icke-ekologisk produktion i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten och, i förekommande fall, i enlighet med nationella bestämmelser som bygger på unionsrätten.

Det ska vara tillåtet att använda följande produkter och ämnen som avses i artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1107/2009 i ekologisk produktion, förutsatt att de har godkänts i enlighet med den förordningen:

- a) Skyddsämnen, synergister och tillsatsämnen som komponenter i växtskyddsmedel.
- b) Hjälpämnen som blandas med växtskyddsmedel.

Användning i ekologisk produktion av produkter och ämnen för ändamål som inte omfattas av denna förordning ska tillåtas, förutsatt att deras användning är förenlig med de principer som fastställs i kapitel II.

4. Joniserande strålning får inte användas för behandling av ekologiska livsmedel eller ekologiskt foder eller av råvaror som används i ekologiska livsmedel eller ekologiskt foder.
5. Användning av kloning av djur och uppfödning av djur med polyploidi som framkallats på konstgjord väg ska vara förbjuden.
6. Förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder ska vid behov vidtas i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsled.
7. Utan hinder av punkt 2 får ett jordbruksföretag delas upp i tydligt och effektivt åtskilda produktionsenheter för ekologisk produktion, produktion under omställning och icke-ekologisk produktion, förutsatt att det för de icke-ekologiska produktionsenheterna,
 - a) när det gäller djur, rör sig om olika arter,
 - b) när det gäller växter, rör sig om olika sorter som lätt kan särskiljas.

När det gäller alger och vattenbruksdjur, får det röra sig om samma arter, förutsatt att produktionsplatserna eller produktionsenheterna är tydligt och effektivt åtskilda.

8. Genom undantag från punkt 7 b får, när det gäller fleråriga grödor som kräver en odlingsperiod på minst tre år, olika sorter som är svåra att särskilja från varandra eller samma sorter omfattas, förutsatt att produktionen sker inom ramen för en omställningsplan och att omställningen till ekologisk produktion på den sista delen av den areal som omfattas av produktionen i fråga till ekologisk produktion inleds snarast möjligt och slutförs inom högst fem år.

I sådana fall gäller följande:

- a) Jordbrukaren ska underrätta den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet minst 48 timmar före skörd av var och en av de berörda produkterna.
 - b) Efter skörden ska jordbrukaren informera den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet om de exakta mängder som skördats på de berörda enheterna och om de åtgärder som har vidtagits för att skilja produkterna åt.
 - c) Efter det att omställningsplanen har inletts ska omställningsplanen och åtgärderna för att säkerställa en effektiv och tydlig åtskillnad varje år bekräftas av den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
9. Kraven gällande olika arter och sorter i punkt 7 a och b ska inte tillämpas när det gäller forsknings- och utbildningscenter, plantskolor, uppförare av utsäde och växtförädlare.

10. Om inte alla produktionsenheter inom ett jordbruksföretag drivs enligt reglerna för ekologisk produktion, ska aktörerna, i de fall som avses i punkterna 7, 8 och 9

- a) hålla de produkter som används för den ekologiska produktionen och produktionen under omställning åtskilda från de produkter som används för de icke-ekologiska produktionsenheterna,
- b) i de olika produktionsenheterna hålla de produkter som framställts i de olika produktionsenheterna för ekologisk produktion, produktion under omställning och icke-ekologisk produktion åtskilda,
- c) på lämpligt sätt dokumentera att produktionsenheterna och produkterna är åtskilda på ett effektivt sätt.

11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra punkt 7 i den här artikeln genom att lägga till ytterligare regler om uppdelningen av jordbruksföretag i ekologiska produktionsenheter, produktionsenheter under omställning och icke-ekologiska produktionsenheter, i synnerhet med avseende på produkter som ingår i bilaga I, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

Artikel 10

Omställning

1. Jordbrukare och aktörer som producerar alger eller vattenbruksdjur ska iaktta en omställningsperiod. Under hela omställningsperioden ska de tillämpa alla de regler för ekologisk produktion som fastställs i denna förordning, i synnerhet de tillämpliga reglerna om omställning i denna artikel och i bilaga II.

2. Omställningsperioden ska tidigast inledas när den jordbrukare eller aktör som producerar alger eller vattenbruksdjur har anmält verksamheten till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 34.1 i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och där jordbrukarens eller aktörens företag är underställt kontrollsystemet.

3. Inga tidigare perioder får retroaktivt godkännas som en del av omställningsperioden, utom om

- a) aktörens skiften var föremål för åtgärder inom ramen för ett program som genomförts i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 för att säkerställa att inga andra produkter eller ämnen än de som godkänts för ekologisk produktion använts på skiftena, eller
- b) aktören kan styrka att skiftena var natur- eller jordbruksmark som under en period av minst tre år inte har behandlats med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion.

4. De produkter som produceras under omställningsperioden får inte saluföras som ekologiska produkter eller produkter under omställning.

Följande produkter får emellertid saluföras som produkter under omställning, om de produceras under omställningsperioden i överensstämmelse med punkt 1:

- a) Växtförökningsmaterial, förutsatt att en omställningsperiod på minst tolv månader har iakttagits.
- b) Livsmedelsprodukter av vegetabiliskt ursprung och foderprodukter av vegetabiliskt ursprung, förutsatt att produkten endast innehåller en ingrediens från jordbruksgrödor och förutsatt att en omställningsperiod på minst tolv månader före skörden har iakttagits.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra del II punkt 1.2.2 i bilaga II genom att lägga till regler med avseende på omställning för andra arter än de som regleras i del II i bilaga II den 17 juni 2018, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

6. Kommissionen ska när så är lämpligt anta genomförandakter för att fastställa vilka handlingar som ska läggas fram för retroaktivt godkännande av tidigare perioder i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 11

Förbud mot användning av GMO

1. GMO, produkter som framställts av GMO och produkter som framställts med GMO får inte användas i livsmedel eller foder eller som livsmedel, foder, processhjälpmedel, växtskyddsmedel, gödselmedel, jordförbättringsmedel, växtförökningsmaterial, mikroorganismer eller djur i ekologisk produktion.

2. För tillämpningen av det förbud som anges i punkt 1 avseende GMO och produkter som framställts av GMO för användning som livsmedel och foder, får aktörerna förlita sig på den märkning som fästs på produkten eller bifogas denna i enlighet med direktiv 2001/18/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 ⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 ⁽²⁾ eller följedokument som bifogats i enlighet med dessa.

3. Aktörerna får förutsätta att inga GMO och inga produkter som framställts av GMO har använts vid tillverkningen av inköpta livsmedels- eller foderprodukter, om dessa produkter inte har en märkning som fästs på eller bifogas produkten eller inte åtföljs av en handling i enlighet med de rättsakter som anges i punkt 2, såvida de inte har erhållit annan information som anger att märkningen av produkterna i fråga inte överensstämmer med dessa rättsakter.

4. För tillämpningen av det förbud som anges i punkt 1 avseende produkter som inte omfattas av punkterna 2 och 3, ska aktörer som använder icke-ekologiska produkter som köpts från tredje part kräva att säljaren bekräftar att de produkter som tillhandahålls inte har framställts av eller med GMO.

Artikel 12

Regler för växtproduktion

1. Aktörer som producerar växter eller växtprodukter ska särskilt uppfylla de detaljerade regler som fastställs i del I i bilaga II.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra
 - a) del I punkt 1.3 och 1.4 i bilaga II vad gäller undantag,
 - b) del I punkt 1.8.5 i bilaga II vad gäller användning av växtförökningsmaterial under omställning och icke-ekologiskt växtförökningsmaterial,
 - c) del I punkt 1.9.5 i bilaga II genom tillägg av ytterligare bestämmelser om avtal mellan dem som driver jordbruksföretag, eller genom ändring av dessa tillagda bestämmelser,
 - d) del I punkt 1.10.1 i bilaga II genom tillägg av ytterligare åtgärder för hanteringen av skadegörare och ogräs, eller genom ändring av dessa tillagda åtgärder,
 - e) del I i bilaga II genom tillägg av ytterligare detaljerade regler och odlingsmetoder för specifika växter och växtprodukter, inbegripet regler för groddar, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

Artikel 13

Särskilda bestämmelser för saluföring av växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material

1. Växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material får saluföras utan att det uppfyller kraven för registrering och utan att det uppfyller certifieringskategorierna för prebas-, bas-, och certifikatmaterial eller kraven för andra kategorier i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 98/56/EG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och 2008/90/EC, eller i akter som antas enligt dessa direktiv.
2. Växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material som avses i punkt 1 får saluföras efter det att leverantören till de ansvariga officiella organ som avses i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 98/56/EG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och 2008/90/EG har inkommit med en anmälan om det ekologiskt heterogena materialet som innehåller följande:
 - a) Sökandens kontaktuppgifter.
 - b) Uppgift om arterna i det ekologiskt heterogena materialet och deras benämningar.
 - c) En beskrivning av de huvudsakliga agronomiska och fenotypiska egenskaper som är gemensamma för växtgruppen, inbegripet förädlingsmetoder, resultat av tester avseende dessa egenskaper om sådana är tillgängliga, produktionsland och det föräldramaterial som använts.
 - d) En försäkran från sökanden att uppgifterna i leden a, b och c är riktiga.
 - e) Ett representativt prov.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

Anmälan ska insändas per rekommenderad försändelse eller genom annat kommunikationsmedel som godtas av de officiella organen, med mottagningsbevis.

Tre månader efter det datum som anges på mottagningsbeviset ska det ansvariga officiella organet anses ha godkänt anmälan och dess innehåll, förutsatt att ingen kompletterande information har begärts från leverantören eller inget formellt avslag på grund av en icke fullständig ansökan eller bristande efterlevnad enligt definitionen i artikel 3.57 har meddelats leverantören.

Efter uttryckligt eller underförstått godkännande av anmälan, får det ansvariga officiella organet föra in det anmälda ekologiska heterogena materialet i förteckningen. Detta införande i förteckningen ska ske utan kostnad för leverantören.

Införandet av ett ekologiskt heterogent material i förteckningen ska meddelas övriga medlemsstaters behöriga myndigheter och kommissionen.

Detta ekologiska heterogena material ska uppfylla kraven i de delegerade akter som antas i enlighet med punkt 3.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial från ekologiskt heterogent material av särskilda släkten eller arter, med avseende på följande:

- a) Beskrivningen av det ekologiska heterogena materialet, inklusive de relevanta förädlings- och produktionsmetoderna samt det föräldramaterial som använts.
- b) Minimikvalitetskraven för fröpartier, inbegripet identitet, specifik renhet, grobarhet och sundhet.
- c) Märkning och förpackning.
- d) Information och produktionsprover som ska lagras av professionella aktörer.
- e) I tillämpliga fall, bevarande av det ekologiska heterogena materialet.

Artikel 14

Regler för animalieproduktion

1. Aktörer inom animalieproduktionen ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del II i bilaga II och i de genomförandeakter som avses i punkt 3 i denna artikel.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra

- a) del II punkterna 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 och 1.3.4.4.3 i bilaga II genom en minskning av procenttalen när det gäller djurens ursprung när en tillräcklig tillgång på ekologiska djur på unionsmarknaden väl har uppnåtts,
- b) del II punkt 1.6.6 i bilaga II vad gäller gränsen för organiskt kväve kopplad till den totala djurtätheten,
- c) del II punkt 1.9.6.2 b i bilaga II vad gäller utfodring av bisamhällen,
- d) del II punkt 1.9.6.3 b och e i bilaga II vad gäller godtagbara behandlingar för desinfektion av bigårdar och metoder och behandlingar för bekämpning av *Varroa destructor*,
- e) del II i bilaga II genom tillägg av detaljerade regler för animalieproduktion för andra arter än de som regleras i den delen den 17 juni 2018, eller genom ändring av dessa tillagda regler, med avseende på
 - i) undantag avseende djurens ursprung,
 - ii) utfodring,
 - iii) inhysning och djurhållningspraxis,
 - iv) hälso- och sjukvård,
 - v) djurskydd.

3. Kommissionen ska när så är lämpligt anta genomförandeakter för del II i bilaga II med regler för följande:

- a) Den minimiperiod som avses i punkt 1.4.1 g som ska följas vid utfodring av diande djur med modersmjölk.
- b) Den djurtäthet och det minsta utrymme inomhus och utomhus som ska respekteras för specifika husdjursarter för att säkerställa att djurens utvecklingsmässiga, fysiologiska och etologiska behov tillgodoses i enlighet med punkterna 1.6.3, 1.6.4 och 1.7.2.

- c) Egenskaper och tekniska krav för det minsta utrymmet inomhus och utomhus.
- d) Egenskaper och tekniska krav för byggnader och fällor för samtliga husdjursarter, förutom bin, för att säkerställa att djurens utvecklingsmässiga, fysiologiska och etologiska behov tillgodoses i enlighet med punkt 1.7.2.
- e) Krav på växtlighet samt skyddade anläggningars och utomhusområdets egenskaper.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 15

Regler för produktion av alger och vattenbruksdjur

1. Aktörer som producerar alger och vattenbruksdjur ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del III i bilaga II och i de genomförandeakter som avses i punkt 3 i denna artikel.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra
 - a) del III punkt 3.1.3.3 i bilaga II vad gäller foder för köttätande vattenbruksdjur,
 - b) del III punkt 3.1.3.4 i bilaga II genom tillägg av ytterligare särskilda regler för foder för vissa vattenbruksdjur, eller genom ändring av dessa tillagda regler,
 - c) del III punkt 3.1.4.2 i bilaga II vad gäller veterinärbehandlingar för vattenbruksdjur,
 - d) del III i bilaga II genom tillägg av ytterligare detaljerade artspecifika villkor för hanteringen av avelsbestånd, avel och yngelproduktion, eller genom ändring av dessa tillagda detaljerade villkor.
3. Kommissionen ska när så är lämpligt anta genomförandeakter med detaljerade regler för djurtäthet per art eller grupp av arter och om särskilda egenskaper för produktionssystem och inneslutningssystem för att säkerställa att de artspecifika behoven tillgodoses.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

4. Vid tillämpningen av denna artikel och del III i bilaga II avses med *djurtäthet* vattenbruksdjurens levande vikt per kubikmeter vatten vid varje tidpunkt under tillväxtstadiet och, när det gäller plattfisk och räkor, vikten per kvadratmeter vattenyta.

Artikel 16

Regler för produktion av bearbetade livsmedel

1. Aktörer som producerar bearbetat livsmedel ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del IV i bilaga II och i de genomförandeakter som avses i punkt 3 i denna artikel.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra
 - a) del IV punkt 1.4 i bilaga II vad gäller försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder som ska vidtas av aktörerna,
 - b) del IV punkt 2.2.2 i bilaga II vad gäller typer och sammansättning av produkter och ämnen som är tillåtna för användning i bearbetade livsmedel, samt enligt vilka villkor de får användas.
 - c) del IV punkt 2.2.4 i bilaga II vad gäller den beräkning av andelen ingredienser av jordbruksursprung som avses i artikel 30.5 a ii och b i, inbegripet livsmedelstillsatser som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion och som betraktas som ingredienser av jordbruksursprung vid sådana beräkningar.

Dessa delegerade akter får inte innefatta möjligheten att använda aromämnen eller aromberedningar som varken är naturliga i enlighet med artikel 16.2, 16.3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 ⁽¹⁾ eller ekologiska.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för fastställande av vilka tekniker som är godkända för bearbetning av livsmedelsprodukter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedels ingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG (EUT L 354, 31.12.2008, s. 34).

*Artikel 17***Regler för produktion av bearbetat foder**

1. Aktörer som producerar bearbetat foder ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del V i bilaga II och i de genomförandeakter som avses i punkt 3 i denna artikel.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra del V punkt 1.4 i bilaga II genom tillägg av ytterligare försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder som ska vidtas av aktörerna, eller genom ändring av dessa tillagda åtgärder.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter för fastställande av vilka tekniker som är godkända för bearbetning av foderprodukter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

*Artikel 18***Regler för vinproduktion**

1. Aktörer som producerar vinprodukter ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del VI i bilaga II.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra
 - a) del VI punkt 3.2 i bilaga II genom tillägg av ytterligare förbjudna oenologiska metoder, processer och behandlingar, eller genom ändring av dessa tillagda inslag,
 - b) del VI punkt 3.3 i bilaga II.

*Artikel 19***Regler för produktion av jäst som används som livsmedel eller foder**

1. Aktörer som producerar jäst som används som livsmedel eller foder ska särskilt uppfylla de detaljerade produktionsregler som fastställs i del VII i bilaga II.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra del VII punkt 1.3 i bilaga II genom tillägg av ytterligare detaljerade produktionsregler för jäst, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

*Artikel 20***Avsaknad av vissa produktionsregler för särskilda husdjursarter och arter av vattenbruksdjur**

I avvaktan på antagandet av

- a) kompletterande allmänna regler för andra husdjursarter än de som regleras i del II punkt 1.9 i bilaga II, i enlighet med artikel 14.2 e,
- b) de genomförandeakter som avses i artikel 14.3 när det gäller husdjursarter, eller
- c) de genomförandeakter som avses i artikel 15.3 när det gäller arter eller grupper av arter av vattenbruksdjur

får en medlemsstat tillämpa detaljerade nationella produktionsregler för särskilda djurarter eller grupper av djurarter vad gäller de inslag som ska omfattas av åtgärderna i leden a, b och c, förutsatt att dessa nationella regler är förenliga med denna förordning och inte förbjuder, begränsar eller hindrar utsläppande på marknaden av produkter som har framställts utanför dess territorium och som är förenliga med denna förordning.

*Artikel 21***Produktionsregler för produkter som inte ingår i någon av de kategorier som avses i artiklarna 12–19**

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra bilaga II genom tillägg av detaljerade produktionsregler samt regler om skyldigheten att ställa om för produkter som inte ingår i någon av de produktkategorier som avses i artiklarna 12–19, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

Dessa delegerade akter ska grundas på målen och principerna för ekologisk produktion i kapitel II och ska uppfylla de allmänna produktionsreglerna i artiklarna 9, 10 och 11 samt befintliga detaljerade produktionsregler som har fastställts för liknande produkter i bilaga II. I dessa delegerade akter ska det fastställas krav, särskilt vad gäller de behandlingar, metoder och insatsmedel som är tillåtna eller förbjudna, eller omställningsperioder för de berörda produkterna.

2. I avsaknad av de detaljerade produktionsregler som avses i punkt 1 gäller följande:

- a) Aktörerna ska, när det gäller de produkter som avses i punkt 1, iaktta principerna i artiklarna 5 och 6, i tillämpliga delar iaktta principerna i artikel 7 och uppfylla de allmänna produktionsreglerna i artiklarna 9–11.
- b) En medlemsstat får tillämpa detaljerade nationella produktionsregler för de produkter som avses i punkt 1, förutsatt att dessa regler är förenliga med denna förordning och inte förbjuder, begränsar eller hindrar utsläppande på marknaden av produkter som framställts utanför dess territorium och som är förenliga med denna förordning.

Artikel 22

Antagande av produktionsregler vid exceptionella omständigheter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

- a) kriterierna för att fastställa vad som ska betraktas som katastrofsituationer som uppkommit på grund av *allvarlig klimathändelse, djursjukdomar, miljöolycka, naturkatastrof* eller *annan katastrof* enligt respektive definition i artikel 2.1 h, i, j, k och l i förordning (EU) nr 1305/2013 samt alla jämförbara situationer,
- b) särskilda regler, inbegripet eventuella undantag från denna förordning, för hur medlemsstaterna ska hantera sådana katastrofsituationer, om de beslutar att tillämpa denna artikel, och
- c) särskilda regler för övervaknings- och rapporteringskrav i sådana fall.

Dessa kriterier och regler ska överensstämma med de principer för ekologisk produktion som fastställs i kapitel II.

2. I fall då en medlemsstat formellt har erkänt en händelse som naturkatastrof i enlighet med artikel 18.3 eller artikel 24.3 i förordning (EU) nr 1305/2013 och denna händelse gör det omöjligt att följa de produktionsregler som fastställs i den här förordningen, får medlemsstaten medge undantag från produktionsreglerna under en begränsad period fram till dess att den ekologiska produktionen kan återupptas, med förbehåll för de principer som fastställs i kapitel II och eventuella delegerade akter som antas i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaterna får vidta åtgärder i enlighet med de delegerade akter som avses i punkt 1 för att göra det möjligt att fortsätta eller återuppta den ekologiska produktionen i katastrofsituationer.

Artikel 23

Insamling, förpackning, transport och lagring

1. Aktörerna ska säkerställa att ekologiska produkter och produkter under omställning samlas in, förpackas, transporteras och lagras i enlighet med de regler som anges i bilaga III.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra

- a) avsnitt 2 i bilaga III,
- b) avsnitten 3, 4 och 6 i bilaga III genom tillägg av ytterligare särskilda regler för transporten och mottagandet av de berörda produkterna, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

Artikel 24

Godkännande av produkter och ämnen för användning i ekologisk produktion

1. Kommissionen får godkänna vissa produkter och ämnen för användning i ekologisk produktion och ska i en förteckning över produkter och ämnen med begränsad användning införa sådana godkända produkter och ämnen, vilka används för följande ändamål:

- a) Som verksamma ämnen för användning i växtskyddsmedel.
- b) Som gödselmedel, jordförbättringsmedel och näringsämnen.
- c) Som icke-ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller med ursprung från alger eller jäst, eller foderråvaror av mikrobiellt eller mineraliskt ursprung.
- d) Som fodertillsatser och processhjälpmiddel.
- e) Som rengörings- och desinfektionsmedel för dammar, burar, tankar, fiskodlingsbassänger, byggnader och anläggningar för djurproduktion.
- f) Som rengörings- och desinfektionsmedel för byggnader och anläggningar för växtproduktion, däribland lagerutrymmen i ett jordbruksföretag.

g) Som produkter för rengöring och desinfektion i bearbnings- och lagerlokaler.

2. Utöver de produkter och ämnen som godkänts i enlighet med punkt 1 får kommissionen dessutom godkänna att vissa produkter och ämnen används i produktionen av bearbetade ekologiska livsmedel och jäst som används som livsmedel eller foder och ska i en förteckning över produkter och ämnen med begränsad användning införa sådana godkända produkter och ämnen, vilka används för följande ändamål:

a) Som livsmedelstillsatser och processhjälpmedel.

b) Som icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung för användning för framställning av bearbetade ekologiska livsmedel.

c) Som processhjälpmedel för produktion av jäst och jästprodukter.

3. Godkännande av de produkter och ämnen som avses i punkt 1 för användning i ekologisk produktion ska omfattas av de principer som fastställs i kapitel II och följande kriterier, vilka ska bedömas som en helhet:

a) De ska vara väsentliga för en bibehållen produktion och för den användning som avses.

b) Alla berörda produkter och ämnen ska vara av vegetabiliskt, animaliskt, mikrobiellt eller mineraliskt ursprung eller härstamma från alger, utom om produkter eller ämnen från sådana källor inte är tillgängliga i tillräcklig mängd eller kvalitet eller där alternativ till godkända produkter eller ämnen saknas.

c) I fråga om de produkter som avses i punkt 1 a gäller följande:

i) Användningen ska vara väsentlig för att bekämpa en skadegörare, då inget annat alternativ eller effektivt förfarande står till buds i form av biologiska medel, fysikalisk behandling, förädling, odlingsmetoder eller andra metoder.

ii) Om sådana produkter inte är av vegetabiliskt, animaliskt, mikrobiellt eller mineraliskt ursprung eller inte härstammar från alger och inte är identiska med sin naturliga form, innebär användningsvillkoren att all direktkontakt med de ätliga delarna av grödan är utesluten.

d) I fråga om de produkter som avses i punkt 1 b ska användningen vara väsentlig för att bygga upp eller bevara jordens bördighet eller för att tillgodose grödornas särskilda näringsbehov eller för särskild jordförbättring.

e) I fråga om de produkter som avses i punkt 1 c och d gäller följande:

i) De ska vara nödvändiga för att bevara djurens hälsa, välbefinnande och livskraft och bidra till en lämplig diet som tillgodoser den berörda artens fysiologiska och beteendemässiga behov, eller vara nödvändiga för produktion eller bevarande av foder eftersom produktion och bevarande av foder inte är möjligt utan användning av sådana ämnen.

ii) Foder av mineraliskt ursprung, spårelement, vitaminer och provitaminer ska vara av naturligt ursprung, utom om produkter eller ämnen från sådana källor inte är tillgängliga i tillräcklig mängd eller kvalitet eller där alternativ saknas.

iii) Användningen av icke-ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung är nödvändig eftersom foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung som har framställts i enlighet med reglerna för ekologisk produktion inte är tillgängliga i tillräcklig mängd.

iv) Användningen av icke-ekologiska kryddor och örter och icke-ekologisk melass är nödvändig eftersom sådana produkter inte är tillgängliga i ekologisk form, de har producerats eller bearbetats utan kemiska lösningsmedel, och användningen av dem begränsas till 1 % av foderransonen för en viss art, beräknat årligen som en procentandel av torrsubstansen i foder som framställts av jordbruksprodukter.

4. Godkännande av de produkter och ämnen som avses i punkt 2 för användning i produktionen av bearbetade ekologiska livsmedel eller för produktion av jäst som används som livsmedel eller foder ska omfattas av de principer som fastställs i kapitel II och följande kriterier, vilka ska bedömas som en helhet:

a) Alternativa produkter eller ämnen som har godkänts i enlighet med denna artikel eller tekniker som är förenliga med denna förordning är inte tillgängliga.

b) Det skulle vara omöjligt att producera eller bevara livsmedlen eller tillgodose det näringsbehov som fastställts på grundval av unionslagstiftningen utan att använda dessa produkter och ämnen.

c) De ska återfinnas i naturen och får enbart ha genomgått mekaniska, fysikaliska, biologiska, enzymatiska eller mikrobiella processer, utom i fall där produkter eller ämnen från sådana källor inte är tillgängliga i tillräcklig mängd eller kvalitet.

d) Den ekologiska ingrediensen är inte tillgänglig i tillräcklig mängd.

5. Godkännande för användning av kemisk-syntetiskt framställda produkter och ämnen i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska endast beviljas i fall då användning av externa insatsmedel enligt artikel 5 g skulle ge en oacceptabel påverkan på miljön.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra punkterna 3 och 4 i den här artikeln genom tillägg av ytterligare kriterier för godkännande av de produkter och ämnen som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln för användning i ekologisk produktion i allmänhet och i produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet, samt ytterligare kriterier för återkallande av sådant godkännande, eller genom ändring av dessa tillagda kriterier.

7. Om en medlemsstat anser att en produkt eller ett ämne bör läggas till eller tas bort från den förteckning över godkända produkter och ämnen som avses i punkterna 1 och 2 eller att de specifikationer för användning som avses i produktionsreglerna bör ändras, ska denna medlemsstat säkerställa att en sammanställning av skälen till införandet, borttagandet eller andra ändringar officiellt skickas till kommissionen och medlemsstaterna samt offentliggörs, med förbehåll för unionens och medlemsstaternas dataskyddslagstiftning

Kommissionen ska offentliggöra de ansökningar som avses i denna punkt.

8. Kommissionen ska regelbundet se över de förteckningar som avses i denna artikel.

Den förteckning över icke-ekologiska ingredienser som avses i punkt 2 b ska ses över minst en gång om året.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter om godkännande eller återkallande av godkännande av produkter och ämnen i enlighet med punkterna 1 och 2 för användning i ekologisk produktion i allmänhet och i produktion av bearbetade ekologiska livsmedel i synnerhet och om fastställande av de förfaranden som ska följas för godkännandet och förteckningarna över dessa produkter och ämnen samt i tillämpliga fall beskrivning, krav på sammansättning och villkor för användning av dessa.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 25

Medlemsstaternas godkännande av icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung för bearbetade ekologiska livsmedel

1. Om det är nödvändigt för att säkerställa tillgång till vissa ingredienser av jordbruksursprung och om sådana ingredienser inte är tillgängliga i tillräcklig mängd i ekologisk form, får en medlemsstat på en aktörs begäran tillfälligt godkänna användning på sitt territorium av icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung för produktion av bearbetade ekologiska livsmedel under en period av högst sex månader. Det godkännandet ska gälla alla aktörer i medlemsstaten.

2. Medlemsstaten ska via ett av kommissionen tillhandahållet datorsystem för elektroniskt utbyte av handlingar och uppgifter omedelbart meddela kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella godkännanden som beviljats för dess territorium i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaten får förlänga godkännandet enligt punkt 1 högst två gånger med sex månader varje gång, förutsatt att ingen annan medlemsstat har invänt mot godkännandet via det system som avses i punkt 2 genom att ange att sådana ingredienser är tillgängliga i ekologisk form i tillräckliga mängder.

4. En kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan som har erkänts i enlighet med artikel 46.1 får för en period av högst sex månader utfärda tillfälliga godkännanden i enlighet med punkt 1 i den här artikeln för aktörer i tredjeländer som ansöker om ett sådant godkännande och som omfattas av kontrollmyndighetens eller kontrollorganets kontroll, förutsatt att villkoren i den punkten har uppfyllts i tredjelandet i fråga. Godkännandet får förlängas högst två gånger med sex månader varje gång.

5. Om en medlemsstat efter två förlängningar av ett tillfälligt godkännande på grundval av objektiva uppgifter anser att tillgången på den nämnda ingrediensen i ekologisk form fortfarande inte är tillräcklig för att tillgodose aktörernas kvalitativa och kvantitativa behov, får den lämna en ansökan till kommissionen i enlighet med artikel 24.7.

Artikel 26

Insamling av uppgifter rörande tillgången på marknaden på ekologiskt växtförökningsmaterial och växtförökningsmaterial under omställning, ekologiska djur och ekologiska vattenbruksyngel

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att en databas som regelbundet uppdateras inrättas för förteckningen över ekologiskt växtförökningsmaterial och växtförökningsmaterial under omställning med undantag av groddplantor men inbegripet utsädespotatis, som är tillgängligt på dess territorium.

2. Medlemsstaterna ska ha system som möjliggör för aktörer som saluför ekologiskt växtförökningsmaterial, växtförökningsmaterial under omställning, ekologiska djur eller ekologiska vattenbruksyngel och som kan tillhandahålla dem i tillräcklig mängd och inom en rimlig period att på frivillig basis kostnadsfritt offentliggöra följande information med sina namn och kontaktuppgifter:

- a) Det ekologiska växtförökningsmaterial och det växtförökningsmaterial under omställning som är tillgängligt, däribland växtförökningsmaterial av ekologiskt heterogent material och ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion, med undantag av groddplantor men inbegripet utsädespotatis, mängd i vikt för dessa material och den period av året då de är tillgängliga; materialet i fråga ska förtecknas med angivelse av åtminstone det latinska vetenskapliga namnet.
- b) Ekologiska djur för vilka undantag får beviljas i enlighet med del II punkt 1.3.4.4 i bilaga II, antal tillgängliga djur indelade efter kön, relevant information om vilka raser och linjer som är tillgängliga av de olika djurarterna, raser, djurens ålder och annan relevant information.
- c) Ekologiska vattenbruksyngel som är tillgängliga på jordbruksföretaget och deras hälsostatus i enlighet med rådets direktiv 2006/88/EG ⁽¹⁾ och produktionskapaciteten för var och en av de olika vattenbruksarterna.

3. Medlemsstaterna får också inrätta system som möjliggör för aktörer som saluför raser och stammar anpassade till ekologisk produktion i enlighet med del II punkt 1.3.3 i bilaga II eller ekologiska unghöns och som kan tillhandahålla dessa djur i tillräckligt antal och inom en rimlig period att på frivillig basis kostnadsfritt offentliggöra den relevanta informationen med namn och kontaktuppgifter.

4. Aktörer som väljer att föra in information om växtförökningsmaterial, djur eller vattenbruksyngel i de system som avses i punkterna 2 och 3 ska säkerställa att informationen uppdateras regelbundet och att informationen tas bort från förteckningarna så snart växtförökningsmaterialet, djuren eller vattenbruksynglen inte längre är tillgängliga.

5. För de ändamål som anges i punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna fortsätta att använda redan befintliga relevanta informationssystem.

6. Kommissionen ska på en särskild webbplats tillhörande kommissionen offentliggöra länkar till alla de nationella databaserna och systemen för att på så vis ge användare i hela unionen tillgång till uppgifterna i fråga.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) tekniska specifikationer för inrättande och underhåll av de databaser som avses i punkt 1 och de system som avses i punkt 2,
- b) specifikationer för insamlingen av information enligt punkterna 1 och 2,
- c) specifikationer vad gäller arrangemangen för deltagandet i de databaser som avses i punkt 1 och de system som avses i punkterna 2 och 3, och
- d) specifikationer för den information som medlemsstaterna ska tillhandahålla i enlighet med artikel 53.6.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 27

Skyldigheter och åtgärder vid misstanke om bristande efterlevnad

Om en aktör misstänker att en produkt som denna producerat, berett, importerat eller mottagit från en annan aktör inte överensstämmer med denna förordning, ska denne, om inte annat följer av artikel 28.2,

- a) identifiera och avskilja den produkten,
- b) kontrollera om misstanken kan styrkas,
- c) inte släppa ut den eller de berörda produkterna på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning och inte använda dem i ekologisk produktion, såvida inte misstanken kan undanröjas,
- d) om misstanken styrks eller inte kan undanröjas, omedelbart informera relevant behörig myndighet eller, i förekommande fall, relevant kontrollmyndighet eller kontrollorgan, och förse den med tillgängliga uppgifter, när så är lämpligt,
- e) fullt ut samarbeta med relevant behörig myndighet eller, i förekommande fall, relevant kontrollmyndighet eller kontrollorgan för att verifiera och identifiera skälen till den misstänkta bristande efterlevnaden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

*Artikel 28***Försiktighetsåtgärder för att undvika förekomst av otillåtna produkter och ämnen**

1. För att undvika kontaminering med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket, ska aktörer vidta följande försiktighetsåtgärder i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled:

- a) Införa och upprätthålla proportionella och lämpliga åtgärder för att identifiera riskerna för kontaminering av ekologisk produktion och ekologiska produkter med otillåtna produkter eller ämnen, inbegripet systematisk identifiering av kritiska steg i förfarandet.
- b) Införa och upprätthålla proportionella och lämpliga åtgärder för att undvika risker för kontaminering av ekologisk produktion och ekologiska produkter med otillåtna produkter och ämnen.
- c) Regelbundet se över och anpassa sådana åtgärder.
- d) Följa övriga relevanta krav i denna förordning för att säkerställa att ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter hålls åtskilda.

2. Om en aktör, på grund av förekomsten av produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket i en produkt som är avsedd att användas eller saluföras som ekologisk produkt eller produkt under omställning, misstänker bristande efterlevnad av denna förordning med avseende på den senare produkten ska aktören

- a) identifiera och avskilja den berörda produkten,
- b) kontrollera om misstanken kan styrkas,
- c) inte släppa ut den berörda produkten på marknaden som ekologisk produkt eller produkt under omställning och inte använda den i ekologisk produktion, såvida inte misstanken kan undanröjas,
- d) om misstanken styrkts eller inte kan undanröjas, omedelbart informera relevant behörig myndighet eller, i förekommande fall, relevant kontrollmyndighet eller kontrollorgan, och förse den med tillgängliga uppgifter, när så är lämpligt,
- e) fullt ut samarbeta med relevant behörig myndighet eller, i förekommande fall, relevant kontrollmyndighet eller kontrollorgan för att identifiera och verifiera skälen till förekomsten av otillåtna produkter eller ämnen.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga bestämmelser som specificerar

- a) de förfarandesteg som ska följas av aktörer i enlighet med punkt 2 a–e och de relevanta handlingar som de ska tillhandahålla,
- b) de proportionella och lämpliga åtgärder som ska vidtas och ses över av aktörerna för att identifiera och undvika risker för kontaminering i enlighet med punkt 1 a, b och c.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

*Artikel 29***Åtgärder som ska vidtas vid förekomst av otillåtna produkter eller ämnen**

1. Om den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan mottar underbyggd information om förekomst av produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket eller informerats av en aktör i enlighet med artikel 28.2 d eller upptäcker sådana produkter eller ämnen i en ekologisk produkt eller produkt under omställning ska den

- a) omedelbart genomföra en officiell undersökning i enlighet med förordning (EU) 2017/625 i syfte att fastställa källan och orsaken, så att efterlevnaden av artiklarna 9.3 första stycket och 28.1 kan verifieras; en sådan undersökning ska slutföras snarast möjligt inom en rimlig period, med beaktande av produktens hållbarhet och fallets komplexitet,
- b) tillfälligt förbjuda både att de berörda produkterna släpps ut på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning och att de används i ekologisk produktion i avvaktan på resultatet av den undersökning som avses i led a.

2. Produkten i fråga får inte saluföras som en ekologisk produkt eller en produkt under omställning eller användas i ekologisk produktion om den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan har fastställt att den berörda aktören

a) har använt produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket,

b) inte har vidtagit de försiktighetsåtgärder som avses i artikel 28.1 eller

c) inte har vidtagit åtgärder i enlighet med relevanta tidigare uppmaningar från de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen,

3. Den berörda aktören ska ges möjlighet att lämna synpunkter på resultatet av den undersökning som avses i punkt 1 a. Den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet ska dokumentera den genomförda undersökningen.

Den berörda aktören ska vid behov vidta nödvändiga korrigerande åtgärder för att undvika framtida kontaminering.

4. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av denna artikel, om förekomsten av produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket och om bedömningen av nationella regler enligt punkt 5 i den här artikeln. Denna rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag för ytterligare harmonisering.

5. Medlemsstater som har infört regler om att produkter som innehåller produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion i enlighet med artikel 9.3 första stycket inte får saluföras som ekologiska produkter får fortsätta att tillämpa dessa regler, förutsatt att de inte innebär förbud mot eller begränsningar eller hinder för att produkter som producerats i andra medlemsstater i enlighet med kraven i denna förordning släpps ut på marknaden som ekologiska produkter. De medlemsstater som använder sig av denna punkt ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

6. De behöriga myndigheterna ska dokumentera resultatet av de undersökningar som avses i punkt 1 och de eventuella åtgärder som de har vidtagit för att fastställa bästa praxis och ytterligare åtgärder för att undvika förekomst av produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket.

Medlemsstaterna ska göra denna information tillgänglig för de övriga medlemsstaterna och kommissionen via ett datorsystem som möjliggör elektroniskt utbyte av handlingar och information som tillgängliggörs av kommissionen.

7. Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder på sitt territorium för att undvika oavsiktlig förekomst i ekologiskt jordbruk av produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket. Sådana åtgärder får inte innebära förbud mot eller begränsningar eller hinder för att produkter som producerats i andra medlemsstater i enlighet med kraven i denna förordning släpps ut på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning. De medlemsstater som använder sig av denna punkt ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga bestämmelser om

a) de metoder som ska tillämpas av behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, av kontrollmyndigheter eller kontrollorgan, för upptäckt och utvärdering av förekomsten av produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt artikel 9.3 första stycket,

b) innehållet i och formatet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater enligt punkt 6 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

9. Senast den 31 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen elektroniskt översända relevant information om fall rörande kontaminering med otillåtna produkter eller ämnen under det föregående året, inbegripet information som samlats in vid gränskontrollstationer vad gäller arten av den upptäckta kontamineringen, särskilt om orsaken till, källan till och graden av kontaminering samt omfattningen av de kontaminerade produkterna och deras art. Denna information ska samlas in av kommissionen genom det datorsystem som tillgängliggörs av kommissionen och ska användas för att underlätta fastställandet av bästa praxis för att undvika kontaminering.

KAPITEL IV

MÄRKNING

Artikel 30

Användning av termer som avser ekologisk produktion

1. I denna förordning ska en produkt anses vara försedd med termer som avser ekologisk produktion, om det i märkningen, reklamen eller handelsdokumenten finns en beskrivning av produkten, de ingredienser eller foderråvaror som använts vid framställningen som ger köparen uppfattningen att produkten, dess ingredienser eller foderråvaror har framställts i enlighet med denna förordning. I synnerhet får de termer som förtecknas i bilaga IV, härledningar eller diminutiver av dessa, såsom *bio* och *eko*, enskilt eller i kombination, användas i hela unionen och på vilket språk som helst som anges i denna bilaga för märkning och marknadsföring av de produkter som avses i artikel 2.1 som är förenliga med denna förordning.

2. För de produkter som avses i artikel 2.1 får de termer som avses i punkt 1 i den här artikeln inte någonstans i unionen, på något av de språk som anges i bilaga IV, användas för märkning, reklam eller handelsdokument för en produkt som inte är förenlig med denna förordning.

Vidare är det inte tillåtet att använda termer, inbegripet termer som används i varumärken eller företagsnamn, eller metoder för märkning eller marknadsföring som kan vilseleda konsumenten eller användaren genom att antyda att en produkt eller dess ingredienser är förenliga med denna förordning.

3. De produkter som har producerats under omställningsperioden får inte märkas eller marknadsföras som ekologiska produkter eller produkter under omställning.

Växtförökningsmaterial och livsmedels- och foderprodukter av vegetabiliskt ursprung som har framställts under omställningsperioden i överensstämmelse med artikel 10.4 får dock märkas och marknadsföras som produkter under omställning med användning av termen *under omställning*, eller en motsvarande term, tillsammans med de termer som avses i punkt 1.

4. De termer som avses i punkterna 1 och 3 får inte användas för produkter där det enligt unionsrätten krävs att det i märkningen eller marknadsföringen anges att de innehåller GMO, består av GMO eller har framställts av GMO.

5. För bearbetade livsmedel får de termer som avses i punkt 1 användas i följande fall:

a) I varubeteckningen och i förteckningen över ingredienser, om en sådan förteckning är obligatorisk enligt unionslagstiftningen, förutsatt att

i) det bearbetade livsmedlet är förenligt med de produktionsregler som fastställs i del IV i bilaga II och de regler som fastställs i enlighet med artikel 16.3,

ii) minst 95 viktprocent av dess ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska, och

iii) vad gäller aromer, de endast används för naturliga aromämnen och naturliga arompreparat som har märkts i enlighet med artikel 16.2, 16.3 och 16.4 i förordning (EG) nr 1334/2008 och om samtliga de aromgivande beståndsdelarna och bärarna av aromgivande beståndsdelar i den berörda aromen är ekologiska.

b) Endast i förteckningen över ingredienser, förutsatt att

i) mindre än 95 viktprocent av produktens ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska och dessa ingredienser är förenliga med de produktionsregler som fastställs i denna förordning,

ii) det bearbetade livsmedlet är förenligt med de produktionsregler som fastställs i del IV punkterna 1.5, 2.1 a, 2.1 b och 2.2.1 i bilaga II och de regler som fastställs i enlighet med artikel 16.3.

c) I varubeteckningen och i förteckningen över ingredienser, förutsatt att

i) huvudingrediensen är en produkt från jakt eller fiske,

ii) den term som avses i punkt 1 har i varubeteckningen ett klart samband med en annan ingrediens som är ekologisk och skiljer sig från huvudingrediensen,

iii) alla övriga ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska,

iv) livsmedlet är förenligt med del IV punkterna 1.5, 2.1 a, 2.1 b och 2.2.1 i bilaga II och de regler som fastställs i enlighet med artikel 16.3.

I förteckningen över ingredienser enligt första stycket leden a, b och c ska det anges vilka ingredienser som är ekologiska. Hänvisningarna till ekologisk produktion får endast förekomma i samband med de ekologiska ingredienserna.

Förteckningen över ingredienser enligt första stycket leden b och c ska innehålla en uppgift om den totala procentandelen ekologiska ingredienser i förhållande till den totala mängden ingredienser av jordbruksursprung.

De termer som avses i punkt 1 och används i förteckningen över ingredienser enligt första stycket led a, b och c i den här punkten och den uppgift om procentandel som avses i tredje stycket i den här punkten ska anges i samma färg och med identisk bokstavsstorlek och bokstavstyp som övriga uppgifter i förteckningen över ingredienser.

6. Beträffande bearbetat foder får de termer som avses i punkt 1 användas i varubeteckningen och i förteckningen över ingredienser, förutsatt att

- a) det bearbetade fodret är förenligt med de produktionsregler som fastställs i delarna II, III och V i bilaga II och de särskilda regler som fastställs i enlighet med artikel 16.3,
- b) samtliga ingredienser av jordbruksursprung som ingår i det bearbetade fodret är ekologiska,
- c) minst 95 % av produktens torrsubstans är ekologisk.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra

- a) denna artikel genom tillägg av ytterligare regler om märkning av produkter som ingår i bilaga I, eller genom ändring av dessa tillagda regler, och
- b) förteckningen över termer enligt bilaga IV, med beaktande av den språkliga utvecklingen i medlemsstaterna.

8. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade krav för tillämpningen av punkt 3 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 31

Märkning av produkter och ämnen för användning i vegetabilieproduktion

Trots det tillämpningsområde för denna förordning som fastställs i artikel 2.1 får produkter eller ämnen som används i växtskyddsmedel eller som gödselmedel, jordförbättringsmedel eller näringsämnen som godkänts i enlighet med artiklarna 9 och 24 märkas med en hänvisning som anger att dessa produkter eller ämnen är tillåtna i ekologisk produktion i enlighet med denna förordning.

Artikel 32

Obligatoriska uppgifter

1. Om produkter är försedda med termer enligt artikel 30.1, inklusive produkter som är märkta som produkter under omställning i enlighet med artikel 30.3,

- a) ska kodnumret för den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan som den aktör som har genomfört den senaste produktions- eller beredningsåtgärden omfattas av också finnas på märkningen, och
- b) ska, när det gäller färdigförpackade livsmedel, Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion som avses i artikel 33 också finnas på förpackningen utom i de fall som avses i artikel 30.3, 30.5 b och 30.5 c.

2. Om Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion används, ska en uppgift om framställningsplatsen för de jordbruksråvaror som produkten består av anges i samma synfält som logotypen och denna ska, beroende på vad som är lämpligt, ha någon av följande utformningar:

- a) *EU-jordbruk*, om jordbruksråvaran har producerats i unionen.
- b) *Icke-EU-jordbruk*, om jordbruksråvaran har framställts i tredjeländer.
- c) *EU/icke-EU-jordbruk*, om en del av jordbruksråvarorna har producerats i unionen och en del har framställts i ett tredjeländ.

Vid tillämpning av första stycket får ordet *jordbruk* i tillämpliga fall ersättas med *vattenbruk*, och orden *EU* och *Icke-EU* får ersättas eller kompletteras med ett landsnamn eller med ett landsnamn och regionsnamn, om alla de jordbruksråvaror som produkten består av har framställts i det landet och, i tillämpliga fall, i den regionen.

De uppgifter om var de jordbruksråvaror som produkten består av har framställts som avses i första och tredje styckena behöver inte anges för ingredienser i små viktmängder, förutsatt att den totala mängden icke angivna ingredienser inte överstiger 5 % av den totala viktmängden för jordbruksråvaror.

Orden *EU* och *Icke-EU* får i fråga om färg, bokstavsstorlek och bokstavstyp inte anges på ett mera framträdande sätt än produktens namn.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och i artikel 33.3 ska placeras på ett framträdande ställe, så att de är väl synliga, lätta att läsa och inte kan avlägsnas.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra punkt 2 i denna artikel och artikel 33.3 genom tillägg av ytterligare regler om märkning, eller genom ändring av dessa tillagda regler.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter avseende följande:

a) Praktiska arrangemang för användning, presentation, sammansättning och storlek i fråga om de uppgifter som avses i punkterna 1 a och 2 i denna artikel och i artikel 33.3.

b) Tilldelning av kodnummer till kontrollmyndigheter och kontrollorgan.

c) Uppgift om var jordbruksråvarorna har framställts, i enlighet med punkt 2 i denna artikel och artikel 33.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 33

Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion

1. Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får användas vid märkning, presentation och marknadsföring av produkter som överensstämmer med denna förordning.

Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får också användas för informations- och utbildningsändamål som rör själva logotypens existens och reklam för den, förutsatt att användningen inte kan vilseleda konsumenten i fråga om ekologisk produktion av specifika produkter, och förutsatt att logotypen återges i enlighet med reglerna i bilaga V. I detta fall ska kraven i artikel 32.2 och punkt 1.7 i bilaga V inte gälla.

Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får inte användas för bearbetade livsmedel enligt artikel 30.5 b och c och för produkter under omställning enligt artikel 30.3.

2. Förutom i de fall som avses i punkt 1 andra stycket är Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion en officiell attestering i enlighet med artiklarna 86 och 91 i förordning (EU) 2017/625.

3. Användningen av Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ska vara frivillig vad gäller produkter som importeras från tredjeländer. Om denna logotyp förekommer i märkningen av sådana produkter, ska även den uppgift som avses i artikel 32.2 förekomma i märkningen.

4. Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ska följa förlagan i bilaga V och överensstämma med de regler som anges i den bilagan.

5. Nationella logotyper och privata logotyper får användas vid märkning, presentation och marknadsföring av produkter som överensstämmer med denna förordning.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra bilaga V vad gäller Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion och de regler som är knutna till denna.

KAPITEL V

CERTIFIERING

Artikel 34

Certifieringssystem

1. Innan de släpper ut några produkter på marknaden som *ekologiska* produkter eller produkter *under omställning* eller före omställningsperioden ska aktörer eller aktörsgrupper som avses i artikel 36 och som producerar, bereder, distribuerar eller lagrar ekologiska produkter eller produkter under omställning, som importerar sådana produkter från ett tredjeland eller exporterar sådana produkter till ett tredjeland eller som släpper ut sådana produkter på marknaden, anmäla denna verksamhet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och där deras företag är underställt kontrollsystemet.

Om de behöriga myndigheterna har överlåtit sitt ansvar eller delegerat vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet till fler än en kontrollmyndighet eller fler än ett kontrollorgan, ska aktörerna eller aktörsgrupperna i den anmälan som avses i första stycket ange vilken kontrollmyndighet eller vilket kontrollorgan som verifierar huruvida verksamheten efterlever denna förordning och tillhandahåller det certifikat som avses i artikel 35.1.

2. Aktörer som säljer färdigförpackade ekologiska produkter direkt till slutkonsumenter eller slutanvändare är undantagna från den anmälningsplikt som avses i punkt 1 i den här artikeln och från skyldigheten att inneha det certifikat som avses i artikel 35.2, förutsatt att de inte producerar, bereder eller lagrar annat än i anslutning till försäljningsplatsen, eller importerar sådana produkter från ett tredjeland och inte har lagt ut sådan verksamhet på en annan aktör.

3. Om aktörer eller aktörsgrupper lägger ut verksamhet på en tredje part, ska både aktörerna och aktörsgrupperna och den tredje part på vilken verksamhet har lagts ut efterleva punkt 1, utom om aktören eller aktörsgrupperna i den anmälan som avses i punkt 1 har angett att ansvaret för den ekologiska produktionen ligger kvar hos aktören eller aktörsgrupperna och inte överförs på underleverantören. I sådana fall ska den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet verifiera att den utlagda verksamheten är förenlig med denna förordning, inom ramen för kontrollen av aktörer eller aktörsgrupper som har lagt ut verksamhet på underleverantörer.

4. Medlemsstaterna får utse en myndighet eller godkänna ett organ för mottagande av de anmälningar som avses i punkt 1.

5. Aktörerna, aktörsgrupperna och underleverantörerna ska i enlighet med denna förordning dokumentera de olika verksamheter de bedriver.

6. Medlemsstaterna ska ha uppdaterade förteckningar med namn och adress för de aktörer och aktörsgrupper som har anmält sin verksamhet i enlighet med punkt 1 och ska på lämpligt sätt, bland annat genom länkar till en gemensam webbplats, offentliggöra en heltäckande förteckning över dessa uppgifter, tillsammans med information om de certifikat som lämnats till dessa aktörer och aktörsgrupper, i enlighet med artikel 35.1. Medlemsstaterna ska iakttä kraven i fråga om skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla aktörer och aktörsgrupper som efterlever denna förordning och som, om en avgift tas ut i enlighet med artiklarna 78 och 80 i förordning (EU) 2017/625, betalar en rimlig avgift för att täcka kontrollkostnaderna, får rätt att omfattas av kontrollsystemet. Medlemsstaterna ska säkerställa att de avgifter som får tas ut offentliggörs.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra bilaga II vad gäller dokumentationskraven.

9. Kommissionen får anta genomförandeakter i syfte att fastställa närmare uppgifter och specifikationer för

a) formatet på och de tekniska medlen för den anmälan som avses i punkt 1,

b) arrangemangen för offentliggörandet av förteckningarna enligt punkt 6, och

c) förfarandena och arrangemangen för offentliggörandet av de avgifter som avses i punkt 7.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 35

Certifikat

1. Behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan ska tillhandahålla ett certifikat till aktörer och aktörsgrupper som har anmält sin verksamhet i enlighet med artikel 34.1 och som efterlever denna förordning. Certifikatet ska

a) utfärdas i elektronisk form, när så är möjligt,

b) åtminstone göra det möjligt att identifiera aktören eller aktörsgruppen inbegripet förteckningen över medlemmarna, den produktkategori som omfattas av certifikatet och dess giltighetstid,

c) intyga att den anmälda verksamheten är förenlig denna förordning, och

d) utfärdas i enlighet med förlagan i bilaga VI.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 i den här artikeln eller artikel 34.2 får aktörer och aktörsgrupper inte släppa ut de produkter som avses i artikel 2.1 på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning om de inte redan innehar det certifikat som avses i punkt 1 i den här artikeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

3. Det certifikat som avses i denna artikel är ett officiellt certifikat i den mening som avses i artikel 86.1 a i förordning (EU) 2017/625.
4. En aktör eller en aktörsgrupp ska inte ha rätt att få ett certifikat från fler än ett kontrollorgan för verksamhet som utförs i samma medlemsstat för samma produktkategori, även när dessa aktörer eller aktörsgrupper deltar i olika produktions-, berednings- och distributionsled.
5. Medlemmar i en aktörsgrupp ska inte ha rätt till ett individuellt certifikat för någon av de verksamheter som omfattas av certifieringen för den aktörsgrupp de tillhör.
6. Aktörerna ska kontrollera certifikat som tillhör aktörer som är deras leverantörer.
7. Med avseende på tillämpningen av punkterna 1 och 4 i denna artikel ska produkter indelas i följande kategorier:
 - a) Obearbetade växter och växtprodukter, inbegripet utsäde och annat växtförökningsmaterial.
 - b) Djur och obearbetade animalieprodukter.
 - c) Alger och obearbetade vattenbruksprodukter.
 - d) Bearbetade jordbruksprodukter, inklusive vattenbruksprodukter, för livsmedelsändamål.
 - e) Foder.
 - f) Vin.
 - g) Andra produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning eller som inte omfattas av de föregående kategorierna.
8. Medlemsstaterna får bevilja undantag från den skyldighet att inneha ett certifikat som avses i punkt 2 för aktörer som direkt till slutkonsumenten säljer andra oförpackade ekologiska produkter än foder, förutsatt att aktörerna i fråga inte producerar, bereder, lagrar annat än i anslutning till försäljningsplatsen, eller importerar sådana produkter från ett tredjeland och inte har lagt ut sådan verksamhet på tredje part, och förutsatt att:
 - a) sådan försäljning inte överstiger 5 000 kg per år,
 - b) sådan försäljning inte motsvarar en årlig omsättning som överstiger 20 000 EUR för oförpackade ekologiska produkter, eller
 - c) aktörens potentiella certifieringskostnad överstiger 2 % av den totala omsättningen för oförpackade ekologiska produkter som sålts av den aktören,

Om medlemsstaterna beslutar att bevilja undantag för aktörer enligt första stycket, får de fastställa striktare gränser än de som anges i första stycket.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om beslut att bevilja undantag för aktörer enligt första stycket och om de gränser upp till vilka sådana aktörer är undantagna.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra förslagen till certifikatet i bilaga VI.

10. Kommissionen ska anta genomförandakter i syfte att fastställa närmare uppgifter om och specifikationer för formen för det certifikat som avses i punkt 1 och de tekniska medlen för dess utfärdande.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 36

Aktörsgrupp

1. Varje aktörsgrupp ska
 - a) enbart bestå av medlemmar som är jordbrukare eller av aktörer som producerar alger eller vattenbruksdjur och som därutöver kan ägna sig åt bearbetning, beredning eller utsläppande på marknaden av livsmedel eller foder,
 - b) enbart bestå av medlemmar
 - i) vars individuella certifieringskostnader motsvarar mer än 2 % av varje medlems omsättning eller standardavkastning från ekologiskt jordbruk och vars årliga omsättning från ekologisk produktion inte överstiger 25 000 EUR eller vars standardavkastning från ekologisk produktion inte överstiger 15 000 EUR per år, eller
 - ii) som var och en har jordbruk på högst
— fem hektar,

- 0,5 hektar, om det rör sig om växthus, eller
 - 15 hektar, endast om det rör sig om permanent gräsmark,
- c) vara etablerad i en medlemsstat eller ett tredjeland,
 - d) vara en juridisk person,
 - e) endast bestå av medlemmar vars produktionsverksamheter bedrivs geografiskt nära varandra,
 - f) inrätta ett gemensamt saluföringssystem för de produkter som produceras av gruppen, och
 - g) inrätta ett system för intern kontroll innefattande en dokumenterad uppsättning kontroller och kontrollförfaranden, i enlighet med vilka en fastställd person eller ett fastställt organ har ansvaret för att verifiera att denna förordning efterlevs av varje medlem i gruppen.
2. Behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan ska återkalla det certifikat som avses i artikel 35 för hela gruppen när brister i utformning av det system för internkontroller som avses i punkt 1 eller i dess sätt att fungera, särskilt när det gäller att upptäcka eller åtgärda sådan bristande efterlevnad från enskilda gruppmedlemmars sida, påverkar integriteten för ekologiska produkter och produkter under omställning.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom tillägg av bestämmelser, eller genom ändring av dessa tillagda bestämmelser, i synnerhet vad gäller
- a) det ansvar som åligger de enskilda medlemmarna i en aktörsgrupp,
 - b) kriterierna för hur geografisk närhet mellan medlemmarna i gruppen ska fastställas, såsom gemensamma lokaler eller anläggningar,
 - c) utformningen av systemet för internkontroll och dess sätt att fungera, inbegripet tillämpningsområde, innehåll och frekvens för de kontroller som ska göras, och kriterierna för att identifiera brister i utformningen av systemet för internkontroller och dess sätt att fungera.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa särskilda regler för
- a) en aktörsgrupps sammansättning och storlek,
 - b) dokument- och dokumentationssystemen, systemet för intern spårbarhet och förteckningen över aktörer,
 - c) informationsutbytet mellan en aktörsgrupp och den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen och mellan medlemsstaterna och kommissionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

KAPITEL VI

OFFENTLIG KONTROLL OCH ANNAN OFFENTLIG VERKSAMHET

Artikel 37

Förhållande till förordning (EU) 2017/625 och tillägsbestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet i samband med ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter

De särskilda bestämmelserna i detta kapitel ska, utöver de bestämmelser som fastställs i förordning (EU) 2017/625 om inte annat sägs i artikel 40.2 i den här förordningen, och utöver artikel 29 i den här förordningen om inte annat sägs i artikel 41.1 i den här förordningen, gälla för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som utförs för att under hela processen i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled kontrollera att de produkter som avses i artikel 2.1 i den här förordningen har producerats i överensstämmelse med den här förordningen.

Artikel 38

Tillägsbestämmelser om offentlig kontroll och om åtgärder som ska vidtas av de behöriga myndigheterna

- 1. Offentlig kontroll som utförs i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2017/625 för att verifiera efterlevnaden av den här förordningen ska omfatta i synnerhet
 - a) verifiering av aktörernas tillämpning av förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder i enlighet med artikel 9.6 och artikel 28 i den här förordningen i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsled,

- b) där jordbruksföretaget innefattar icke-ekologiska produktionsenheter eller produktionsenheter under omställning, kontroll av dokumentationen och av de åtgärder eller förfaranden eller arrangemang som införts för att säkerställa ett tydligt och ändamålsenligt åtskiljande mellan ekologiska produktionsenheter, produktionsenheter under omställning och icke-ekologiska produktionsenheter samt mellan produkter som produceras av dessa enheter samt av de ämnen och produkter som används för ekologiska produktionsenheter, enheter under omställning och icke-ekologiska produktionsenheter; denna kontroll ska omfatta kontroller av skiften för vilka en tidigare period retroaktivt godkänts som en del av omställningsperioden samt kontroller av de icke-ekologiska produktionsenheterna,
- c) där ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter samlas in samtidigt av aktörerna, bereds eller lagras i samma beredningsenhet eller område eller lokal eller transporteras till andra aktörer eller enheter, kontroll av dokumentationen och av de åtgärder eller förfaranden eller arrangemang som införts för att säkerställa att processerna sker åtskilt i tid eller rum, att lämpliga rengöringsåtgärder och i lämpliga fall åtgärder för att förhindra utbyte av produkterna vidtas, och att ekologiska produkter och produkter under omställning är identifierade hela tiden och att ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter lagras åtskilda från varandra i tid eller rum,
- d) verifiering av utformning av och funktionssätt för aktörsgruppers interna kontrollsystem,
- e) där aktörer är undantagna från anmälningsskyldigheten i enlighet med artikel 34.2 i denna förordning eller från skyldigheten att inneha ett certifikat i enlighet med artikel 35.8 i denna förordning, kontroll av att kraven för undantag är uppfyllda och kontroll av de produkter som säljs av dessa aktörer.

2. Offentlig kontroll som utförs i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2017/625 för att verifiera efterlevnaden av den här förordningen ska utföras under hela processen i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled på grundval av sannolikheten för bristande efterlevnad enligt definitionen i artikel 3.57 i den här förordningen, vilken ska fastställas med beaktande av i synnerhet följande faktorer, utöver de faktorer som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2017/625, nämligen

- a) aktörernas och aktörsgruppernas art, storlek och struktur,
- b) hur lång tid aktörerna och aktörsgrupperna har ägnat sig åt ekologisk produktion, beredning och distribution,
- c) resultatet av de kontroller som utförts i enlighet med denna artikel,
- d) relevant tidpunkt för den utförda verksamheten,
- e) produktkategorier,
- f) produkternas typ, mängd och värde och deras utveckling under tidens lopp,
- g) möjligheten till sammanblandning av produkter eller kontaminering med otillåtna produkter eller ämnen,
- h) aktörernas och aktörsgruppernas tillämpning av undantag från reglerna,
- i) avgörande skeden för bristande efterlevnad och sannolikhet för bristande efterlevnad i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled,
- j) underleverantörsverksamhet.

3. Under alla omständigheter ska samtliga aktörer och aktörsgrupper, med undantag av dem som avses i artiklarna 34.2 och 35.8, minst en gång om året vara föremål för en verifiering av efterlevnad.

Verifieringen av efterlevnad ska inbegripa en fysisk kontroll på plats utom när följande villkor är uppfyllda:

- a) Tidigare kontroller av den berörda aktören eller aktörsgruppen under en period av minst tre på varandra följande år har inte påvisat någon bristande efterlevnad som påverkar integriteten hos de ekologiska produkterna eller produkterna under omställning.
- b) Sannolikheten för bristande efterlevnad från den berörda aktörens eller aktörsgruppens sida på grundval av de faktorer som avses i punkt 2 i den här artikeln och i artikel 9 i förordning (EU) 2017/625 har bedömts som låg.

I detta fall får tiden mellan två fysiska kontroller på plats inte överstiga 24 månader.

4. Offentlig kontroll som utförs i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2017/625 för att verifiera efterlevnaden av denna förordning ska
- a) utföras i enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) 2017/625, samtidigt som det säkerställs att en minimiandel av all offentlig kontroll av aktörer eller aktörsgrupper utförs utan förvarning,
 - b) säkerställa att en minimiandel tilläggskontroller utöver dem som avses i punkt 3 i denna artikel utförs,
 - c) utföras genom att ett minimiantal prov tagits enligt artikel 14 h i förordning (EU) 2017/625,
 - d) säkerställa att ett minimiantal aktörer som är medlemmar av en aktörsgrupp kontrolleras inom ramen för den verifiering av efterlevnaden som avses i punkt 3 i denna artikel.
5. Tillhandahållandet eller förnyelsen av det certifikat som avses i artikel 35.1 ska grunda sig på resultatet av den verifiering av efterlevnad som beskrivs i punkterna 1–4 i den här artikeln.
6. Den skriftliga dokumentation som ska upprättas om varje offentlig kontroll som utförts för att verifiera efterlevnaden av denna förordning i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EU) 2017/625 ska kontrasigneras av aktören eller aktörsgrupperna för att bekräfta mottagandet av denna skriftliga dokumentation.
7. Artikel 13.1 i förordning (EU) 2017/625 ska inte gälla för de revisioner och inspektioner som behöriga myndigheter utför inom ramen för sin tillsyn över kontrollorgan till vilka vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet delegerats.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att
- a) komplettera denna förordning genom att fastställa särskilda kriterier och villkor för utförandet av offentlig kontroll i syfte att säkerställa spårbarhet i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled, samt efterlevnad av denna förordning, i fråga om
 - i) kontroller av dokumentation,
 - ii) kontroller av särskilda kategorier av aktörer,
 - iii) i lämpliga fall den period inom vilken de kontroller som föreskrivs i denna förordning inbegripet den fysiska kontroll på plats som avses i punkt 3 i denna artikel ska utföras och de särskilda lokaler eller det särskilda område där dessa kontroller ska genomföras,
 - b) ändra punkt 2 i denna artikel genom tillägg av ytterligare inslag som grundar sig på praktisk erfarenhet, eller genom ändring av dessa tillagda inslag.
9. Kommissionen får anta genomförandeakter i syfte att specificera
- a) den minimiandel av all offentlig kontroll av aktörer eller aktörsgrupper som ska utföras utan förvarning enligt punkt 4 a,
 - b) minimiandelen tilläggskontroller enligt punkt 4 b,
 - c) minimiantalet prov enligt punkt 4 c,
 - d) det minimiantal aktörer som är medlemmar av en aktörsgrupp enligt punkt 4 d.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 39

Tilläggsbestämmelser om åtgärder som ska vidtas av aktörerna och aktörsgrupperna

1. Utöver de skyldigheter som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) 2017/625 ska aktörer och aktörsgrupper
- a) dokumentera att de efterlever den här förordningen,
 - b) lämna alla de förklaringar och andra underrättelser som är nödvändiga för offentlig kontroll,
 - c) vidta relevanta praktiska åtgärder för att säkerställa efterlevnad av den här förordningen,
 - d) i form av en förklaring som ska undertecknas och uppdateras enligt behov
 - i) lämna en fullständig beskrivning av den ekologiska produktionsenheten eller produktionsenheten under omställning samt av den verksamhet som ska utföras i enlighet med den här förordningen,
 - ii) lämna uppgift om relevanta praktiska åtgärder som ska vidtas för att säkerställa efterlevnad av den här förordningen,

iii) göra ett åtagande om att

- skriftligen och utan onödigt dröjsmål informera köparna av produkterna samt utbyta relevant information med den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, med kontrollmyndigheten eller kontrollorganet om en misstanke om bristande efterlevnad har styrkts, en misstanke om bristande efterlevnad inte kan undanröjas eller en bristande efterlevnad som påverkar de berörda produkternas integritet har fastställts,
- godta överföring av kontrolljournalen vid ändring av kontrollmyndighet eller kontrollorgan eller, vid upphörande med ekologisk produktion, bevarande av kontrolljournalen hos den sista kontrollmyndigheten eller kontrollorganet i minst fem år,
- omedelbart informera den behöriga myndigheten eller den myndighet eller det organ som utsetts i enlighet med artikel 34.4 vid upphörande med ekologisk produktion,
- godta informationsutbyte mellan dessa myndigheter eller organ om underleverantörer kontrolleras av olika kontrollmyndigheter eller kontrollorgan.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i syfte att fastställa närmare uppgifter och specifikationer för

- a) den dokumentation som visar efterlevnad av denna förordning,
- b) de förklaringar och andra underrättelser som är nödvändiga för offentlig kontroll,
- c) relevanta praktiska åtgärder för att säkerställa efterlevnad av denna förordning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 40

Tilläggsbestämmelser om delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet

1. De behöriga myndigheterna får delegera vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet till kontrollorgan endast om följande villkor uppfylls, utöver dem som anges i kapitel III i förordning (EU) 2017/625:

- a) Delegeringen innehåller en detaljerad beskrivning av de delegerade uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet, inbegripet rapporteringsskyldigheter och andra särskilda skyldigheter, och av de villkor på vilka kontrollorganet får utföra dem. I synnerhet ska kontrollorganet till de behöriga myndigheterna för förhandsgodkännande ha lämnat
 - i) den rutin för riskbedömning som ska följas för utförandet av offentlig kontroll av aktörer och aktörsgrupper, där särskilt grunden för omfattningen och frekvensen av verifieringen av aktörernas och aktörsgruppernas efterlevnad av bestämmelserna ska fastställas, på grundval av de faktorer som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2017/625 och artikel 38 i den här förordningen,
 - ii) standardkontrollförfarandet, med en ingående beskrivning av de kontrollåtgärder som kontrollorganet utfäster sig att tillämpa på aktörer och aktörsgrupper som omfattas av dess kontroller,
 - iii) en lista över åtgärder som överensstämmer med den gemensamma förteckning som avses i artikel 41.4, och som ska tillämpas på aktörer och aktörsgrupper vid misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad,
 - iv) arrangemangen för en effektiv övervakning och rapportering avseende uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet som utförs gentemot aktörer och aktörsgrupper.

Kontrollorganet ska anmäla eventuella senare ändringar av de faktorer som avses i leden i–iv till den behöriga myndigheten.

- b) Dessa behöriga myndigheter har infört rutiner och förfaranden för att säkerställa övervakningen av kontrollorgan, inbegripet kontroll av att de delegerade uppgifterna utförs på ett ändamålsenligt, oberoende och objektivt sätt, särskilt vad gäller omfattningen och frekvensen av kontrollen av efterlevnad.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år genomföra revisioner i enlighet med artikel 33 a i förordning (EU) 2017/625 av de kontrollorgan till vilka de har delegerat uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet.

2. Genom undantag från artikel 31.3 i förordning (EU) 2017/625 får de behöriga myndigheterna till ett kontrollorgan delegera beslutet rörande uppgifterna enligt artikel 138.1 b, 138.2 och 138.3 i den förordningen.

3. Vid tillämpningen av artikel 29 b iv i förordning (EU) 2017/625 ska den standard som är relevant i förhållande till den här förordningens tillämpningsområde för delegeringen av vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet för att verifiera efterlevnaden av denna förordning på det område som denna förordning omfattar vara den senaste anmälda versionen av den internationella harmoniserade standarden *Conformity assessment – Requirements for bodies certifying products, processes and services* (bedömning av överensstämmelse – Krav på organ som certifierar produkter, processer och tjänster), för vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. De behöriga myndigheterna får inte delegera följande uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet till kontrollorgan:

- a) Tillsynen och revisionen av andra kontrollmyndigheter eller kontrollorgan.
- b) Befogenheten att bevilja undantag, utom undantag för användning av växtförökningsmaterial som inte erhållits från ekologisk produktion.
- c) Rätten att motta anmälningar om verksamhet från aktörer eller aktörsgrupper enligt artikel 34.1 i denna förordning.
- d) Bedömningen av sannolikheten för bristande efterlevnad av de bestämmelser i denna förordning som fastställer av frekvensen för de fysiska kontroller som ska utföras på ekologiska varupartier, innan de övergår till fri omsättning i unionen i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) 2017/625.
- e) Fastställandet av den gemensamma förteckning över åtgärder som avses i artikel 41.4 i den här förordningen.

5. De behöriga myndigheterna får inte delegera uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet till fysiska personer.

6. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att den information som mottas från kontrollorganen enligt artikel 32 i förordning (EU) 2017/625 samt information om de åtgärder som tillämpas av kontrollorganen vid fastställd eller sannolik bristande efterlevnad samlas in och används av de behöriga myndigheterna för att övervaka dessa kontrollorgans verksamhet.

7. När en behörig myndighet helt eller delvis har återkallat delegeringen av vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet i enlighet med artikel 33 b i förordning (EU) 2017/625 ska den besluta om certifikat som utfärdats av de berörda kontrollorganen före datumet för helt eller delvis återkallande ska förbli giltiga samt informera de berörda aktörerna om det beslutet.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33 b i förordning (EU) 2017/625 får de behöriga myndigheterna, innan de helt eller delvis återkallar delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet i de fall som avses i den punkten, helt eller delvis tillfälligt dra in delegeringen

- a) under en period av högst tolv månader, under vilken kontrollorganet ska åtgärda de brister som konstaterats vid revisioner och inspektioner eller ta itu med fall av bristande efterlevnad för vilka information utbyts med andra kontrollmyndigheter och kontrollorgan, behöriga myndigheter samt kommissionen i enlighet med artikel 43 i denna förordning, eller
- b) under den period då ackrediteringen enligt artikel 29 b iv i förordning (EU) 2017/625 och artikel 40.3 i den här förordningen är tillfälligt indragen.

Om delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet tillfälligt dras in, får de berörda kontrollorganen inte utfärda ekologiska certifikat som avses i artikel 35 för de delar för vilka delegeringen tillfälligt dragits in. De behöriga myndigheterna ska besluta huruvida certifikat som utfärdats före datumet för det helt eller delvis tillfälliga indragandet av delegeringen ska förbli giltiga.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33 i förordning (EU) 2017/625 ska de behöriga myndigheterna häva det tillfälliga indragandet av delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet snarast möjligt, när kontrollorganet har åtgärdat bristerna eller bristande efterlevnad enligt led a i första stycket eller när ackrediteringsorganet har hävt det tillfälliga indragandet av ackrediteringen enligt led b i första stycket.

9. Om ett kontrollorgan till vilket de behöriga myndigheterna har delegerat vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet också har erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 46.1 i denna förordning för utförande av kontrollverksamhet i tredjeländer och kommissionen har för avsikt att återkalla eller har återkallat erkännandet av det kontrollorganet, ska de behöriga myndigheterna organisera revisioner eller inspektioner av kontrollorganet vad gäller dess verksamhet i den eller de berörda medlemsstaterna, i enlighet med artikel 33 a i förordning (EU) 2017/625.

10. Kontrollorganen ska till de behöriga myndigheterna översända följande:

- a) Senast den 31 januari varje år, en förteckning över de aktörer som omfattades av deras kontroller den 31 december året före.
- b) Senast den 31 mars varje år, information om den offentliga kontroll och annan offentlig verksamhet som utfördes året före till stöd för utarbetandet av den del som rör ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter i den årliga rapport som avses i artikel 113 i förordning (EU) 2017/625.

11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning med villkor för delegeringen till kontrollorgan av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet, utöver de villkor som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 41

Tilläggsbestämmelser om åtgärder vid bristande efterlevnad

1. Med förbehåll för artikel 29 gäller att om en behörig myndighet eller, i förekommande fall, en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan misstänker eller mottar underbyggd information, inbegripet information från andra behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, från andra kontrollmyndigheter eller kontrollorgan om att en aktör har för avsikt att använda eller på marknaden släppa ut en produkt som kan bryta mot denna förordning men som är försedd med termer som avser ekologisk produktion, eller om en behörig myndighet, en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan har informerats av en aktör om en misstanke om bristande efterlevnad i enlighet med artikel 27, ska den behöriga myndigheten, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet

- a) omedelbart genomföra en officiell undersökning i enlighet med förordning (EU) 2017/625, i syfte att kontrollera efterlevnaden av denna förordning; undersökningen ska slutföras så snart som möjligt inom en rimlig period, med beaktande av produktens hållbarhet och fallets komplexitet,
- b) provisoriskt förbjuda såväl att de berörda produkterna släpps ut på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning, som att de används i ekologisk produktion i avvaktan på resultatet av den undersökning som avses i led a. Före ett sådant beslut ska den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet ge aktören möjlighet att lämna synpunkter.

2. Om resultatet av den undersökning som avses i punkt 1 a inte påvisar någon bristande efterlevnad som påverkar integriteten hos ekologiska produkter eller produkter under omställning, ska aktören tillåtas att använda de berörda produkterna eller att släppa ut dem på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder och föreskriva alla nödvändiga sanktioner för att förhindra bedräglig användning av de uppgifter som avses i kapitel IV i denna förordning.

4. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla en gemensam förteckning över de åtgärder som, även av kontrollmyndigheterna och kontrollorganen, ska tillämpas på deras territorium vid misstänkt bristande efterlevnad och fastställd bristande efterlevnad.

5. Kommissionen får anta genomförandakter för att specificera enhetliga arrangemang för fall där de behöriga myndigheterna ska vidta åtgärder i samband med misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 42

Tilläggsbestämmelser om åtgärder vid bristande efterlevnad

1. Vid bristande efterlevnad som påverkar integriteten hos ekologiska produkter eller produkter under omställning under något av produktions-, berednings- eller distributionsleden, exempelvis till följd av användning av otillåtna produkter, ämnen eller tekniker, eller sammanblandning med icke-ekologiska produkter, ska de behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, kontrollmyndigheterna och kontrollorganen, utöver de åtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 138 i förordning (EU) 2017/625, säkerställa att ingen hänvisning till ekologisk produktion förekommer någonstans i märkningen eller marknadsföringen för hela det parti eller den produktionsomgång som berörs.

2. Vid allvarlig eller upprepad eller fortsatt bristande efterlevnad ska de behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, kontrollmyndigheterna och kontrollorganen säkerställa att de berörda aktörerna eller den berörda aktörsgruppen, utöver de åtgärder som fastställs i punkt 1 och alla lämpliga åtgärder som vidtagits i synnerhet i enlighet med artikel 138 i förordning (EU) 2017/625 även förbjuds att saluföra produkter som hänvisar till ekologisk produktion under en angiven period och att deras certifikat enligt artikel 35 tillfälligt dras in eller återkallas, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 43

Tilläggsbestämmelser om informationsutbyte

1. Utöver de skyldigheter som fastställs i artiklarna 105.1 och 106.1 i förordning (EU) 2017/625 ska de behöriga myndigheterna omedelbart till andra behöriga myndigheter och kommissionen dela med sig av information om eventuell misstanke om bristande efterlevnad som påverkar integriteten hos ekologiska produkter eller produkter under omställning.

De behöriga myndigheterna ska dela med sig av denna information till andra behöriga myndigheter och kommissionen via ett datorsystem som möjliggör elektroniskt utbyte av handlingar och information som tillgängliggörs av kommissionen.

2. Vid misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad hos produkter som omfattas av andra kontrollmyndigheters eller kontrollorgans kontroll, ska myndigheterna och kontrollorganen omedelbart informera dessa andra kontrollmyndigheter eller kontrollorgan.

3. Kontrollmyndigheterna och kontrollorganen ska utbyta annan relevant information med andra kontrollmyndigheter och kontrollorgan.

4. På en begäran om information som grundar sig på behovet av att garantera att en produkt har producerats i enlighet med denna förordning ska kontrollmyndigheterna och kontrollorganen utbyta information om resultaten av sina kontroller med andra behöriga myndigheter samt med kommissionen.

5. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om tillsynen av kontrollorganen med de nationella ackrediteringsorganen enligt definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽¹⁾.

6. De behöriga myndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder och fastställa dokumenterade förfaranden för att säkerställa att information om resultaten av kontrollerna delges det utbetalande organet i enlighet med dess behov vid tillämpningen av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽²⁾ och de akter som antagits på grundval av den artikeln.

7. Kommissionen får anta genomförandakter för att specificera vilken information som ska lämnas av de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna och kontrollorganen med ansvar för den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet i enlighet med denna artikel, relevanta mottagare av denna information samt förfarandena i enlighet med vilka denna information ska lämnas, inbegripet funktionerna hos det datorsystem som avses i punkt 1.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

KAPITEL VII

HANDEL MED TREDJELÄNDER

Artikel 44

Export av ekologiska produkter

1. En produkt får exporteras från unionen som en ekologisk produkt och får bära Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion under förutsättning att den överensstämmer med reglerna för ekologisk produktion enligt denna förordning.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning vad gäller handlingar avsedda för tullmyndigheterna i tredjeländer, i synnerhet utfärdande av certifikat för ekologisk export som om möjligt utfärdats i elektronisk form och som ger försäkran om att exporterade ekologiska produkter överensstämmer med denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

Artikel 45

Import av ekologiska produkter och produkter under omställning

1. En produkt får importeras från ett tredjeland i syfte att släppas ut på marknaden i unionen som en ekologisk produkt eller som en produkt under omställning förutsatt att följande tre villkor är uppfyllda:

a) Produkten är en produkt enligt artikel 2.1.

b) Ett av följande är tillämpligt:

i) produkten överensstämmer med kapitlen II, III och IV i denna förordning och alla aktörer och aktörsgrupper enligt artikel 36, inklusive exportörerna i det berörda tredjelandet, har kontrollerats av de kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som har erkänts i enlighet med artikel 46 och alla sådana aktörer, aktörsgrupper och exportörer har fått ett certifikat från dessa myndigheter eller organ som bekräftar att de överensstämmer med denna förordning,

ii) i de fall där produkten kommer från ett tredjeland som är erkänt i enlighet med artikel 47, den produkten är förenlig med villkoren i det relevanta handelsavtalet, eller

iii) i de fall där produkten kommer från ett tredjeland som är erkänt i enlighet med artikel 48, den produkten är förenlig med detta tredjelandets likvärdiga produktions- och kontrollregler och importeras med ett kontrollintyg som bekräftar denna förenlighet, utfärdat av de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen i detta tredjeland.

c) Aktörerna i tredjeländer är i stånd att när som helst tillhandahålla importörer och nationella myndigheter i unionen och i tredjeländerna information som gör det möjligt att identifiera de aktörer som är deras leverantörer och dessa leverantörers kontrollmyndigheter eller kontrollorgan, i syfte att säkerställa spårbarheten för den berörda ekologiska produkten eller produkten under omställning. Denna information ska också göras tillgänglig för importörernas kontrollmyndigheter eller kontrollorgan.

2. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.9 bevilja särskilda tillstånd att använda produkter och ämnen i tredjeländer och i unionens yttre randområden, med beaktande av skillnaderna i den ekologiska balansen i växt- eller djurproduktion, särskilda klimatförhållanden, traditioner och lokala förhållanden i dessa områden. Sådana särskilda tillstånd får beviljas för en period av två år, som går att förlänga, förutsatt att de principer som fastställs i kapitel II och kriterierna i artikel 24.3 och 24.6 följs.

3. Vid fastställandet av kriterierna för situationer som ska betraktas som katastrofsituationer och av särskilda bestämmelser om hanteringen av sådana situationer i enlighet med artikel 22, ska kommissionen ta hänsyn till skillnader i ekologisk balans, klimat och lokala förhållanden i tredjeländer och i unionens yttersta randområden.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa särskilda bestämmelser om innehållet i de certifikat som avses i punkt 1 b, de förfaranden som ska följas för utfärdande, verifiering och de tekniska medlen för utfärdandet av certifikaten, särskilt vad gäller de behöriga myndigheternas, kontrollmyndigheternas och kontrollorganens roll, och säkerställa spårbarhet och efterlevnad för importerade produkter som är avsedda att släppas ut på marknaden i unionen som ekologiska produkter eller produkter under omställning som avses i punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

5. Uppfyllande av de villkor och bestämmelser som gäller vid import av ekologiska produkter och produkter under omställning som avses i punkt 1 till unionen ska verifieras vid gränskontrollstationerna, i enlighet med artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625. Frekvensen av de fysiska kontroller som avses i artikel 49.2 i den förordningen ska vara beroende av sannolikheten för bristande efterlevnad enligt definitionen i artikel 3.57 i den här förordningen.

Artikel 46

Erkännande av kontrollmyndigheter och kontrollorgan

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att erkänna kontrollmyndigheter och kontrollorgan vilka har behörighet att utföra kontroller och att utfärda ekologiska certifikat i tredjeländer, återkalla erkännande av sådana kontrollmyndigheter och kontrollorgan samt upprätta en förteckning över erkända kontrollmyndigheter och kontrollorgan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

2. Kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen ska erkännas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln för kontrollen av importen av de produktkategorier som förtecknas i artikel 35.7 om de uppfyller följande kriterier:

- a) De är lagligen etablerade i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- b) De har kapacitet att utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som anges i artikel 45.1 a, b i och c och i denna artikel uppfylls för ekologiska produkter och produkter under omställning som är avsedda att importeras till unionen.
- c) De lämnar tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet och är utan intressekonflikter vid utövandet av sina kontrolluppgifter.
- d) I fråga om kontrollorganen är de ackrediterade enligt den relevanta harmoniserade standarden *Conformity assessment – Requirements for bodies certifying products, processes and services* (bedömning av överensstämmelse – krav på organ som certifierar produkter, processer och tjänster), för vilken det offentliggjorts en hänvisning i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- e) De har den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra kontrolluppgifter och tillräckligt stor, för ändamålet kvalificerad och erfaren personal.
- f) De uppfyller alla ytterligare kriterier som kan komma att fastställas i en delegerad akt som antas enligt punkt 7.

3. Ackreditering av det slag som avses i punkt 2 d får endast beviljas av

- a) ett nationellt ackrediteringsorgan i unionen i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, eller
- b) ett ackrediteringsorgan utanför unionen som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.

4. Kontrollmyndigheterna och kontrollorganen ska till kommissionen lämna en begäran om erkännande. Denna begäran ska bestå av teknisk dokumentation med alla de uppgifter som krävs för att säkerställa att de kriterier som anges i punkt 2 är uppfyllda.

Kontrollmyndigheterna ska tillhandahålla den senaste bedömningsrapport som utfärdats av den behöriga myndigheten och kontrollorganen ska tillhandahålla det ackrediteringscertifikat som utfärdats av ackrediteringsorganet. I förekommande fall ska kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen även tillhandahålla de senaste rapporterna om den regelbundna utvärdering, övervakning och fleråriga omvärdering av verksamheten som utförts på plats.

5. Kommissionen ska på grundval av den information som avses i punkt 4 och all annan relevant information avseende kontrollmyndigheten eller kontrollorganet säkerställa en lämplig tillsyn av de erkända kontrollmyndigheterna och kontrollorganen genom att regelbundet se över deras resultat och erkännande. För genomförandet av sådan tillsyn får kommissionen begära kompletterande information från ackrediteringsorganen eller i förekommande fall de behöriga myndigheterna.

6. Arten av den tillsyn som avses i punkt 5 ska fastställas på grundval av en bedömning av sannolikheten för bristande efterlevnad, särskilt med beaktande av kontrollmyndighetens eller kontrollorganets verksamhet, den typ av produkter och aktörer som står under dess kontroll samt ändringar av produktionsreglerna och kontrollåtgärderna.

Erkännandet av kontrollmyndigheter eller kontrollorgan enligt punkt 1 ska i synnerhet återkallas utan dröjsmål i enlighet med det förfarande som avses i den punkten om allvarliga eller upprepade överträdelser vad gäller certifieringen eller de kontroller och åtgärder som fastställts i enlighet med punkt 8 har upptäckts och om den berörda kontrollmyndigheten eller det berörda kontrollorganet har underlåtit att vidta lämpliga korrigerande åtgärder i tid på begäran av kommissionen inom en period som kommissionen fastställt. Denna period ska fastställas utifrån hur allvarligt problemet är och ska som allmän regel inte understiga 30 dagar.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att

- a) ändra punkt 2 i denna artikel genom tillägg av ytterligare kriterier utöver dem som fastställts däri för erkännande av kontrollmyndigheterna och kontrollorganen enligt punkt 1 i denna artikel, eller återkallande av erkännandet, eller genom ändring av dessa tillagda kriterier.
- b) komplettera av denna förordning vad gäller
 - i) utövandet av tillsyn av de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts av kommissionen i enlighet med punkt 1, inbegripet genom granskning på plats, och
 - ii) de kontroller och andra åtgärder som dessa kontrollmyndigheter och kontrollorgan ska utföra.

8. Kommissionen får anta genomförandeakter i syfte att säkerställa tillämpning av åtgärder i samband med fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, särskilt fall som påverkar integriteten för ekologiska produkter eller produkter under omställning som importerats enligt det erkännande som föreskrivs i denna artikel. Sådana åtgärder får bland annat bestå i verifiering av integriteten för ekologiska produkter eller produkter under omställning innan de släpps ut på marknaden i unionen och när det är lämpligt tillfällig indragning av tillståndet att inom unionen släppa ut sådana produkter på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

9. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på otillbörliga metoder eller metoder som är oförenliga med principerna och reglerna för ekologisk produktion, skyddet av konsumenternas förtroende eller skyddet av rättvis konkurrens mellan aktörerna, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 55.3 i syfte att vidta de åtgärder som avses i artikel 8 i den här artikeln eller i syfte att besluta om återkallande av erkännandet av de kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 47

Likvärdighet inom ramen för ett handelsavtal

Ett erkänt tredjeland enligt artikel 45.1 b ii är ett tredjeland som inom ramen för ett handelsavtal av unionen har erkänts ha ett produktionssystem som uppfyller samma mål och principer genom tillämpning av regler som säkerställer samma överensstämmelsenivå som unionens regler.

Artikel 48

Likvärdighet enligt kommissionens förordning (EG) nr 834/2007

1. Ett erkänt tredjeland enligt vad som avses i artikel 45.1 b iii är ett tredjeland som har erkänts som likvärdigt enligt artikel 33.2 i förordning (EG) nr 834/2007, inbegripet sådana som erkänts enligt den övergångsåtgärd som föreskrivs i artikel 58 i den här förordningen.

Det erkännandet ska löpa ut den 31 december 2025.

2. På grundval av de årsrapporter som ska skickas till kommissionen senast den 31 mars varje år av de tredjeländer som avses i punkt 1 rörande genomförandet och verkställigheten av de kontrollåtgärder som de har inrättat och mot bakgrund av all annan mottagen information, ska kommissionen säkerställa lämplig tillsyn av de erkända tredjeländerna genom att regelbundet ompröva deras erkännande. För detta ändamål får kommissionen begära stöd från medlemsstaterna. Tillsynens art ska fastställas på grundval av en bedömning av sannolikheten för bristande efterlevnad, särskilt med beaktande av det berörda tredjelandets exportvolym till unionen, resultaten av den övervaknings- och tillsynsverksamhet som bedrivs av den behöriga myndigheten samt resultaten av tidigare kontroller. Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om resultatet av sin omprövning.

3. Kommissionen ska genom en genomförandeakt upprätta en förteckning över de tredjeländer som avses i punkt 1 och får ändra förteckningen genom genomförandeakter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning vad gäller den nödvändiga information som ska skickas av de som tredjeländer som förtecknas i enlighet med punkt 3 i den här artikeln för kommissionens tillsyn av deras erkännande och kommissionens utövande av denna tillsyn, inbegripet genom granskning på plats.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter i syfte att säkerställa tillämpning av åtgärder vid fall av misstänkt eller fastställd bristande efterlevnad, särskilt fall som påverkar integriteten för ekologiska produkter eller produkter under omställning som importeras från de tredjeländer som avses i denna artikel. Sådana åtgärder får bland annat bestå i verifiering av integriteten för ekologiska produkter eller produkter under omställning innan de släpps ut på marknaden i unionen och i tillämpliga fall tillfällig indragning av tillståndet att släppa ut sådana produkter på marknaden inom unionen som ekologiska produkter eller produkter under omställning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

*Artikel 49***Rapport från kommissionen om tillämpningen av artiklarna 47 och 48**

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om läget vad gäller tillämpningen av artiklarna 47 och 48, framför allt i fråga om erkännandet av tredjeländer med avseende på likvärdighet.

KAPITEL VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Fri rörlighet för ekologiska produkter och produkter under omställning*Artikel 50***Fall där saluföringen av ekologiska produkter och produkter under omställning inte får omfattas av förbud och inskränkningar**

Behöriga myndigheter, kontrollmyndigheter och kontrollorgan får inte, med hänvisning till produktionen, märkningen eller presentationen av produkterna, förbjuda eller inskränka saluföringen av ekologiska produkter och produkter under omställning som har kontrollerats av en annan behörig myndighet, en annan kontrollmyndighet eller ett annat kontrollorgan i en annan medlemsstat, om produkterna är förenliga med denna förordning. I synnerhet får inga offentliga kontroller och annan offentlig verksamhet utöver kontroller och verksamhet enligt förordning (EU) 2017/625 utföras och inga avgifter för offentliga kontroller och annan offentlig verksamhet tas ut än för kontroller eller verksamhet som föreskrivs i kapitel VI i den förordningen.

AVSNITT 2

Information, rapportering och undantag*Artikel 51***Information om den ekologiska sektorn och handeln**

1. Medlemsstaterna ska varje år till kommissionen översända den information som krävs för genomförandet och övervakningen av tillämpningen av denna förordning. Sådan information ska i möjligaste mån vara grundad på etablerade uppgiftskällor. Kommissionen ska ta hänsyn till uppgiftsbehoven och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor, i synnerhet om lämpligt deras användning för statistiska ändamål.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på det system som ska användas för överföring av den information som avses i punkt 1, närmare uppgifter om vilken information som ska överföras och den dag då informationen senast ska ha överförts.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

*Artikel 52***Information om de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna och kontrollorganen**

1. Medlemsstaterna ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning med följande uppgifter:

- a) Namn på och adress till de behöriga myndigheterna.
- b) Namn på, adresser till och kodnummer till kontrollmyndigheter och kontrollorgan.

Medlemsstaterna ska översända dessa förteckningar och eventuella ändringar till kommissionen och offentliggöra dem, utom när sådant översändande och offentliggörande redan skett i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) 2017/625.

2. Kommissionen ska på grundval av den information som avses i punkt 1 regelbundet på internet offentliggöra en uppdaterad förteckning över kontrollmyndigheter och kontrollorgan enligt punkt 1 b.

*Artikel 53***Undantag, tillstånd och rapport**

1. De undantag från användning av ekologiska växtförökningsmaterial och ekologiska djur som fastställs i del I punkt 1.8.5 i bilaga II och del II punkterna 1.3.4.3 och 1.3.4.4 i bilaga II, med undantag av del II punkt 1.3.4.4.2 i bilaga II, ska upphöra att gälla den 31 december 2035.

2. Från och med den 1 januari 2028 ges kommissionen, på grundval av slutsatserna om tillgången på ekologiska växtförokningsmaterial och djur i den rapport som föreskrivs i punkt 7 i denna artikel, befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att ändra denna förordning genom att

- a) avskaffa de undantag som avses i del I punkt 1.8.5 i bilaga II och del II punkterna 1.3.4.3 och 1.3.4.4 i bilaga II, med undantag av del II punkt 1.3.4.4.2 i bilaga II, vid en tidigare tidpunkt än den 31 december 2035 eller förlänga dem utöver det datumet, eller
- b) avskaffa det undantag som avses i del II punkt 1.3.4.4.2 i bilaga II.

3. Från och med den 1 januari 2026 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 om ändring av artikel 26.2 b för att utvidga det informationssystem som avses i artikel 26.2 till att omfatta unghöns och del II punkt 1.3.4.3 i bilaga II för att grunda undantagen för unghöns på de uppgifter som samlats in i enlighet med detta system.

4. Från och med den 1 januari 2025 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54, på grundval av informationen om tillgången på ekologiskt proteinfoder för fjäderfä och svin som tillgängliggörs av medlemsstaterna i enlighet med punkt 6 i den här artikeln eller presenteras i den rapport som föreskrivs i punkt 7 i den här artikeln, för att avskaffa de tillstånd att använda icke-ekologiskt proteinfoder i utfodringen av fjäderfä och svin som avses i del II punkterna 1.9.3.1 c och 1.9.4.2 c i bilaga II vid en tidigare tidpunkt än den 31 december 2025 eller förlänga dem efter denna tidpunkt.

5. Kommissionen ska endast förlänga de undantag eller tillstånd som avses i punkterna 2, 3 och 4 så länge som den har information som bekräftar avsaknaden av tillgång på växtförokningsmaterialet, djuret eller fodret i fråga på unionsmarknaden, särskilt information som tillhandahållits av medlemsstaterna i enlighet med punkt 6.

6. Senast den 30 juni varje år ska medlemsstaterna för kommissionen och övriga medlemsstater tillgängliggöra

- a) information som tillhandahålls i den databas som avses i artikel 26.1 och i de system som avses i artikel 26.2 och om relevant i de system som avses i artikel 26.3,
- b) information om de undantag som beviljats i enlighet med del I punkt 1.8.5 i bilaga II och del II punkterna 1.3.4.3 och 1.3.4.4 i bilaga II, samt
- c) information om tillgången på unionsmarknaden på ekologiskt proteinfoder för fjäderfä och svin och om de tillstånd som beviljats i enlighet med del II punkterna 1.9.3.1 c och 1.9.4.2 c i bilaga II.

7. Senast den 31 december 2025 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillgången på unionsmarknaden, och om relevant orsakerna till begränsad tillgång, på

- a) ekologiskt växtförokningsmaterial,
- b) ekologiska djur som omfattas av de undantag som avses i del II punkterna 1.3.4.3 och 1.3.4.4 i bilaga II,
- c) ekologiskt proteinfoder avsett för utfodring av fjäderfä och svin samt de tillstånd som avses i del II punkterna 1.9.3.1 c och 1.9.4.2 c i bilaga II.

När kommissionen utarbetar denna rapport, ska den särskilt ta hänsyn till de uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 26 och informationen om undantagen och tillstånden enligt punkt 6 i den här artikeln.

KAPITEL IX

FÖRFARANDE-, ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Förfarandebestämmelser

Artikel 54

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.6, 9.11, 10.5, 12.2, 13.3, 14.2, 15.2, 16.2, 17.2, 18.2, 19.2, 21.1, 22.1., 23.2, 24.6, 30.7, 32.4, 33.6, 34.8, 35.9, 36.3, 38.8, 40.11, 44.2, 46.7, 48.4, 53.2, 53.3 och 53.4, 57.3 samt 58.2 ska tilldelas kommissionen för en period på fem år från och med den 1 januari 2021. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje period.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.6, 9.11, 10.5, 12.2, 13.3, 14.2, 15.2, 16.2, 17.2, 18.2, 19.2, 21.1, 22.1, 23.2, 24.6, 26.5, 30.7, 32.4, 33.6, 34.8, 35.9, 36.3, 38.8, 40.11, 44.2, 46.7, 48.4, 53.2, 53.3 och 53.4, 57.3 samt 58.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.6, 9.11, 10.5, 12.2, 13.3, 14.2, 15.2, 16.2, 17.2, 18.2, 19.2, 21.1, 22.1, 23.2, 24.6, 26.5, 30.7, 32.4, 33.6, 34.8, 35.9, 36.3, 38.8, 40.11, 44.2, 46.7, 48.4, 53.2, 53.3 och 53.4, 57.3 samt 58.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 55

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, som ska kallas *kommittén för ekologisk produktion*. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

4. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

AVSNITT 2

Upphävande och övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 56

Upphävande

Förordning (EG) nr 834/2007 ska upphöra att gälla.

Den förordningen ska emellertid fortsätta att tillämpas i syfte att avsluta granskningen av pågående ansökningar från tredjeländer, såsom förskrivs i artikel 58 i den här förordningen.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 57***Övergångsbestämmelser om kontrollmyndigheter och kontrollorgan som har erkänts enligt artikel 33.3 i förordning (EG) nr 834/2007**

1. Ett erkännande av kontrollmyndigheter och kontrollorgan som beviljats enligt artikel 33.3 i förordning (EG) nr 834/2007 ska löpa ut senast den 31 december 2023.
2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt upprätta en förteckning över de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts enligt artikel 33.3 i förordning (EG) nr 834/2007 och får ändra förteckningen genom genomförandeakter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.2.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning vad gäller den nödvändiga information som ska skickas av de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som avses i punkt 2 i den här artikeln för kommissionens tillsyn av deras erkännande och kommissionens utövande av denna tillsyn, inbegripet genom granskning på plats.

*Artikel 58***Övergångsbestämmelser om ansökningar från tredjeländer som har lämnats in enligt artikel 33.2 i förordning (EG) nr 834/2007**

1. Kommissionen ska slutföra granskningen av ansökningar från tredjeländer som har lämnats in enligt artikel 33.2 i förordning (EG) nr 834/2007 och som fortfarande är under handläggning den 17 juni 2018. Den förordningen ska vara tillämplig på granskningen av sådana ansökningar.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 54 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de förfaranderegler som är nödvändiga för granskningen av de ansökningar som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet om den information som ska lämnas av tredjeländerna.

*Artikel 59***Övergångsbestämmelser om ett första erkännande av kontrollmyndigheter och kontrollorgan**

Genom undantag från det tillämpningsdatum som avses i artikel 61 andra stycket ska artikel 46 gälla från och med den 17 juni 2018 i den utsträckning som krävs för att möjliggöra ett erkännande av kontrollmyndigheter eller kontrollorgan i vederbörlig tid.

*Artikel 60***Övergångsåtgärder för lager av ekologiska produkter som har framställts i enlighet med förordning (EG) nr 834/2007**

Produkter som har framställts i enlighet med förordning (EG) nr 834/2007 före den 1 januari 2021 får släppas ut på marknaden efter den dagen fram till dess att lagren är uttömda.

*Artikel 61***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

*BILAGA I***ANDRA PRODUKTER AV DET SLAG SOM AVSES I ARTIKEL 2.1**

- Jäst som används som livsmedel eller foder
 - Mate, sockermajs, vinblad, palmhjärtan, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar och produkter som framställts av sådana
 - Havssalt och andra salter för livsmedel och foder
 - Silkeskokonger, lämpliga för avhaspling
 - Naturliga gummi- och hartsprodukter
 - Bivax
 - Essentiella oljor
 - Korkar av naturkork, ej agglomererade och utan bindemedel
 - Bomull, okardad och okammad
 - Ull, okardad och okammad
 - Oberedda hudar och obehandlade skinn
 - Växtbaserade traditionella örtpreparat
-

BILAGA II

DETALJERADE PRODUKTIONSREGLER ENLIGT KAPITEL III

Del I: Regler för växtproduktion

Utöver de produktionsregler som fastställs i artiklarna 9–12 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk växtproduktion.

1. Allmänna krav
- 1.1 Ekologiska grödor, förutom sådana som naturligt växer i vatten, ska produceras i levande jord eller i levande jord blandad eller gödslad med material och produkter som är tillåtna inom ekologisk produktion, i kontakt med alven och berggrunden.
- 1.2 Hydrokultur, dvs. en metod för odling av växter som inte naturligt växer i vatten, där växternas rötter står i en näringslösning eller i ett inert odlingsmedium till vilket en näringslösning tillsätts, ska vara förbjuden.
- 1.3 Genom undantag från punkt 1.1 ska produktion av groddar genom att fukta frön och produktion av endiver, inbegripet genom nedsänkning i klart vatten, vara tillåten.
- 1.4 Genom undantag från punkt 1.1 ska följande metoder vara tillåtna:
 - a) Odling av växter för produktion av prydnadsväxter och örter som säljs i kruka till slutkonsumenten.
 - b) Odling av grodd- eller utplanteringsplantor i behållare för vidare omplantering.
- 1.5 Genom undantag från punkt 1.1 ska odling av grödor i avgränsade bäddar endast vara tillåten på sådana ytor som certifierats som ekologiska för detta bruk före den 28 juni 2017 i Finland, Sverige och Danmark. Ingen utökning av dessa ytor ska vara tillåten.

Detta undantag ska upphöra att gälla den 31 december 2030.

Senast den 31 december 2025 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om användningen av avgränsade bäddar inom ekologiskt jordbruk. Denna rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag vad gäller användningen av avgränsade bäddar inom ekologiskt jordbruk.

- 1.6 Alla växtproduktionsmetoder som används ska förebygga eller minimera förorening av miljön.
- 1.7 Omställning
 - 1.7.1 För att växter och växtprodukter ska betraktas som ekologiska produkter ska de produktionsregler som fastställs i denna förordning ha tillämpats med avseende på skiftena under en omställningsperiod på minst två år före sådd eller, i fråga om betesmark eller fleråriga foderväxter, minst två år innan de används som ekologiskt foder eller, i fråga om annan flerårig gröda än foderväxter, minst tre år före första skörden av ekologiska produkter.
 - 1.7.2 I de fall där marken eller ett eller flera skiften av denna mark har förorenats med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion, får den behöriga myndigheten besluta att förlänga omställningsperioden för det eller de berörda skiftena efter den period som anges i punkt 1.7.1.
 - 1.7.3 Om det är fråga om behandling med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion, ska den behöriga myndigheten kräva en ny omställningsperiod i enlighet med punkt 1.7.1.

Perioden får förkortas i följande två fall:

- a) Om behandlingen med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion ingår i en bekämpningsåtgärd mot skadegörare eller ogräs, inklusive karantänskadegörare och invasiva arter, vilken medlemsstatens behöriga myndighet har föreskrivit som obligatorisk.
- b) Om behandlingen med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion ingår i vetenskapliga försök som har godkänts av medlemsstatens behöriga myndighet.

- 1.7.4 Omställningsperiodens längd ska i de fall som avses i punkterna 1.7.2 och 1.7.3 fastställas med hänsyn till följande krav:
- a) Nedbrytningen av produkten eller ämnet i fråga ska ge garantier för att det vid utgången av omställningsperioden endast återstår en obetydlig mängd rester i jorden och, om det rör sig om en flerårig gröda, i växten.
 - b) Den skörd som följer efter behandlingen får inte släppas ut på marknaden som ekologiska produkter eller produkter under omställning.
- 1.7.4.1 Medlemsstaterna ska informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om eventuella beslut som de fattar som fastställer obligatoriska åtgärder avseende behandling med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion.
- 1.7.4.2 Vid behandling med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion ska punkt 1.7.5 b inte gälla.
- 1.7.5 För omställning av mark för ekologisk animalieproduktion
- a) ska omställningsreglerna tillämpas på hela den del av produktionsenheten där djurfoder produceras,
 - b) utan hinder av led a får omställningsperioden minskas till ett år för betesmarker och utomhusrastgårdar som används av icke växtätande arter.
- 1.8 Ursprung för växter och växtförökningsmaterial
- 1.8.1 För produktion av växter och andra växtprodukter än växtförökningsmaterial får endast ekologiskt växtförökningsmaterial användas.
- 1.8.2 För erhållande av ekologiskt växtförökningsmaterial som ska användas för produktion av andra produkter än växtförökningsmaterial ska moderplantan och, i förekommande fall, andra plantor avsedda för produktion av växtförökningsmaterial ha producerats i enlighet med denna förordning i minst en generation eller, när det gäller fleråriga växter, i minst en generation under två odlingssäsonger.
- 1.8.3 När aktörer väljer ekologiskt växtförökningsmaterial ska de i första hand välja ekologiskt växtförökningsmaterial som lämpar sig för ekologiskt jordbruk.
- 1.8.4 Ekologisk växtförädling ska, för produktion av ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion, ske under ekologiska förhållanden och inriktas på stärkande av den genetiska mångfalden, förlitande på naturlig fortplantningsförmåga samt odlingsutfall, sjukdomsresistens och anpassning till olika lokala jordmåns- och klimatförhållanden.
- All förökning utom meristemkultur ska ske enligt certifierad ekologisk produktion.
- 1.8.5 Användning av växtförökningsmaterial under omställning och icke-ekologiskt växtförökningsmaterial
- 1.8.5.1 Genom undantag från punkt 1.8.1 får de behöriga myndigheterna godkänna användning av växtförökningsmaterial som är under omställning eller som är icke-ekologiskt på de villkor som fastställs i punkterna 1.8.5.3, 1.8.5.4 och 1.8.5.5, om de insamlade uppgifterna i den databas som avses i artikel 26.1 eller det system som avses i artikel 26.2 a visar att aktörens kvalitativa eller kvantitativa behov av relevant ekologiskt växtförökningsmaterial, exklusive groddplantor, inte är tillgodosedda.
- Innan aktörer begär ett sådant undantag ska de konsultera den databas som avses i artikel 26.1 eller det system som avses i artikel 26.2 a för att verifiera om begäran är motiverad.
- 1.8.5.2 Kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som erkänts i enlighet med artikel 46.1 får godkänna att aktörer i tredjeländer använder växtförökningsmaterial som är under omställning eller som är icke-ekologiskt i en ekologisk produktionsenhet, om ekologiskt växtförökningsmaterial inte är tillgängligt i tillräcklig mängd eller av tillräckligt hög kvalitet på territoriet i det tredjeländ där aktören är etablerad, på de villkor som fastställs i punkterna 1.8.5.3, 1.8.5.4 och 1.8.5.5.
- 1.8.5.3 Icke-ekologiskt växtförökningsmaterial får inte behandlas med andra växtskyddsprodukter än sådana som är godkända för behandling av utsäde i enlighet med artikel 24.1 i denna förordning, om inte den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten av växtskyddsskäl i enlighet med förordning (EU) 2016/2031 föreskrivit kemisk behandling för alla sorter av en viss art i det område där växtförökningsmaterialet kommer att användas.
- 1.8.5.4 Godkännandet av användning av växtförökningsmaterial som är under omställning eller som är icke-ekologiskt ska ges innan grödan sås.

- 1.8.5.5 Godkännandet av användning av växtförökningsmaterial som är under omställning eller som är icke-ekologiskt ska endast ges enskilda användare för en säsong i taget, och den behöriga myndighet som är ansvarig för godkännanden ska förteckna mängden godkänt växtförökningsmaterial.
- 1.9 Markvård och gödsling
- 1.9.1 I ekologisk växtproduktion ska jordbearbetnings- och odlingsmetoder användas som bevarar eller ökar mängden organiskt material i jorden, ökar jordens strukturstabilitet och biologiska mångfald samt förebygger jordpackning och jorderosion.
- 1.9.2 Jordens bördighet och biologiska aktivitet ska bibehållas och ökas
- a) genom fleråriga växtföljder, inklusive genom användning av baljväxtgrödor som obligatorisk huvudgröda eller täckgröda vid växelbruk och andra gröngödselgrödor, utom när det rör sig om gräsmark eller fleråriga foderväxter,
 - b) genom kortsiktiga gröngödselgrödor och baljväxter samt genom användning av växtmångfald, när det rör sig om växthus eller andra fleråriga grödor än foderväxter, och
 - c) i samtliga fall genom tillförsel av stallgödsel eller organiskt material från ekologisk produktion, båda företrädesvis komposterade.
- 1.9.3 Om växternas näringsbehov inte kan tillgodoses genom de åtgärder som fastställs i punkterna 1.9.1 och 1.9.2, får endast gödselmedel och jordförbättringsmedel som är godkända för ekologisk produktion enligt artikel 24 användas och detta bara i den omfattning som är nödvändig. Aktörerna ska dokumentera användningen av dessa produkter.
- 1.9.4 Den totala mängd stallgödsel, enligt definitionen i direktiv 91/676/EEG, som används på produktionsenheterna under omställning och de ekologiska produktionsenheterna får inte överstiga 170 kg kväve per år/hektar utnyttjad jordbruksareal. Gränsvärdet ska endast gälla för användningen av stallgödsel, torkad stallgödsel och torkad fjäderfågödsel, komposterade exkrement från djur, inbegripet fjäderfågödsel, komposterad stallgödsel och flytande exkrement från djur.
- 1.9.5 De som driver jordbruksföretag får för spridning av överskottsgödsel från ekologiska produktionsenheter uteslutande ingå skriftliga samarbetsavtal med andra som driver jordbruksföretag och företag som uppfyller reglerna för ekologisk produktion. Det gränsvärde som avses i punkt 1.9.4 ska beräknas på grundval av samtliga ekologiska produktionsenheter som ingår i ett sådant samarbete.
- 1.9.6 Preparat av mikroorganismer får användas för att förbättra jordens allmänna tillstånd eller tillgängligheten av på näringsämnen i jorden eller till grödan.
- 1.9.7 För att stimulera kompostering får lämpliga preparat som bygger på mikroorganismer eller växter användas.
- 1.9.8 Oorganiska kvävegödselmedel får inte användas.
- 1.9.9 Biodynamiska preparat får användas.
- 1.10 Hantering av skadegörare och ogräs
- 1.10.1 Skyddet mot skador som orsakas av skadegörare och ogräs ska främst baseras på följande:
- Naturliga fiender.
 - Valet av arter, sorter och heterogent material.
 - Växelföljd.
 - Odlingstekniker som bioångning och mekaniska och fysikaliska metoder.
 - Värmebehandlingsmetoder, som insolation och, om det rör sig om skyddade grödor, ytlig ångbehandling av jorden (maximalt till 10 centimeters djup).
- 1.10.2 Om växterna inte på ett tillfredsställande sätt kan skyddas mot skadegörare med de metoder som anges i punkt 1.10.1 eller om det är fråga om ett fastställt hot mot en gröda, får endast produkter och ämnen som godkänts för ekologisk produktion enligt artiklarna 9 och 24 användas och detta endast i den utsträckning som är nödvändig. Aktörerna ska dokumentera behovet av användning av sådana produkter.
- 1.10.3 När det gäller produkter och ämnen som används i fällor eller dispensrar för produkter och ämnen utom feromondispensrar, ska fällorna eller dispensrarna förhindra att produkterna och ämnena släpps ut i omgivningen och att de kommer i kontakt med de grödor som odlas. Alla fällor, inbegripet feromonfällor, ska samlas in efter användning och omhändertas på ett säkert sätt.

- 1.11 Rengörings- och desinfektionsmedel
För rengöring och desinfektion får endast sådana rengörings- och desinfektionsmedel användas i växtodling som godkänts för ekologisk produktion enligt artikel 24.
- 1.12 Dokumentationsplikt
Aktörerna ska dokumentera de berörda skiftena och storleken på skörden.
- 1.13 Beredning av obearbetade produkter
Om annan typ av beredning än bearbetning utförs på växter, ska de allmänna kraven i del IV punkterna 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 och 2.2.3 i tillämpliga delar gälla för sådan beredning.
2. Detaljerade regler för specifika växter och växtprodukter
- 2.1 Regler för svampproduktion
Substrat får användas för svampproduktion, om de endast består av följande komponenter:
- a) Stallgödsel och exkrement från djur
 - i) antingen från ekologiska produktionsenheter eller från enheter under omställning under andra omställningsåret, eller
 - ii) enligt vad som avses i punkt 1.9.3, dock endast när den produkt som avses i led i inte är tillgänglig och förutsatt att denna stallgödsel och dessa exkrement från djur inte utgör mer än 25 % av den totala vikten av substratets komponenter, exklusive ytmaterialet och eventuella tillsatser av vatten, före kompostering.
 - b) Andra produkter av jordbruksursprung än de som avses i led a från ekologiska produktionsenheter.
 - c) Torv som inte är behandlad med kemiska produkter.
 - d) Trä som inte är behandlat med kemiska produkter efter fällning.
 - e) De mineralprodukter som avses i punkt 1.9.3, vatten och jord.
- 2.2 Regler för insamling av vilda växter
Insamling av vilda växter och delar av sådana som växer vilt i naturområden, skogar och jordbruksområden betraktas som ekologisk produktion, förutsatt att
- a) områdena under minst en treårsperiod före insamlingen inte har behandlats med andra produkter eller ämnen än de som har godkänts för användning i ekologisk produktion enligt artiklarna 9 och 24,
 - b) insamlingen inte påverkar det naturliga habitatets stabilitet eller artens fortlevnad i insamlingsområdet.

Del II: Regler för animalieproduktion

Utöver de produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 10, 11 och 14 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk animalieproduktion.

1. Allmänna bestämmelser
- 1.1 Förutom vid biodling ska det vara förbjudet med animalieproduktion utan mark, det vill säga att den jordbrukare som avser att ägna sig åt ekologisk animalieproduktion inte brukar någon jordbruksmark och inte har ingått ett skriftligt samarbetsavtal med en jordbrukare om användning av ekologiska produktionsenheter eller produktionsenheter under omställning för djuren i fråga.
- 1.2 Omställning
- 1.2.1 Vid samtidigt inledande av omställningen av produktionsenheten, inbegripet betesmark eller mark som används för djurfoder, och av djur som hålls vid anläggningen i början av produktionsenhetens omställningsperiod i enlighet med del I punkterna 1.7.1 och 1.7.5 b, får djur och animalieprodukter betraktas som ekologiska vid utgången av omställningsperioden för produktionsenheten, även om den omställningsperiod som fastställs i punkt 1.2.2 i denna del för den berörda typen av djur är längre än omställningsperioden för produktionsenheten.
- Genom undantag från punkt 1.4.3.1 får, i händelse av sådan samtidig omställning av produktionen, under produktionsenhetens omställningsperiod djur som hålls vid anläggningen i början av omställningsperioden ges omställningsfoder som producerats vid produktionsenheten under omställning under det första omställningsåret och/eller foder enligt punkt 1.4.3.1 och/eller ekologiskt foder.

Icke-ekologiska djur får införas i en produktionsenhet under omställning efter det att omställningsperioden har inletts, i enlighet med punkt 1.3.4.

1.2.2 De specifika omställningsperioder som gäller för olika typer av animalieproduktion är följande:

- a) Tolv månader för nötkreatur och hästdjur för köttproduktion och under alla omständigheter minst tre fjärdedelar av djurets livslängd.
- b) Sex månader för får, getter och svin och djur för mjölkproduktion.
- c) Tio veckor för fjäderfä för köttproduktion vilka införts innan de är tre dagar gamla, utom för pekingankor.
- d) Sju veckor för pekingankor som införts innan de är tre dagar gamla.
- e) Sex veckor för fjäderfä för äggproduktion vilka införts innan de är tre dagar gamla.
- f) Tolv månader för bin.

Under omställningsperioden ska vaxet ersättas med vax från ekologisk biodling.

Icke-ekologiskt bivax får emellertid användas,

- i) om bivax från ekologisk biodling inte är tillgängligt på marknaden,
 - ii) om det är bevisat att det inte är kontaminerat med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion, och
 - iii) förutsatt att det kommer från cellock.
- g) Tre månader för kaniner.
- h) Tolv månader för hjorddjur.

1.3 Djurens ursprung

1.3.1 Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om omställning ska ekologiska djur vara födda eller kläckta och uppvuxna på ekologiska produktionsenheter.

1.3.2 När det gäller uppfödning av ekologiska djur gäller följande:

- a) Fortplantningen ska ske med naturliga metoder, men artificiell insemination är tillåten.
- b) Fortplantning får inte sättas igång eller hindras genom behandling med hormoner eller andra ämnen med liknande effekt, såvida det inte är fråga om en form av veterinärmedicinsk behandling av ett enskilt djur.
- c) Andra former av artificiell fortplantning, såsom kloning eller överföring av embryon, får inte användas.
- d) Valet av djurras ska vara lämpligt i förhållande till principerna för ekologisk odling, säkerställa en hög djurvelfärd och bidra till att förebygga lidande och till att förhindra att djur behöver stympas.

1.3.3 Aktörer ska, när de väljer raser och linjer, överväga att i första hand välja raser och linjer med en hög grad av genetisk mångfald samt beakta djurens förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden, deras avelsvärde, livslängd, livskraft och resistens mot sjukdomar och hälsoproblem, utan att något av detta påverkar deras välbefinnande. Dessutom ska sådana raser och djurlinjer väljas som gör det möjligt att undvika specifika sjukdomar eller hälsoproblem som är förknippade med vissa raser eller linjer som används i intensiv produktion, t.ex. svinstressyndromet, som potentiellt kan leda till PSE-kött (Pale Soft Exudative), plötslig död, spontanabort och förlossningssvårigheter som kräver kejsarsnitt. I första hand ska inhemska raser och linjer väljas.

För att välja raser och linjer i enlighet med första stycket ska aktörer använda den information som finns tillgänglig i de system som avses i artikel 26.3.

1.3.4 Användning av icke-ekologiska djur

1.3.4.1 För avelssyften får, genom undantag från punkt 1.3.1, djur som inte är ekologiskt uppfödda införas i en ekologisk produktionsenhet i de fall då raser riskerar att försvinna från djurhållningen enligt artikel 28.10 b i förordning (EU) nr 1305/2013 och de akter som antagits på grundval av den förordningen. I de fallen behöver djuren av de raserna inte nödvändigtvis vara djur som inte fått avkomma.

1.3.4.2 I samband med förnyelse av bigårdar får, genom undantag från punkt 1.3.1, 20 % per år av bidrottningar och svärmar/avläggare ersättas med icke-ekologiska bidrottningar och svärmar/avläggare i den ekologiska produktionsenheten, förutsatt att bidrottningarna och svärmarna/avläggarna placeras i kupor med vaxkakor eller vaxmellanväggar från ekologiska produktionsenheter. En svärm/avläggare eller bidrottning per år får hursomhelst ersättas av en icke-ekologisk svärm/avläggare eller bidrottning.

1.3.4.3 När en flock sätts samman för första gången, förnyas eller sätts samman på nytt, och jordbrukarnas kvalitativa och kvantitativa behov inte går att tillgodose, får den behöriga myndigheten, genom undantag från punkt 1.3.1, besluta att icke-ekologiskt uppfödda fjäderfä får införlivas i en ekologisk produktionsenhet för fjäderfä, förutsatt att värphöns och fjäderfä för köttproduktion är yngre än tre dagar. Produkter från dem får endast betraktas som ekologiska förutsatt att den omställningsperiod som anges i punkt 1.2 iakttas.

1.3.4.4 Om de uppgifter som samlas in i enlighet med det system som avses i artikel 26.2 b visar att jordbrukarens kvalitativa eller kvantitativa behov i fråga om ekologiska djur inte är tillgodosedda, får de behöriga myndigheterna genom undantag från punkt 1.3.1 godkänna att icke-ekologiska djur förs in på en ekologisk produktionsenhet, förutsatt att villkoren i punkterna 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 uppfylls.

Jordbrukare ska innan de begär ett sådant undantag konsultera de uppgifter som samlats in i det system som avses i artikel 26.2 b för att verifiera om begäran är motiverad.

När det gäller aktörer i tredjeländer får kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts i enlighet med artikel 46.1 godkänna att icke-ekologiska djur förs in på en ekologisk produktionsenhet, om ekologiska djur inte finns tillgängliga i tillräcklig mängd eller av tillräckligt hög kvalitet på territoriet i det land där aktören är etablerad.

1.3.4.4.1 Unga icke-ekologiska djur får för avelssyften införas när en hjord eller besättning sätts samman för första gången. De ska födas upp i enlighet med reglerna för ekologisk produktion direkt efter det att de är avvanda. Dessutom gäller följande begränsningar vid den tidpunkt då dessa djur förs in i besättningen eller hjorden:

a) Nötkreatur, hästdjur och hjorddjur ska vara yngre än sex månader.

b) Får och getter ska vara yngre än sextio dagar.

c) Svin ska väga mindre än 35 kg.

d) Kaniner ska vara yngre än tre månader.

1.3.4.4.2 Icke-ekologiska vuxna honor som inte fått ungar och icke-ekologiska hanar får för avelssyften införas vid förnyelse av en besättning eller hjord. De ska i fortsättningen födas upp i enlighet med reglerna för ekologisk produktion. Dessutom ska följande begränsningar gälla för antalet honor per år:

a) Högst 10 % av andelen vuxna hästdjur eller nötkreatur och 20 % av vuxna svin, får, getter, kaniner och hjorddjur får införas.

b) För enheter med färre än 10 hästdjur, hjorddjur eller nötkreatur eller kaniner, eller med färre än fem svin, får eller getter ska all förnyelse begränsas till högst ett djur per år.

1.3.4.4.3 De procentandelar som avses i punkt 1.3.4.4.2 får ökas upp till 40 % förutsatt att den behöriga myndigheten har bekräftat att något av följande villkor uppfylls:

a) En väsentlig utökning av djurhållningen har ägt rum.

b) En djurras har ersatts med en annan.

c) En ny djurspecialisering har utvecklats.

1.3.4.4.4 I de fall som avses i punkterna 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2, och 1.3.4.4.3 får icke-ekologiska djur endast betraktas som ekologiska förutsatt att den omställningsperiod som anges i punkt 1.2 i denna bilaga har följts. Den omställningsperiod som fastställs i punkt 1.2.2 ska tidigast inledas när djuren införs i produktionsenheten under omställning.

1.3.4.4.5 I de fall som avses i punkterna 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 ska icke-ekologiska djur antingen hållas åtskilda från andra djur eller vara identifierbara fram till och med utgången av den omställningsperiod som avses i punkt 1.3.4.4.4.

1.4 Utfodring

1.4.1 Allmänna utfodringskrav

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Foder till djuren ska i första hand anskaffas från det jordbruksföretag där djuren hålls eller från ekologiska produktionsenheter eller produktionsenheter under omställning tillhörande andra jordbruksföretag i samma region.
- b) Djuren ska ges ekologiskt foder eller omställningsfoder som uppfyller deras näringsbehov under de olika utvecklingsstadierna. Restriktiv utfodring får inte förekomma inom animalieproduktionen såvida det inte är motiverat av veterinärmedicinska skäl.
- c) Djur får inte hållas under sådana förhållanden eller på en sådan diet som kan främja uppkomsten av anemi.
- d) Gödningsmetoder ska alltid respektera de normala utfodringsmönstren för varje art och djurens välbefinnande under alla skeden av uppfödningssprocessen. Tvångsmatning är förbjuden.
- e) Med undantag av svin, fjäderfä och bin ska djuren alltid ha tillgång till bete närhelst förhållandena så tillåter eller ska alltid ha tillgång till grovfoder.
- f) Det är förbjudet att använda tillväxtfrämjande medel och syntetiska aminosyror.
- g) Diande djur ska helst utfodras med modersmjölk under en minimiperiod fastställd av kommissionen i enlighet med artikel 14.3 a. Mjölkersättning som innehåller kemiskt syntetiserade komponenter eller komponenter av vegetabiliskt ursprung får inte användas under denna period.
- h) Foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller med ursprung i alger eller jäst ska vara ekologiska.
- i) Icke-ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller med ursprung i alger eller jäst, foderråvaror av mikrobiellt eller mineraliskt ursprung, fodertillsatser och processhjälpmedel får användas endast om de har godkänts för användning i ekologisk produktion i enlighet med artikel 24.

1.4.2 Bete

1.4.2.1 Bete på ekologisk mark

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1.4.2.2 ska ekologiska djur beta på ekologisk mark. Icke-ekologiska djur får dock under en begränsad period varje år utnyttja ekologiskt bete, förutsatt att de har uppfötts på ett miljövänligt sätt på mark med stöd i artiklarna 23, 25, 28, 30, 31 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013 och att de inte hålls på den ekologiska marken samtidigt som ekologiska djur.

1.4.2.2 Bete på allmänning och växling av betesområde

1.4.2.2.1 Ekologiska djur får beta på allmänning, förutsatt att

- a) allmänningen under minst tre år inte har behandlats med produkter eller ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion,
- b) de icke-ekologiska djur som betar på allmänningen har uppfötts på ett miljövänligt sätt på mark med stöd i artiklarna 23, 25, 28, 30, 31 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013,
- c) animalieprodukter från ekologiska djur producerade under den period dessa djur betade på allmänningen betraktas inte som ekologiska produkter, såvida det inte kan bevisas att dessa djur på ett lämpligt sätt har skilts från de icke-ekologiska djuren.

1.4.2.2.2 Under perioden med växling av betesområde får ekologiska djur beta på icke-ekologisk mark när de drivs från ett betesområde till ett annat. Under denna period ska de ekologiska djuren hållas åtskilda från de andra djuren. Intag av icke-ekologiskt foder i form av gräs eller annan växtlighet som djuren betar ska tillåtas

- a) i högst 35 dagar, vari inbegrips den tid det tar att driva djuren både till och från området, eller
- b) om det rör sig om högst 10 % av den totala foderrationen per år beräknat som procentandel av torrsubstansen i foder av jordbruksursprung.

1.4.3 Omställningsfoder

1.4.3.1 För jordbruksföretag som ägnar sig åt animalieproduktion gäller följande:

- a) Upp till i genomsnitt 25 % av foderblandningen i foderransonerna får utgöras av omställningsfoder från det andra omställningsåret. Denna procentandel får ökas till 100 % om detta omställningsfoder kommer från det jordbruksföretag där djuren hålls.
- b) Upp till 20 % av den sammanlagda genomsnittsmängden av djurens foder får utgöras av bete på eller skörd från permanent betesmark, skiften för fleråriga foderväxter eller proteingrödor sådda på ekologiskt odlad mark som befinner sig under det första omställningsåret, förutsatt att denna mark ingår i själva jordbruksföretaget.

Om båda de typer av omställningsfoder som avses i leden a och b används för utfodringen får den sammanlagda andelen av sådant foder inte överskrida den andel som fastställs i led a.

1.4.3.2 Uppgifterna i punkt 1.4.3.1 ska beräknas årligen som en procentandel av torrsubstansen i foder av vegetabiliskt ursprung.

1.5 Hälso- och sjukvård

1.5.1 Förebyggande av sjukdomar

1.5.1.1 Sjukdomsförebyggande åtgärder ska baseras på urvalet av raser och stammar, djurhållningspraxis, foder av hög kvalitet, motion, lämplig djurtäthet samt tillräckliga och lämpliga utrymmen för djuren under förhållanden med god hygien.

1.5.1.2 Immunologiska veterinärmedicinska läkemedel får användas.

1.5.1.3 Kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika och bolusar av kemisk-syntetiskt framställda allopatiska molekyler, får inte användas för förebyggande vård.

1.5.1.4 Substanser för att stimulera tillväxt eller produktion (inklusive antibiotika, koccidiostatika och andra artificiella medel för att stimulera tillväxt) samt hormoner eller liknande ämnen för att kontrollera fortplantning eller för andra ändamål (till exempel brunstsynkronisering) får inte användas.

1.5.1.5 När djur kommer från icke-ekologiska produktionsenheter, ska särskilda åtgärder såsom screeningtester och karantänperioder tillämpas, beroende på lokala förhållanden.

1.5.1.6 För rengöring och desinfektion får endast sådana medel för rengöring- och desinfektion av byggnader och anläggningar avsedda för djur som godkänts för ekologisk produktion enligt artikel 24 användas.

1.5.1.7 Byggnader, fällor, utrustning och redskap ska rengöras ordentligt och desinficeras för att hindra återinfektion och att sjukdomsspridande organismer utvecklas. Avföring, urin och ej uppätet eller utspilt foder ska avlägsnas så ofta som det är nödvändigt för att minska lukten och undvika att insekter och gnagare lockas dit. Rodenticider (får endast användas i fällor) och de produkter och substanser som är godkända enligt artiklarna 9 och 24 för ekologisk produktion får användas för bekämpning av insekter och andra skadedjur i byggnader och andra anläggningar där djur vistas.

1.5.2 Veterinärbehandling

1.5.2.1 Om ett djur blir sjukt eller skadat trots sjukdomsförebyggande åtgärder ska det behandlas omedelbart.

1.5.2.2 Sjukdomar ska behandlas omedelbart för att förhindra att djuren lider. Kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika, får användas vid behov, på stränga villkor och under överinseende av en veterinär, när fytoterapeutiska, homeopatiska och andra produkter är olämpliga. I synnerhet ska begränsningar med avseende på behandlingsomgångar och karenstid fastställas.

1.5.2.3 Foderråvaror av mineraliskt ursprung som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion, fodertillsatser som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion och fytoterapeutiska och homeopatiska produkter ska hellre användas än behandling med kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika, förutsatt att de har en effektiv terapeutisk verkan på den djurart och under de förhållanden som behandlingen är avsedd för.

- 1.5.2.4 Om ett djur eller en grupp djur som under tolv månader har genomgått mer än tre behandlingsomgångar med kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika, eller mer än en behandlingsomgång om deras produktiva livscykel är kortare än ett år, med undantag av vaccinationer, parasitbekämpning och obligatoriska bekämpningsprogram, får de berörda djuren eller produkter som kommer från sådana djur inte säljas som ekologiska produkter och djuren måste genomgå de omställningsperioder som avses i punkt 1.2.
- 1.5.2.5 Karenstiden mellan den sista dosen av ett kemisk-syntetiskt framställt allopatiskt veterinärmedicinskt läkemedel, inbegripet antibiotika, som ges till djur vid normal användning och produktionen av ekologiskt producerade livsmedel från sådana djur ska vara dubbelt så lång som karenstiden enligt artikel 11 i direktiv 2001/82/EG och minst 48 timmar.
- 1.5.2.6 Behandlingar för att skydda människors och djurs hälsa som krävs enligt unionslagstiftningen ska vara tillåtna.
- 1.6 Inhysning och djurhållningspraxis
- 1.6.1 Byggnadens isolering, uppvärmning och ventilation ska säkerställa att luftcirkulationen, halten av damm, temperaturen, den relativa luftfuktigheten och gaskoncentrationen hålls inom gränser som säkerställer djurens välbefinnande. Byggnaden ska ha god naturlig ventilation och medge stort dagsljusinsläpp.
- 1.6.2 Byggnader avsedda för djur ska inte vara obligatoriska i områden med sådana klimatförhållanden att djuren kan vistas utomhus. I dessa fall ska djuren ha tillgång till skydd eller skuggade områden, där de kan söka skydd mot väder och vind.
- 1.6.3 Djurtätheten i byggnader ska tillgodose djurens bekvämlighet, välbefinnande och artspecifika behov, vilka i synnerhet beror på djurens art, ras och ålder. Hänsyn ska också tas till djurens beteendemässiga behov, som i synnerhet beror på gruppens storlek och djurens kön. Djurtätheten ska säkerställa djurens välbefinnande, genom att de får tillräckligt med utrymme för att stå naturligt, röra sig, lätt kunna lägga sig ned, vända sig, utföra kroppsvårdande beteende, inta alla naturliga ställningar och göra alla naturliga rörelser som att sträcka på sig och flaxa med vingarna.
- 1.6.4 Det minsta utrymme inomhus och utomhus och de tekniska specifikationer rörande inhysning som föreskrivs i de genomförandeakter som avses i artikel 14.3 ska följas.
- 1.6.5 Utomhusrastgårdar får vara delvis övertäckta. Verandor ska inte betraktas som utomhusområden.
- 1.6.6 Den totala djurtätheten får inte överstiga gränsvärdet på 170 kg organiskt kväve per år och hektar jordbruksmark.
- 1.6.7 För att bestämma den lämpliga djurtäthet som avses i punkt 1.6.6 ska den behöriga myndigheten fastställa hur många djurenheter som motsvarar det gränsvärde som avses i punkt 1.6.6 i förhållande till de uppgifter som fastställts för vart och ett av de specifika kraven för typen av animalieproduktion.
- 1.6.8 Burar, fällor och flatdeck-burar för att föda upp djur får inte användas för någon djurart.
- 1.6.9 När djur får individuell veterinärbehandling ska de hållas i utrymmen som har ett helt golv och ströbädd eller annan lämplig bädd. Djuren ska enkelt kunna vända sig och bekvämt ligga ner i hela sin längd.
- 1.6.10 Det ska inte vara tillåtet att föda upp ekologiska djur i en hage med mycket våt eller sank mark.
- 1.7 Djurvälstånd
- 1.7.1 Personer som håller djur och hanterar djur under transport och slakt ska ha nödvändiga bas- och yrkeskunskaper när det gäller djurhälsa och djurvälstånd och ska ha genomgått lämplig utbildning i överensstämmelse med vad som krävs i särskilt rådets förordning (EG) nr 1/2005⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 1099/2009⁽²⁾, så att en korrekt tillämpning av bestämmelserna i denna förordning säkerställs.
- 1.7.2 Djurhållningspraxis, inklusive djurtäthet, och inhysningsförhållandena ska säkerställa att djurens utvecklingsmässiga, fysiologiska och etologiska behov tillgodoses.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, 5.1.2005, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning (EUT L 303, 18.11.2009, s. 1).

- 1.7.3 Djuren ska ha permanent tillgång till utomhusområden så att de har möjlighet att röra på sig, företrädesvis bete, närhelst väder och säsong och markbeskaffenhet möjliggör detta, såvida inte inskränkningar och förpliktelser som rör skyddet av människors och djurs hälsa har införts på grundval av unionslagstiftningen.
- 1.7.4 Antalet djur ska begränsas för att minska överbetning, markförstöring, erosion eller föroreningar som orsakas av djuren eller spridningen av deras gödsel.
- 1.7.5 Det ska vara förbjudet att tjudra eller isolera djuren, utom enskilda djur under en begränsad period och i den utsträckning det är motiverat av veterinärmedicinska skäl. Det får endast vara tillåtet att isolera djuren under en begränsad tid, när personalens säkerhet äventyras eller av djurvälståndsdjurvälståndsskäl. De behöriga myndigheterna får godkänna att nötkreatur på jordbruksföretag med högst 50 djur (med undantag för ungdjur) tjudras om det inte är möjligt att hålla djuren i grupper som är lämpade för deras beteendemässiga behov, under förutsättning att de har tillgång till bete under betesperioden och minst två gånger i veckan får tillgång till utomhusområden, när bete inte är möjligt.
- 1.7.6 Djurtransporternas tidslängd ska minimeras.
- 1.7.7 Allt lidande och all smärta och plåga ska undvikas och minimeras under djurens hela liv, inklusive vid tidpunkten för slakt.
- 1.7.8 Med förbehåll för utvecklingen av unionslagstiftningen om djurskydd, får svanskupering av får, näbbtrimning under djurets första tre dagar och avhorning undantagsvis tillåtas i enskilda fall, om det förbättrar djurens hälsa, välbefinnande eller hygien eller när personalens säkerhet annars skulle äventyras. Avlägsnande av hornanlag får tillåtas endast i enskilda fall, om det förbättrar djurens hälsa, välbefinnande eller hygien eller när personalens säkerhet annars skulle äventyras. Den behöriga myndigheten ska godkänna dessa ingrepp endast om aktören vederbörligen har anmält och motiverat ingreppen till den behöriga myndigheten och om ingreppen ska utföras av kvalificerad personal.
- 1.7.9 Djurens lidande ska minimeras genom användning av adekvat smärtlindring eller bedövning och/eller genom att ingrepp endast görs vid den för djuren lämpligaste åldern och utförs av kvalificerad personal.
- 1.7.10 Kirurgisk kastrering ska vara tillåten för att bibehålla produkternas kvalitet och traditionella produktionsmetoder, men endast på de villkor som anges i punkt 1.7.9.
- 1.7.11 Lastning och lossning av djur ska genomföras utan användning av någon form av elektrisk eller annan smärtsam stimulans för att tvinga djuren. Det ska vara förbjudet att använda allopatiska lugnande medel före eller under transporten.
- 1.8 Beredning av obearbetade produkter
- Om annan typ av beredning än bearbetning utförs på djur ska de allmänna kraven i del IV punkterna 1.2, 1.3, 1.4 och 1.5 i tillämpliga delar gälla för sådan beredning.
- 1.9 Ytterligare allmänna regler
- 1.9.1 För nötkreatur, får, getter och hästdjur
- 1.9.1.1 Utfodring
- Följande regler ska gälla för utfodringen:
- a) Minst 60 % av fodret ska komma från det egna jordbruket eller, om detta inte är möjligt eller om sådant foder saknas, produceras i samarbete med andra ekologiska eller under omställning befinnande sig produktionsenheter och foderaktörer med användning av foder och foderråvaror från samma region. Denna procentandel ska höjas till 70 % från och med den 1 januari 2023.
 - b) Djuren ska ha tillgång till betesmark för bete när förhållandena tillåter detta.
 - c) Utan att det påverkar tillämpningen av led b ska handjur av nötkreatur som är äldre än ett år ha tillgång till betesmark eller ett utomhusområde.
 - d) I fall där djuren har tillgång till bete under betesperioden och där systemet för djurhållning inomhus under vintern ger rörelsefrihet åt djuren kan dispens ges från kravet på utomhusrastgårdar under vintermånaderna.
 - e) Uppfödningssystemen ska bygga på maximalt utnyttjande av betesmark beroende på tillgången till betesmark under de olika årstiderna.

- f) Minst 60 % av torrsubstansen i dagliga foderransoner ska utgöras av grovfoder, färskt eller torkat foder eller ensilage. Denna procentandel får sänkas till 50 % för mjölkproducerande djur under en period av högst tre månader tidigt i laktationen.

1.9.1.2 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Byggnader ska ha släta men inte hala golv.
- b) Byggnaderna ska ha en bekväm, ren och torr ligg- och viloplats som är tillräckligt stor och som ska bestå av helt golv utan spalt. Rymliga torra bäddar av strö ska finnas på viloplatsen. Ströet ska bestå av halm eller annat lämpligt naturligt material. Ströet får förbättras och berikas med de mineralprodukter som är tillåtna enligt artikel 24 som gödselmedel eller jordförbättringsmedel i ekologisk produktion.
- c) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.1 första stycket a och andra stycket i rådets direktiv 2008/119/EG ⁽¹⁾ ska det vara förbjudet att inhysa kalvar i individuella fällor efter det att dessa är äldre än en vecka, utom i fråga om enskilda djur under en begränsad period och om detta är befogat av veterinärmedicinska skäl.
- d) När en kalv får individuell veterinärbehandling ska den hållas i utrymmen som har ett helt golv och ströbädd. Kalven ska enkelt kunna vända sig och bekvämt ligga ner i hela sin längd.

1.9.2 För hjortdjur

1.9.2.1 Utfodring

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Minst 60 % av fodret ska komma från det egna jordbruket eller, om detta inte är möjligt eller om sådant foder saknas, produceras i samarbete med andra ekologiska eller under omställning befinnande sig produktionsenheter och foderaktörer med användning av foder och foderråvaror från samma region. Denna procentandel ska höjas till 70 % från och med den 1 januari 2023.
- b) Djuren ska ha tillgång till betesmark för bete när förhållandena tillåter detta.
- c) Där djuren har tillgång till bete under betesperioden och där systemet för djurhållning inomhus under vintern ger rörelsefrihet åt djuren får dispens ges från kravet på utomhusrastgårdar under vintermånaderna.
- d) Uppfödningssystemen ska bygga på maximalt utnyttjande av betesmark beroende på tillgången till betesmark under de olika årstiderna.
- e) Minst 60 % av torrsubstansen i dagliga foderransoner ska utgöras av grovfoder, färskt eller torkat foder eller ensilage. Denna andel får sänkas till 50 % för mjölkproducerande hjortdjur av honkön under en period av högst tre månader tidigt i laktationen.
- f) Naturbete ska tillhandahållas i en hage under vegetationsperioden. Hagar som inte kan ge foder genom bete under vegetationsperioden ska inte vara tillåtna.
- g) Utfodring ska endast vara tillåten vid brist på bete på grund av dåliga väderförhållanden.
- h) Djur som hålls för animalieproduktion i en hage ska ha tillgång till rent och friskt vatten. I avsaknad av en naturlig vattenkälla som är lätt tillgänglig för djuren ska vattenställen tillhandahållas.

1.9.2.2 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Hjortdjur ska förses med gömställen, skydd och stängsel som inte skadar djuren.
- b) I hägn för kronhjortar ska djuren kunna rulla sig i lera för att rykta huden och reglera kroppstemperaturen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/119/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurvälståndskrav för kalvar (EUT L 10, 15.1.2009, s. 7).

- c) Byggnader ska ha släta men inte hala golv.
- d) Byggnader ska ha en bekväm, ren och torr ligg- och/eller viloplats som är tillräckligt stor och som ska bestå av helt golv utan spalt. Rymliga torra bäddar av strö ska finnas på viloplatsen. Ströet ska bestå av halm eller annat lämpligt naturmaterial. Ströet får förbättras och berikas med de mineralprodukter som är tillåtna enligt artikel 19 som gödselmedel eller jordförbättringsmedel i ekologisk produktion.
- e) Utfodringsplatserna ska inrättas i områden som är skyddade mot vädret och vara tillgängliga både för djuren och för de personer som sköter dem. Marken där utfodringsplatserna inrättas ska vara fast, och utfodringsanordningen ska vara takförsedd.
- f) Om permanent tillgång till foder inte kan säkerställas ska utfodringsplatserna vara utformade så att alla djur kan få foder samtidigt.

1.9.3 För svin

1.9.3.1 Utfodring

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Minst 30 % av fodret ska komma från det egna jordbruket eller, om detta inte är möjligt eller om sådant foder saknas, produceras i samarbete med andra ekologiska eller under omställning befinnande sig produktionsenheter och foderaktörer med användning av foder och foderråvaror från samma region.
- b) Grovfoder, färskt eller torkat foder eller ensilage ska ingå i den dagliga foderrationen.
- c) Om en jordbrukare inte kan få tag på proteinfoder från uteslutande ekologisk produktion och den behöriga myndigheten har bekräftat att det inte finns tillgång till ekologiskt proteinfoder i tillräcklig mängd, får icke-ekologiskt foder användas fram till och med den 31 december 2025 förutsatt att följande villkor är uppfylla:
 - i) Det är inte tillgängligt i ekologisk form.
 - ii) Det produceras eller bereds utan kemiska lösningsmedel.
 - iii) Dess användning begränsas till uppfödning av smågrisar på upp till 35 kg med särskilda proteinföräningar.
 - iv) Den högsta tillåtna procentandelen per 12-månaderperiod för dessa djur överskrider inte 5 %. Procentandelen ska beräknas på grundval av torrsubstansinnehållet i foder av jordbruksursprung.

1.9.3.2 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Byggnaderna ska ha släta, men inte hala golv.
- b) Byggnaderna ska ha en bekväm, ren och torr ligg- och viloplats som är tillräckligt stor och som ska bestå av helt golv utan spalt. Rymliga torra bäddar av strö ska finnas på viloplatsen. Ströet ska bestå av halm eller annat lämpligt naturmaterial. Ströet får förbättras och berikas med de mineralprodukter som är tillåtna som gödselmedel eller jordförbättringsmedel i ekologisk produktion enligt artikel 24.
- c) Det ska alltid finnas en bädd av halm eller annat lämpligt material som är stor nog att alla grisar i en fälla kan ligga ner samtidigt på det mest utrymmeskrävande sättet.
- d) Suggor ska hållas i grupp, utom under de sista stadierna av dräktigheten och under digivningstiden, då suggor ska kunna röra sig fritt i sina fällor och endast får fixeras korta stunder.
- e) Utan att det påverkar eventuella ytterligare krav för halm ska suggor några dagar före den beräknade gräsningsen ges tillräckligt mycket halm eller annat lämpligt naturligt material för att kunna bygga bo.
- f) Svinen ska kunna gödsla och böka på rastgårdar. För bökningen kan olika substrat användas.

1.9.4 För fjäderfän

1.9.4.1 Djurens ursprung

För att förhindra användning av intensiva uppfödningmetoder ska fjäderfän antingen födas upp tills de når en lägsta ålder eller komma från långsamt växande fjäderfälinjer som är anpassade för utomhusuppfödning.

Den behöriga myndigheten ska fastställa kriterierna för långsamt växande linjer eller upprätta en förteckning över sådana linjer och tillhandahålla aktörer, andra medlemsstater och kommissionen denna information.

Om jordbrukaren inte använder långsamt växande fjäderfälinjer ska den lägsta slaktåldern vara

- a) 81 dagar för kycklingar,
- b) 150 dagar för kapuner,
- c) 49 dagar för pekingankor,
- d) 70 dagar för honor av myskänder,
- e) 84 dagar för hanar av myskänder,
- f) 92 dagar för mulardänder,
- g) 94 dagar för pärlhöns,
- h) 140 dagar för hannar av kalkon och stekgäss, och
- i) 100 dagar för honor av kalkon.

1.9.4.2 Utfodring

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Minst 30 % av fodret ska komma från det egna jordbruket eller, om detta inte är möjligt eller om sådant foder saknas, produceras i samarbete med andra produktionsenheter och foderaktörer som är ekologiska eller under omställning och som använder foder och foderråvaror från samma region.
- b) Grovfoder, färskt eller torkat foder eller ensilage ska ingå i den dagliga foderrationen.
- c) Om en jordbrukare inte kan få tag på proteinfoder från uteslutande ekologisk produktion för fjäderfäarter och den behöriga myndigheten har bekräftat att det inte finns tillgång till ekologiskt proteinfoder i tillräcklig mängd, får icke-ekologiskt proteinfoder användas fram till och med den 31 december 2025 förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det är inte tillgängligt i ekologisk form.
 - ii) Det produceras eller bereds utan kemiska lösningsmedel.
 - iii) Dess användning begränsas till utfodring av unga fjäderfän med särskilda proteinföreningar.
 - iv) Den högsta tillåtna procentandelen per 12-månadersperiod för dessa djur överskrider inte 5 %. Procentandelen ska beräknas på grundval av torrsubstansinnehållet i foder av jordbruksursprung.

1.9.4.3 Djurskydd

Det ska vara förbjudet att plocka levande fjäderfän.

1.9.4.4 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Minst en tredjedel av golvytan ska utgöras av helt golv, dvs. inte bestå av spalt eller nät, och vara täckt med strömaterial, såsom halm, spån, sand eller torv.
- b) I byggnader avsedda för värphöns ska en tillräckligt stor del av den golvyta som är tillgänglig för hönsen vara tillgänglig för uppsamling av hönsspillningen.
- c) Byggnaderna ska tömmas på djur mellan varje omgång av fjäderfän som föds upp. Byggnaderna och tillhörande utrustning ska rengöras och desinficeras under denna tid. För varje omgång fjäderfän som har fötts upp ska fällorna dessutom lämnas tomma under en period som ska fastställas av medlemsstaterna för att växtlighet ska kunna växa upp igen. Dessa krav ska inte tillämpas på fjäderfän som inte föds upp i omgångar, som inte hålls i fällor och som är frigående hela dagen.

- d) Fjäderfän ska ha tillgång till ett utomhusområde under minst en tredjedel av sina liv. Värphöns och slaktfjäderfän ska emellertid ha tillgång till ett utomhusområde under minst en tredjedel av sitt liv, med undantag för de tillfällen då det införts tillfälliga begränsningar på grundval av unionslagstiftningen.
- e) Fjäderfän ska ha kontinuerlig tillgång till utomhusrastgårdar på dagtid från en så låg ålder som möjligt, då de fysiologiska och fysiska villkoren tillåter detta, med undantag för de tillfällen då det införts tillfälliga begränsningar på grundval av unionslagstiftningen.
- f) När det gäller avelsfjäderfän och unghöns som är under 18 veckor gamla, om villkoren i punkt 1.7.3 vad gäller inskränkningar och förpliktelser som rör skyddet av människors och djurs hälsa och som införts på grundval av unionslagstiftningen uppfylls och hindrar avelsfjäderfän och unghöns som är under 18 veckor gamla från att få tillgång till utomhusområden, ska genom undantag från punkt 1.6.5 verandor betraktas som utomhusrastgårdar och i så fall ha ett metallnätstängsel som håller andra fåglar ute.
- g) Utomhusrastgårdar för fjäderfän ska ge djuren lätt tillgång till tillräckligt många vattentråg.
- h) Utomhusrastgårdar för fjäderfän ska huvudsakligen vara täckta med växtlighet.
- i) Om det råder förhållanden som innebär att fodertillgången på området utomhus är begränsad, på grund av till exempel ett långvarigt snötäcke eller svåra väderförhållanden, ska kompletterande grovfoder ingå i kosten för fjäderfän.
- j) Om fjäderfän hålls inomhus på grund av restriktioner eller skyldigheter som införts på grundval av unionslagstiftningen ska de ha ständig tillgång till tillräckliga mängder grovfoder och passande material så att deras beteendemässiga behov tillgodoses.
- k) Vattenfåglar ska ha tillgång till ett vattendrag, en damm, en sjö eller en bassäng när väderförhållandena och hygienvillkoren tillåter detta, så att deras artspecifika behov och djurvälståndskrav uppfylls. Om väderförhållandena inte tillåter sådan tillgång, ska de ha tillgång till vatten så att de kan doppa huvudet för att tvätta fjäderdräkten.
- l) Dagsljuset får kompletteras med artificiellt ljus för att ge högst 16 timmar ljus per dag, med en sammanhängande nattvila utan artificiellt ljus på minst åtta timmar.
- m) Det totala användbara utrymmet i fähus för slaktfjäderfä får inte överstiga 1 600 m² i någon produktionsenhet.
- n) Högst 3 000 värphöns ska vara tillåtna i en och samma avdelning av ett fjäderfähus.

1.9.5 För kaniner

1.9.5.1 Utfodring

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Minst 70 % av fodret ska komma från det egna jordbruket eller, om detta inte är möjligt eller om sådant foder saknas, produceras i samarbete med andra produktionsenheter och foderaktörer som är ekologiska eller under omställning och som använder foder och foderråvaror från samma region.
- b) Kaniner ska ha tillgång till betesmark för bete när förhållandena tillåter detta.
- c) Uppfödningssystemen ska bygga på maximalt utnyttjande av betesmark beroende på tillgången till betesmark under de olika årstiderna.
- d) Fiberrikt foder såsom halm eller hö ska tillhandahållas då mängden gräs inte är tillräcklig. Grovfoder ska utgöra minst 60 % av kosten.

1.9.5.2 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Byggnaderna ska ha en bekväm, ren och torr ligg- och viloplatz som är tillräckligt stor och som ska bestå av helt golv utan spalt. Rymliga torra bäddar av strö ska finnas på viloplatsen. Ströet ska bestå av halm eller annat lämpligt naturmaterial. Ströet får förbättras och berikas med de mineralprodukter som är tillåtna som gödselmedel eller jordförbättringsmedel i ekologisk produktion enligt artikel 24.
- b) Kaniner ska hållas i grupper.

c) Kaningårdar ska använda motståndskraftiga raser som är anpassade till utomhusförhållanden.

d) Kaniner ska ha tillgång till följande:

- i) En skyddad plats under tak inklusive mörka gömställen.
- ii) En rastgård utomhus med växtlighet, helst bete.
- iii) En upphöjd plattform som de kan sitta på, antingen inne eller ute.
- iv) Material för att bygga bo för alla digivande honor.

1.9.6 För bin

1.9.6.1 Djurens ursprung

Vid biodling ska i första hand *Apis mellifera* och lokala ekotyper av dessa användas.

1.9.6.2 Utfodring

Följande regler ska gälla för utfodringen:

- a) Vid slutet av produktionssäsongen ska tillräckliga förråd av honung och pollen lämnas kvar i kuporna så att bina överlever vintern.
- b) Bisamhällen får endast utfodras om bisamhällets överlevnad är i fara på grund av klimatförhållanden. Utfodringen ska i dessa fall ske med ekologisk honung, ekologisk sockerlösning eller ekologiskt socker.

1.9.6.3 Hälso- och sjukvård

Följande regler ska gälla för hälso- och sjukvård:

- a) För att skydda ramar, bikupor och vaxkakor, i synnerhet mot skadegörare, ska endast rodenticider (som endast ska användas i fällor) och lämpliga produkter och ämnen som har godkänts enligt artiklarna 9 och 24 för användning i ekologisk produktion tillåtas.
- b) Fysikalisk behandling med ånga eller öppen låga ska vara tillåten vid desinficering av bikupor.
- c) Det ska bara vara tillåtet att döda drönarlarver för att begränsa angrepp av *Varroa destructor*.
- d) Om samhällena blir sjuka eller angripna trots alla förebyggande åtgärder ska de behandlas omedelbart och får vid behov placeras i isoleringsbigårdar.
- e) Myrsyra, mjölksyra, ättiksyra och oxalsyra samt mentol, tymol, eukalyptol och kamfer får användas vid angrepp av *Varroa destructor*.
- f) Om det sker behandling med kemisk-syntetiskt framställda allopatiska produkter, inbegripet antibiotika, förutom produkter och ämnen som har godkänts för användning i ekologisk produktion enligt artiklarna 9 och 24, ska de behandlade bisamhällena under behandlingen placeras i isoleringsbigårdar, och allt vax ska ersättas med vax från ekologisk biodling. Därefter ska den omställningsperiod på 12 månader som avses i punkt 1.2.2 tillämpas för dessa samhällen.

1.9.6.4 Djurskydd

Följande ytterligare regler ska gälla för biodling:

- a) Det ska vara förbjudet att döda bin på vaxkakorna som en metod i samband med skörd av biodlingsprodukter.
- b) Det ska vara förbjudet att stympa bidrottningar genom till exempel vingklippning.

1.9.6.5 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Bikupor ska placeras i områden där nektar- och pollenkällor huvudsakligen består av ekologiskt odlade grödor eller, i förekommande fall, vilda växter eller icke-ekologiskt förvaltade skogar eller grödor som endast är behandlade med metoder som ger liten miljöpåverkan.
- b) Bikupor skall hållas på tillräckligt avstånd från källor som kan medföra kontaminering av biodlingsprodukter eller dålig hälsa för bina.

- c) Bigårdarnas läge ska vara sådant att nektar- och pollenkällorna inom en radie av tre kilometer från bigårdens läge huvudsakligen består av odlingar med ekologisk produktion, vilda växter eller odlingar som sköts med metoder som ger liten miljöpåverkan, motsvarande de som anges i artiklarna 28 och 30 i förordning (EU) nr 1305/2013 och som inte kan påverka biodlingens ekologiska status. Detta krav gäller inte då det inte sker någon blomning, eller då bisamhällena är i vila.
- d) Bikaporna och det material som används inom biodlingen ska i huvudsak vara tillverkade av naturmaterial som inte medför risk för kontaminering av miljön eller produkterna från biodlingen.
- e) Bivax till nya mellanväggar ska komma från enheter med ekologisk produktion.
- f) Endast naturliga produkter som propolis, vax och vegetabiliska oljor får användas inne i kuporna.
- g) Det ska vara förbjudet att använda kemisk-syntetiska repellerande medel när honungen skördas.
- h) Det ska vara förbjudet att skörda honung från yngelramar.
- i) Biodling i regioner eller områden som av medlemsstaterna definierats som regioner och områden där ekologisk biodling inte är möjlig ska inte betraktas som ekologisk.

Del III: Regler för produktion av alger och vattenbruksdjur

- 1. Allmänna krav
- 1.1 Verksamheten ska bedrivas på platser utan kontaminering med produkter eller ämnen som inte har godkänts för användning i ekologisk produktion eller föroreningar som skulle kunna äventyra produkternas ekologiska karaktär.
- 1.2 Ekologiska och icke-ekologiska produktionsenheter ska hållas isär på lämpligt sätt och i enlighet med de eventuella minimiavstånd som fastställts av medlemsstaterna. Särhållningsåtgärderna ska utgå från det naturliga läget, separata vattenförsörjningssystem, avstånd, tidvatten och den ekologiska produktionsenhetens läge upp- eller nedströms. Algproduktion och vattenbruksproduktion på platser och i områden som av medlemsstaterna fastställts som olämpliga för sådan verksamhet ska inte betraktas som ekologisk.
- 1.3 En miljöbedömning som är lämplig för produktionsenheten ska krävas för all ny verksamhet som är föremål för en ansökan om ekologisk produktion och producerar mer än 20 ton vattenbruksprodukter per år, för att fastställa vilka förhållanden som råder i produktionsenheten och dess omedelbara omgivning och de troliga effekterna av driften. Aktören ska lämna in miljöbedömningen till kontrollmyndigheten eller kontrollorganet. Innehållet i miljöbedömningen ska baseras på bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾. Om produktionsenheten redan varit föremål för en liknande bedömning får den användas för detta ändamål.
- 1.4 Det ska inte vara tillåtet att förstöra mangrove.
- 1.5 Aktören ska lägga fram en plan för hållbar förvaltning för vattenbruk och algskörd i proportion till produktionsenheten.
- 1.6 Planen ska uppdateras årligen och innehålla uppgifter om verksamhetens miljöeffekter och den miljöövervakning som planeras samt en förteckning över åtgärder som ska vidtas för att minimera de negativa effekterna på den omgivande vatten- och landmiljön, inklusive i tillämpliga fall utsläpp av näringsämnen i miljön per produktionscykel eller år. Planen ska innehålla uppgifter om tillsyn och reparation av teknisk utrustning.
- 1.7 Skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder som vidtas mot rovdjur i enlighet med direktiv 92/43/EEG och nationella regler ska registreras i planen för hållbar förvaltning.
- 1.8 I tillämpliga fall ska samordning med närbelägna aktörer äga rum när förvaltningsplanen upprättas.
- 1.9 Aktörer inom vattenbruk och algproduktion ska som en del av planen för hållbar förvaltning upprätta en plan för avfallsbegränsning, som ska börja tillämpas när verksamheten inleds. Om möjligt ska spillvärme användas endast om energin kommer från förnybara källor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

1.10 Beredning av obearbetade produkter

Om annan typ av beredande än bearbetning utförs på alger eller vattenbruksdjur ska de allmänna kraven i del IV punkterna 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 och 2.2.3 i tillämpliga delar gälla för sådan beredning.

2. Krav för alger

Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 10, 11 och 15 och om tillämpligt i avsnitt 1 i denna del, ska de regler som fastställs i detta avsnitt gälla för ekologisk insamling och produktion av alger. Reglerna ska på motsvarande sätt tillämpas på produktion av fytoplankton.

2.1 Omställning

2.1.1 Omställningsperioden för en produktionsenhet för algskörd ska vara sex månader.

2.1.2 Omställningsperioden för en produktionsenhet för algodling ska vara sex månader eller en hel produktionscykel, beroende på vilken period som är längst.

2.2 Regler för algproduktion

2.2.1 Insamling av vilda alger och delar av sådana som växer vilt ska betraktas som ekologisk produktion förutsatt att följande villkor uppfylls:

a) Växtområdena är lämpliga ur hälsosynpunkt och är av hög ekologisk status enligt definitionen i direktiv 2000/60/EG, eller har en kvalitet som är likvärdig med

— produktionsområden av klass A och B enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽¹⁾, till och med den 13 december 2019, eller

— motsvarande klassificeringsområden som anges i de genomförandeakter som kommissionen antar i enlighet med artikel 18.8 i förordning (EU) 2017/625, från och med den 14 december 2019,

b) Insamlingen påverkar inte väsentligt det naturliga ekosystemets stabilitet eller artens fortlevnad i det område där den samlas in.

2.2.2 Odlingen av alger ska äga rum i områden med miljö- och hälsomässiga kännetecken som minst motsvarar dem som anges i punkt 2.2.1 a för att anses som ekologisk. Dessutom ska följande produktionsregler tillämpas:

a) Hållbara metoder ska användas i alla skeden av produktionen, alltifrån insamling av unga alger till skörd.

b) För att upprätthålla en omfattande genpool ska insamling av unga alger där de växer vilt äga rum regelbundet i syfte att bevara och öka bredden på lagren av inomhusodlingar.

c) Gödselmedel får inte användas, utom i inomhusanläggningar och då endast om de har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion i detta syfte.

2.3 Algodling

2.3.1 Vid odling av alger till havs ska endast näringsämnen som förekommer naturligt i miljön eller som härrör från ekologisk produktion av vattenbruksdjur, helst i närheten som en del av ett blandodlingssystem, användas.

2.3.2 I anläggningar på land där externa näringskällor används ska det kunna styrkas att näringsnivåerna i utflödesvattnet är lika höga som eller lägre än i inflödesvattnet. Endast näringsämnen av vegetabiliskt eller mineraliskt ursprung som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion får användas.

2.3.3 Odlingstätheten eller driftintensiteten ska dokumenteras och vattenmiljöns integritet ska upprätthållas genom att det säkerställs att den största mängd alger som kan odlas utan negativa miljöeffekter inte överskrids.

2.3.4 Rep och annan utrustning som används för odling av alger ska om möjligt återanvändas eller återvinnas.

2.4 Hållbar skörd av vilda alger

2.4.1 En biomassauppskattning ska göras en gång i samband med att algskörden inleds.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).

- 2.4.2 Dokumentation ska förvaras vid enheten eller i lokalerna och genom denna ska aktören kunna identifiera och kontrollmyndigheten eller kontrollorganet kunna kontrollera att producenterna har levererat uteslutande vilda alger som producerats i enlighet med denna förordning.
- 2.4.3 Skörden ska utföras på ett sådant sätt att de volymer som skördas inte påverkar vattenmiljön i någon betydande utsträckning. Åtgärder såsom skördeteknik, minsta tillåtna storlek, ålder, reproduktionscykler eller storlek hos kvarvarande alger ska vidtas för att säkerställa att algerna kan förnyas och att bifångster förhindras.
- 2.4.4 Om alger skördas från ett delat eller gemensamt skördeområde ska det finnas styrkande handlingar som upprättats av den behöriga myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten och som visar att den totala skörden är förenlig med denna förordning.
3. Krav för vattenbruksdjur
- Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 10, 11, 15 och om tillämpligt i avsnitt 1 i denna del, ska de regler som fastställs i detta avsnitt gälla för ekologisk produktion av arter av fisk, kräftdjur, tagghudingar och blötdjur. Reglerna ska även på motsvarande sätt tillämpas på produktionen av zooplankton, mikroskopiska kräftdjur, hjuldjur, maskar och andra vattendjur som används som foder.
- 3.1 Allmänna krav
- 3.1.1 Omställning
- Följande omställningsperioder för enheter för vattenbruksproduktion ska gälla för följande typer av vattenbruksanläggningar, inbegripet de befintliga vattenbruksdjuren:
- a) För anläggningar som inte kan tömmas, rengöras och desinficeras, en omställningsperiod på 24 månader.
- b) För anläggningar som har tömts eller med driftuppehåll, en omställningsperiod på tolv månader.
- c) För anläggningar som har tömts, rengjorts och desinficerats, en omställningsperiod på sex månader.
- d) För anläggningar i öppet vatten, inklusive anläggningar för odling av tvåskaliga blötdjur, en omställningsperiod på tre månader.
- 3.1.2 Vattenbruksdjurs ursprung
- 3.1.2.1 Följande regler ska gälla för vattenbruksdjurs ursprung:
- a) Ekologiskt vattenbruk ska grunda sig på uppfödning av unga bestånd som härstammar från ekologiska avelsbestånd och ekologiska produktionsenheter.
- b) Lokalt odlade arter ska användas och aveln ska syfta till att ge stammar som är bättre lämpade för produktionsförhållandena och därigenom säkerställa god djurhälsa och god djurvelfärd och ett gott utnyttjande av foderresurserna. Styrkande dokumentation över ursprung och behandling ska ställas till förfogande för den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
- c) Arter som är motståndskraftiga och kan odlas utan att vilda bestånd orsakar någon betydande skada ska väljas.
- d) För avelsändamål får viltfångade eller icke-ekologiska vattenbruksdjur föras in på en anläggning endast i vederbörligen motiverade fall då inga ekologiska djur är tillgängliga eller då nytt genetiskt material för avel förs in på en produktionsenhet efter att den behöriga myndigheten har beviljat tillstånd för detta, i syfte att förbättra det genetiska materialets lämplighet. Sådana djur ska hållas ekologiskt i minst tre månader innan de får användas för avel. För djur som står på IUCN:s rödlista över hotade arter får tillstånd att använda viltfångade exemplar beviljas endast inom ramen för bevarandeprogram som erkänns av den behöriga offentliga myndighet som svarar för bevarandeåtgärderna.
- e) För uppfödningssändamål ska insamling av vilda vattenbruksyngel vara specifikt begränsad till
- i) naturligt inflöde av larver och yngel av fisk och kräftdjur vid fyllning av dammar, inneslutningssystem och inhägnader,

- ii) utsättning av vilda yngel och kräftdjurslarver av arter som inte finns på IUCN:s rödlista över hotade arter i extensiv vattenbruksodling i våtmarker, t.ex. brackvattendammar, tidvattenområden och kustlaguner, förutsatt att
 - utsättningen är förenlig med förvaltningsåtgärder som godkänts av de behöriga myndigheterna för att säkerställa ett hållbart utnyttjande av de berörda arterna, och
 - djuren uteslutande utfodras med foder som förekommer naturligt i miljön.

Genom undantag från led a får medlemsstater tillåta införande för uppfödningssändamål till en ekologisk produktionsenhet av högst 50 % icke-ekologiska yngel av arter som inte utvecklats som ekologiska i unionen senast den 1 januari 2021, förutsatt att åtminstone de två senare tredjedelarna av produktionscykeln förvaltas genom ekologisk förvaltning. Sådana undantag får beviljas för en period på högst två år och kan inte förlängas.

För vattenbruksanläggningar som är belägna utanför unionen får sådana undantag beviljas endast av kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som erkänts i enlighet med artikel 46.1 för arter som inte utvecklats som ekologiska antingen i det lands territorium där anläggningen är belägen eller i unionen. Sådana undantag får beviljas för en period på högst två år och får inte förlängas.

3.1.2.2 För avel ska följande regler gälla:

- a) Hormoner och hormonderivat får inte användas.
- b) Artificiell produktion av enkönade stammar, med undantag av sortering som görs för hand, polyploidi som framkallats på konstgjord väg, artificiell hybridisering och kloning får inte användas.
- c) Lämpliga stammar ska väljas.

3.1.3 Utfodring

3.1.3.1 För foder för fisk, kräftdjur och tagghudingar ska följande regler gälla:

- a) Djuren ska ges foder som uppfyller djurens näringsbehov under deras olika utvecklingsstadier.
- b) När utfodringssystem utformas ska följande prioriteras:
 - i) Djurhälsa och djurskydd.
 - ii) Hög produktkvalitet, även i fråga om produktens näringsmässiga sammansättning, som ska säkerställa att slutprodukten för konsumtion är av hög kvalitet.
 - iii) Liten miljöpåverkan.
- c) Den vegetabiliska delen av fodret ska vara ekologisk och den del av fodret som härletts från vattendjur ska härröra från ekologiskt vattenbruk eller från fiske som certifierats som hållbart enligt ett system som erkänns av den behöriga myndigheten i överensstämmelse med de principer som fastställs i förordning (EU) nr 1380/2013.
- d) Icke-ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller med ursprung i alger eller jäst, foderråvaror av mineraliskt eller av mikrobiellt ursprung, fodertillsatser och processhjälpmedel får användas endast om de har godkänts för användning i ekologisk produktion enligt denna förordning
- e) Det är förbjudet att använda tillväxtfrämjande medel och syntetiska aminosyror

3.1.3.2 För tvåskaliga blötdjur och andra arter som inte utfodras av människan utan livnär sig på naturligt plankton ska följande regler gälla:

- a) Sådana djur som livnär sig genom filtrering ska få alla sina näringsbehov tillgodosedda från naturen, utom när det gäller yngel som föds upp i kläcknings- och yngelanläggningar.
- b) Odlingsområdena ska vara lämpliga ur hälsosynpunkt och ska antingen vara av hög ekologisk status enligt definitionen i direktiv 2000/60/EG, eller av god miljöstatus enligt definitionen i direktiv 2008/56/EG, eller ha en kvalitet som är likvärdig med
 - produktionsområden av klass A enligt förordning (EG) nr 854/2004, till och med den 13 december 2019, eller

— motsvarande klassificeringsområden som anges i de genomförandeakter som kommissionen antar i enlighet med artikel 18.8 i förordning (EU) 2017/625, från och med den 14 december 2019,

3.1.3.3 Särskilda regler för foder för köttätande vattenbruksdjur

Följande prioriteringar ska gälla för ursprunget till foder för köttätande vattenbruksdjur:

- a) Ekologiskt foder från vattenbruk.
- b) Fiskmjöl och fiskolja från slaktspill av fisk, kräftdjur, och blötdjur från ekologiskt vattenbruk.
- c) Fiskmjöl och fiskolja och foderråvaror från fisk som härrör från slaktspill av fisk, kräftdjur och blötdjur som redan fångats som livsmedel inom hållbart fiske.
- d) Fiskmjöl och fiskolja och foderråvaror från fisk som härrör från hel fisk, kräftdjur och blötdjur som fångats inom hållbart fiske och som inte använts som livsmedel.
- e) Ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt och animaliskt ursprung. Av de sammanlagda ingredienserna får vegetabiliska produkter inte utgöra mer än 60 %.

3.1.3.4 Särskilda regler för foder för vissa vattenbruksdjur

Insjöfisk, peneidaräkor, sötvattensräkor och tropisk sötvattensfisk ska under tillväxtstadiet utfodras enligt följande:

- a) De ska utfodras med foder som förekommer naturligt i dammar och sjöar.
- b) Om naturligt foder enligt led a inte är tillgängligt i tillräcklig mängd är det tillåtet att använda ekologiskt foder av vegetabiliskt ursprung, som helst ska ha odlats inom anläggningen, eller alger. Aktörerna ska spara handlingar som styrker behovet av att använda tilläggsfoder.
- c) Om det naturliga fodret kompletteras i enlighet med led b:
 - i) Foderransonen för peneidaräkor och sötvattensräkor (*Macrobrachium* spp.) får bestå av högst 25 % fiskmjöl och 10 % fiskolja från hållbart fiske.
 - ii) Foderransonen för hajmal (*Pangasius* spp.) får bestå av högst 10 % fiskmjöl eller fiskolja från hållbart fiske.

3.1.4 Hälso- och sjukvård

3.1.4.1 Förebyggande av sjukdomar

Följande regler ska gälla för sjukdomsförebyggande åtgärder:

- a) Sjukdomsförebyggande åtgärder ska baseras på att djuren hålls under optimala förhållanden genom lämplig placering, bland annat utifrån artens behov av bra vattenkvalitet, vattenflöde och vattenomsättning, optimal utformning av anläggningarna, god djurhållning och skötsel, däribland regelbunden rengöring och desinfektion av lokalerna, foder av hög kvalitet, lämplig djurtäthet samt urvalet av raser och stammar.
- b) Immunologiska veterinärmedicinska läkemedel får användas.
- c) Djurhälsoplanen ska innehålla uppgifter om biosäkerhet och praxis för förebyggande av sjukdomar, inbegripet ett skriftligt avtal om hälsorådgivning i proportion till produktionsenheten, med kvalificerade organisationer som utför tjänster som rör vattenbruksdjurs hälsa, vilka ska besöka odlingen minst en gång per år eller när det gäller tvåskaliga blötdjur minst en gång vartannat år.
- d) Inneslutningssystem, utrustning och redskap ska rengöras och desinficeras på lämpligt sätt.
- e) Påväxt ska avlägsnas endast med fysiska metoder eller för hand och om så är lämpligt kastas i havet på avstånd från odlingen.
- f) Endast sådana medel för rengöring och desinfektion av utrustning och anläggningar som godkänts för ekologisk produktion enligt artikel 24 får användas.

g) Följande regler ska gälla för driftsuppehåll:

- i) Den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet ska besluta om huruvida driftsuppehåll är nödvändigt och fastställa den lämpliga period som ska tillämpas och dokumenteras efter varje produktionscykel i öppna vatteninneslutningssystem till havs.
 - ii) Det ska inte vara obligatoriskt vid odling av tvåskaliga blötdjur.
 - iii) Under driftsuppehåll ska kassar eller andra strukturer som används för produktion av vattenbruksdjur tömmas, desinficeras och lämnas tomma innan de tas i bruk på nytt.
- h) Fiskfoder som inte ätits upp, exkrement och döda djur ska i förekommande fall snabbt avlägsnas för att undvika risk för betydande miljöskada med avseende på vattnets kvalitet, minimera risken för sjukdom och undvika att insekter eller gnagare lockas till platsen.
- i) Ultraviolett ljus och ozon får endast användas i kläckerier och yngelanläggningar.
- j) För biologisk bekämpning av ektoparasiter ska putsarfiskar samt sötvatten, havsvatten och natriumkloridlösningar helst användas.

3.1.4.2 Veterinärbehandlingar

För veterinärbehandlingar ska följande regler gälla:

- a) Sjukdomar ska behandlas omedelbart för att förhindra att djuren lider. Kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika, får användas vid behov, på stränga villkor och under överinseende av en veterinär, när fytoterapeutiska, homeopatiska och andra produkter är olämpliga. När så är lämpligt ska begränsningar med avseende på behandlingsomgångar och karenstid fastställas.
- b) Behandlingar för att skydda människors och djurs hälsa som införts på grundval av unionslagstiftningen ska vara tillåtna.
- c) Om det trots förebyggande djurhälsoåtgärder enligt punkt 3.1.4.1 uppstår ett hälsoproblem, får veterinärbehandling användas i följande preferensordning:
 - i) Substanser från växter, djur eller mineraler i homeopatisk utspädning.
 - ii) Växter och växtextrakt utan anestetiska effekter.
 - iii) Substanser såsom spårämnen, metaller, naturliga immunstimulatorer eller godkända probiotika.
- d) Allopatiska behandlingar får användas vid högst två behandlingsomgångar per år, med undantag av vaccinationer och obligatoriska utrotningsplaner. Om produktionscykeln är kortare än ett år, är emellertid endast en allopatisk behandling tillåten. Om de angivna gränserna för allopatiska behandlingar överskrids, får de berörda vattenbruksdjuren inte saluföras som ekologiska produkter.
- e) Parasitbehandling får, utöver de obligatoriska bekämpningsprogram som medlemsstaterna ansvarar för, ske högst två gånger per år eller en gång per år om produktionscykeln är kortare än 18 månader.
- f) Karenstiden för allopatiska veterinärbehandlingar och parasitbehandlingar enligt led d, inklusive behandling inom ramen för obligatoriska bekämpnings- och utrotningsprogram, ska vara dubbelt så lång som den karenstid som avses i artikel 11 i direktiv 2001/82/EG eller, om denna period inte anges, 48 timmar.
- g) All slags användning av veterinärmedicinska läkemedel, ska anmälas till den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet, innan djuren saluföras som ekologiska produkter. De behandlade djuren ska identifieras tydligt.

3.1.5 Inhysning och djurhållningspraxis

- 3.1.5.1 Slutna recirkulerande produktionssystem för vattenbruksdjur ska vara förbjudna, med undantag av kläckerier och yngelanläggningar eller system för produktion av arter av organismer som används som ekologiskt foder.

3.1.5.2 Artificiell uppvärmning eller nedkylning av vatten ska endast tillåtas i kläckerier och yngelanläggningar. Naturligt borrhålsvatten får användas för att värma upp eller kyla ned vatten i alla produktionsstadier.

3.1.5.3 Djurhållningen vid vattenbruk ska vara sådan att följande villkor uppfylls, beroende på artens särskilda behov:

- a) Vattenbruksdjuren ska ha tillräckligt med utrymme för sitt välbefinnande och ha relevant djurtäthet enligt vad som föreskrivs i de genomförandeakter som avses i artikel 15.3.
- b) De ska hållas i vatten av god kvalitet med bland annat lämplig flödes hastighet och vattenomsättning, tillräcklig syrenivå och låg nivå av metaboliter.
- c) De ska hållas under de temperatur- och ljusförhållanden som artens behov kräver, med hänsyn till den geografiska belägenheten.

Vid bedömning av djurtäthetens effekter på den producerade fiskens välbefinnande, ska fiskens tillstånd (såsom skadade fenor, andra skador, tillväxt, beteende och allmänt hälsotillstånd) samt vattenkvaliteten kontrolleras och beaktas.

När det gäller sötvattenfisk ska bottentypen ligga så nära naturliga förhållanden som möjligt.

När det gäller karp och liknande arter

— ska bottnen bestå av naturjord,

— får gödsling av dammar och sjöar med ekologisk gödsel och mineralgödsel genomföras endast med gödselmedel och jordförbättringsmedel som har godkänts för användning i ekologisk produktion enligt artikel 24 och högst 20 kg kväve/hektar användas,

— ska behandling med syntetiska kemikalier för kontroll av hydrofyer och vegetationstäck i produktionsvattnen vara förbjuden.

3.1.5.4 Vatteninneslutningssystem ska utformas och konstrueras så att de ger en flödes hastighet och fysiokemiska parametrar som främjar djurens hälsa och välbefinnande och garanterar att deras beteendebestånd möts.

De särskilda egenskaperna för produktionssystem och inneslutningssystem för arter eller grupper av arter enligt vad som föreskrivs i de genomförandeakter som avses i artikel 15.3 ska respekteras.

3.1.5.5 Uppfödningssystem på land ska uppfylla följande villkor:

- a) I system med genomströmning ska det vara möjligt att övervaka och kontrollera flödes hastigheten och vattenkvaliteten i både inflödes- och utflödesvattnet.
- b) Minst 10 % av omkretsen runt anläggningen (gränsen mellan land och vatten) ska bestå av naturlig vegetation.

3.1.5.6 Inneslutningssystem till havs ska uppfylla följande krav:

- a) De ska vara belägna där vattenflödet, djupet och vattenomsättningen är tillräckliga för att minimera påverkan på havsbotten och det omgivande vattnet.
- b) De ska ha kassar med lämplig utformning, konstruktion och underhåll i förhållande till hur de exponeras för driftsmiljön.

3.1.5.7 Inneslutningssystem ska utformas, placeras och drivas på ett sätt som minimerar risken för rymning.

3.1.5.8 Om fisk eller kräftdjur rymmer, ska lämpliga åtgärder vidtas för att minska påverkan på det lokala ekosystemet, om så är lämpligt inbegripet infångande. Detta ska dokumenteras.

3.1.5.9 Vid produktion av vattenbruksdjur i fiskdammar, tankar eller bassänger ska odlingarna antingen vara utrustade med naturliga filterbäddar, sedimentationsdammar, biologiska filter eller mekaniska filter för uppsamling av överskott av näringsämnen eller använda alger eller djur (tvåskaliga) som bidrar till att förbättra utflödesvattnets kvalitet. Utflödesövervakning ska genomföras med jämna mellanrum när så är lämpligt.

3.1.6 Djurskydd

3.1.6.1 Alla personer som håller vattenbruksdjur ska ha nödvändiga bas- och yrkeskunskaper när det gäller djurhälsa och djurskydd.

3.1.6.2 Hantering av vattenbruksdjur ska minimeras och ske med största försiktighet. Lämplig utrustning ska användas och lämpliga rutiner följas för att undvika stress och fysisk skada i samband med hanteringen. Avelsbestånd ska hanteras på ett sådant sätt att fysisk skada och stress minimeras och i förekommande fall ska bedövning ges. Storlekssortering ska hållas till ett minimum och till vad som krävs för att säkerställa fiskens välbefinnande.

3.1.6.3 Följande begränsningar ska gälla för användningen av artificiellt ljus:

- a) För att förlänga den naturliga dagen får den inte överstiga en högsta nivå som tar hänsyn till etologiska behov, geografiska förhållanden och de producerade djurens allmänna hälsa; denna högsta nivå får inte överstiga 14 timmar per dygn, utom när det är nödvändigt för reproduktionsändamål.
- b) Plötsliga förändringar av ljusstyrkan ska undvikas vid övergången genom användning av dämpbara lampor eller bakgrundsbelysning.

3.1.6.4 Luftning ska vara tillåten för att säkerställa djurens välbefinnande och hälsa. Mekaniska luftare ska företrädesvis drivas med förnybar energi.

3.1.6.5 Syre får endast användas för ändamål med anknytning till djurhälsokrav och djurvälståndskrav och kritiska perioder i samband med produktion eller transport i följande fall:

- a) Exceptionella ändringar av temperatur, lufttrycksfall eller oavsiktlig vattenförorening.
- b) Sporadiska förfaranden för beståndshantering, t.ex. provtagning och sortering.
- c) Åtgärder för att säkra det odlade beståndets överlevnad.

3.1.6.6 Lämpliga åtgärder ska vidtas för att se till att transporttiden för vattenbruksdjur minimeras.

3.1.6.7 Allt lidande ska minimeras under djurens hela liv, inklusive vid tidpunkten för slakt.

3.1.6.8 Avlägsnande av ögonstjälken, inklusive alla liknande bruk såsom ligering, snitt och klämning, är förbjudet.

3.1.6.9 Slakttekniken ska vara sådan att fisken omedelbart blir medvetslös och okänslig för smärta. Före slakt ska fisken hanteras på ett sådant sätt att skador undviks och lidande och stress minimeras. Olikheter i fråga om skördestorlekar, arter och produktionsanläggningar ska tas i beaktande när de bästa slaktmetoderna övervägs.

3.2 Detaljerade regler för blötdjur

3.2.1 Förökningsmaterialets ursprung

Följande regler ska gälla för förökningsmaterialets ursprung:

- a) Vilt förökningsmaterial som hämtats utanför produktionsenheten får användas när det gäller tvåskaliga blötdjur, förutsatt att miljön inte skadas i någon avsevärd utsträckning och detta är tillåtet enligt den lokala lagstiftningen, samt att det vilda förökningsmaterialet kommer från
 - i) banker som har små möjligheter att överleva vintern eller som är större än vad som krävs, eller
 - ii) naturlig settling av blötdjurslarver på insamlare.
- b) När det gäller japanskt jätteostron (*Crassostrea gigas*), ska bestånd som fötts upp selektivt helst användas för att begränsa lek i naturmiljön.
- c) Det ska dokumenteras hur, var och när vilt förökningsmaterial samlats in, för att möjliggöra spårbarhet till insamlingsområdet.
- d) Vilt förökningsmaterial får endast samlas när den behöriga myndigheten har beviljat tillstånd för detta.

3.2.2 Inhysning och djurhållningspraxis

Följande regler ska gälla för inhysning och djurhållningspraxis:

- a) Produktion får bedrivas i samma vattenområde som produktion av ekologisk fisk och ekologiska alger i ett blandodlingssystem som ska dokumenteras i planen för hållbar förvaltning. Tvåskaliga blötdjur får också odlas tillsammans med snäckor, t.ex. strandsnäckor, i blandodling.
- b) Ekologisk produktion av tvåskaliga blötdjur ska ske inom områden som avgränsas av stolpar, pontoner eller andra tydliga markörer och ska, när så är lämpligt, inhägnas med nätkassar, burar eller andra konstgjorda medel.
- c) Ekologiska skaldjursodlingar ska minimera riskerna för arter av naturvårdsintresse. Om rovdjursnät används ska de vara utformade så att dykande fåglar inte skadas.

3.2.3 Odling

Följande regler ska gälla för odling:

- a) Odling på musselband och andra metoder som förtecknas i de genomförandeakter som avses i artikel 15.3 får användas för ekologisk produktion.
- b) Bottenodling av blötdjur är tillåten endast om ingen betydande miljöpåverkan orsakas på insamlings- och odlingsplatserna. En undersökning och rapport med belägg för minimal miljöpåverkan ska läggas till som ett särskilt kapitel i planen för hållbar förvaltning och av aktören överlämnas till den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet innan verksamheten inleds.

3.2.4 Skötsel

Följande regler ska gälla för skötsel:

- a) Vid produktionen får djurtätheten inte överstiga den djurtäthet som tillämpas vid icke-ekologisk blötdjursproduktion på platsen. Sortering, gallring och anpassningar av djurtätheten ska göras med utgångspunkt i biomassan och för att garantera djurens välbefinnande och en hög produktkvalitet.
- b) Påväxt ska avlägsnas med fysiska metoder eller för hand och om det är lämpligt kastas i havet på avstånd från musselodlingarna. Musslor får en gång under produktionscykeln behandlas med en kalklösning för att bekämpa konkurrerande påväxt.

3.2.5 Särskilda odlingsregler för ostron

Odling i kassar på ställningar ska vara tillåten. Sådana eller andra strukturer där ostronen är inneslutna ska vara utformade på så sätt att de inte utgör en oavbruten barriär längs kusten. För att optimera produktionen ska bestånden placeras med omsorg på bäddarna med hänsyn till tidvattenströmmar. Produktionen ska uppfylla de krav som anges i de genomförandeakter som avses i artikel 15.3.

Del IV: Produktionsregler för bearbetade livsmedel

Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 11 och 16 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk produktion av bearbetade livsmedel.

- 1. Allmänna krav för produktion av bearbetade livsmedel
 - 1.1 Livsmedelstillsatser, processhjälpmedel och andra ämnen och ingredienser som används för bearbetning av livsmedel och varje processmetod som tillämpas, såsom rökning, ska iaktta principer för god tillverknings-sed ⁽¹⁾.
 - 1.2 Aktörer som producerar bearbetade livsmedel ska upprätta och uppdatera lämpliga förfaranden som grundas på en systematisk identifiering av kritiska bearbetningssteg.

⁽¹⁾ God tillverknings-sed enligt definitionen i artikel 3 a i kommissionens förordning (EG) nr 2023/2006 av den 22 december 2006 om god tillverknings-sed när det gäller material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EUT L 384, 29.12.2006, s. 75).

- 1.3 Tillämpningen av de förfaranden som avses i punkt 1.2 ska säkerställa att de bearbetade produkterna vid varje tidpunkt är förenliga med denna förordning.
- 1.4 Aktörer ska iaktta och genomföra de förfaranden som avses i punkt 1.2 och ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28, särskilt
- a) vidta försiktighetsåtgärder,
 - b) genomföra lämpliga rengöringsåtgärder, övervaka hur pass effektiva de är och dokumentera dessa aktiviteter,
 - c) säkerställa att icke-ekologiska produkter inte släpps ut på marknaden med en uppgift som hänvisar till ekologisk produktion.
- 1.5 Beredningen av bearbetade ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter ska hållas åtskilda från varandra i tid eller rum. När ekologiska produkter, produkter under omställning eller icke-ekologiska produkter, eller någon kombination av dessa, bereds eller lagras i den berörda beredningsenheten, ska aktören
- a) informera den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet om detta,
 - b) utföra behandlingen utan avbrott till dess att hela partiet har behandlats, med åtskillnad i tid eller rum från liknande hantering av någon annan slags produkt (ekologiska produkter, produkter under omställning eller icke-ekologiska produkter),
 - c) lagra ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter, före och efter hanteringen, åtskilda i tid eller rum från varandra,
 - d) ha uppdaterad dokumentation över all hantering och alla bearbetade mängder tillgänglig,
 - e) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att partierna kan identifieras och för att undvika sammanblandning eller utbyte mellan ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter,
 - f) hantera ekologiska produkter eller produkter under omställning först efter lämplig rengöring av produktionsutrustningen.
- 1.6 Produkter, ämnen och metoder som återställer egenskaper som går förlorade vid bearbetning och lagring av ekologiska livsmedel eller rättar till resultatet av försummelse vid bearbetningen av sådana produkter eller på något annat sätt kan vara vilseledande när det gäller dessa produkters verkliga beskaffenhet får inte användas.
2. Detaljerade krav för produktion av bearbetade livsmedel
- 2.1 Följande villkor ska gälla för sammansättningen av bearbetade ekologiska livsmedel:
- a) Produkten ska huvudsakligen framställas av ingredienser av jordbruksursprung eller produkter avsedda som livsmedel förtecknade i bilaga I. Vid bestämningen av huruvida en produkt huvudsakligen har framställts av dessa produkter ska tillsats av vatten och salt inte beaktas.
 - b) En ekologisk ingrediens får inte förekomma tillsammans med samma ingrediens i icke-ekologisk form.
 - c) En omställningsingrediens får inte förekomma tillsammans med samma ingrediens i ekologisk eller icke-ekologisk form.
- 2.2 Användning av vissa produkter och ämnen vid bearbetning av livsmedel
- 2.2.1 Endast de livsmedelstillsatser, processhjälpmedel och icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung som enligt artikel 24 eller 25 har godkänts för användning i ekologisk produktion samt de produkter och ämnen som avses i punkt 2.2.2 får användas vid bearbetning av livsmedel, med undantag av produkter och ämnen från vinsektorn, för vilka del VI punkt 2 ska tillämpas, och med undantag av jäst, för vilken del VII punkt 1.3 ska tillämpas.
- 2.2.2 Följande produkter och ämnen får användas vid bearbetning av livsmedel:
- a) Preparat av mikroorganismer och livsmedelsenzymmer som normalt används vid bearbetning av livsmedel, förutsatt att de livsmedelsenzym som är avsedda att användas som livsmedelstillsatser har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion.
 - b) Ämnen och produkter enligt definitionen i artikel 3.2 c och d i i förordning (EU) nr 1334/2008; vilka märkts som naturliga aromämnen eller som naturliga arompreparat enligt artikel 16.2, 16.3 och 16.4 i den förordningen.

- c) Färgämnen för märkning av kött och äggskal i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1334/2008.
- d) Naturliga färger och naturliga beläggningar för den traditionella dekorationsmålningen av skalen på kokta ägg som produceras för att släppas ut på marknaden vid en viss tidpunkt på året.
- e) Dricksvatten och ekologiskt eller icke-ekologiskt salt (med natriumklorid eller kaliumklorid som grundkomponenter) som vanligen används vid bearbetning av livsmedel.
- f) Mineraler (inklusive spårämnen), vitaminer, aminosyror och mikronäringsämnen, förutsatt att
 - i) deras användning i livsmedel avsedda för normal konsumtion är *direkt rättsligt nödvändig* i betydelsen att den är direkt nödvändig enligt bestämmelser i unionsrätten eller bestämmelser i nationell rätt som är förenliga med unionsrätten, med den följd att livsmedlen inte alls kan släppas ut på marknaden som livsmedel avsedda för normal konsumtion om mineralen, vitaminen, aminosyran eller mikronäringsämnet inte tillagts, eller
 - ii) när det gäller livsmedel som släppts ut på marknaden och som har särskilda egenskaper eller effekter i förhållande till hälsa eller nutrition eller till specifika konsumentgruppers behov:
 - i produkter som avses i artikel 1.1 a och b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 ⁽¹⁾, deras användning är tillåten enligt den förordningen och akter som antagits på grundval av dess artikel 11.1 i den förordningen för dessa produkter eller
 - i produkter som regleras enligt kommissionens direktiv 2006/125/EG ⁽²⁾ deras användning är tillåten enligt det direktivet.

2.2.3 Endast sådana rengörings- och desinfektionsmedel som godkänts enligt artikel 24 för användning vid bearbetning får användas för det ändamålet.

2.2.4 Vid den beräkning som avses i artikel 30.5 ska följande regler gälla:

- a) Vissa livsmedelstillsatser som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion ska räknas som jordbruksingredienser.
- b) De preparat och ämnen som avses i punkt 2.2.2 a, c, d, e och f ska inte räknas som jordbruksingredienser.
- c) Jäst och jästprodukter ska räknas som jordbruksingredienser.

Del V: Produktionsregler för bearbetat foder

Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 11 och 17 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk produktion av bearbetat foder.

- 1. Allmänna krav för produktion av bearbetat foder
 - 1.1 Fodertillsatser, processhjälpmedel och andra ämnen och foderråvaror som används för bearbetning av foder och varje processmetod som tillämpas, såsom rökning, ska iaktta principer för god tillverkningssed.
 - 1.2 Aktörer som producerar bearbetat foder ska upprätta och uppdatera lämpliga förfaranden som grundas på en systematisk identifiering av kritiska bearbetningssteg.
 - 1.3 Tillämpningen av de förfaranden som avses i punkt 1.2 ska säkerställa att de bearbetade produkterna vid varje tidpunkt är förenliga med denna förordning.
 - 1.4 Aktörer ska iaktta och genomföra de förfaranden som avses i punkt 1.2 och ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28, särskilt
 - a) vidta försiktighetsåtgärder,
 - b) genomföra lämpliga rengöringsåtgärder, övervaka hur pass effektiva de är och dokumentera dessa aktiviteter,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2006/125/EG av den 5 december 2006 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (EUT L 339, 6.12.2006, s. 16).

- c) säkerställa att icke-ekologiska produkter inte släpps ut på marknaden med en uppgift som hänvisar till ekologisk produktion.
- 1.5 Beredningen av bearbetade ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter ska vara inbördes åtskild i tid eller rum. När ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter, eller någon kombination av dessa, bereds eller lagras i den berörda beredningsenheten, ska aktören
- a) informera kontrollmyndigheten eller kontrollorganet om detta,
- b) utföra behandlingen utan avbrott till dess att hela partiet har behandlats, med åtskillnad i tid eller rum från liknande hantering av någon annan slags produkt (ekologiska produkter, produkter under omställning eller icke-ekologiska produkter),
- c) lagra ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter, före och efter hanteringen, åtskilda i tid eller rum från varandra,
- d) ha uppdaterad dokumentation över all hantering och alla bearbetade mängder tillgänglig,
- e) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att partierna kan identifieras och för att undvika sammanblandning eller utbyte mellan ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter,
- f) hantera ekologiska produkter eller produkter under omställning först efter lämplig rengöring av produktionsutrustningen.
2. Detaljerade krav för produktion av bearbetat foder
- 2.1 Ekologiska foderråvaror eller foderråvaror under omställning får inte ingå i den ekologiska foderprodukten tillsammans med likadana foderråvaror som har framställts med icke-ekologiska metoder.
- 2.2 Foderråvaror som används eller bearbetas i ekologisk produktion får inte ha bearbetats med hjälp av kemiskt syntetiserade lösningsmedel.
- 2.3 Endast icke-ekologiska foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller med ursprung i alger eller jäst, foderråvaror av mineraliskt ursprung, fodertillsatser och processhjälpmedel som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion får användas för bearbetning av foder.
- 2.4 Endast sådana rengörings- och desinfektionsmedel som godkänts enligt artikel 24 för användning vid bearbetning får användas för det ändamålet.

Del VI: Vin

1. Tillämpningsområde
- 1.1 Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 10, 11, 16 och 18 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk produktion av de produkter i vinsektorn som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1308/2013.
- 1.2 Om inte annat uttryckligen anges i denna del ska bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 606/2009 ⁽¹⁾ och (EG) nr 607/2009 ⁽²⁾ tillämpas.
2. Användning av vissa produkter och ämnen
- 2.1 Produkter i vinsektorn ska framställas med ekologiska råvaror.
- 2.2 Endast produkter och ämnen som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion får användas för framställning av produkter inom vinsektorn, inbegripet under oenologiska metoder, processer och behandlingar med förbehåll för de särskilda villkor och begränsningar som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013 och förordning (EG) nr 606/2009 och särskilt i bilaga I A till den sistnämnda förordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 606/2009 av den 10 juli 2009 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 beträffande kategorier av vinprodukter, oenologiska metoder och restriktioner som ska tillämpas på dessa (EUT L 193, 24.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 607/2009 av den 14 juli 2009 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, traditionella uttryck, märkning och presentation av vissa vinprodukter (EUT L 193, 24.7.2009, s. 60).

3. Oenologiska metoder och restriktioner
- 3.1 Utan att det påverkar tillämpningen av avsnitten 1 och 2 i denna del och särskilda förbud och begränsningar som fastställs i punkterna 3.2, 3.3 och 3.4, ska endast oenologiska metoder, processer och behandlingar, inbegripet de restriktioner som föreskrivs i artiklarna 80 och 83.2 i förordning (EU) nr 1308/2013, i artiklarna 3, 5–9 och 11–14 i förordning (EG) nr 606/2009 och i bilagorna till de förordningarna, som användes före den 1 augusti 2010, vara tillåtna.
- 3.2 Det ska vara förbjudet att tillämpa följande oenologiska metoder, processer och behandlingar:
 - a) Partiell koncentrerings genom kylning i enlighet med del I avsnitt B.1 c i bilaga VIII till förordning (EU) nr 1308/2013.
 - b) Avlägsnande av svaveldioxid genom fysikaliska processer i enlighet med punkt 8 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009.
 - c) Elektrodialysbehandling för att säkerställa stabilisering av vinsyra i enlighet med punkt 36 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009.
 - d) Partiell dealkoholisering av viner i enlighet med punkt 40 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009.
 - e) Behandling med katjonbytare för att säkerställa stabilisering av vinsyra i vinet i enlighet med punkt 43 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009.
- 3.3 Det är tillåtet att använda följande oenologiska metoder, processer och behandlingar på följande villkor:
 - a) Vid värmebehandling i enlighet med punkt 2 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009 får temperaturen inte överstiga 75 °C.
 - b) Vid centrifugering och filtrering med eller utan inert filtermaterial i enlighet med punkt 3 i bilaga I A till förordning (EG) nr 606/2009 får porernas storlek inte understiga 0,2 mikrometer.
- 3.4 Ändringar som införts efter den 1 augusti 2010 med avseende på de oenologiska metoder, processer och behandlingar som anges i förordning (EG) nr 1234/2007 eller förordning (EG) nr 606/2009 får endast vara tillämpliga på ekologisk produktion av vin efter det att dessa åtgärder har införts som tillåtna i detta avsnitt och, om så krävs, efter ett bedömningsförfarande i enlighet med artikel 24 i denna förordning.

Del VII: Jäst som används som livsmedel eller foder

Utöver de allmänna produktionsregler som fastställs i artiklarna 9, 11, 16, 17 och 19 ska de regler som fastställs i denna del gälla för ekologisk produktion av jäst som används som livsmedel eller foder.

1. Allmänna krav
- 1.1 För produktion av ekologisk jäst får endast ekologiskt producerade substrat användas. Fram till och med den 31 december 2023 är det emellertid tillåtet att vid produktion av ekologisk jäst tillsätta upp till 5 % icke-ekologiskt jästextrakt eller autolysat till substratet (beräknat som vikt av torrs substans), om tillverkaren inte kan få tag på ekologiskt producerat jästextrakt eller autolysat.
- 1.2 Ekologisk jäst får inte förekomma i ekologiska livsmedel eller ekologiskt foder tillsammans med icke-ekologisk jäst.
- 1.3 Följande produkter och ämnen får användas för produktionen av ekologisk jäst, ekologiska jästberedningar och ekologiska jästsammansättningar:
 - a) Processhjälpmedel som har godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion.
 - b) De produkter och ämnen som avses i del IV punkt 2.2.2 a, b och e.
- 1.4 För rengöring och desinfektion får endast sådana rengörings- och desinfektionsmedel som godkänts enligt artikel 24 för användning vid bearbetning användas för det ändamålet.

BILAGA III

INSAMLING, FÖRPACKNING, TRANSPORT OCH LAGRING AV PRODUKTER

1. Insamling och transport av produkter till beredningsenheter

Aktörer får endast samla in ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter samtidigt om lämpliga åtgärder har vidtagits för att förhindra att produkterna blandas eller byts ut mot ekologiska produkter, produkter under omställning eller icke-ekologiska produkter och för att säkerställa att de ekologiska produkterna och produkterna under omställning kan identifieras. Aktören ska hålla uppgifter om insamlingsdagar, tidpunkter, transportväg samt tid och datum för mottagande av produkterna tillgängliga för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.

2. Förpackning och transport av produkter till andra aktörer eller enheter

2.1 Aktörer ska se till att ekologiska produkter och produkter under omställning transporteras till andra aktörer eller enheter, inbegripet parti- och detaljhandel, endast i lämpliga förpackningar, behållare eller fordon, som är förseglade på ett sådant sätt att innehållet inte kan bytas ut utan att förseglingen förfalskas eller skadas och försedda med en märkning som, utan att det påverkar andra krav på uppgifter enligt unionslagstiftningen, ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn och adress på aktören eller i förekommande fall på ägaren eller säljaren av produkten.
- b) Produktens benämning eller en beskrivning av foderblandningen, med en hänvisning till ekologisk produktion.
- c) Namn eller kodnummer för den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan som aktören är underställd.
- d) I förekommande fall identifikationsmärkningen för varupartiet i enlighet med ett märkningssystem som antingen är godkänt på nationell nivå eller som kontrollmyndigheten eller kontrollorganet har godkänt och som gör det möjligt att koppla varupartiet till den dokumentation som avses i artikel 34.5.

De uppgifter som avses i leden a–d kan också lämnas i ett följedokument, om dokumentet obestriddligen kan kopplas till produktens förpackning, behållare eller fordon. Följedokumentet ska innehålla uppgifter om leverantören eller transportören.

2.2 Det är inte nödvändigt att försegla förpackningar, behållare eller fordon, om

- a) transporten sker direkt mellan två aktörer som båda är underkastade kontrollsystemet för ekologisk produktion,
- b) transporten endast omfattar ekologiska produkter eller endast omfattar produkter under omställning,
- c) produkterna åtföljs av handlingar som innehåller de uppgifter som krävs enligt punkt 2.1, och
- d) både den avsändande och mottagande aktören håller dokumentation om sådan transport tillgänglig för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.

3. Särskilda regler för transport av foder till andra produktions- eller beredningsenheter eller till lagerlokaler

Vid transport av foder till andra produktions- eller beredningsenheter eller till lagerlokaler ska aktörerna se till att följande villkor uppfylls:

- a) Ekologiskt foder, foder under omställning och icke-ekologiskt foder hålls effektivt fysiskt åtskilda vid transport.

- b) Fordon eller behållare i vilka icke-ekologiska produkter har transporterats används endast för transport av ekologiska produkter eller produkter under omställning, om
- i) lämplig rengöring, vars effektivitet har kontrollerats, har genomförts före transport av ekologiska produkter eller produkter under omställning och aktören dokumenterar dessa aktiviteter,
 - ii) alla lämpliga åtgärder har vidtagits på grundval av de möjliga risker som framkommit enligt kontrollerna och aktörerna vid behov garanterar att icke-ekologiska produkter inte kan släppas ut på marknaden med en hänvisning till ekologisk produktion,
 - iii) aktören håller dokumentation om sådan transport tillgänglig för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
- c) Färdigt ekologiskt foder eller foder under omställning transporteras åtskilt från andra färdiga produkter fysiskt eller tidsmässigt.
- d) Under transport noteras den avsända produktmängden och den mängd som lämnas vid varje leverans.

4. Transport av levande fisk

- 4.1 Levande fisk ska transporteras i lämpliga tankar med rent vatten som uppfyller fiskens fysiologiska behov med avseende på temperatur och upplöst syre.
- 4.2 Före transport av ekologisk fisk och ekologiska fiskprodukter ska tankarna rengöras, desinficeras och sköljas noga.
- 4.3 Försiktighetsåtgärder ska vidtas för att minska stress. Under transporten får djurtätheten inte ligga på en nivå som är skadlig för arten.
- 4.4 Dokumentation om de aktiviteter som avses i punkterna 4.1, 4.2 och 4.3 ska lagras.

5. Mottagning av produkter från andra enheter och aktörer

Vid mottagandet av en ekologisk produkt eller produkt under omställning ska aktören kontrollera förpackningens, behållarens eller fordonets försegling, om försegling krävs, samt att de uppgifter som föreskrivs i avsnitt 2 har angetts.

Aktören ska kontrollera uppgifterna på den märkning som avses i avsnitt 2 mot uppgifterna i följedokumentet. Resultatet av dessa kontroller ska uttryckligen nämnas i den dokumentation som avses i artikel 34.5.

6. Särskilda regler för mottagning av produkter från ett tredjeland

Ekologiska produkter eller produkter under omställning som importeras från ett tredjeland ska transporteras i lämpliga förpackningar eller behållare, vara förseglade på ett sådant sätt att innehållet inte kan bytas ut och efter omständigheterna vara försedda med exportörens identifikation och med de andra märkningar och nummer som behövs för att identifiera varupartiet, och de ska åtföljas av kontrollcertifikatet för import från tredjeland när så är lämpligt.

Vid mottagandet av en ekologisk produkt eller en produkt under omställning som importerats från ett tredjeland ska den fysiska eller juridiska person till vilken sändningen levereras för beredning eller saluföring kontrollera förpackningens eller behållarens försegling och, för produkter som importerats i enlighet med artikel 45.1 b iii, kontrollera att det kontrollcertifikat som avses i den artikeln omfattar produkttypen i varupartiet. Resultatet av denna kontroll ska uttryckligen nämnas i den dokumentation som avses i artikel 34.5.

7. Lagring av produkter

- 7.1 Lokaler där produkterna lagras ska skötas på ett sådant sätt att det är möjligt att identifiera de olika partierna och att det inte finns någon risk för att produkterna blandas med eller kontamineras med produkter eller ämnen som inte är förenliga med reglerna för ekologisk produktion. Ekologiska produkter och produkter under omställning ska alltid vara klart och tydligt identifierbara.
- 7.2 När det gäller enheter för ekologisk växt- och animalieproduktion eller enheter för växt- och animalieproduktion under omställning, är lagring i produktionsenheten av andra insatsmedel eller -ämnen än de som har godkänts enligt artiklarna 9 och 24 för användning i ekologisk produktion förbjuden.
- 7.3 Allopatiska veterinärmedicinska läkemedel, inbegripet antibiotika, får lagras på jordbruksföretag och vattenbruksföretag är tillåten, förutsatt att de har ordinerats av en veterinär i samband med behandling enligt bilaga II del II punkt 1.5.2.2 och del III punkt 3.1.4.2 a, att de lagras på en övervakad plats och att de dokumenteras enligt artikel 34.5.
- 7.4 Om en aktör hanterar, ekologiska produkter, produkter under omställning eller icke-ekologiska produkter i någon kombination därav och de ekologiska produkterna eller produkterna under omställning lagras i lokaler där även andra jordbruksprodukter eller livsmedel lagras, ska
- a) de ekologiska produkterna eller produkterna under omställning hållas avskilda från övriga jordbruksprodukter eller livsmedel,
 - b) alla åtgärder vidtas för att säkerställa att varupartierna kan identifieras och för att undvika sammanblandning eller utbyte mellan ekologiska produkter, produkter under omställning och icke-ekologiska produkter,
 - c) lämplig rengöring, vars effektivitet har kontrollerats, ha genomförts före lagringen av de ekologiska produkterna eller produkterna under omställning och aktören ska dokumentera detta.
- 7.5 Endast sådana rengörings- och desinfektionsmedel får användas som godkänts enligt artikel 24 för användning i ekologisk produktion.
-

BILAGA IV

TERMER ENLIGT ARTIKEL 30

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

BILAGA V

EUROPEISKA UNIONENS LOGOTYP FÖR EKOLOGISK PRODUKTION SAMT KODNUMMER

1. Logotyp

1.1 Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ska utformas i enlighet med följande förlaga:

1.2 Referensfärgen i Pantone är grön Pantone nr 376 och, när fyrfärgstryck används, grön (50 % cyan + 100 % gul).

1.3 Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får också återges i svartvitt, men endast om det inte är möjligt att återge den i färg.

1.4 Om förpackningens eller etikettens bakgrundsfärg är mörk, får symbolen användas i negativt format mot förpackningens eller etikettens bakgrundsfärg.

1.5 Om logotypen återges i färg mot en bakgrundsfärg som gör att den blir svår att se, kan en avgränsande yttre linje användas, så att kontrasten mot bakgrundsfärgerna blir bättre.

- 1.6 Om uppgifterna på förpackningen har en enda färg får Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion återges i samma färg.
- 1.7 Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ska vara minst 9 mm hög och 13,5 mm bred. Förhållandet höjd/bredd ska alltid vara 1:1,5. I undantagsfall får minimistorleken minskas till en höjd på 6 mm på mycket små förpackningar.
- 1.8 Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion får kombineras med symboler och text som hänvisar till ekologisk produktion, på villkor att dessa inte ändrar logotypen eller det budskap den förmedlar eller de uppgifter som anges enligt artikel 32. När Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion kombineras med nationella eller privata logotyper med en grön färg som skiljer sig från den referensfärg som nämns i punkt 1.2, får Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion återges i samma färg.

2. Kodnummer

Kodnumren ska ha formatet

AB-CDE-999

där

- a) AB är ISO-koden för landet där kontroller sker,
- b) CDE är en term bestående av tre bokstäver som fastställs av kommissionen varje medlemsstat, såsom *bio*, *öko*, *org* eller *eko*, som ger en koppling till ekologisk produktion, och
- c) 999 är ett referensnummer med högst tre siffror, som
 - i) varje medlemsstats behöriga myndighet ska tilldela den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan till vilken/vilket den har delegerat kontrolluppgifter,
 - ii) kommissionen ska tilldela
 - de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som har erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 46,
 - de behöriga myndigheter i tredjeland som har erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 48.

BILAGA VI

FÖRLAGA TILL CERTIFIKAT

Certifikat enligt artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/848 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter

1. Dokumentnummer:	
2. (kryssa i rätt ruta) ☐ Aktör ☐ Aktörsgrupp – se bilaga	3. Namn och adress på aktören eller aktörsgruppen:
4. Verksamhet som bedrivs av aktören eller aktörsgruppen (välj rätt alternativ): ☐ Jordbruksproduktion ☐ Beredning ☐ Distribution ☐ Lagring ☐ Import ☐ Export ☐ Utsläppande på marknaden	5. Namn, adress och kodnummer för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet för aktören eller aktörsgruppen:
6. Kategori(er) av produkter som avses i artikel 35.7 i förordning (EU) 2018/848 och produktionsmetoder (välj rätt alternativ):	
— Obearbetade växter och växtprodukter, inbegripet utsäde och annat växtförädlingsmaterial Produktionsmetod: ☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden ☐ produktion under omställningsperioden ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 eller vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
— Djur och obearbetade animalieprodukter Produktionsmetod: ☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden ☐ produktion under omställningsperioden ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 eller vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
— Alger och obearbetade vattenbruksprodukter Produktionsmetod: ☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden ☐ produktion under omställningsperioden ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 eller vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till

— Bearbetade jordbruksprodukter, inklusive vattenbruksprodukter, för livsmedelsändamål Produktionsmetod: ☐ produktion av ekologiska produkter ☐ produktion av produkter under omställning ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
— Foder Produktionsmetod: ☐ produktion av ekologiska produkter ☐ produktion av produkter under omställning ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
— Vin Produktionsmetod: ☐ produktion av ekologiska produkter ☐ produktion av produkter under omställning ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
— Andra produkter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2018/848 eller som inte omfattas av de föregående kategorierna (vänligen precisera): Produktionsmetod: ☐ produktion av ekologiska produkter ☐ produktion av produkter under omställning ☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion (i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848 vid beredning, distribution, lagring, import, export, utsläppande på marknaden)	Certifikatets giltighetstid från till
Denna handling har utfärdats i enlighet med förordning (EU) 2018/848 för att intyga att aktören eller aktörsgruppen (välj rätt alternativ) uppfyller kraven i den förordningen.	
Ort och datum: Utfärdande kontrollmyndighets/utfärdande kontrollorgans underskrift:	

Bilaga – Förteckning över medlemmarna i aktörsgruppen enligt definitionen i artikel 36 i förordning (EU) 2018/848

Medlemmens namn	Adress

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/849

av den 30 maj 2018

om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt samt främja principerna om den cirkulära ekonomin.
- (2) För att minska regelbördan för små verksamhetsutövare bör tillståndsgivning och registreringskrav för små verksamhetsutövare förenklas.
- (3) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt verktyg för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (4) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsrätten på avfallsområdet efterlevs av medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

- (5) Tillförlitlig rapportering av uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande och för att säkerställa att uppgifter är jämförbara mellan medlemsstater. När medlemsstaterna rapporterar om hur målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG ⁽¹⁾, 2006/66/EG ⁽²⁾ och 2012/19/EU ⁽³⁾ har uppnåtts bör de därför använda de senaste regler som tagits fram av kommissionen och metoder som utvecklats av de respektive nationella behöriga myndigheterna med ansvar för genomförandet av de direktiven.
- (6) Den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁴⁾ gäller som prioritetsordning i unionens lagstiftning om förebyggande och hantering av avfall. När medlemsstaterna uppfyller målen i detta direktiv bör de vidta nödvändiga åtgärder för att beakta avfallshierarkins prioriteringar och säkerställa det praktiska genomförandet av dessa prioriteringar.
- (7) Som ett led i unionens åtagande att övergå till en cirkulär ekonomi bör direktiven 2000/53/EG, 2006/66/EG och 2012/19/EU ses över och vid behov ändras, med beaktande av genomförandet av dem och med hänsyn bland annat till möjligheten att fastställa mål för särskilda material som ingår i de relevanta avfallsflödena. Vid översynen av direktiv 2000/53/EG bör man också uppmärksamma problemet med uttjänta fordon som det inte redovisats för, inklusive transporter av begagnade fordon som misstänks vara uttjänta, samt tillämpningen av kontaktorgans riktlinjer nr 9 för transporter av fordon som utgör avfall. Vid översynen av direktiv 2006/66/EG bör man också beakta den tekniska utvecklingen av nya batterier där det inte används några farliga ämnen.
- (8) För att ändra och komplettera direktiv 2000/53/EG samt för att ändra direktiv 2012/19/EU bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller artiklarna 4.2 b, 5.5, 6.6 och 8.2 i direktiv 2000/53/EG, i deras lydelse enligt det här direktivet, och artikel 19 i direktiv 2012/19/EU, i dess lydelse enligt det här direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (9) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2000/53/EG med avseende på artiklarna 7.2 och 9.1d i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet, och för genomförandet av direktiv 2012/19/EU med avseende på artikel 16.9 i det direktivet, i dess lydelse enligt det här direktivet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (10) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshantering inom unionen och därigenom bidra till skyddet, bevarandet och förbättringen av kvaliteten på miljön samt det varsamma och rationella utnyttjandet av naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (11) Direktiven 2000/53/EG, 2006/66/EG och 2012/19/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2000/53/EG

Direktiv 2000/53/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska led b ersättas med följande:

- ”b) Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på regelbunden ändring av bilaga II i syfte att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen genom att
- i) där så erfordras fastställa de högsta koncentrationer av de ämnen som avses i led a i denna punkt som ska tolereras i specifika material och komponenter i fordon,
 - ii) undanta vissa material och komponenter i fordon från bestämmelserna i led a i denna punkt om användning av dessa ämnen inte kan undvikas,
 - iii) stryka material och komponenter i fordon från bilaga II om användningen av de ämnen som avses i led a i denna punkt kan undvikas,
 - iv) enligt leden i och ii ange vilka material och komponenter i fordon som kan avlägsnas före ytterligare behandling, och kräva att de ska märkas eller göras identifierbara på annat lämpligt sätt.
- Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje ämne, material eller komponent som berörs av leden i–iv.”

2. Artikel 5.5 ska ersättas med följande:

- ”5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter ömsesidigt erkänner och godtar skrotningsintyg som utfärdats i andra medlemsstater i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
- Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa minimikrav för skrotningsintyg.”

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla uttjänta fordon lagras (även tillfälligt) och behandlas i enlighet med avfallshierarkin och de allmänna krav som fastställs i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (*), och i överensstämmelse med de tekniska minimikrav som fastställs i bilaga I till det här direktivet, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om hälsoskydd och miljö.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

- ”6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a för att ändra bilaga I för att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(¹) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

4. I artikel 7.2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter som krävs för att kontrollera att medlemsstaterna uppfyller de mål som fastställs i första stycket i denna punkt. Vid utarbetande av sådana föreskrifter ska kommissionen beakta alla relevanta faktorer, bland annat tillgängligheten av uppgifter samt export och import av uttjänta fordon. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.”

5. Artikel 8.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa de standarder som avses i punkt 1 i den här artikeln. Vid utarbetandet av dessa standarder ska kommissionen beakta det arbete inom detta område som pågår i relevanta internationella forum. Kommissionen ska i lämpliga delar bidra till detta arbete.”

6. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 7.2 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställs av kommissionen i enlighet med punkt 1d i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 1d i denna artikel, och ska omfatta uppgifterna för den rapporteringsperioden.

1b. De uppgifter som medlemsstater rapporterar i enlighet med punkt 1a ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

1c. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med punkt 1a och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

1d. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 1a i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.2 b, 5.5, 6.6 och 8.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.2 b, 5.5, 6.6 och 8.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.2 b, 5.5, 6.6 och 8.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

Översyn

Senast den 31 december 2020 ska kommissionen se över detta direktiv och för detta ändamål överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.”

9. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Artikel 2

Ändring av direktiv 2006/66/EG

Direktiv 2006/66/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 10.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska övervaka insamlingsnivåerna årligen i enlighet med det system som anges i bilaga I till detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 (*) ska medlemsstaterna elektroniskt lämna in rapporter till kommissionen inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Rapporterna ska ange hur de uppgifter som behövs för beräkningen av insamlingsnivån har erhållits.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik (EGT L 332, 9.12.2002, s. 1).”

2. Artikel 12.5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska rapportera de återvinningsnivåer som uppnåtts för varje berört kalenderår och om huruvida de återvinningsgrader som anges i del B i bilaga III har uppnåtts. De ska elektroniskt lämna in uppgifterna till kommissionen inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in.”

3. Artikel 22 ska utgå.

4. Följande artikel ska införas:

"Artikel 22a

Incitament för tillämpning av avfallshierarkin

För att bidra till målen i detta direktiv får medlemsstaterna med hjälp av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder, exempelvis de som anges i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder, ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin."

5. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser för miljön och för den inre marknadens funktion."

b) I punkt 2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"2. Kommissionens rapport ska innehålla en utvärdering av följande aspekter av detta direktiv:".

Artikel 3

Ändring av direktiv 2012/19/EU

Direktiv 2012/19/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska utgå.

b) Följande punkter ska läggas till:

"6. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om genomförandet av punkt 4 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställs av kommissionen i enlighet med punkt 9.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 9, och ska omfatta uppgifterna från den rapporteringsperioden.

7. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med punkt 6 ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

8. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med punkt 6 och offentliggöra en rapport om resultaten av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifterna och vart fjärde år därefter.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 16a

Incitament för tillämpning av avfallshierarkin

För att bidra till målen i detta direktiv får medlemsstaterna med hjälp av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder, exempelvis de som anges i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder, ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin."

3. Artikel 19.1 ska ersättas med följande:

"Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 i detta direktiv när det gäller de ändringar som krävs för att anpassa bilagorna IV, VII, VIII och IX till detta direktiv till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt avseende varje bilaga som ska ändras. När bilaga VII till detta direktiv ändras ska hänsyn tas till de undantag som beviljats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88)."

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 5 juli 2020 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv fastställa.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta övriga medlemsstater om detta.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/850**av den 30 maj 2018****om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principerna om den cirkulära ekonomin, öka energieffektiviteten samt minska unionens beroende av importerade resurser.
- (2) De mål som fastställs i rådets direktiv 1999/31/EG ⁽⁴⁾ för begränsningar för deponering bör stärkas så att de bättre återspeglar unionens ambition att gå över till en cirkulär ekonomi och göra framsteg i genomförandet av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 med titeln *Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa* genom att successivt minska deponering av avfall avsett för deponier för icke-farligt avfall till ett minimum. Kommissionen och medlemsstaterna bör se till att den minskningen passar in i en integrerad politik som säkerställer en god tillämpning av avfallshierarkin, stärker en övergång till förebyggande, inklusive återanvändning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning samt förhindrar en övergång från deponering till förbränning.
- (3) För att säkerställa en större enhetlighet i unionsrätten på avfallsområdet bör definitionerna i direktiv 1999/31/EG, när det är relevant, anpassas till definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁵⁾.
- (4) Den gällande definitionen av *glesbebyggelse* behöver anpassas med avseende på de yttersta randområdena, så att hänsyn tas till denna bebyggelses särdrag, som ger upphov till helt andra frågeställningar ur ett miljöperspektiv jämfört med andra regioner.
- (5) Tillämpningsområdet för direktiv 1999/31/EG bör anpassas till tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG ⁽⁶⁾ och bör fortsätta att omfatta deponering av avfall från den utvinningsindustri som inte omfattas av direktiv 2006/21/EG.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.)

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

- (6) Ytterligare begränsningar av deponering skulle ge tydliga vinster för miljön, ekonomin och samhället, med början från avfallsflöden som genomgår separat insamling, såsom plast, metall, glas, papper och biologiskt avfall. Den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten när det gäller materialåtervinning eller annan återvinning av restavfall som härrör från separat insamlat avfall bör beaktas vid genomförandet av dessa deponeringsbegränsningar.
- (7) Biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall står för en stor del av det kommunala avfallet. Deponering av obehandlat biologiskt nedbrytbart avfall medför betydande negativa miljöeffekter i form av växthusgasutsläpp och förorening av ytvatten, grundvatten, mark och luft. Även om det i direktiv 1999/31/EG redan fastställs mål för minskad deponering av biologiskt nedbrytbart avfall, bör det införas ytterligare begränsningar för deponering av biologiskt nedbrytbart avfall genom förbud mot deponering av biologiskt nedbrytbart avfall som samlats in separat för materialåtervinning i enlighet med direktiv 2008/98/EG.
- (8) I syfte att säkerställa korrekt tillämpning av avfallshierarkin bör lämpliga åtgärder vidtas för att från och med 2030 begränsa deponeringen av allt avfall som lämpar sig för materialåtervinning eller annan resurs- eller energiåtervinning. Sådana begränsningar bör inte gälla om det kan visas att avfallet inte lämpar sig för materialåtervinning eller annan återvinning och att deponering skulle vara det sammantaget bästa för miljön i enlighet med den avfallshierarki som anges i direktiv 2008/98/EG.
- (9) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Att fastställa mål för minskning av deponering kommer att kräva stora förändringar i många medlemsstaters avfallshantering och kommer att underlätta ytterligare framsteg och satsningar på separat insamling, sortering och materialåtervinning av avfall och undvika att materialåtervinningsbara material fastnar längre ned i avfallshierarkin.
- (10) Det är nödvändigt att successivt minska deponeringen för att förhindra skadliga effekter på människors hälsa och miljön, och för att säkerställa att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial börjar återvinnas gradvis och på ett effektivt sätt genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin enligt vad som föreskrivs i direktiv 2008/98/EG. Genom denna minskning bör man undvika att det byggs upp en överkapacitet inom anläggningar för behandling av restavfall, till exempel genom energiåtervinning eller lågkvalitativ mekanisk-biologisk behandling av obehandlat kommunalt avfall, eftersom detta skulle kunna försvåra uppnåendet av unionens långsiktiga mål i fråga om förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall enligt vad som föreskrivs i direktiv 2008/98/EG. Även om medlemsstaterna, för att förhindra negativ påverkan på människors hälsa och miljön, bör vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att endast behandlat avfall deponeras, bör samtidigt inte efterlevnaden av denna skyldighet skapa överkapacitet för behandling av kommunalt restavfall. I syfte att säkerställa samstämmighet mellan målen i direktiv 2008/98/EG och det mål för minskning av deponering som fastställs i direktiv 1999/31/EG i dess lydelse enligt det här direktivet, och för att säkerställa en samordnad planering av de infrastrukturer och investeringar som krävs för att uppfylla dessa mål, bör dessutom de medlemsstater som, enligt uppgifter som inrapporterats med hjälp av OECD:s och Eurostats gemensamma frågeformulär, deponerade mer än 60 % av sitt kommunala avfall 2013 få besluta att förlänga tidsfristen för att uppfylla det deponeringsmål som fastställts för 2035.
- (11) I syfte att säkerställa uppgifternas tillförlitlighet är det viktigt att mer exakt fastställa reglerna för medlemsstaternas rapportering av kommunalt avfall som deponerats. Rapporteringen bör baseras på mängden kommunalt avfall som deponeras efter behandling för att förbereda avfallet för deponering, såsom stabilisering av biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall, och på mängden avfall som bortskaffas genom förbränning. När det gäller kommunalt avfall som går in i behandling före materialåtervinning och annan återvinning av avfall, såsom sortering och mekanisk behandling, bör det avfall som härrör från sådan behandling och som slutligen deponeras också beaktas vid beräkningen av deponeringsmålet.
- (12) Vid uppfyllandet av skyldigheten enligt direktiv 1999/31/EG att ombesörja behandling av avfall innan det deponeras bör medlemsstaterna tillämpa den lämpligaste behandlingen, däribland en stabilisering av den organiska delen av avfallet, för att i möjligaste mån minska de negativa effekterna av deponering av sådant avfall på miljön och människors hälsa. Vid bedömningen av huruvida en behandling är lämplig bör medlemsstaterna beakta åtgärder som redan genomförts för att minska dessa negativa effekter, särskilt separering av biologiskt avfall och separat insamling av papper och kartong.
- (13) För att säkerställa att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet bör ett system med rapporter för tidig varning inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.

- (14) För att bidra till att uppnå målen för direktiv 1999/31/EG och stärka övergången till en cirkulär ekonomi bör kommissionen främja samordning och utbyte av information och bästa praxis mellan medlemsstaterna och olika sektorer i ekonomin.
- (15) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt verktyg för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (16) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsrätten på avfallsområdet efterlevs av medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort föråldrade rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport. Tillförlitlig rapportering av uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande, för god planering av infrastruktur för avfallsbehandling och för att säkerställa att uppgifter är jämförbara mellan medlemsstater. När medlemsstaterna rapporterar om hur målen i direktiv 1999/31/EG, i dess lydelse enligt det här direktivet, har uppnåtts bör de därför använda de senaste regler som tagits fram av kommissionen och metoder som utvecklats av de respektive nationella behöriga myndigheterna med ansvar för genomförandet av det här direktivet.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 1999/31/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 5a.4, 15.5, 15b och 15c i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (18) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshantering inom unionen och därigenom bidra till skyddet, bevarandet och förbättringen av kvaliteten på miljön samt det varsamma och rationella utnyttjandet av naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Direktiv 1999/31/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 1999/31/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att stödja unionens övergång till en cirkulär ekonomi och i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (*), särskilt artiklarna 4 och 12, är målet för detta direktiv att säkerställa en successiv minskning av deponering av avfall, i synnerhet avfall som lämpar sig för materialåtervinning eller annan återvinning, och att genom stränga operativa och tekniska krav på avfall och deponier tillhandahålla åtgärder, förfaranden och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

riktlinjer för att förebygga eller så långt det är möjligt minska avfallsdeponeringens negativa effekter på miljön, i synnerhet föroreningen av ytvatten, grundvatten, mark och luft, och på den globala miljön, inbegripet växthus-effekten, liksom alla risker som deponering av avfall kan medföra för människors hälsa under deponins hela livscykel.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3)."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) De definitioner av *avfall*, *farligt avfall*, *icke-farligt avfall*, *kommunalt avfall*, *avfallsproducent*, *avfallsinnehavare*, *avfalls-hantering*, *separat insamling*, *återvinning*, *förberedelse för återanvändning*, *materialåtervinning* och *bortskaffande* som anges i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska tillämpas."

b) Leden b, c, d och n ska utgå.

c) I led r ska följande stycke läggas till:

"I de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i fördraget får medlemsstaterna besluta att tillämpa följande definition:

glesbebyggelse: bebyggelse

— med högst 2 000 invånare per bebyggelse och högst 5 invånare per kvadratkilometer, eller med fler än 2 000 men färre än 5 000 invånare per bebyggelse och högst 5 invånare per kvadratkilometer och som genererar högst 3 000 ton avfall per år, och

— där avståndet till närmaste tätort med minst 250 invånare per kvadratkilometer är minst 100 kilometer utan vägförbindelse."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska sista strecksatsen utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Hanteringen av avfall från landbaserad utvinningsindustri – det vill säga avfall från prospektering, utvinning, inklusive utvecklingsfasen innan produktion inleds, bearbetning och lagring av mineraltillgångar samt från drift av stenbrott – ska undantas från detta direktivs tillämpningsområde om den omfattas av tillämpningsområdet för andra unionslagstiftningsakter."

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke utgå:

"Två år före den tidpunkt som anges i led c skall rådet på nytt granska ovanstående mål på grundval av en rapport från kommissionen om medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de mål som anges i leden a och b, om det är lämpligt åtföljd av ett förslag för att bekräfta eller ändra detta mål i syfte att säkerställa en hög nivå i fråga om miljöskydd."

b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

"f) Avfall som samlats in separat för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2008/98/EG och artikel 22 i det direktivet, med undantag för avfall som uppkommer genom efterföljande behandling av det separat insamlade avfallet för vilket deponering ger det bästa resultatet för miljön i enlighet med artikel 4 i det direktivet."

c) Följande punkt ska införas:

"3a. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att allt avfall som lämpar sig för materialåtervinning eller annan återvinning, särskilt kommunalt avfall, från och med 2030 inte ska tas emot av en deponi, med undantag för avfall för vilket deponering ger det bästa resultatet för miljön i enlighet med artikel 4 i direktiv 2008/98/EG."

Medlemsstaterna ska ta med information om de åtgärder som vidtas enligt denna punkt i de avfallsplaner som avses i artikel 28 i direktiv 2008/98/EG eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium."

d) Följande punkter ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att den mängd kommunalt avfall som deponeras senast 2035 minskas till 10 % eller mindre av den totala mängden (vikt) genererat kommunalt avfall.

6. En medlemsstat får skjuta upp tidsfristen för att uppnå de mål som avses i punkt 5 med upp till fem år, under förutsättning att den medlemsstaten

a) deponerade mer än 60 % av sitt under 2013 genererade kommunala avfall enligt vad som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma frågeformulär, och

b) senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 5 i denna artikel underrättar kommissionen om sin avsikt att skjuta upp tidsfristen och lämnar in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IV till detta direktiv. Denna plan får kombineras med en genomförandeplan som lämnas in i enlighet med artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.

7. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 6 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IV. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

8. Vid ett uppskjutande av tidsfristen i enlighet med punkt 6 ska medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att senast 2035 minska mängden kommunalt avfall som deponeras till 25 % eller mindre av den totala mängden (vikt) genererat kommunalt avfall.

9. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen se över målet i punkt 5 i syfte att behålla eller, om så är lämpligt, sänka det och att överväga ett kvantitativt per capita-mål för deponering samt införa begränsningar för deponering av icke-farligt avfall som inte är kommunalt avfall. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 5a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 5.5 och 5.6 har uppnåtts gäller följande:

a) Vikten av det kommunala avfall som uppkommit och skickats till deponering ska beräknas under ett visst kalenderår.

b) Vikten av avfall som härrör från behandling före materialåtervinning eller annan återvinning av kommunalt avfall, såsom sortering eller mekanisk biologisk behandling, och som därefter deponeras ska räknas in i det kommunala avfall som rapporteras som deponerat.

c) Vikten av kommunalt avfall som går in i förfaranden för bortskaffande genom förbränning och vikten av avfall som uppkommer genom stabilisering av den biologiskt nedbrytbara delen av kommunalt avfall för att därefter deponeras ska rapporteras som deponerat.

d) Vikten av avfall som uppkommer under materialåtervinning eller något annat återvinningsförfarande för kommunalt avfall och som därefter deponeras ska inte räknas in i det kommunala avfall som rapporteras som deponerat.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet beträffande det deponerade kommunala avfallet för att säkerställa att villkoren i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda. För detta ändamål får de använda det system som fastställts i enlighet med artikel 11a.3 i direktiv 2008/98/EG.

3. Om kommunalt avfall transporteras till en annan medlemsstat eller exporteras från unionen för deponering, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 (*) ska det räknas in i mängden deponerat avfall, i enlighet med punkt 1, av den medlemsstat i vilken avfallet samlades in.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer reglerna för beräkning, kontroll och rapportering av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 5b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta en rapport om framstegen med att uppnå de mål som anges i artikel 5.5 och 5.6 senast tre år innan var och en av de tidsfrister som föreskrivs i de bestämmelserna löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljt av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.

Artikel 5c

Utbyte av information och bästa praxis

Kommissionen ska organisera ett regelbundet utbyte av information och bästa praxis mellan medlemsstaterna, inklusive, i förekommande fall, med lokala och regionala myndigheter, om det praktiska genomförandet av kraven i detta direktiv.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)."

6. I artikel 6 a ska följande mening läggas till:

"Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt inte äventyrar uppnåendet av målen i direktiv 2008/98/EG, särskilt om avfallshierarkin och om ökningen av förberedelser för återanvändning och materialåtervinning enligt vad som anges i artikel 11 i det direktivet."

7. I artikel 11.2 ska andra stycket utgå.

8. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 5.2, 5.5 och 5.6 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställs av kommissionen i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Den första rapporteringsperioden om genomförandet av artikel 5.5 och 5.6 ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 5 i denna artikel, och ska omfatta uppgifterna för den rapporteringsperioden.

2. Medlemsstaterna ska rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 5.2 fram till den 1 januari 2025.

3. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

4. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultaten av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

5. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.”

9. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 15a

Styrmedel för att främja en övergång till en mer cirkulär ekonomi

För att bidra till målen i detta direktiv ska medlemsstaterna använda ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpningen av avfallshierarkin. Dessa styrmedel och åtgärder får inbegripa de som anges i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder.

Artikel 15b

Fastställande av permeabilitetskoefficienten för deponier

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange den metod som ska användas för fastställande av permeabilitetskoefficienten för deponier, på fältet och för platsens hela utsträckning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 15c

Unionsstandard för provtagning av avfall

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ta fram en standard för provtagning av avfall. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2. Fram till det att dessa genomförandeakter antas får medlemsstaterna tillämpa nationella standarder och förfaranden.”

10. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Översyn av bilagorna

Kommissionen ska regelbundet se över bilagorna och vid behov lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.”

11. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

12. I bilaga I ska punkt 3.5 utgå.
13. I bilaga II ska punkt 5 utgå.
14. I bilaga III punkt 2 ska första stycket utgå.
15. Bilaga IV ska läggas till i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar på det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

Följande bilaga ska läggas till:

"BILAGA IV

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN I ENLIGHET MED ARTIKEL 5.6

Den genomförandeplan som ska lämnas in i enlighet med artikel 5.6 ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av kommunalt avfall och de flöden det består av.
 2. En bedömning av genomförandet av avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.
 3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 5.5 inom den tidsfrist som där fastställts och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
 4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 5.8 i detta direktiv och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpningen av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 i och bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG.
 5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställande av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
 6. Information om finansieringen av avfallshantering i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
 7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshantering.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851**av den 30 maj 2018****om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras och omvandlas till hållbar materialhantering, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principerna om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser samt åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. För att göra ekonomin verkligt cirkulär är det nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för hållbar produktion och konsumtion, genom att fokusera på produkters hela livscykel på ett sätt som bevarar resurser och sluter kretsloppet. En mer ändamålsenlig resursanvändning skulle också ge betydande nettobesparingar för unionens företag, myndigheter och konsumenter och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.
- (2) Att effektivisera resursanvändningen och se till att avfall värderas som en resurs kan bidra till att minska unionens beroende av råvaruimport och främja övergången till en hållbarare materialhantering och en modell för cirkulär ekonomi. Övergången bör bidra till Europa 2020-strategins mål om en smart och hållbar tillväxt för alla, skapa betydande möjligheter för lokala ekonomier och aktörer, bidra till att öka synergier mellan den cirkulära ekonomin och energi-, klimat-, jordbruks-, industri- och forskningspolitiken och innebära fördelar för miljön i form av minskade växthusgasutsläpp och för ekonomin.
- (3) De mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁴⁾ för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av avfall bör utökas så att de bättre återspeglar unionens ambition att övergå till en cirkulär ekonomi.
- (4) Samstämmigheten mellan direktiv 2008/98/EG och närstående unionslagstiftningsakter, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽⁶⁾, behöver säkerställas.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför nödvändigt att fastställa tydliga långsiktiga policymål för att styra åtgärder och investeringar, framför allt genom att förhindra att strukturell överkapacitet för behandling av restavfall uppstår och att återvinningsbart material fastnar längre ner i avfallshierarkin.
- (6) Kommunalt avfall utgör ungefär 7–10 % av den totala avfallsmängden i unionen. Detta avfallsflöde är emellertid ett av de svåraste att ta hand om, och hanteringen av kommunalt avfall ger i allmänhet en god indikation på kvaliteten på den övergripande avfallshantering i ett land. Utmaningarna för hanteringen av kommunalt avfall följer av den mycket komplexa och blandade sammansättningen, den direkta närheten mellan det genererade avfallet och medborgarna, ett mycket stort offentligt intresse samt dess påverkan på miljön och människors hälsa. Därför krävs ett mycket komplext system för hanteringen av kommunalt avfall, inklusive ett effektivt insamlings-system, ett ändamålsenligt sorteringssystem och en grundlig spårning av avfallsflöden, aktiv medverkan från medborgare och företag, infrastruktur som är anpassad till den specifika avfallssammansättningen och ett väl genomtänkt finansieringssystem. Länder som har tagit fram effektiva system för hantering av kommunalt avfall uppvisar i allmänhet bättre resultat vad gäller avfallshantering som helhet, bland annat när det gäller uppnåendet av målen för materialåtervinning.
- (7) Erfarenheten har visat att oavsett ansvarsfördelningen mellan de offentliga och privata aktörerna för avfallshanteringen kan avfallshanteringssystem bidra till att vi får en cirkulär ekonomi, och att geografiska och strukturella omständigheter ofta är utslagsgivande för ansvarsfördelningen. Bestämmelserna i detta direktiv möjliggör både avfallshanteringssystem där kommunen är huvudman för att samla in kommunalt avfall och system där sådana tjänster läggs ut på privata aktörer, eller varje annat slag av ansvarsfördelning mellan offentliga och privata aktörer. Valet av system, och om de ska ändras eller inte, förblir medlemsstaternas ansvar.
- (8) Växtbaserade ämnen från den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och livsmedel av icke-animalskt ursprung som inte längre är avsedda att användas som livsmedel utan för utfodring av djur bör undantas från tillämpningsområdet för direktiv 2008/98/EG om de fullt ut uppfyller unionens foderlagstiftning, för att undvika duplicering av bestämmelser. Direktiv 2008/98/EG bör därför inte tillämpas på dessa produkter och ämnen när de används som foder, och det direktivets tillämpningsområde behöver förtydligas i detta avseende. Utan att det påverkar andra unionsbestämmelser på djurfoderområdet är animaliska biprodukter, avsedda att användas som foderråvaror i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 ⁽¹⁾, redan uteslagna från tillämpningsområdet för direktiv 2008/98/EG i den utsträckning de omfattas av annan unionslagstiftning.
- (9) Definitioner av icke-farligt avfall, kommunalt avfall, bygg- och rivningsavfall, livsmedelsavfall, resursåtervinning, återfyllnad och system för utökat producentansvar bör införas i direktiv 2008/98/EG så att dessa begrepps omfattning klargörs.
- (10) För att säkerställa att målen avseende förberedelse för återanvändning och materialåtervinning grundas på tillförlitliga och jämförbara uppgifter, och möjliggöra effektivare övervakning av framstegen mot dessa mål, bör definitionen av kommunalt avfall i direktiv 2008/98/EG vara i linje med den som används för statistiska ändamål av Eurostat och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), på grundval av vilken medlemsstater har rapporterat uppgifter under flera år. Kommunalt avfall definieras som avfall från hushåll och avfall från andra källor, såsom detaljhandeln, förvaltningar, skolor, hälso- och sjukvårdsinrättningar, hotell- och restaurangbranschen och andra tjänster och verksamheter, som liknar hushållsavfall till sin art och sammansättning. Kommunalt avfall omfattar därför bl.a. avfall från park- och trädgårdsskötsel, såsom löv, gräs- och trädklipp, samt avfall från mark- och gaturenhållningstjänster, såsom innehåll i papperskorgar och skräp, utom material såsom sand, sten, lera eller damm. Medlemsstaterna bör säkerställa att avfall från storhandel och industri som inte liknar hushållsavfall inte omfattas av tillämpningsområdet för kommunalt avfall. Avfall från produktion, jordbruk, skogsbruk, fiske, bygg- och rivningsverksamhet septiktankar, avloppsnät och rening av avlopp samt uttjänta fordon är undantagna från tillämpningsområdet för kommunalt avfall. Kommunalt avfall ska förstås som motsvarande de

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

avfallskategorier som ingår i kapitel 15 01 och kapitel 20, med undantag för koderna 20 02 02, 20 03 04 och 20 03 06, i avfallsförteckningen som fastställts genom kommissionens beslut 2014/955/EU ⁽¹⁾ i den version som gäller den 4 juli 2018. Avfall som omfattas av andra kapitel i den förteckningen ska inte anses som kommunalt avfall annat än i fall där kommunalt avfall behandlas och tilldelas koder i kapitel 19 i förteckningen. Medlemsstaterna får använda relevanta kategorier i den förteckningen över avfall för statistiska ändamål. Definitionen av kommunalt avfall i detta direktiv införs för att fastställa tillämpningsområdet för målen avseende förberedelse för återanvändning och materialåtervinning och beräkningsreglerna för dem. Den är neutral vad gäller privat eller offentlig status för aktörer som hanterar avfall och omfattar därför avfall från hushåll och andra källor som hanteras av kommuner eller på uppdrag av kommuner eller direkt av privata aktörer.

- (11) Definitionen av bygg- och rivningsavfall avser avfall från bygg- och rivningsverksamhet generellt, men omfattar även avfall från mindre egen bygg- och rivningsverksamhet i privata hushåll. Bygg- och rivningsavfall bör förstås som motsvarande avfallskategorierna i kapitel 17 i avfallsförteckningen som fastställts genom beslut 2014/955/EU i den version som gäller den 4 juli 2018.
- (12) En definition av resursåtervinning bör införas för att täcka andra återvinningsformer än energiåtervinning och andra än upparbetning av avfall till material som används som bränslen eller annan energikälla. Det inkluderar förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllnad och andra former av resursåtervinning såsom upparbetning av avfall till sekundära råvaror för tekniska ändamål vid anläggning av vägar eller annan infrastruktur. Beroende på de särskilda faktiska omständigheterna kan sådan upparbetning uppfylla definitionen av materialåtervinning om användningen av material bygger på ordentliga kvalitetskontroller och uppfyller alla relevanta standarder, normer, specifikationer och miljö- och hälsoskydds krav för den särskilda användningen.
- (13) En definition av återfyllnad bör införas för att klargöra att det som avses är varje återvinningsförfarande för lämpligt icke-farligt avfall som ska användas för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodulering. Det avfall som används för återfyllnad bör begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål.
- (14) En definition av system för utökat producentansvar bör införas för att klargöra att vad som menas är en uppsättning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit och som kräver att produkters producenter bär det ekonomiska eller det ekonomiska och organisatoriska ansvaret för avfallshanteringsledet under en produkts livscykel, inklusive separat insamling, sortering och behandling. Denna skyldighet kan också innefatta organisationsansvar och ansvar att bidra till att avfall förebyggs och till produkters återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet. Produkters producenter kan fullgöra skyldigheterna kopplade till systemet för utökat producentansvar enskilt eller kollektivt.
- (15) För att bidra till uppnåendet av målen i direktiv 2008/98/EG bör medlemsstaterna använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att skapa incitament för tillämpning av avfallshierarkin, t.ex. sådana som anges i bilaga IVa, vilket bl.a. omfattar deponerings- och förbränningsavgifter, volym- eller viktbaserade avfallstaxor, system för utökat producentansvar, underlättande av livsmedelsdonationer och incitament för lokala myndigheter eller andra lämpliga instrument och åtgärder.
- (16) För att främja en hållbar resursanvändning och industriell symbios bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att göra det enklare att erkänna ett ämne eller ett föremål som uppkommit genom en produktionsprocess som inte primärt syftar till produktion av detta ämne eller föremål som en biprodukt om de harmoniserade villkoren på unionsnivå uppfylls. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för tillämpningen av statusen som biprodukt genom att prioritera reproducerbara metoder från industriell symbios.
- (17) För att ge aktörer på marknader för sekundära råvaror större säkerhet när det gäller ämnens eller föremåls status som avfall eller icke-avfall, och främja lika villkor, är det viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att avfall som har genomgått ett återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller alla villkor i artikel 6.1 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet. Sådana åtgärder får inkludera antagandet av lagstiftning som införlivar dessa villkor och som stöds av förfaranden för att genomföra dem, såsom fastställandet av material- och användningsspecifika kriterier för när avfall upphör att vara avfall, riktlinjer, beslut i enskilda fall och andra förfaranden för ad hoc-tillämpning av de harmoniserade villkoren på unionsnivå. Sådana åtgärder bör inkludera efterlevnadsbestämmelser för att kontrollera att avfall som anses ha

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

upphört att vara avfall efter ett återvinningsförfarande uppfyller unionsrätten om avfall, kemikalier och produkter, varvid särskilt ska prioriteras avfallsflöden som på grund av sin art och mängd utgör en större risk för människors hälsa och miljön, avfall som genomgår innovativa återvinningsprocesser eller avfall som återvinns för att senare användas på nytt i andra medlemsstater. Åtgärderna får också inkludera fastställande av ett krav på de aktörer som återvinner avfall eller innehavare av återvunnet avfallsmaterial att visa att de uppfyller villkoren i artikel 6.1 i direktiv 2008/98/EG i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet. För att förhindra illegala transporter av avfall och för att höja medvetenheten bland medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna bör öppenheten vara större när det gäller medlemsstaternas inställning till frågan när avfall upphör att vara avfall, särskilt i fråga om sina beslut i enskilda fall och resultatet av de behöriga myndigheternas kontroller samt om medlemsstaternas och de behöriga myndigheternas särskilda farhågor när det gäller vissa avfallsflöden. Det är uteslutande medlemsstaterna som utifrån all relevant information från innehavaren av material eller avfall slutgiltigt fastställer om villkoren i artikel 5 eller 6 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, är uppfyllda.

- (18) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa närmare kriterier för när avfall upphör att vara avfall. I detta sammanhang bör specifika kriterier för när avfall upphör att vara avfall övervägas åtminstone för ballastmaterial, papper, däck och textilier.
- (19) Tillämpningen av regler för biprodukter och avfall som upphört att vara avfall bör inte påverka andra bestämmelser i unionsrätten, särskilt artiklarna 28, 50.4 a och 50.4 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall ⁽¹⁾, lagstiftning om kemikalier och lagstiftning om utsläppande på marknaden av vissa produkter. För att avfall ska erkännas ha upphört att vara avfall måste ämnen eller föremål uppfylla relevanta krav för produkterna. Regler för när avfall upphör att vara avfall kan fastställas i produktspecifik lagstiftning.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att stimulera utvecklingen, produktionen, marknadsföringen och användningen av produkter och produktkomponenter som lämpar sig för flerfaldig användning, som innehåller återvunnet material, som är hållbara ur teknisk synvinkel och enkla att reparera och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att göra det lättare att genomföra avfallshierarkin korrekt, utan att äventyra den fria rörligheten för varor på den inre marknaden. Åtgärderna bör beakta produktens inverkan under hela deras livscykel, avfallshierarkin och, när så är lämpligt, möjligheten till flerfaldig materialåtervinning.
- (21) System för utökat producentansvar utgör en väsentlig del av en effektiv avfallshantering. Systemens effektivitet och resultat skiljer sig emellertid avsevärt mellan medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att fastställa minimikrav för driften av sådana system för utökat producentansvar och att klargöra att dessa krav också gäller för system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med andra unionslagstiftningsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG ⁽²⁾, 2006/66/EG ⁽³⁾ och 2012/19/EU ⁽⁴⁾, utöver de krav som redan fastställts där, om inget annat uttryckligen anges. Det är nödvändigt att skilja mellan de allmänna minimikrav som gäller för alla system och de som gäller bara för organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produktens producenters räkning. Såvida inte medlemsstaterna beslutar något annat gäller de allmänna minimikraven för system för utökat producentansvar inte för system som inte uppfyller definitionen av ett system för utökat producentansvar.
- (22) De allmänna minimikraven bör minska kostnaderna och förbättra resultaten samt garantera lika villkor, även för små och medelstora företag samt e-handelsföretag, och undvika hinder för en väl fungerande inre marknad. De bör även bidra till att kostnader för uttjänta produkter inkluderas i produktpriserna och ge incitament för producenterna att, när de utformar sina produkter, i högre grad beakta möjligheter till materialåtervinning, återanvändning och reparation och förekomsten av farliga ämnen. Dessa krav bör framför allt förbättra styrningen av och insynen i systemen för utökat producentansvar och minska möjligheten till intressekonflikter mellan organisationer som med

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning och aktörer på avfallsområdet som de organisationerna ingår avtal med. Kraven bör gälla för både nya och befintliga system för utökat producentansvar. För att producenterna ska kunna anpassa sina strukturer och förfaranden till de nya kraven är det dock nödvändigt med en övergångsperiod för befintliga system för utökat producentansvar.

- (23) Myndigheter spelar en viktig roll i samband med organiseringen av insamlingen och behandlingen av kommunalt avfall och dithörande kommunikation med medborgarna. Bestämmelser om det ekonomiska ansvaret för produkters producenter som införs som en del av de allmänna minimikraven för systemen för utökat producentansvar bör tillämpas utan att det påverkar myndigheternas behörighet när det gäller insamling och behandling av kommunalt avfall.
- (24) I fall då myndigheterna är ansvariga för att organisera de operativa aspekterna av att hantera avfall från produkter som omfattas av system för utökat producentansvar bör tjänsterna tillhandahållas på ett kostnadseffektivt sätt och det ekonomiska ansvaret för produkters producenter bör inte överstiga kostnaderna för tillhandahållandet av tjänsterna. Sådana kostnader bör klart och tydligt fastställas mellan de berörda aktörerna, däribland produkters producenter, deras organisationer och myndigheter.
- (25) För att säkerställa en god avfallshantering bör produkters producenter eller de organisationer som för deras räkning genomför skyldigheter med avseende på utökat producentansvar vara ansvariga för hanteringen av avfall från produkter som de släpper ut på marknaden och säkerställa kontinuerliga avfallshanteringstjänster året runt, även om de mål som gäller dem har uppnåtts. De bör inte heller begränsa dessa tjänster till att omfatta bara de geografiska områden, produkter och material som är lönsammast ur avfallsinsamlings- och avfallshanteringssynpunkt.
- (26) Produkters producenter bör täcka de kostnader som är nödvändiga för att uppnå avfallshanteringsmålen och andra mål, inbegripet för avfallsförebyggande, som fastställts för det relevanta systemet för utökat producentansvar. På strikta villkor kan dessa kostnader delas med de ursprungliga avfallsproducenterna eller distributörerna om detta är befogat på grund av behovet att säkerställa god avfallshantering och den ekonomiska bärkraften för systemet för utökat producentansvar.
- (27) Kommissionen bör anta riktlinjer om anpassningen av ekonomiska bidrag från produkters producenter till system för utökat producentansvar, för att bistå medlemsstaterna med att genomföra detta direktiv för en smidigare inre marknad. För att säkerställa enhetlighet på den inre marknaden bör kommissionen, genom genomförandeakter, kunna anta harmoniserade kriterier för detta ändamål.
- (28) Behöriga ombud som ska fullgöra skyldigheter med avseende på utökat producentansvar som åligger produkters producenter får underställas krav som gör det möjligt för den medlemsstat där de är etablerade att övervaka och kontrollera att skyldigheterna fullgörs. Dessa krav bör dock inte gå utöver de krav som gäller för produkters producenter och organisationer som för deras räkning genomför skyldigheter med avseende på utökat producentansvar och som är etablerade i den medlemsstaten.
- (29) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att förebygga avfallsgenerering och övervaka och utvärdera framstegen i genomförandet av sådana åtgärder. Som en del av sådana åtgärder bör medlemsstaterna främja innovativa produktions-, företags- och konsumtionsmodeller som minskar förekomsten av farliga ämnen i material och produkter, som uppmuntrar till ökad livslängd för produkter och som främjar återanvändning, däribland genom inrättande av och stöd till nätverk för återanvändning och reparation, t.ex. sådana som drivs av företag inom den sociala ekonomin, pantsystem och system för återlämnande och återfyllnad, samt incitament till återtillverkning och renovering av produkter och i förekommande fall användning av dem för nya ändamål samt till delningsplattformar. Gemensamma indikatorer och mål bör fastställas för att få ett enhetligt mått på de övergripande framstegen i genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder.

- (30) Genom att främja en hållbar produktion och konsumtion kan avfall till stor del förebyggas. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att öka konsumenternas medvetenhet om detta och uppmuntra dem att bidra aktivt till bättre resurseffektivitet. Som en del av åtgärderna för att minska avfallsgenerering bör medlemsstaterna inkludera kontinuerlig kommunikation och utbildningsinitiativ för att öka medvetenheten om frågor kring avfallsförebyggande och nedskräpning, och de får inkludera användningen av pantsystem och fastställa kvantitativa mål och vid behov ge producenter lämpliga ekonomiska incitament.
- (31) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att främja förebyggande och minskning av livsmedelsavfallet, i linje med Agenda 2030 för hållbar utveckling som antogs av Förenta nationernas (FN) generalförsamling den 25 september 2015, och i synnerhet dess mål att halvera det globala livsmedelsavfallet per capita senast 2030 på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan, inklusive förluster efter skörd. Dessa åtgärder bör syfta till att förebygga och minska livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen. Medlemsstaterna bör för att bidra till och säkerställa att de är på väg mot att nå FN:s mål för hållbar utveckling ha som mål att uppnå ett vägledande unionsomfattande mål om att minska livsmedelsavfallet med 30 % senast 2025 och med 50 % senast 2030. Med tanke på de miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelarna med att förebygga livsmedelsavfall bör medlemsstaterna fastställa särskilda åtgärder för att åstadkomma detta, också i form av att i sina avfallsförebyggande program ta med informationskampanjer för att visa hur livsmedelsavfall kan förebyggas. Medlemsstaterna bör mäta vilka framsteg som görs när det gäller att minska livsmedelsavfallet. För att mäta dessa framsteg och underlätta utbytet av god praxis inom unionen, både mellan medlemsstaterna och mellan livsmedelsföretagare, bör en gemensam metod för sådan mätning fastställas. Baserat på dessa metoder bör rapporteringen om mängden livsmedelsavfall ske varje år.
- (32) För att förebygga livsmedelsavfall bör medlemsstaterna införa incitament för att osålda livsmedel i alla led av livsmedelskedjan ska samlas in och distribueras säkert, även till välgörenhetsorganisationer. Konsumentupplysningen om betydelsen av sista förbrukningsdag och bäst före-datum bör också öka för att minska livsmedelsavfallet.
- (33) Nedskräpning, vare sig den sker i städer, marker, floder, hav eller någon annanstans, har direkta och indirekta negativa effekter på miljön, medborgarnas välfärd och ekonomin, och de höga saneringskostnaderna är en onödig ekonomisk börda för samhället. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att förhindra att avfall överges, dumpas, hanteras på ett okontrollerat sätt eller görs av med på annat sätt. Medlemsstaterna bör också vidta åtgärder för att städa bort skräp i naturen oavsett varifrån det kommer eller hur stort det är och oavsett om avfallet har kastats uppsåtligt eller av oaktsamhet. Åtgärder för att förhindra och minska skräp från produkter som är huvudkällor till nedskräpning i naturen och i haven kan bl.a. bestå i bättre infrastruktur och metoder för avfallshantering, ekonomiska instrument och informationskampanjer. När medlemsstaterna överväger en åtgärd som har begränsande effekter på handeln inom unionen bör de kunna visa att åtgärden är lämplig för att uppnå målet att förhindra och minska nedskräpning i naturen och till havs, inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet och inte utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller ett förtäckt handelshinder mellan medlemsstater.
- (34) Bekämpning av nedskräpning bör vara ett ansvar som delas av de behöriga myndigheterna, tillverkarna och konsumenterna. Konsumenter bör ges incitament att ändra sitt beteende genom bl.a. utbildning och upplysning, medan tillverkarna bör främja hållbar användning av deras produkter och bidra till lämplig hantering av uttjänta produkter.
- (35) Nedskräpning i haven är ett särskilt akut problem, och medlemsstaterna bör därför vidta åtgärder för att minska genereringen av marint skräp i unionen, och därmed bidra till målet i Agenda 2030 för hållbar utveckling som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015, i syfte att senast 2025 förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, särskilt från landbaserad verksamhet, inbegripet marint skräp och övergödning. Eftersom marint skräp, särskilt plastavfall, till stor del härrör från landbaserad verksamhet och främst orsakas av dåliga metoder och bristfällig infrastruktur för hantering av fast avfall, folks nedskräpning och brist på medvetenhet hos allmänheten, bör särskilda åtgärder fastställas i avfallsförebyggande program och avfallsplaner. Dessa åtgärder bör

bidra till målet att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽¹⁾. I enlighet med det direktivet ska medlemsstaterna införa särskilda strategier och åtgärder och uppdatera dem vart sjätte år. De ska också från och med 2018 regelbundet rapportera om framstegen med att upprätthålla eller uppnå målet om god miljöstatus. Åtgärderna i direktiv 2008/98/EG för att motverka nedskräpning bör därför samordnas med de åtgärder som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG och direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾.

- (36) Vissa råvaror har stor betydelse för unionens ekonomi och försörjningen med dessa är förenad med en hög risk. För att säkerställa försörjningstrygghet för dessa råvaror, och i linje med råvaruinitiativet, som inrättades av kommissionen i dess meddelande av den 4 november 2008 om råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa och målen för det europeiska innovationspartnerskapet om råvaror, bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja återanvändning av produkter som utgör huvudsakliga källor till råvaror av avgörande betydelse för att förhindra att råvarorna blir avfall. Mot den bakgrunden har kommissionen upprättat en förteckning över sådana råvaror för unionen i dess meddelande av den 13 september 2017 om 2017 års förteckning över råvaror av avgörande betydelse för EU, en förteckning som regelbundet ska ses över av kommissionen.
- (37) För att ytterligare stödja ett effektivt genomförande av råvaruinitiativet bör medlemsstaterna också vidta åtgärder för bästa möjliga hantering av avfall som innehåller betydande mängder av råvaror av avgörande betydelse, med beaktande av ekonomisk och teknisk genomförbarhet samt miljö- och hälsofördelar. De bör också i sina avfallsplaner inkludera lämpliga nationella åtgärder för insamling, sortering och återvinning av avfall som innehåller stora mängder av dessa råvaror. Åtgärderna bör tas med i avfallsplanerna när de uppdateras för första gången efter detta direktivs ikraftträdande. Kommissionen bör tillhandahålla information om relevanta produktgrupper och avfallsflöden på unionsnivå. Tillhandahållandet av den informationen hindrar dock inte att medlemsstaterna vidtar åtgärder gällande andra råvaror som anses betydelsefulla för den nationella ekonomin.
- (38) När produkter, material och ämnen blir avfall kan förekomsten av farliga ämnen göra avfallet olämpligt för återvinning eller produktion av returråvaror av hög kvalitet. I linje med det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som uppmanar till utveckling av giftfria materialkretslopp, är det därför nödvändigt att främja åtgärder som minskar halten av farliga ämnen i material och produkter, även återvunnet material, och se till att det ges tillräcklig information om förekomsten av farliga ämnen, och särskilt ämnen som inger mycket stora betänkligheter, under produkternas och materialens hela livscykel. För att uppnå dessa mål måste samstämmigheten inom unionsrätten om avfall, om kemikalier och om produkter förbättras och Europeiska kemikaliemyndigheten ges i uppdrag att se till att information om förekomsten av farliga ämnen, och särskilt ämnen som inger mycket stora betänkligheter, finns tillgänglig under produkternas och materialens hela livscykel, inklusive i avfallsledet.
- (39) En förbättrad resursanvändning kan också ge betydande nettobesparingar för unionens företag, myndigheter och konsumenter och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen. Därför bör kommissionen före slutet av 2018 föreslå en huvudindikator och en panel med underindikatorer på resurseffektivitet för att övervaka framstegen mot målet att öka resurseffektiviteten på unionsnivå.
- (40) Att främja en hållbar bioekonomi kan bidra till att minska unionens beroende av importerade råvaror. Biobaserade återvunna produkter och komposterbara och biologiskt nedbrytbara produkter kan därför utgöra en möjlighet att ytterligare stimulera forskning och innovation och ersätta fossilbränslebaserade råvaror med förnybara resurser.
- (41) Medlemsstaterna bör, för att inte avfallshanteringens ska leda till en inlåsning av resurserna längre ner i avfallshierarkin, för att öka andelen avfall som förbereds för återanvändning och materialåtervinning, för att möjliggöra materialåtervinning av hög kvalitet och för att stimulera användningen av returråvaror av hög kvalitet, säkerställa ökad efterlevnad av skyldigheten att samla in avfall separat enligt artiklarna 10.2 och 11.1 i direktiv 2008/98/EG, inklusive skyldigheten att inrätta separat insamling av åtminstone pappers-, metall-, plast- och glasavfall, som

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

medlemsstaterna skulle uppfylla senast 2015, och införa separat insamling av biologiskt avfall, farligt avfall från hushåll och textilavfall. När så är lämpligt bör farligt biologiskt avfall och förpackningsavfall som innehåller farliga ämnen omfattas av särskilda insamlingskrav.

- (42) Separat insamling kan ske genom insamling från dörr till dörr, inlämnings- och mottagningssystem eller andra insamlingssätt. Skyldigheten att samla in avfall separat kräver att avfallet hålls åtskilt efter typ och natur, men det bör vara möjligt att samla in vissa typer av avfall tillsammans förutsatt att detta inte hindrar materialåtervinning av hög kvalitet eller annan avfallsåtervinning i överensstämmelse med avfallshierarkin. Medlemsstaterna bör också tillåtas att frångå den allmänna skyldigheten att samla in avfall separat i andra vederbörligen motiverade fall, t.ex. om separat insamling av särskilda avfallsflöden i isolerade och glest befolkade områden orsakar negativ miljö- påverkan som inte uppvägs av de samlade miljövinster eller medför oskäligen ekonomiska kostnader. Medlemsstaterna bör, när de bedömer om de ekonomiska kostnaderna är oskäligen i olika fall, ta hänsyn till de samlade ekonomiska vinsterna med separat insamling, inbegripet i form av uteblivna direkta kostnader och kostnader för negativ miljö- och hälsopåverkan i samband med insamling och hantering av blandat avfall, inkomster från försäljning av returråvaror och möjligheten att utveckla marknader för sådant material samt bidrag från avfallsproducenter och produkters producenter, som ytterligare skulle kunna öka avfallshanteringssystemens kostnads-effektivitet.
- (43) Målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör höjas i syfte att ge betydande miljömässiga, ekonomiska och samhälleliga fördelar och påskynda övergången till en cirkulär ekonomi.
- (44) Genom en successiv höjning av de befintliga målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör det säkerställas att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial på ett ändamålsenligt sätt förbereds för återanvändning eller materialåtervinns, samtidigt som en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön säkerställs, och att ekonomiskt värdefulla råvaror i avfallet återförs till den europeiska ekonomin, och att det därigenom görs framsteg med råvaruinitiativet och skapandet av en cirkulär ekonomi.
- (45) Det finns stora skillnader bland medlemsstaterna när det gäller avfallshantering, särskilt beträffande materialåtervinning av kommunalt avfall. För att ta hänsyn till dessa skillnader bör de medlemsstater som under 2013 förberedde för återanvändning och materialåtervinning mindre än 20 % av sitt kommunala avfall eller deponerade mer än 60 % av sitt kommunala avfall, enligt uppgifter som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma enkät, få besluta om längre tid för att uppfylla de mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning som fastställts för 2025, 2030 och 2035. Mot bakgrund av den genomsnittliga årliga ökningen som noterats i medlemsstaterna under de senaste 15 åren skulle dessa medlemsstater behöva öka sin kapacitet för materialåtervinning i en takt som ligger klart över det historiska genomsnittet för att kunna uppfylla målen. För att säkerställa att det görs kontinuerliga framsteg mot målen och att brister i genomförandet åtgärdas i tid bör medlemsstater som använder extra tid uppfylla olika delmål och ta fram en genomförandeplan baserad på utförliga kriterier.
- (46) För att garantera uppgifters tillförlitlighet är det viktigt att fastställa mer exakta bestämmelser för hur medlemsstaterna ska rapportera vad som verkligen materialåtervinns och förbereds för återanvändning och kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av målen. Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det kommunala avfall som går in i materialåtervinning. I regel bör den faktiska mätningen av vikten av det kommunala avfall som räknas som materialåtervunnet ske vid den punkt där det kommunala avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa den administrativa bördan bör medlemsstaterna trots detta, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna kommunala avfallet genom att mäta mängden utgående avfall från ett sorteringsförfarande. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, t.ex. på grund av sortering eller annat inledande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter om materialåtervinning av avfall som de rapporterar till kommissionen. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör

kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlings-system och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinnings-förfarande genom vilket avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.

- (47) I och med anpassningen av definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG⁽¹⁾, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG, direktiv 2008/98/EG och direktiv 2012/19/EU är bestämmelsen i artikel 6 i direktiv 2008/98/EG om att räkna in avfall som upphör att vara avfall med avseende på de återvinnings- och materialåtervinningsmål som fastställs i dessa direktiv inte längre nödvändig. Material som upphör att vara avfall genom ett återvinnings- eller materialåtervinningsförfarande kommer att tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av respektive återvinnings- eller materialåtervinningsmål i dessa direktiv i överensstämmelse med tillämpliga beräkningsmetoder. Om avfallsmaterial upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt upparbetas kan sådant material räknas som materialåtervunnet om det senare ska upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som återfylls eller bortskaffas eller som ska användas i något förfarande som har samma syfte som avfallsåtervinning, med undantag för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinnings-målen.
- (48) Om beräkningen av materialåtervinningskvoten tillämpas på aerobisk eller anaerobisk behandling av biologiskt nedbrytbart avfall kan mängden avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnet om behandlingen resulterar i något som ska användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder återvunnet innehåll i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart avfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, får upparbetning av biologiskt nedbrytbart avfall till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas eller som ska användas i något annat förfarande som har samma syfte som avfallsåtervinning annat än förberedelse för återanvändning och materialåtervinning inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (49) Vid beräkningen av om målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning uppnås, bör medlemsstaterna kunna räkna in materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av kommunalt avfall. För att säkerställa en enhetlig beräkning av dessa uppgifter bör kommissionen anta närmare bestämmelser om kvalitetskriterier för materialåtervunna metaller samt om beräkning, kontroll och rapportering av uppgifter.
- (50) Om avfall exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning bör medlemsstaterna använda sig av de inspektionsbefogenheter som föreskrivs i artikel 50.4c i förordning (EG) nr 1013/2006 för att kräva styrkande dokument för att fastställa om en transport är avsedd för återvinningsförfaranden som uppfyller kraven i artikel 49 i den förordningen och därför hanteras på ett miljövänligt sätt i en anläggning som drivs i enlighet med hälso- och miljöskyddsnormer som i stort sett motsvarar normerna i unionslagstiftningen. Medlemsstaterna skulle vid utförandet av denna uppgift kunna samarbeta med andra relevanta aktörer, såsom de behöriga myndigheterna i mottagarlandet, oberoende tredje parts kontrollorgan eller organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produktors producenters räkning, som etablerats enligt system för utökat producentansvar, vilka kan utföra fysiska och andra kontroller av anläggningar i tredje-länder. Medlemsstaterna bör i kvalitetskontrollrapporten som åtföljer uppgifterna om uppnåendet av målen rap-portera om åtgärderna för att genomföra skyldigheten att säkerställa att avfall som exporteras från unionen behandlas under i stort sett likvärdiga förhållanden som dem som krävs enligt relevant unionsrätt på miljöområdet.
- (51) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidiga varningsrapporter inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.
- (52) Industriavfall, vissa delar av avfall från handeln och utvinningsavfall är extremt diversifierade i fråga om samman-sättning och volym, och skiljer sig mycket åt beroende på medlemsstatens ekonomiska struktur, den avfalls-genererande industri- eller handelssektorns struktur och industri- eller företagstätheten i ett givet geografiskt

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

område. För industri- och utvinningsavfall har det därför i de flesta fall ansetts lämpligt med en industriellt inriktad ansats för att lösa särskilda frågor kring hanteringen av en viss typ av avfall, med användning av referensdokument för bästa tillgängliga teknik och liknande instrument. Förpackningsavfall från industri- och handelssektorer, inklusive förbättringar på dessa områden, bör emellertid även fortsättningsvis omfattas av kraven i direktiven 94/62/EG och 2008/98/EG. I syfte att ytterligare utforska potentialen för ökad förberedelse för återvändning och materialåtervinning av avfall från handeln, icke-farligt industriavfall och andra viktiga avfallsflöden bör kommissionen överväga att fastställa mål för dessa avfallsflöden.

- (53) För att säkerställa att målen för unionsrätten på avfallsområdet fortsätter att uppfyllas är det viktigt att kommissionen ser över de bortskaffningsförfaranden som förtecknas i bilaga I till direktiv 2008/98/EG. Översynen bör genomföras mot bakgrund av artikel 13 i det direktivet och med beaktande av relevant information, såsom den internationella utvecklingen, särskilt när det gäller Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall⁽¹⁾.
- (54) Farligt avfall från hushåll i form av t.ex. farligt avfall från färg, lack, lösningsmedel och rengöringsmedel bör också samlas in separat för att undvika att kommunalt avfall kontamineras av farliga avfallsfraktioner som kan sänka materialåtervinningskvaliteten och för att säkerställa miljövänlig hantering av det farliga avfallet. I detta avseende finns redan särskilda insamlingsskyldigheter för avfall i form av elektrisk och elektronisk utrustning och förbrukade batterier och ackumulatorer som produceras av hushåll.
- (55) Att samla in spilloljor separat och förhindra att de blandas med andra typer av avfall eller ämnen är mycket viktigt för att säkerställa att hanteringen av dem ger bästa möjliga övergripande resultat ur miljösynpunkt. Vid behandlingen av spilloljor bör man prioritera regenerering eller alternativt annat materialåtervinningsförfarande som ur miljösynpunkt ger ett likvärdigt eller ett bättre övergripande resultat än regenerering. I syfte att ytterligare förbättra behandlingen av spilloljor bör kommissionen överväga och om så är lämpligt föreslå åtgärder för att förbättra behandlingen av spilloljor, inklusive kvantitativa mål för regenereringen av dem. Under denna översyn bör uppmärksamhet ägnas åt olika behandlingsalternativ när det gäller regenereringen av spilloljor samt åt kvaliteten på och slutanvändningen av de regenererade och materialåtervunna produkterna.
- (56) För att inte avfallsbehandling ska leda till en inlåsning av resurser längre ner i avfallshierarkin, för att möjliggöra materialåtervinning av hög kvalitet och för att stimulera användningen av sekundära råvaror av hög kvalitet bör medlemsstaterna säkerställa att biologiskt avfall insamlas separat och genomgår materialåtervinning där högt ställda miljöskydds krav uppfylls och där resultatet uppfyller relevanta normer för hög kvalitet.
- (57) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för avfallshanteringen i unionen och ger ekonomiska aktörer och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå dessa mål. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella avfallsplaner och planerar investeringar i infrastruktur för avfallshantering bör de bedöma och beakta vilka investeringar och andra finansiella medel som krävs, också för lokala myndigheter. Bedömningen bör tas med i avfallsplanerna eller i andra strategiska dokument. I detta sammanhang bör medlemsstaterna använda investeringar på lämpligt sätt, inbegripet genom unionsmedel, genom att prioritera förebyggande, vilket inkluderar återanvändning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, i linje med avfallshierarkin. Kommissionen bör hjälpa behöriga myndigheter att utarbeta en ändamålsenlig budgetram, inbegripet genom användning av unionsmedel om så är lämpligt, för att genomföra kraven i detta direktiv i enlighet med avfallshierarkin och för att stödja innovativ teknik och avfallshantering.
- (58) Det är fortfarande problematiskt att säkerställa en korrekt hantering av farligt avfall i unionen, och uppgifter om behandlingen av sådant avfall saknas delvis. Det är därför nödvändigt att stärka systemen för registrering och spårbarhet genom att inrätta elektroniska register för farligt avfall i medlemsstaterna. Elektronisk insamling av uppgifter bör utvidgas till andra avfallstyper, när det är lämpligt, för att underlätta företags och förvaltningsregisterföring och för att förbättra övervakningen av avfallsflöden i unionen.
- (59) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt verktyg för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsavfallsrätten efterlevs i medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport. När medlemsstaterna rapporterar om hur målen i unionslagstiftningsakter om avfall har uppnåtts bör de därför använda de senaste regler som tagits fram av kommissionen och metoder som utvecklats av medlemsstaternas de respektive nationella behöriga myndigheter med ansvar för genomförandet av detta direktiv.
- (61) För att underlätta korrekt tolkning och genomförande av de krav som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör riktlinjer för kraven tas fram och ses över regelbundet och utbyte av information, och bästa praxis bland medlemsstaterna om det praktiska genomförandet och verkställigheten av dessa krav bör säkerställas. Sådana riktlinjer och sådant utbyte av information och bästa praxis bör bl.a. främja en gemensam förståelse och praktisk tillämpning av definitionen av *avfall* inbegripet termen *göra sig av med* och bör beakta cirkulära affärsmodeller där t.ex. ett ämne eller föremål överförs från en innehavare till en annan innehavare utan att avsikten är att göra sig av med ämnet eller föremålet.
- (62) I syfte att komplettera eller ändra direktiv 2008/98/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (63) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/98/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 5.2, 6.2, 8.5, 9.7, 11a.9, 33.2, 35.5 och 37.7 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (64) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshanteringen inom unionen, och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljöns kvalitet, havens hälsa och säkra livsmedel från haven genom minskning av marint skräp, samt varsamt och rationellt utnyttjande av unionens naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av enskilda medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (65) Direktiv 2008/98/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (66) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽³⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (67) Detta direktiv har antagits med beaktande av de åtaganden som fastslås i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, och det bör genomföras och tillämpas i enlighet med riktlinjerna i det avtalet.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 2008/98/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska genereringen av avfall, de negativa följderna av generering och hantering av avfall samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning, vilka är av avgörande betydelse för övergången till en cirkulär ekonomi och för att garantera unionens konkurrenskraft på lång sikt."

2. I artikel 2.2 ska följande led läggas till:

"e) Ämnen som är avsedda för användning som foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 (*) och inte består av eller innehåller animaliska biprodukter.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1)."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkter ska införas:

"2a. *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt 2,

2b. *kommunalt avfall*:

- a) blandat avfall och separat insamlat avfall från hushåll, inklusive papper och kartong, glas, metall, plast, biologiskt avfall, trä, textilier, förpackningar, avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, förbrukade batterier och ackumulatorer samt grovavfall, inklusive madrasser och möbler,
- b) blandat avfall och separat insamlat avfall från andra källor om sådant avfall till sin art och sammansättning liknar avfall från hushåll,

Kommunalt avfall omfattar inte avfall från tillverkning, jordbruk, skogsbruk, fiske, septiktankar, avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, uttjänta fordon eller bygg- och rivningsavfall.

Denna definition påverkar inte ansvarsfördelningen mellan offentliga och privata aktörer gällande avfallshantering.

2c. *bygg- och rivningsavfall*: avfall som genererats från bygg- och rivningsverksamhet,".

- b) Led 4 ska ersättas med följande:

"4. *biologiskt avfall*: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, kontor, restauranger, grossister, matsalar, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin,".

c) Följande led ska införas:

"4a. *livsmedelsavfall*: alla livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (*) som har blivit avfall.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)."

d) Led 9 ska ersättas med följande:

"9. *avfallshantering*: insamling, transport, återvinning (inklusive sortering) och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, inklusive åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar,".

e) Led 12 c ska ersättas med följande:

"c) halten av farliga ämnen i material och produkter,".

f) Följande led ska införas:

"15a. *resursåtervinning*: alla former av återvinning förutom energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla. Det inkluderar bl.a. förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllnad,".

g) Följande led ska införas:

"17a. *återfyllnad*: alla former av återvinning där lämpligt icke-farligt avfall används för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodulering. Avfall som används för återfyllnad ska ersätta material som inte utgör avfall, vara lämpligt för de ovannämnda ändamålen och begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål,".

h) Följande led ska läggas till:

"21. *system för utökat producentansvar*: en uppsättning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att säkerställa att produkters producenter bär ekonomiskt ansvar eller ekonomiskt och organisatoriskt ansvar för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel."

4. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, t.ex. de som anges i bilaga IVa eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder."

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att ett ämne eller ett föremål som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta ämne eller föremål inte betraktas som avfall utan som en biprodukt om följande villkor är uppfyllda:".

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren för specifika ämnen eller föremål.

Dessa detaljerade kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2. Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna som medlemsstaterna antagit i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, och ska prioritera reproducerbara metoder från industriell symbios vid utarbetandet av de närmare kriterierna."

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på specifika ämnen eller föremål.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa närmare kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 (*) om så krävs enligt det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).”

6. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen och led a ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att avfall som har genomgått materialåtervinning eller något annat återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller följande villkor:

a) Ämnet eller föremålet ska användas för specifika ändamål.”

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska övervaka framtagandet av nationella kriterier i medlemsstaterna för när avfall upphör att vara avfall i medlemsstaterna och på dessa grunder bedöma behovet av att utveckla unionsomfattande kriterier. För detta ändamål och när det är lämpligt ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för en enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren på vissa kategorier av avfall.

Dessa närmare kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser. De ska omfatta

a) tillåtet avfall som insatsmaterial för återvinningsförfarandet,

b) tillåtna behandlingsprocesser och behandlingsmetoder,

c) kvalitetskriterier för material som upphört att vara avfall till följd av ett återvinningsförfarande i linje med tillämpliga produktstandards, inklusive vid behov gränsvärden för föroreningar,

d) krav på att hanteringssystem ska kunna visa att de uppfyller kriterierna för när avfall upphör att vara avfall, bl.a. för kontroll och egenkontroll samt ackreditering, i förekommande fall, och

e) ett krav på försäkran om överensstämmelse.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, beakta de relevanta kriterierna som medlemsstaterna fastställt i enlighet med punkt 3, och utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna.

3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på vissa kategorier av avfall. De närmare kriterierna ska beakta ämnets eller föremålets alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter och ska uppfylla kraven i punkt 2 a–e.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om så krävs enligt det direktivet.

4. Om kriterier inte har fastställts vare sig på unionsnivå eller på nationell nivå enligt punkt 2 respektive 3 får en medlemsstat besluta i det enskilda fallet, eller vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera, att visst avfall har upphört att vara avfall, på grundval av villkoren i punkt 1, samt vid behov med beaktande av kraven i punkt 2 a–e och med hänsyn till gränsvärdena för föroreningar och alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter. Sådana beslut i det enskilda fallet behöver inte anmälas till kommissionen i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterna får elektroniskt offentliggöra information om beslut i det enskilda fallet och om resultaten av behöriga myndigheters kontroller.”

c) Följande punkt läggs till:

”5. En fysisk eller juridisk person som

a) för första gången använder ett material som har upphört att vara avfall och inte har släppts ut på marknaden, eller

b) släpper ut ett material på marknaden för första gången sedan det upphört att vara avfall

ska se till att materialet uppfyller relevanta krav enligt tillämplig kemikalie- och produktlagstiftning. Villkoren i punkt 1 måste uppfyllas innan kemikalie- och produktlagstiftningen tillämpas på det material som har upphört att vara avfall.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa, och i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln se över, en förteckning över avfall.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En medlemsstat får betrakta avfall som farligt avfall om det, trots att det inte tas upp som farligt i förteckningen över avfall, har minst en av de egenskaper som anges i bilaga III. Medlemsstaten ska utan dröjsmål anmäla sådana fall till kommissionen och förse kommissionen med all relevant information. På grundval av inkomna anmälningar ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.”

c) Punkt 5 ska utgå.

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”Om sådana åtgärder omfattar införandet av system för utökat producentansvar ska de allmänna minimikraven i artikel 8a tillämpas.

Medlemsstaterna får besluta att produkters producenter som på eget initiativ tar det ekonomiska eller det ekonomiska och organisatoriska ansvaret för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel bör tillämpa vissa eller samtliga av de allmänna minimikraven i artikel 8a.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra utformningen av produkter och produktkomponent som minskar inverkan på miljön och genereringen av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna och i syfte att säkerställa att återvinning och bortskaffande av produkter som har blivit avfall sker i enlighet med artiklarna 4 och 13.

Sådana åtgärder kan bland annat uppmuntra till utveckling, produktion och marknadsföring av produkter och produktkomponenter som lämpar sig för flerdagig användning, som innehåller återvunnet material, som är hållbara ur teknisk synvinkel och lätta att reparera och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att göra det lättare att genomföra avfallshierarkin korrekt. Åtgärderna ska beakta produkters inverkan under hela deras livscykel, avfallshierarkin och, när så är lämpligt, möjligheten till upprepad materialåtervinning.”

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna och de aktörer som deltar i utökade system för producentansvar om det praktiska genomförandet av de allmänna minimikrav som fastställs i artikel 8a. Detta omfattar bland annat informationsutbyte om bästa praxis för att säkerställa lämplig styrning, gränsöverskridande samarbete om system för utökad producentansvar och en smidigt fungerande inre marknad, om organisatoriska förhållanden och övervakning av organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, om anpassningen av ekonomiska bidrag, om urvalet av aktörer för avfallshantering och om förebyggandet av nedskräpning. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte och får tillhandahålla riktlinjer om dessa och andra relevanta aspekter.

Kommissionen ska i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer om gränsöverskridande samarbete om system för utökad producentansvar och om anpassningen av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 8a.4 b.

Kommissionen får, om det behövs för att undvika snedvridning av den inre marknaden, anta genomförandeakter i syfte att fastställa kriterier för enhetlig tillämpning av artikel 8a.4 b, utan att därmed exakt bestämma bidragens storlek. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Allmänna minimikrav för system för utökad producentansvar

1. Om system för utökad producentansvar inrättas i enlighet med artikel 8.1, och även enligt andra unionslagstiftningsakter, ska medlemsstaterna

- a) fastställa tydliga roller och ansvarsområden för alla relevanta inblandade aktörer, däribland produkters producenter som släpper ut produkter på medlemsstatens marknad, organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter och, i tillämpliga fall, aktörer inom återanvändning och förberedelse för återanvändning och företag inom den sociala ekonomin,
- b) fastställa avfallshanteringsmål, i linje med avfallshierarkin, i syfte att uppnå åtminstone de kvantitativa mål som är relevanta för det utökade producentansvarssystemet enligt detta direktiv samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU (*), och fastställa andra kvantitativa och/eller kvalitativa mål som anses relevanta för systemet för utökad producentansvar,
- c) säkerställa att ett rapporteringssystem inrättas för att samla in uppgifter om produkter som släpps ut på medlemsstatens marknad av produkters producenter som omfattas av utökad producentansvar och uppgifter om insamling och behandling av avfall från dessa produkter, i tillämpliga fall med angivande av avfallsflödena samt andra uppgifter som är relevanta för tillämpningen av led b,
- d) säkerställa likabehandling av produkters producenter oavsett deras ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionerlig regelbörda på producenter, inbegripet små och medelstora företag, av små mängder produkter.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfallsinnehavare som omfattas av de system för utökad producentansvar som inrättats i enlighet med artikel 8.1 informeras om avfallsförebyggande åtgärder, anläggningar för återanvändning och förberedelse för återanvändning, återtagande- och insamlingssystem samt förebyggande av nedskräpning. Medlemsstaterna ska också vidta åtgärder för att skapa incitament för avfallsinnehavarna att ta ansvar för att lämna sitt avfall till de system för separat insamling som finns tillgängliga, särskilt, när så är lämpligt, genom ekonomiska incitament eller föreskrifter.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla produkters producenter eller organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning

- a) har ett tydligt avgränsat täckningsområde vad gäller geografiskt område, produkter och material utan att begränsa dessa områden till de där avfallsinsamling och avfallshantering är mest lönsamt,
- b) tillhandahåller tillgång till avfallsinsamlingssystem i lämplig omfattning, inom de områden som anges i led a,

- c) har de ekonomiska medel eller de ekonomiska och organisatoriska medel som krävs för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar,
- d) inrättat ett lämpligt system för egenkontroll, i relevanta fall kompletterat med regelbundna oberoende kontroller för att bedöma
- i) den ekonomiska förvaltningen, inklusive efterlevnaden av kraven i punkt 4 a och b,
 - ii) kvaliteten på de uppgifter som samlas in och rapporteras i enlighet med punkt 1 c i denna artikel, och kraven i förordning (EG) nr 1013/2006,
- e) offentliggör information om uppnåendet av de avfallshanteringsmål som avses i punkt 1 b och, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, även information om
- i) ägande och medlemskap,
 - ii) de ekonomiska bidrag som betalas av produkters producenter per såld enhet eller per ton av produkten som släpps ut på marknaden,
 - iii) förfarandet för val av aktörer för avfallshantering.
4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de ekonomiska bidrag som betalas av produktens producent för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar
- a) täcker följande kostnader för de produkter som producenten släpper ut på den berörda medlemsstatens marknad:
- kostnader för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall, inklusive behandling som krävs för att uppfylla unionens avfallshanteringsmål samt kostnader som krävs för att uppfylla andra mål enligt punkt 1 b, med beaktande av intäkterna från återanvändning, från försäljning av returrävaror från dess produkter och från outtagna depositionsavgifter,
 - kostnader för tillhandahållande av lämplig information till avfallsinnehavare i enlighet med punkt 2,
 - kostnader för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 c,
- Detta led ska inte tillämpas på system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG, 2006/66/EG eller 2012/19/EU.
- b) vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, när så är möjligt anpassas till enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet, samt till förekomsten av farliga ämnen, varigenom en livscykelstrategi ska tillämpas och en anpassning göras utifrån kraven i relevant unionsrätt och dessutom, i förekommande fall, harmoniserade kriterier tas som utgångspunkt för att säkerställa en smidigt fungerande inre marknad, och
- c) inte överstiger de kostnader som krävs för att tillhandahålla avfallshantering på ett kostnadseffektivt sätt. Sådana kostnader ska på ett transparent sätt fastställas mellan de berörda aktörerna.

Medlemsstaterna får, om det behövs för att säkerställa korrekt avfallshantering och ekonomisk bärkraft för systemet för utökat producentansvar, frånga den ekonomiska ansvarsfördelning som anges i led a förutsatt att

- i) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats för att uppnå avfallshanteringsmål i unionslagstiftningsakter,
- ii) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats den 4 juli 2018, eller efter detta datum, för att uppnå avfallshanteringsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,
- iii) produkters producenter bär minst 50 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018 för att uppnå avfallshanteringsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,

och förutsatt att de återstående kostnaderna bärs av de ursprungliga avfallsproducenterna eller distributörerna.

Detta undantag får inte användas för att sänka den andel av kostnaderna som bärs av produkters producenter inom system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018.

5. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt system för övervakning och kontroll av efterlevnad i syfte att säkerställa att produkters producenter och organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, inklusive vid distansförsäljning, att de ekonomiska medlen används på ett korrekt sätt, och att alla aktörer som deltar i genomförandet av systemen för utökat producentansvar rapporterar tillförlitliga uppgifter.

Om det i en medlemsstat finns flera organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, ska den berörda medlemsstaten utse minst ett organ utan privata intressen eller en myndighet som ska övervaka genomförandet av skyldigheterna med avseende på utökat producentansvar.

Varje medlemsstat ska ge produkters producenter, som är etablerade i en annan medlemsstat och släpper ut produkter på dess territorium, möjlighet att utse en juridisk eller fysisk person som är etablerad på dess territorium till behörigt ombud som ska ansvara för att producentens skyldigheter inom system för utökat producentansvar fullgörs på dess territorium.

Medlemsstaterna får, för övervakning och kontroll av att produktens producents skyldigheter med avseende på system för utökat producentansvar fullgörs, fastställa krav, exempelvis registrerings-, informations- och rapporteringskrav, som ska uppfyllas av en juridisk eller fysisk person som utses till behörigt ombud på dess territorium.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa en löpande dialog mellan relevanta aktörer som deltar i genomförandet av system för utökat producentansvar, inklusive producenter och distributörer, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och, i tillämpliga fall, aktörer inom den sociala ekonomin, nätverk för återanvändning och reparation och aktörer inom förberedelse för återanvändning.

7. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att system för utökat producentansvar som har inrättats före den 4 juli 2018, följer denna artikel senast den 5 januari 2023.

8. Tillhandahållandet av information till allmänheten enligt denna artikel ska inte påverka konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter i överensstämmelse med relevant unionsrätt och nationell rätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38)."

10. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Förebyggande av avfall

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga avfallsgenerering. Åtgärderna ska åtminstone

- a) främja och stödja hållbara produktions- och konsumtionsmodeller,
- b) uppmuntra utformning, tillverkning och användning av produkter som är resurseffektiva, hållbara (bland annat i fråga om livslängd och frånvaro av planerat åldrande), reparerbara, återanvändningsbara och uppgraderingsbara,
- c) rikta in sig på produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse, för att förhindra att dessa produkter blir avfall,
- d) uppmuntra återanvändning av produkter och inrättandet av system som främjar reparation och återanvändning, särskilt för elektrisk och elektronisk utrustning, textilier, möbler samt förpackningar, byggnadsmaterial och byggprodukter,

- e) uppmuntra på lämpligt sätt och utan att det påverkar immateriella äganderättigheter, tillgången till reservdelar, bruksanvisningar, teknisk information eller andra instrument eller annan utrustning eller programvara som gör att produkter kan repareras och återanvändas utan att kvaliteten eller säkerheten äventyras,
 - f) minska avfallsgenerering i processer inom industriproduktion, mineralutvinning, tillverkning och bygg- och rivningsverksamhet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik,
 - g) minska generering av livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen som ett bidrag till FN:s mål för hållbar utveckling att globalt halvera livsmedelsavfallet per capita på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan senast 2030,
 - h) uppmuntra livsmedelsdonationer och annan omfördelning av livsmedel, så att användningen som människoföda prioriteras framför att livsmedlen används som foder eller upparbetas till icke-livsmedelsprodukter,
 - i) främja en minskning av halten av farliga ämnen i material och produkter, utan att det påverkar harmoniserade rättsliga krav som fastställs på unionsnivå för materialen och produkterna, och se till att alla leverantörer av en vara enligt definitionen i artikel 3.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 (*) tillhandahåller den information som avses i artikel 33.1 i den förordningen till Europeiska kemikaliemyndigheten från och med den 5 januari 2021,
 - j) minska genereringen av avfall, i synnerhet avfall som inte är lämpligt för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning,
 - k) identifiera de produkter som är de största källorna till nedskräpning, särskilt i naturen och i haven, och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och minska nedskräpning från sådana produkter; om medlemsstaterna beslutar att genomföra denna skyldighet genom marknadsbegränsningar ska de säkerställa att sådana begränsningar är proportionerliga och icke-diskriminerande,
 - l) syfta till att stoppa genereringen av marint skräp som ett bidrag till Förenta Nationernas mål för hållbar utveckling att förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, och
 - m) utveckla och stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten om avfallsförebyggande och nedskräpning.
2. Europeiska kemikaliemyndigheten ska inrätta en databas för uppgifter som ska lämnas in till myndigheten enligt punkt 1 i senast den 5 januari 2020 och upprätthålla den. Europeiska kemikaliemyndigheten ska ge aktörer inom avfallshantering tillgång till databasen. Den ska även på begäran ge konsumenter tillgång till databasen.
3. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av de avfallsförebyggande åtgärderna. De ska för detta ändamål använda lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, särskilt när det gäller mängden avfall som genereras.
4. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för återanvändning genom att mäta återanvändningen med den gemensamma metod som inrättats genom den genomförandeakt som avses i punkt 7, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakten.
5. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för att förebygga livsmedelsavfall genom att mäta nivåerna av livsmedelsavfall på grundval av de metoder som fastställts genom den delegerade akt som avses i punkt 8, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den delegerade akten.
6. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen granska de uppgifter om livsmedelsavfall som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.3, för att utreda möjligheten att fastställa ett unionsomfattande mål för minskning av livsmedelsavfall som ska ha uppnåtts senast 2030 på grundval av de uppgifter som inrapporterats av medlemsstaterna i enlighet med de gemensamma metoder som fastställts vid tillämpning av punkt 8 i denna artikel. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa indikatorer för att mäta de övergripande framstegen med genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder och ska senast den 31 mars 2019 anta en genomförandeakt för att fastställa gemensamma metoder för rapportering om återanvändning av produkter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

8. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen, på grundval av det arbete som gjorts av EU-plattformen om livsmedelsförluster och livsmedelsslöseri, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa en gemensam metod, inbegripet minimikvalitetskrav, för enhetlig mätning av nivåerna av livsmedelsavfall.

9. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen granska de uppgifter om återanvändning som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 37.3 för att överväga om det går att införa åtgärder som uppmuntrar till återanvändning av produkter, också i form av kvantitativa mål. Kommissionen ska också undersöka om det går att införa andra avfallsförebyggande åtgärder, också i form av avfallsminskningsmål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1)."

11. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Återvinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall genomgår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden i enlighet med artiklarna 4 och 13.

2. När det är nödvändigt för att följa punkt 1 och för att underlätta eller förbättra förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och andra återvinningsförfaranden, ska avfall samlas in separat och får inte blandas med annat avfall eller andra material med andra egenskaper.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från punkt 2 om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Insamling av vissa typer av avfall tillsammans påverkar inte deras möjligheter att i enlighet med artikel 4 genomgå förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden och leder till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.
- b) Separat insamling leder inte till det bästa miljömässiga resultatet, mot bakgrund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsströmmarna.
- c) Separat insamling är inte tekniskt genomförbar med beaktande av god praxis för avfallsinsamling.
- d) Separat insamling skulle medföra oskäliga ekonomiska kostnader med beaktande av kostnaderna för negativ påverkan på miljö och hälsa vid insamling och behandling av blandat avfall, möjligheterna till effektivitetsförbättringar inom insamling och behandling av avfall, intäkterna från försäljning av returråvaror och tillämpningen av principen att förorenaren betalar och av utökat producentansvar.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över undantagen enligt denna punkt, och då beakta god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.

4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att avfall som i enlighet med artiklarna 11.1 och 22 insamlats separat för att förberedas för återanvändning och materialåtervinning inte förbränns, med undantag för avfall som uppkommit vid efterföljande behandling av separat insamlat avfall och för vilket förbränning är det ur miljösynvinkel bästa alternativet i enlighet med artikel 4.

5. Om det är nödvändigt för efterlevnaden av punkt 1 i denna artikel samt för att underlätta eller förbättra återvinningen ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder, före eller under återvinningen, för att avlägsna farliga ämnen, blandningar och komponenter från farligt avfall för att det ska kunna behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13.

6. Senast den 31 december 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av denna artikel när det gäller kommunalt avfall och biologiskt avfall, som ska innehålla uppgifter om vilka material och områden som omfattas av separat insamling, liksom också om eventuella undantag enligt punkt 3."

12. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja förberedelse för återanvändning, framför allt genom att främja inrättande av och stöd till nätverk för förberedelse för återanvändning och för reparation, genom att göra det lättare för nätverken att, såvida detta är förenligt med korrekt avfallshantering, få tillgång till avfall som innehas av insamlingssystem eller anläggningar och som kan förberedas för återanvändning men beträffande vilket avsikten inte är att de insamlingssystemen eller anläggningarna ska förbereda avfallet för återanvändning, och genom att främja användningen av ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier, kvantitativa mål eller andra åtgärder.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av hög kvalitet och i detta syfte införa separat insamling av avfall, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3.

Om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3 ska medlemsstaterna införa separat insamling för åtminstone papper, metall, plast och glas, samt, senast den 1 januari 2025, för textilier.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja selektiv rivning för att möjliggöra avlägsnande och säker hantering av farliga ämnen och underlätta återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet genom selektivt avlägsnande av material, och för att säkerställa att det inrättas sorteringssystem för bygg- och rivningsavfall åtminstone för trä, mineralfraktioner (betong, tegel, klinker och keramik samt stenar) metall, glas, plast och gips."

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. I syfte att uppnå målen i detta direktiv och närma sig en europeisk cirkulär ekonomi med en hög nivå av resurseffektivitet ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder som är avsedda att uppnå följande mål:"

ii) Följande led ska läggas till:

"c) Senast 2025: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 55 viktprocent.

d) Senast 2030: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 60 viktprocent.

e) Senast 2035: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 65 viktprocent."

d) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. En medlemsstat får skjuta upp tidsfristerna för att uppnå de mål som avses i punkt 2 c, d och e med upp till fem år, under förutsättning att den medlemsstaten

a) förberedde för återanvändning och materialåtervinning mindre än 20 %, eller deponerade mer än 60 %, av sitt under 2013 genererade kommunala avfall, enligt vad som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma frågeformulär, och

b) senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 2 c, d respektive e underrättar kommissionen om sin avsikt att skjuta upp respektive tidsfrist och lämnar in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IVb.

4. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 3 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IVb. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

5. Om uppnåendet av målen senareläggs i enlighet med punkt 3 ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att öka förberedelsen för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall

a) till minst 50 % senast 2025, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 c som senareläggs,

b) till minst 55 % senast 2030, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 d som senareläggs,

c) till minst 60 % senast 2035, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 e som senareläggs.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”6. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen överväga att uppställa mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning för bygg- och rivningsavfall och dess materialspecifika fraktioner, samt för textilavfall, avfall från handeln, icke-farligt industriavfall och andra avfallsflöden, samt mål för förberedelse för återanvändning för kommunalt avfall och materialåtervinningsmål för kommunalt biologiskt avfall. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

7. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen se över det mål som uppställts i punkt 2 e. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska bedöma sambearbetningsteknik som gör det möjligt att ta med mineraler vid samförbränning av kommunalt avfall. Om en tillförlitlig metod upptäcks inom ramen för denna översyn ska kommissionen överväga om sådana mineraler kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.”

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 11a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts gäller följande:

- a) Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det kommunala avfall som genererats och förberetts för återanvändning eller materialåtervinnits under ett visst kalenderår.
 - b) Vikten av det kommunala avfall som förberetts för återanvändning ska beräknas som vikten av produkter eller produktkomponenter som har blivit kommunalt avfall och som har genomgått all nödvändig kontroll, rengöring eller reparation för att möjliggöra återanvändning utan ytterligare sortering eller förbehandling.
 - c) Vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall ska beräknas som vikten av avfall som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av kommunalt avfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 1 c och 2 i denna artikel är uppfyllda. För att det ska säkerställas att de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet avfall är tillförlitliga och exakta får systemet bestå av elektroniska register inrättade i enlighet med artikel 35.4, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall, fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering. Genomsnittliga förlusttal ska användas endast om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt, och de ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt punkt 10 i denna artikel.

4. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts får mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller andra material där utgångsmaterialet uppvisar en liknande mängd materialåtervunnet innehåll som ingångsmaterialet och som är avsedda att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.

Från och med den 1 januari 2027 får medlemsstaterna räkna kommunalt biologiskt avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling som materialåtervunnet endast om det i enlighet med artikel 22 har insamlats separat eller källseparerats.

5. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får den mängd avfallsmaterial som upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas räknas som materialåtervunnen, om dessa material är avsedda att sedan upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering får dock inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

6. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av kommunalt avfall, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt punkt 9 i denna artikel.

7. Avfall som skickats till en annan medlemsstat för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återfyllnad i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 endast av den medlemsstat där avfallet samlades in.

8. Avfall som exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 i detta direktiv av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av avfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter, framför allt när det gäller

- a) en gemensam metod för beräkning av vikten hos metaller som har materialåtervunnits i enlighet med punkt 6, inbegripet kvalitetskriterierna för de materialåtervunna metallerna, och
- b) biologiskt avfall som separerats och materialåtervunnits vid källan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

10. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa regler för beräkning, verifiering och rapportering av vikten på material och ämnen som avlägsnas efter sortering och därefter inte materialåtervinns, baserat på genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall.

Artikel 11b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 senast tre år innan de tidsfrister som föreskrivs där löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen."

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Bortskaffande

1. När återvinning i enlighet med artikel 10.1 inte genomförs ska medlemsstaterna se till att avfallet bortskaffas under betryggande former och att man vid bortskaffandet uppfyller bestämmelserna i artikel 13 beträffande skyddet för människors hälsa och miljön.
2. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen göra en bedömning av de bortskaffningsförfaranden som finns förtecknade i bilaga I, framför allt mot bakgrund av artikel 13, samt överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet i syfte att reglera bortskaffningsförfaranden, eventuellt också genom begränsningar, samt överväga ett mål om minskning av bortskaffandet, för att säkerställa miljöriktig avfallshantering."

15. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Kostnader

1. Kostnaderna för avfallshanteringen, inberäknat kostnaderna för nödvändig infrastruktur och driften av den, ska i enlighet med principen om att förorenaren betalar belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna.
2. Utan hinder av artiklarna 8 och 8a får medlemsstaterna besluta att kostnaderna för avfallshanteringen helt eller delvis ska belasta producenten av den produkt från vilken avfallet kom och att distributörerna av en sådan produkt får dela på dessa kostnader."

16. Artikel 18.3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36, säkerställa att farligt avfall som har blandats i strid med den här artikeln separeras om detta är tekniskt genomförbart och nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 13.

När separering inte krävs enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att det blandade avfallet behandlas i en anläggning som fått tillstånd i enlighet med artikel 23 att behandla en sådan blandning."

17. Artikel 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 20

Farligt avfall producerat av hushåll

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2025 införa separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll för att säkerställa att de behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13 och inte förorenar andra kommunala avfallsflöden.
2. Artiklarna 17, 18, 19 och 35 ska inte tillämpas på blandat avfall som produceras av hushåll.
3. Artiklarna 19 och 35 ska inte tillämpas på separata fraktioner av farligt avfall som produceras av hushåll förrän dessa godtagits för insamling, bortskaffande eller återvinning av en verksamhetsutövare som erhållit tillstånd eller registrerats i enlighet med artikel 23 eller 26.
4. Senast den 5 januari 2020 ska kommissionen utarbeta riktlinjer för att hjälpa och underlätta för medlemsstaterna när det gäller separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll."

18. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden a, b och c ersättas med följande:

- "a) spilloljor samlas in separat, om inte separat insamling är tekniskt omöjligt, med beaktande av god praxis,
- b) spilloljor behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13, med prioritet för regenerering eller andra materialåtervinningsförfaranden som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering,
- c) spilloljor med olika egenskaper inte blandas och att spilloljor inte blandas med andra typer av avfall eller ämnen om sådan blandning hindrar regenereringen av dem eller ett annat materialåtervinningsförfarande som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen undersöka de uppgifter om spilloljor som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.4 för att överväga om det går att införa åtgärder för behandling av spilloljor, också i form av kvantitativa mål för regenerering av spilloljor och eventuella andra åtgärder för att främja regenereringen av spilloljor. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet."

19. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

Biologiskt avfall

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att biologiskt avfall senast den 31 december 2023, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3, antingen separeras och materialåtervinns vid källan, eller insamlas separat och inte blandas med andra typer av avfall.

Medlemsstaterna får tillåta att avfall som har liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet, som följer relevanta europeiska normer eller eventuella likvärdiga nationella normer för förpackningar vilka kan återvinnas genom kompostering och biologisk nedbrytning, samlas in tillsammans med biologiskt avfall.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med artiklarna 4 och 13 vidta åtgärder för att

a) uppmuntra till materialåtervinning, inklusive kompostering och rötning, av biologiskt avfall som sker på ett sådant sätt att en hög miljöskyddsnivå iakttas och resultatet uppfyller relevanta, högt ställda kvalitetsnormer,

b) uppmuntra till hemkompostering, och

c) främja användning av material som produceras av biologiskt avfall.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 anmoda de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska kvalitetsstandarder för biologiskt avfall som förs in i organiska materialåtervinningsprocesser, för kompost och för rötrester, baserat på bästa tillgängliga praxis."

20. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall, även i form av sortering och materialåtervinning av avfall, som kräver tillstånd enligt artikel 23 om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa minimikrav för sådan verksamhet som kräver registrering enligt artikel 26 a och b om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden."

21. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden b och c ska ersättas med följande:

"b) Befintliga större anläggningar för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall, avfall som innehåller betydande mängder råvaror av avgörande betydelse, eller avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

c) En bedömning av behovet av att lägga ned befintliga avfallsanläggningar samt behovet av ytterligare infrastruktur i form av avfallsanläggningar i enlighet med artikel 16.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det görs en bedömning av vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs, också för lokala myndigheter, för att tillgodose dessa behov. Denna bedömning ska inkluderas i de relevanta avfallsplanerna eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens lagstiftning."

ii) Följande led ska införas:

- "ca) Upplysningar om åtgärderna för uppnåendet av det mål som fastställs i artikel 5.3a i direktiv 1999/31/EG eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium.
- cb) En bedömning av befintliga system för insamling av avfall, där det också ska ingå uppgifter om vilka material och geografiska områden som omfattas av separat insamling samt om åtgärder för att få den att fungera bättre, av eventuella undantag som beviljats i enlighet med artikel 10.3 och av behovet av nya insamlingssystem."

iii) Följande led ska läggas till:

- "f) Åtgärder för att motverka och förebygga all slags nedskräpning och för att städa upp alla typer av skräp.
- g) Lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, inbegripet när det gäller mängden avfall som genereras och behandlingen av det samt när det gäller kommunalt avfall som bortskaffas eller blir föremål för energiåtervinning."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Avfallsplanerna ska uppfylla kraven för avfallsplanering i artikel 14 i direktiv 94/62/EG, målen i artikel 11.2 och 11.3 i det här direktivet och kraven i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG, samt, när det gäller förebyggandet av nedskräpning, kraven i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (*) och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1)."

22. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska upprätta avfallsförebyggande program där åtminstone de avfallsförebyggande åtgärderna enligt artikel 9.1 fastställs i enlighet med artiklarna 1 och 4.

Sådana program ska integreras antingen i avfallsplanerna enligt artikel 28 eller i andra miljöpolitiska program, beroende på vad som är lämpligt, eller fungera som separata program. Om ett sådant program integreras i avfallsplanen eller i de andra programmen, ska målen för avfallsförebyggande och de avfallsförebyggande åtgärderna tydligt anges."

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska vid fastställandet av sådana program i förekommande fall beskriva bidragen till avfallsförebyggandet från de instrument och åtgärder som förtecknas i bilaga IVa och utvärdera om exemplen på åtgärder i bilaga IV eller andra lämpliga åtgärder är användbara. I programmen ska också beskrivas vilka avfallsförebyggande åtgärder som finns i dagsläget samt hur de bidrar till avfallsförebyggandet."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Medlemsstaterna ska, inom sina avfallsförebyggande program anta särskilda program för förebyggande av livsmedelsavfall."

d) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

23. Artikel 30.2 ska ersättas med följande:

"2. Europeiska miljöbyrån ska vartannat år offentliggöra en rapport med en översyn av de framsteg som gjorts med slutförandet och genomförandet av de avfallsförebyggande programmen, där det ska ingå en bedömning dels av hur förebyggandet av avfallsgenerering utvecklats i varje medlemsstat och i unionen som helhet, dels av hur man lyckats bryta sambandet mellan avfallsgenerering och ekonomisk tillväxt, och dels av övergången till en cirkulär ekonomi."

24. Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga översyner av avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2."

25. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 23.1, producenter av farligt avfall och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar farligt avfall eller agerar som handlare och mäklare av farligt avfall, ska föra ett register i tidsföljd över

a) avfallets mängd, typ och ursprung, samt mängden av produkter och material som är ett resultat av förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden, och

b) i relevanta fall den destination, den insamlingsfrekvens, det transportsätt och den behandlingsmetod som förutses med avseende på avfallet.

De ska göra dessa uppgifter tillgängliga för de behöriga myndigheterna genom det eller de elektroniska register som ska inrättas enligt punkt 4 i denna artikel."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt register eller samordnade register för att registrera de uppgifter om farligt avfall som avses i punkt 1 och som omfattar hela det geografiska territoriet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får inrätta sådana register för andra avfallsflöden, särskilt för de avfallsflöden för vilka mål fastställs i unionslagstiftningsakter. Medlemsstaterna ska använda de uppgifter om avfall som rapporterats av aktörer inom industrin i det europeiska register över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (*).

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för att föra sådana register. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1)."

26. Artikel 36.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt, inklusive nedskräpning."

27. Artikel 37 ska ersättas med följande:

"Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 11.2 a–e och artikel 11.3 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

2. För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 b efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som används för återfyllnad och andra resursåtervinningsförfaranden separat från den avfallsmängd som förbereds för återanvändning eller materialåtervinns. Medlemsstaterna ska rapportera upparbetningen av avfall till material som ska användas för återfyllnad som återfyllnad.

För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som förbereds för återanvändning separat från den avfallsmängd som materialåtervinns.

3. Medlemsstaterna ska varje år rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 9.4 och 9.5 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av den rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

4. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår till kommissionen rapportera uppgifterna om vilka mineralbaserade eller syntetiska smörjolja eller oljor för industriella ändamål som släppts ut på marknaden, samt om spillolja som insamlats separat och behandlats.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av den rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7.

5. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 11a.3 och 11a.8, och de ska i förekommande fall innefatta närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen. Dessa upplysningar ska rapporteras i det rapporteringsformat som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

6. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

7. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkterna 1, 3, 4 och 5 i denna artikel. Vid rapporteringen om genomförandet av artikel 11.2 a och b ska medlemsstaterna använda de format som fastställts i kommissionens genomförandebeslut av den 18 april 2012 om fastställande av ett frågeformulär för medlemsstaternas rapporter om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall. Vad gäller rapportering om livsmedelsavfall ska de metoder som tagits fram med stöd av artikel 9.8 beaktas när rapporteringsformatet utarbetas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2 i detta direktiv.”

28. Artikel 38 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Utbyte av information och bästa praxis, tolkning och anpassning till den tekniska utvecklingen

1. Kommissionen ska anordna ett regelbundet utbyte av information och bästa praxis bland medlemsstaterna, inklusive, när så är lämpligt, med regionala och lokala myndigheter, om det praktiska genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv, inklusive om

- a) tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a och utvecklingen av åtgärder och system för spårning av flöden av kommunalt avfall, från sortering till materialåtervinning,
- b) lämplig styrning och efterlevnadskontroll samt lämpligt gränsöverskridande samarbete,
- c) innovation på avfallshanteringens område,
- d) nationella kriterier för biprodukter och avfall som upphört att vara avfall, som avses i artiklarna 5.3, 6.3 och 6.4, med hjälp av ett unionsomfattande elektroniskt register som ska fastställas av kommissionen,

- e) de ekonomiska styrmedel och andra åtgärder som används i enlighet med artikel 4.3 som stimulans till uppnåendet av målen i den artikeln,
- f) de åtgärder som fastställs i artikel 8.1 och 8.2,
- g) förebyggande och inrättandet av system som gynnar återanvändning och ökad livslängd,
- h) genomförandet av skyldigheterna när det gäller separat insamling,
- i) de instrument och incitament som används för uppnåendet av målen i artikel 11.2 c, d och e.

Kommissionen ska offentliggöra resultaten av utbytet av information och bästa praxis.

2. Kommissionen får utarbeta riktlinjer för tolkningen av kraven i detta direktiv, inklusive om definitionerna av avfall, förebyggande, återanvändning, förberedelse för återanvändning, återvinning, materialåtervinning, bortskaffande, samt om tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a.

Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för definitionerna av kommunalt avfall och återfyllnad.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a i syfte att ändra detta direktiv genom att specificera tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt punkt R1 i bilaga II. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att ändra bilagorna IV och V mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

29. Följande artikel ska införas:

”Artikel 38a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

31. I bilaga II ska förfarandena R 3, R 4 och R 5 ersättas av följande:

"R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser) (**).

R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar (***).

R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material (****).

(**) Här ingår förberedelse för återanvändning, förgasning och pyrolys, där komponenterna används som kemikalier, samt återvinning av organiskt material för återfyllnadsändamål.

(***) Här ingår förberedelse för återanvändning.

(****) Här ingår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning av oorganiska byggnadsmaterial, återvinning av organiskt material för återfyllnadsändamål samt jordtvätt som resulterar i återvinning av jorden."

32. Texten i bilagan till detta direktiv ska införas som bilagorna IVa och VIb.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

Följande bilagor ska införas:

"BILAGA IVa

EXEMPEL PÅ EKONOMISKA STYRMEDEL OCH ANDRA ÅTGÄRDER FÖR ATT GE INCITAMENT TILL TILLÄMPNINGEN AV DEN AVFALLSHIERARKI SOM AVSES I ARTIKEL 4.3 ⁽¹⁾

1. Avgifter för och inskränkningar av deponering och förbränning av avfall, som ger incitament till avfallsförebyggande och materialåtervinning, medan deponeringen kvarstår som ett sistahandsalternativ inom avfallshanteringen.
2. System med volym- och viktbaserade avgifter, så att avfallsproducenterna får betala utifrån vilka faktiska avfallsmängder som genererats, och det ges incitament till källseparering av materialåtervinningsbart avfall och till minskning av mängden blandat avfall.
3. Skatteincitament till att varor bortskänks, framför allt livsmedel.
4. System med utökat producentansvar för olika avfallstyper, tillsammans med åtgärder för att de ska bli mer verkningfulla och kostnadseffektiva och styras bättre.
5. Pantesystem och andra åtgärder för uppmuntran till effektiv insamling av använda produkter och material.
6. Väl genomtänkt planering av investeringar i infrastruktur för avfallshantering, inbegripet genom unionsmedel.
7. Hållbar offentlig upphandling för att uppmuntra till bättre avfallshantering och till användning av materialåtervunna produkter och material.
8. Utfasning av subventioner som inte är förenliga med avfallshierarkin.
9. Användning av skatteåtgärder eller andra sätt att främja användningen av produkter och material som förberetts för återanvändning eller materialåtervunnits.
10. Stöd till forskning och innovation med inriktning på avancerad teknik för materialåtervinning och återtillverkning.
11. Användning av bästa tillgängliga teknik för avfallsbehandling.
12. Ekonomiska incitament till regionala och lokala myndigheter, särskilt för att främja avfallsförebyggande och intensifiera den verksamhet som bedrivs av systemen för separat insamling, samtidigt som stöd till deponering och avfallsförbränning undviks.
13. Kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet, framför allt om separat insamling, avfallsförebyggande och minskad nedskräpning, och integrering av dessa frågor i utbildning.
14. System för samordning, också med digitala metoder, mellan alla behöriga myndigheter som arbetar med avfallshantering.
15. Stöd till en löpande dialog och ett fortsatt samarbete mellan alla aktörer inom avfallshanteringen och uppmuntran till frivilliga överenskommelser och företagsrapportering om avfall.

BILAGA IVb

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN I ENLIGHET MED ARTIKEL 11.3

Den genomförandeplan som ska lämnas in i enlighet med artikel 11.3 ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av kommunalt avfall och de flöden det består av.

⁽¹⁾ Medan dessa styrmedel och åtgärder kan ge incitament till avfallsförebyggande, som är det högsta steget i avfallshierarkin, fastställs i bilaga IV en omfattande förteckning över mer specifika exempel på åtgärder i avfallsförebyggande syfte.

2. En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29.
 3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 11.2 inom den tidsfrist som där fastställs och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
 4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 11.2 och 11.5 och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 och bilaga IVa.
 5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställandet av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
 6. Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
 7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshanteringen.”
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852
av den 30 maj 2018
om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principen om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser, åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. En effektivare resursanvändning skulle också ge betydande nettobesparingar för företag, myndigheter och konsumenter i unionen och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.
- (2) De mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽⁴⁾ för återvinning och materialåtervinning av förpackningar och förpackningsavfall bör ändras genom utökad materialåtervinning av förpackningsavfall i syfte att få dem att bättre återspegla unionens ambition att gå över till en cirkulär ekonomi.
- (3) För att säkerställa större enhetlighet i unionsrätten på avfallsområdet bör vidare definitionerna i direktiv 94/62/EG i relevanta fall anpassas till de definitioner i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁵⁾ som är tillämpliga på avfall i allmänhet.
- (4) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att uppmuntra en ökning av andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden och återanvändning av förpackningar. Sådana åtgärder kan omfatta användning av pantsystem och andra incitament, såsom att fastställa kvantitativa mål, ta hänsyn till återanvändning när det gäller uppnåendet av återvinningsmålen samt differentierade ekonomiska bidrag för återanvändbara förpackningar inom ramen för system för utökad producentansvar för förpackningar. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att ge incitament till att börja använda återanvändbara förpackningar och för att uppnå en minskad förbrukning av förpackningar som inte är återvinningsbara och av onödiga förpackningar.
- (5) Eftersom återanvändning innebär att man undviker att släppa ut nya förpackningar på marknaden och öka volymerna av förpackningsavfall, bör återanvändbara försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden för första gången och träförpackningar som repareras för återanvändning beaktas i syfte att uppnå de olika återvinningsmålen för förpackningar.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (6) Medlemsstaterna bör införa lämpliga incitament för tillämpning av avfallshierarkin, inbegripet ekonomiska instrument och andra åtgärder. Sådana åtgärder bör syfta till att minimera miljöpåverkan av förpackningar och förpackningsavfall ur ett livscykelperspektiv, med beaktande av, där så är lämpligt, fördelarna med biobaserade material och material som lämpar sig för upprepad återvinning. Åtgärder för att öka allmänhetens medvetenhet om fördelarna med förpackningar tillverkade av återvunnet material kan få sektorn för återvinning av förpackningsavfall att växa. Där engångsförpackningar är nödvändiga för att garantera livsmedelshygien och konsumenternas hälsa och säkerhet bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa återvinning av sådana förpackningar.
- (7) Att främja en hållbar bioekonomi kan bidra till att minska unionens beroende av importerade råvaror. Biobaserade materialåtervinningsbara förpackningar och komposterbara biologiskt nedbrytbara förpackningar skulle kunna utgöra en möjlighet att främja förnybara energikällor för tillverkning av förpackningar, där detta visat sig vara gynnsamt ur ett livscykelperspektiv.
- (8) Nedskräpning, oavsett om den sker i städer, på marker, i floder och hav eller någon annanstans har direkta och indirekta negativa effekter på miljön, medborgarnas välbefinnande och ekonomin, och saneringskostnaderna är en onödig ekonomisk börda för samhället. Till de föremål som ofta hittas på stränder hör förpackningsavfall, med långvariga effekter på miljön, vilket påverkar turismen och allmänhetens möjligheter att använda dessa naturområden. Dessutom innebär förpackningsavfall i den marina miljön att avfallshierarkins prioriteringsordning kastas om, särskilt genom att återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning undviks.
- (9) En ytterligare ökning av de mål som anges i direktiv 94/62/EG för materialåtervinning av förpackningsavfall skulle leda till tydliga miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar. Det bör säkerställas att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial successivt och effektivt återvinns genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin såsom den fastställs i direktiv 2008/98/EG, och att dessa återförs till den europeiska ekonomin, vilket är steg på vägen mot att genomföra kommissionens meddelande av den 4 november 2008 om *råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa* och skapa en cirkulär ekonomi.
- (10) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför nödvändigt att fastställa tydliga långsiktiga policymål för att undvika att materialåtervinningsbara material fastnar längre ned i avfallshierarkin.
- (11) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för avfallshanteringen i unionen och ger ekonomiska aktörer och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå dessa mål. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella avfallsplaner och planerar investeringar i infrastruktur för avfallshantering bör de använda investeringar på lämpligt sätt, inbegripet genom unionsfonder, genom att prioritera förebyggande, vilket inkluderar återanvändning, och materialåtervinning, i linje med avfallshierarkin.
- (12) Till följd av den kombination av materialåtervinningsmål och deponeringsbegränsningar som fastställs i direktiv 2008/98/EG och rådets direktiv 1999/31/EG ⁽¹⁾ är det inte längre nödvändigt att fastställa mål för återvinning och maximala mål för materialåtervinning av förpackningsavfall.
- (13) Separata materialåtervinningsmål bör fastställas för järnmetaller och aluminium. Detta skulle leda till stora ekonomiska och miljömässiga fördelar, eftersom mer aluminium skulle återvinnas vilket innebär betydande energibesparingar och minskade koldioxidutsläpp. Det befintliga materialåtervinningsmålet för metallförpackningar bör därför delas upp i separata mål för dessa båda typer av avfall.
- (14) 2030 års mål för materialåtervinning av förpackningsavfall bör granskas i syfte att bibehållas eller, om så är lämpligt, höjas. Under den översynen bör också särskilda förpackningsavfallsströmmar uppmärksammas, såsom hushållens förpackningsavfall och förpackningsavfall från handel och industrier samt avfall från kompositförpackningar.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (15) Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det förpackningsavfall som undergår materialåtervinning. Som allmän regel bör den faktiska mätningen av vikten av det förpackningsavfall som räknas som materialåtervunnet ske vid den punkt där förpackningsavfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa administrativa bördor bör dock medlemsstaterna, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet genom att mäta den utgående mängden från ett sorteringsförfarande. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, exempelvis på grund av sortering eller annat inledande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter som de rapporterar till kommissionen om materialåtervinning av avfall. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlingssystem och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinningsförfarande genom vilket förpackningsavfallet faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.
- (16) Förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt upparbetas kan räknas som materialåtervunnet om det senare ska upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som används som återfyllnad eller bortskaffas, eller som ska användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (17) Om beräkningen av materialåtervinningskvoten tillämpas på aerobisk eller anaerobisk behandling av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall kan de avfallsmängder som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunna om behandlingen resulterar i något som ska användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrester, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder återvunnet innehåll i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, får upparbetning av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas, eller som ska användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (18) Om förpackningsavfall exporteras från unionen för materialåtervinning bör medlemsstaterna använda sig av de inspektionsbefogenheter som föreskrivs i artikel 50.4c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁾ för att kräva styrkande dokument för att kunna fastställa om en transport är avsedd för återvinningsförfaranden som uppfyller kraven i artikel 49 i den förordningen och därför hanteras på ett miljövänligt sätt i en anläggning som drivs i enlighet med hälso- och miljöskyddsnormer som i stort sett motsvarar normerna i unionslagstiftningen. Medlemsstaterna skulle vid utförandet av denna uppgift kunna samarbeta med andra relevanta aktörer, såsom de behöriga myndigheterna i mottagarlandet, oberoende tredje parts kontrollorgan eller organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, som upprättats enligt system för utökat producentansvar, vilka kan utföra fysiska och andra kontroller av anläggningar i tredjeländer. Medlemsstaterna bör i kvalitetskontrollrapporten som åtföljer uppgifterna om uppnåendet av målen rapportera om åtgärderna för att genomföra skyldigheten att säkerställa att avfall som exporteras från unionen behandlas under i stort sett likvärdiga förhållanden som dem som krävs enligt relevant unionsrätt på miljöområdet.
- (19) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidiga varningsrapporter inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (20) Eftersom mängden och typen av förpackningar som används oftast beror på val som görs av producenten snarare än av konsumenten, bör system för utökat producentansvar inrättas. Ändamålsenliga system för utökat producentansvar kan ha en positiv inverkan på miljön genom att de minskar uppkomsten och ökar separat insamling och materialåtervinning av förpackningsavfallet. System för utökat producentansvar för förpackningar existerar redan i de flesta medlemsstater, men det finns stora skillnader i hur de inrättas, hur effektiva de är och hur långt producenternas ansvar sträcker sig. De regler som rör utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör därför tillämpas på system för utökat producentansvar för producenter av förpackningar.
- (21) För att öka förebyggandet av förpackningsavfall, minska dess påverkan på miljön och främja återvinningsmaterial av hög kvalitet, och samtidigt säkerställa en fungerande inre marknad, undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, bör de väsentliga kraven i direktiv 94/62/EG och bilaga II till det direktivet ses över, och vid behov ändras, för att skärpa kraven som förbättrar designen för återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet av förpackningar.
- (22) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsrätten på avfallsområdet efterlevs av medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport.
- (23) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (24) Tillförlitlig rapportering av uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande av lagstiftningen och för att säkerställa att uppgifterna från olika medlemsstater är jämförbara. När medlemsstaterna rapporterar om uppnåendet av de mål som fastställs i direktiv 94/62/EG, i dess lydelse enligt det här direktivet, bör de använda de senaste regler som utvecklats av kommissionen och metoder som utvecklats av de respektive nationella behöriga myndigheterna med ansvar för genomförandet av detta direktiv.
- (25) För att komplettera eller ändra direktiv 94/62/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 11.3, 19.2 och 20 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 94/62/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 5.4, 6a.9, 12.3d och 19.1 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (27) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att, å ena sidan, förhindra att förpackningar och förpackningsavfall på något sätt påverkar miljön, eller minska sådan påverkan, och därigenom säkerställa en hög miljöskyddsnivå och, å andra sidan, säkerställa en fungerande inre marknad och undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Direktiv 94/62/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (29) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾ är omarbetningstekniken ett lämpligt sätt att säkerställa unionslagstiftningens läsbarhet på ett permanent och övergripande sätt, genom att förebygga spridning av enskilda ändringsakter som ofta gör rättsakter svåra att förstå. I det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bekräftade dessutom de tre institutionerna sitt åtagande att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod för att ändra befintlig lagstiftning. Med tanke på att direktiv 94/62/EG redan har ändrats sex gånger vore det därför lämpligt att omarbete direktiv 94/62/EG inom en snar framtid.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 94/62/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”2. För detta ändamål fastställs i detta direktiv åtgärder som i första hand ska motverka uppkomsten av förpackningsavfall och, såsom ytterligare grundläggande principer, till återanvändning av förpackningar, materialåtervinning och andra former av återvinning av förpackningsavfall och således till att minska bortskaffande av sådant avfall för att bidra till övergången till en cirkulär ekonomi.”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I led 1 ska följande text utgå:

”Kommissionen ska i förekommande fall undersöka och vid behov ändra de beskrivande exemplen för den definition av förpackningar som ges i bilaga I. Följande artiklar ska prioriteras: cd- och videofodral, blomkrukor, rör och tuber runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter samt omslagspapper. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.3.”

b) Led 2 ska ersättas med följande:

”2. *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG, utom restprodukter från produktionen.”

c) Följande led ska införas:

”2a. *återanvändbar förpackning*: förpackning som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för.

2b. *kompositförpackning*: förpackning med två eller flera skikt av olika material som inte kan separeras för hand och som utgör en integrerad enhet, bestående av en inre behållare och ett yttre hölje, som fylls, lagras, transporteras och töms som sådan.

2c. De definitioner av *avfall*, *avfallshantering*, *insamling*, *separat insamling*, *förebyggande*, *återanvändning*, *behandling*, *återvinning*, *materialåtervinning*, *bortskaffande* och *system för utökat producentansvar* som fastställs i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska tillämpas.”

d) Leden 3–10 ska utgå.

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 9 ska medlemsstaterna se till att andra förebyggande åtgärder genomförs i syfte att förebygga uppkomsten av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan.

Dessa andra förebyggande åtgärder kan bestå av nationella program, incitament genom system för utökat producentansvar i syfte att minimera förpackningarnas miljöpåverkan, eller liknande insatser vilka vid behov kan antas i samråd med ekonomiska aktörer samt konsument- och miljöorganisationer och vars syfte är att sammanföra och dra nytta av de många initiativ som tagits i medlemsstaterna för att förebygga avfall.

Medlemsstaterna ska använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, exempelvis de som anges i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder."

b) Punkt 3 ska utgå.

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Återanvändning

1. I linje med den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja en ökning av andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden samt system för en miljövänlig återanvändning av förpackningar i överensstämmelse med fördraget, utan att det äventyrar livsmedelshygien eller konsumentssäkerhet. Dessa åtgärder kan bland andra bestå av följande:

a) Användning av pantsystem.

b) Fastställande av kvalitativa eller kvantitativa mål.

c) Användning av ekonomiska incitament.

d) Fastställande av, för varje förpackningsflöde, en minimiandel återanvändningsbara förpackningar som släpps ut på marknaden varje år.

2. En medlemsstat får besluta att uppnå en justerad nivå på de mål som avses i artikel 6.1 f–i för ett visst år genom att beakta den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och som återanvänts som en del av ett system för återanvändning av förpackningar.

Den justerade nivån ska beräknas genom att,

a) från de mål som fastställs i artikel 6.1 f och h dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket i denna punkt av alla försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden, och

b) från de mål som fastställs i artikel 6.1 g och i dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket i denna punkt, bestående av respektive förpackningsmaterial, av alla försäljningsförpackningar som består av det materialet och som släpps ut på marknaden.

Högst fem procentenheter av en sådan andel ska beaktas vid beräkningen av respektive justerad målnivå.

3. En medlemsstat får beakta mängden träförpackningar som repareras för återanvändning vid beräkning av de mål som anges i artikel 6.1 f, g ii, h och i ii.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer reglerna för beräkning, kontroll och rapportering av uppgifter samt för beräkning av målen enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

5. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen undersöka de uppgifter om återanvändbara förpackningar som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 12 och bilaga III för att överväga om det går att fastställa kvantitativa mål för återanvändning av förpackningar, inklusive beräkningsregler, och eventuella andra åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

- ”f) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.
- g) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:
 - i) 50 % av plast.
 - ii) 25 % av trä.
 - iii) 70 % av järnmetall.
 - iv) 50 % av aluminium.
 - v) 70 % av glas.
 - vi) 75 % av papper och kartong.
- h) Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.
- i) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:
 - i) 55 % av plast.
 - ii) 30 % av trä.
 - iii) 80 % av järnmetall.
 - iv) 60 % av aluminium.
 - v) 75 % av glas.
 - vi) 85 % av papper och kartong.”

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 f och h får en medlemsstat skjuta upp tidsfristerna för att uppnå de mål som avses i punkt 1 leden g i–vi och leden i i–vi med upp till fem år på följande villkor:

- a) Avvikelsen är begränsad till högst 15 procentenheter från ett enskilt mål eller uppdelat mellan två mål.
- b) Till följd av avvikelsen får materialåtervinningskvoten för ett enskilt mål inte minskas till under 30 %.
- c) Till följd av avvikelsen får materialåtervinningskvoten för ett enskilt mål, enligt punkt 1 leden g v och vi och leden i v och vi, inte minskas till under 60 %.
- d) Senast 24 månader före utgången av respektive tidsfrist som fastställs i punkt 1 g eller i i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin avsikt att skjuta upp respektive tidsfrist och lämna in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IV till detta direktiv. Medlemsstaten får kombinera planen med en genomförandeplan som lämnas in enligt artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.

1b. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 1a d begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IV. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

1c. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen se över de mål som anges i punkt 1 h och i i syfte att bibehålla eller, om så är lämpligt, höja dem. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

c) Punkterna 2, 3, 5, 8 och 9 ska utgå.

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 6.1 f–i har uppnåtts gäller följande:

- a) Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som uppkommit och materialåtervunns under ett visst kalenderår. Det är tillåtet att anse att förpackningsavfall som uppkommit i en medlemsstat motsvarar den mängd förpackningar som släppts ut på marknaden samma år i den medlemsstaten.
- b) Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska beräknas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 1 a och 2 a och b i denna artikel är uppfyllda. För att säkerställa att de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och exakta får systemet bestå av elektroniska register inrättade enligt artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering. Genomsnittliga förlusttal ska användas endast om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt, och de ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 11a.10 i direktiv 2008/98/EG.

4. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i har uppnåtts får mängden biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller andra material där utgångsmaterial uppvisar en liknande mängd materialåtervunnet innehåll som ingångsmaterialet och som är avsedda att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.

5. Den mängd förpackningsavfallsmaterial som har upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas får räknas som materialåtervunnet om dessa material är avsedda att senare upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

6. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt artikel 11a.9 i direktiv 2008/98/EG.

7. Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 f–i endast av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in.

8. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 i detta direktiv av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda och om exportören, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 (*), kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1–5 i den här artikeln ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter, framför allt när det gäller vikten av det förpackningsavfall som uppkommit. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 6b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i senast tre år innan var och en av de tidsfrister som fastställts där löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen."

8. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Retur-, insamlings- och återvinningssystem

1. För att uppfylla de mål som fastställs i detta direktiv ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inrättas system för

- a) retur och/eller insamling av använt förpackningsmaterial och/eller förpackningsavfall från konsumenten eller andra slutanvändare eller från avfallsflödet för att kunna styra det till det lämpligaste alternativet för avfallshandtering,
- b) återanvändning och återvinning, innefattande materialåtervinning, av insamlade förpackningar och/eller förpackningsavfall.

Dessa system ska vara öppna för de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna och för de behöriga myndigheterna. De ska även gälla för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor, inklusive de närmare bestämmelserna om tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så utformade att handels hinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med fördraget.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att system för utökat producentansvar senast den 31 december 2024 inrättas för alla förpackningar i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG.

3. De åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska ingå i en strategi som omfattar alla förpackningar och allt förpackningsavfall och ska särskilt beakta kraven gällande skydd av miljön och konsumenternas hälsa, säkerhet och hygien, skyddet av de förpackade varornas och de använda materialens kvalitet, äkthet och tekniska egenskaper samt skyddet av industriell och kommersiell äganderätt.

4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja högkvalitativ materialåtervinning av förpackningsavfall och för att uppfylla de kvalitetsstandarder som krävs för berörda materialåtervinningssektorer. För detta ändamål ska artikel 11.1 i direktiv 2008/98/EG tillämpas på förpackningsavfall, bland annat från kompositförpackningar.”

9. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”5. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen undersöka möjligheten att skärpa de väsentliga kraven i avsikt att bland annat förbättra konstruktionen för återanvändning och främja materialåtervinning av hög kvalitet samt stärka genomförandet av dessa krav. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

10. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa under vilka förhållanden de koncentrationer som avses i punkt 1 i den här artikeln inte ska tillämpas på materialåtervunnet material och produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja, samt genom att fastställa vilka typer av förpackningar som är undantagna från kravet i punkt 1 tredje strecksatsen i den här artikeln.”

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”*Informationssystem och rapportering*”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De databaser som avses i punkt 1 ska innehålla de uppgifter som baseras på bilaga III, och särskilt uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen av förpackningar och flöden av förpackningsavfall i de enskilda medlemsstaterna, inklusive information om toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterial och komponenter som används vid tillverkningen av dessa.”

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Följande punkter ska införas:

”3a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 6.1 a–i och uppgifter om återanvändbara förpackningar till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen på grundval av bilaga III i enlighet med punkt 3d i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden, angående de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i och uppgifter om återanvändbara förpackningar, ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 3d i den här artikeln, och ska omfatta uppgifterna för den rapporteringsperioden.

3b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med den här artikeln ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om åtgärder som vidtagits enligt artikel 6a.3 och 6a.8, bland annat med närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen i förekommande fall.

3c. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med den här artikeln och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

3d. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 3a i denna artikel. Vid rapporteringen om genomförandet av artikel 6.1 a–e i detta direktiv ska medlemsstaterna använda det format som fastställts i kommissionens beslut 2005/270/EG (*). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2 i detta direktiv.

(*) Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databas-systemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6)."

e) Punkt 5 ska utgå.

12. Artikel 17 ska utgå.

13. Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling

1. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att anpassa det identifieringssystem som avses i artikel 8.2 och artikel 10 andra stycket sjätte strecksatsen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att ändra de beskrivande exempel beträffande definitionen av förpackning som förtecknas i bilaga I."

14. Artikel 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 20

Särskilda åtgärder

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a i syfte att vid behov komplettera detta direktiv för att hantera problem som kan uppstå i samband med tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt beträffande inerta förpackningsmaterial som släpps ut på unionens marknad i mycket små volymer (ungefär 0,1 viktprocent), primära förpackningar för medicintekniska produkter och farmaceutiska produkter, små förpackningar och lyxförpackningar."

15. Artikel 21 ska ersättas med följande:

"Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, får kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11.3, 19.2 och 20 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 11.3, 19.2 och 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 11.3, 19.2 och 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

17. Bilagorna 2 och 3 ska ändras enligt bilagan till detta direktiv.

18. Bilaga 4 ska läggas till i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

1. Bilaga 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra strecksatsen ersättas med följande:

”— Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas eller återvinnas, bland annat materialåtervinnas – i linje med avfallshierarkin – och i syfte att deras inverkan på miljön minskas så mycket som möjligt i samband med bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall.”

b) I punkt 3 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Förpackningar som kan återvinnas genom kompostering

Förpackningsavfall som bearbetas för kompostering ska vara biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas.

d) Biologiskt nedbrytbara förpackningar

Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall skall vara av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten. Plastförpackningar som är nedbrytbara genom oxidation får inte anses vara biologiskt nedbrytbara.”

2. Bilaga 3 ska ändras på följande sätt:

a) I tabellerna 1 och 2 ska var och en av raderna med rubriken ”Metall” ersättas med två rader med rubrikerna ”Järnmetall” och ”Aluminium”.

b) Tabell 2 ska ändras på följande sätt:

i) I den andra kolumnen ska rubriken ”Förbrukade förpackningar (ton)” ska ersättas med ”Förpackningar som släpps ut på marknaden för första gången (ton)”.

ii) I den tredje kolumnen ska rubriken ”Återanvända förpackningar” ersättas med ”Återanvändbara förpackningar”.

iii) Efter den tredje kolumnen ska följande läggas till:

”Återanvändbara försäljningsförpackningar	
Ton	Procent

c) I tabellerna 3 och 4 ska var och en av raderna med rubriken ”Metall” respektive ”Metallförpackningar” ersättas med två rader med rubrikerna ”Järnmetallförpackningar” och ”Aluminiumförpackningar”.

3. Följande bilaga ska läggas till:

”BILAGA 4

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN ENLIGT ARTIKEL 6.1A D

Den genomförandeplan som ska lämnas in enligt artikel 6.1a d ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av förpackningsavfall och de flöden det består av.

2. En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.
 3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 6.1 g och i inom den tidsfrist som där fastställs och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
 4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 6.1 g och i i det här direktivet och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 i, och bilaga IVa till, direktiv 2008/98/EG.
 5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställande av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
 6. Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
 7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshanteringen.”
-

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2018/853

av den 30 maj 2018

om ändring av förordning (EU) nr 1257/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG och 2009/31/EG och rådets direktiv 86/278/EEG och 87/217/EEG, vad gäller förfaranderegler i fråga om miljörapportering, och om upphävande av rådets direktiv 91/692/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 86/278/EEG ⁽³⁾ och 87/217/EEG ⁽⁴⁾ grundas på artiklarna 100 och 235 i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, numera artiklarna 115 och 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Ändringar av dessa direktiv i detta beslut rör unionens miljöpolitik och är en direkt följd av upphävandet av rådets direktiv 91/692/EEG ⁽⁵⁾ på grundval av artikel 192.1 i EUF-fördraget. Det är därför lämpligt att basera dessa ändringar på artikel 192.1 i EUF-fördraget.
- (2) Europaparlamentet och rådets direktiv 94/63/EG ⁽⁶⁾ grundas på artikel 100a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, numera artikel 114 i EUF-fördraget. Ändringar av det direktivet i detta beslut rör unionens miljöpolitik och är en direkt följd av upphävandet av direktiv 91/692/EEG på grundval av artikel 192.1 i EUF-fördraget. Det är därför lämpligt att basera dessa ändringar på artikel 192.1 i EUF-fördraget.
- (3) Direktiv 91/692/EEG antogs för att områdesvis rationalisera och förbättra bestämmelserna om det uppgiftslämnande och det offentliggörande av rapporter som avser vissa direktiv på miljöskyddsområdet. För att uppnå det målet ändrades flera direktiv genom direktiv 91/692/EEG genom att införa enhetliga rapporteringskrav.

⁽¹⁾ EUT C 173, 31.5.2017, s. 82.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2018.

⁽³⁾ Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 87/217/EEG av den 19 mars 1987 om att hindra och minska asbestförorening i miljön (EGT L 85, 28.3.1987, s. 40).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer (EGT L 365, 31.12.1994, s. 24).

- (4) Genomförandet av de rapporteringskrav som infördes genom direktiv 91/692/EEG har blivit betungande och ineffektivt. Många av de unionsakter som ändrats genom direktiv 91/692/EEG har dessutom ersatts och innehåller inte längre de rapporteringskrav som införts genom det direktivet. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ t.ex. upphävde sju unionsakter på området för vattenpolitik och tog inte över det rapporterings-system som infördes genom direktiv 91/692/EEG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽²⁾ innehåller dessutom ingen hänvisning till direktiv 91/692/EEG och föreskriver i stället ett separat system för rapportering.
- (5) Direktiv 91/692/EEG föreskriver inte användning av elektroniska verktyg. Med den framgångsrika utvecklingen av Europeiska miljöbyråns Reportnet och sektorsvisa initiativ till förenkling av rapporteringen, såsom vatteninformationssystemet för Europa, har behovet av och effektiviteten hos ett horisontellt instrument för rapportering i allt större utsträckning ifrågasatts. Genom antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽³⁾ och den därmed sammanhängande utvecklingen av det gemensamma miljöinformationssystemet infördes slutligen en modernare och effektivare övergripande strategi för informationshantering och rapportering i samband med unionens miljöpolitik.
- (6) Direktiv 91/692/EEG bör därför upphävas.
- (7) De flesta av de direktiv som ändras genom direktiv 91/692/EEG är inte längre i kraft. Direktiven 86/278/EEG och 87/217/EEG är dock fortfarande i kraft.
- (8) Enligt direktiv 86/278/EEG ska medlemsstaterna rapportera om genomförandet av det direktivet på grundval av ett frågeformulär eller en mall som kommissionen fastställer enligt förfarandet i direktiv 91/692/EEG. För att undvika en lucka i lagstiftningen till följd av upphävandet av direktiv 91/692/EEG är det nödvändigt att ersätta hänvisningar till direktiv 91/692/EEG med hänvisningar till det förfarande som avses i direktiv 86/278/EEG.
- (9) Medlemsstaternas rapportering enligt direktiv 87/217/EEG är inte längre nödvändig efter antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽⁴⁾ som föreskriver utfasning av produktion och användning av råasbest och av produkter som innehåller asbest i unionen. Det är därför lämpligt att stryka de rapporteringskrav som fastställs i det direktivet.
- (10) Efter ikraftträdandet av direktiv 91/692/EEG innehöll följande förordningar och direktiv en hänvisning till det direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽⁵⁾, direktiv 94/63/EG, rådets direktiv 1999/31/EG ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG ⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG ⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) Som en del av en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin föreslog kommissionen en ändring av direktiv 94/62/EG, 1999/31/EG, 2000/53/EG och 2008/98/EG i syfte att ersätta hänvisningen till direktiv 91/692/EEG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330, 10.12.2013, s. 1).

- (12) I syfte att se till att vissa bestämmelser i bilagorna till direktiv 86/278/EEG är aktuella, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på anpassningen av de bestämmelserna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. I syfte att se till att bilagorna till direktiv 2009/31/EG är aktuella, bör likaså befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på anpassningen av de bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Anpassningen av bilagorna till direktiv 2009/31/EG bör inte leda till en sänkning av den säkerhetsnivå eller en försvagning av de principer för övervakning som fastställts genom kriterierna i de bilagorna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (13) Andra stycket i artikel 21.2 i förordning (EU) nr 1257/2013 innehåller en hänvisning till direktiv 91/692/EEG, som kommer att upphävas. Enligt den bestämmelsen ska den första rapporteringsomgången inledas den dag då förordning (EU) nr 1257/2013 börjar tillämpas. Den 19 december 2016 inrättade kommissionen, via genomförandebeslut (EU) 2016/2323⁽²⁾, den första versionen av den europeiska förteckningen över fartygsåtervinningsanläggningar (nedan kallad *den europeiska förteckningen*). Enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 1257/2013 får medlemsstaterna tillåta återvinning av fartyg vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna i den europeiska förteckningen innan den förordningen börjar tillämpas. I sådana fall ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006⁽³⁾ inte tillämpas. För att undvika ett tidsglapp då information inte samlas in inom ramen för förordning (EG) nr 1013/2006 eller förordning (EU) nr 1257/2013 bör det införas en övergångsrapporteringsperiod mellan dagen för det första planerade tillstånd som beviljas enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 1257/2013 i en viss medlemsstat och den dag då den förordningen börjar tillämpas för varje medlemsstat som beslutar att utnyttja den övergångsperiod som avses i den artikeln. För att begränsa den därmed sammanhängande administrativa bördan i de enskilda medlemsstaterna behövs det inte någon separat rapport om den information som samlas in under denna övergångsperiod. Det bör i stället vara tillräckligt att denna information inlemmas eller utgör del av den första reguljära rapporten om treårsperioden från och med den dag då förordning (EU) nr 1257/2013 börjar tillämpas.
- (14) Det rapporteringskrav som anges i direktiv 94/63/EG är inte längre nödvändigt för övervakningen av genomförandet av det direktivet. Den relevanta bestämmelsen bör därför utgå.
- (15) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att ändra eller upphäva unionsrättsakter på området miljörapportering vilka inte längre är tillämpliga eller relevanta, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (16) Förordning (EU) nr 1257/2013 och direktiven 94/63/EG, 2009/31/EG, 86/278/EEG och 87/217/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2009/31/EG

Direktiv 2009/31/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 27.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv, inbegripet det register som avses i artikel 25.1 b. Den första rapporten ska skickas till kommissionen senast den 30 juni 2011. Den ska sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som ska antas av kommissionen i form av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.2. Frågeformuläret eller mallen ska skickas till medlemsstaterna åtminstone sex månader före den sista dagen för inlämnande av rapporten.”

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2323 av den 19 december 2016 om inrättande av den europeiska förteckningen över fartygsåtervinningsanläggningar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 om återvinning av fartyg (EUT L 345, 20.12.2016, s. 119).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Artikel 29 ska ersättas med följande:

"Artikel 29

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a med avseende på att ändra bilagorna för att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Sådana anpassningar får inte leda till en sänkning av den säkerhetsnivå som fastställs genom kriterierna i bilaga I eller till en försvagning av de principer för övervakning som anges i bilaga II."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 29a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 29 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Rapporten ska lämnas till Europaparlamentet och rådet. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 29 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 29 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underlåtit kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

4. Artikel 30 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Ändring av direktiv 86/278/EEG

Direktiv 86/278/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15a med avseende på att ändra bilagorna för att anpassa dem till tekniska och vetenskapliga framsteg.

Första stycket ska inte gälla parametrarna och värdena i bilagorna I A, I B och I C, faktorer som kan förväntas påverka bedömningen av dessa värden och de analysparametrar som avses i bilagorna II A och II B."

2. Artikel 14 ska utgå.

3. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

4. Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Rapporten ska lämnas till Europaparlamentet och rådet. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underlåtit kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

5. I artikel 17 ska första stycket ersättas med följande:

”Vart tredje år ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om genomförandet av detta direktiv genom en områdesrapport, som även ska omfatta andra relevanta gemenskapsdirektiv. Områdesrapporten ska utarbetas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som ska antas av kommissionen i form av en genomförandeakt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2. Frågeformuläret eller mallen ska skickas till medlemsstaterna sex månader innan den period börjar som rapporten ska avse. Rapporten ska skickas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.”

Artikel 3

Ändring av direktiv 87/217/EEG

I artikel 13 i direktiv 87/217/EEG ska punkt 1 utgå.

Artikel 4

Ändring av förordning (EU) nr 1257/2013

I artikel 21 i förordning (EU) nr 1257/2013 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Varje rapport ska omfatta tre år och lämnas in elektroniskt till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

Den första elektroniska rapporten ska omfatta en period på tre år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med artikel 32.1. Om en medlemsstat tillåter återvinning av fartyg vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna i den europeiska förteckningen innan denna förordning börjar tillämpas, i enlighet med artikel 26, ska den första elektroniska rapporten från den medlemsstaten också täcka perioden från och med dagen för detta tillstånd till den dag då denna förordning börjar tillämpas.

Kommissionen ska senast nio månader efter det att den mottagit rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.”

Artikel 5

Ändring av direktiv 94/63/EG

Direktiv 94/63/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de depåer som berörs av undantaget.”

2. I artikel 6.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska lämna uppgifter till kommissionen om områden för vilka de avser medge sådana undantag och om eventuella ändringar som avser sådana områden.”

3. Artikel 9 ska ersättas med följande

”Artikel 9

Övervakning och rapportering

Kommissionen uppmanas att, om så är lämpligt, till sina rapporter foga förslag till ändringar av detta direktiv, bland annat om att utvidga räckvidden till att omfatta gasåterförings- och återvinningsystem för utlastningsanläggningar och fartyg.”

Artikel 6

Upphävande av direktiv 91/692/EEG

Direktiv 91/692/EEG ska upphöra att gälla.

*Artikel 7***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV